

ഇശ്വരാനുഭൂതികൾ

മറുപടി

ഭാഗം.1

മാലിനി മുഹമ്മദ് ഉമർ.H.A

Basheer Ahmed.
Manjeshwar.

ഇശ്ശാഅത്തുകാർക്കുള്ള

മറുപടി

(ഒന്നാം ഭാഗം)

മൗലവി മുഹമ്മദ് ഉമർ എച്ച്. ഏ.

കോപ്പി 2000

വില 10 ക.

അഫ് മദിത്വാ മുസ്ലീം സംസ്ഥാന സമിതി
കോഴിക്കോട്-673 001

ISHAATH KARKULLA MARUPADI

A Reply to Anjuman Ishaat-e-Islam

Author:

Moulavi Muhammad Umar H. A.

Chief Ahmadiyya Muballig, Kerala

Published by:

Kerala Ahmadiyya State Committee

Kozhikode-1

Printed at :

The Nusrath Printing Press

Cannanore-1

First Impression

Copies-2000

Price Rs-10 00

Cover H. S. Kavassery

പ്രസ്താവന

മാനവരാശിക്കു മാർഗ്ഗദർശനവുമായി വന്ന മതമാണ് ഇസ്ലാം. മനുഷ്യ ചൈതന്യത്തിന്റെ മുന്തിലോവയായിരുന്നു നബിതിരുമേനി (സ). കരുണാമയനായ ദൈവത്തിന്റെ കനിവാൻ പ്രകാശവുമായി ഇസ്ലാം മതം സ്നേഹസുന്ദര പാതയിലൂടെ സമത്വത്തിലും സാഹോദര്യത്തിലും മധിഷ്ഠിതമായ ഒരു പുതുഗുണത്തിന് പിറവി കുറിച്ചു. തിരുനബി(സ)ന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും ഇസ്ലാമിന്റെ മഹത്വവും ലോകത്തെ അറിയിക്കാൻ അക്ഷീണം പ്രയത്നിച്ച ഒരു മഹാത്മാവാണ് അഹ്മദ്ദിയ്യാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാപകരായ ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ്(അ). നബിതിരുമേനി (സ)യുടെ ജീവിതവും സന്ദേശവും ലോകത്തിനു നൽകിയ അനുഗൃഹീതമായ പാഠങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുകയും തിരുനബിയുടെ ദീപ്തപ്രഭാവത്തെ ലോകത്തെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ സ്വയം ജീവിതം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത തിരുനബിയുടെ വിനീത ശിഷ്യനാണ് ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ്(അ). പക്ഷെ നമുക്കറിയാവുന്ന ഒരു സവിശേഷത ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകന്മാരേയും മതഗുരുക്കന്മാരേയും അവരുടെ അനുചരന്മാരേയും നിന്ദിക്കാനും അവഹേളിക്കാനും സത്യത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ എക്കാലത്തും ശ്രമം നടത്തിയിരുന്നുവെന്നാണ്. ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ സത്യവിരോധികളുടെ പരമ്പരയിൽ ഉൾപ്പെടാനുള്ള നിർഭാഗ്യം ഉണ്ടായവരാണ്, കൊടിയത്തൂരിലെ 'അഞ്ചുമൻ ഇശാഅത്തുകാർ.

കഴിഞ്ഞ കുറേ കാലമായി ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ്(അ) നും അഹ്മദിയ്ക്കും പ്രസ്ഥാനത്തിനുമെതിരായി 'കല്പവൃക്ഷ' കറേ നൺ'കളുമായി ട്രഷ് പ്രചരണം നടത്തിവരികയായിരുന്നു 'ഇശാഅത്തുകാർ' പാശ്ചാത്യ ലോകത്തുപോലും ഇസ്ലാമിക സൂര്യനെ ഉദിപ്പിക്കുകയും മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളുടേയും ദൈവിക തത്ത്വത്തിന്റേയും പ്രവാചകനായി തിരുനബി(സ)നെ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള നല്ല മനുഷ്യരെക്കൊണ്ട് അംഗീകരിപ്പിക്കാൻ നിതാന്തശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്ത ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ്(അ)നെ അധികേഷപിക്കാൻ സഭ്യേതരമായ വാക്കുകൾ അവർ അവിരോധം ചൊരിയുകയായിരുന്നു. 'ക്ഷീരമുളളൊരു അകിടിൻ ചുവട്ടിലും, ചോരതന്നെ കൊതുകിന് കൈതുകം' എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ നില. ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള പല വാചകങ്ങളും വെട്ടിയും തിരുത്തിയും വളച്ചുകെട്ടിയും അപൂർണ്ണമാക്കിയും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് കളവിന്റെ ഒരു ഭീകരവലയം തന്നെ അവർ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ സത്യാനുഷ്ഠികൾക്ക് സത്യത്തിന്റെ പാത തിരിച്ചറിയാനുള്ള അവസരം ഉളവാക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഞങ്ങൾ 'ഇശാഅത്തുകാർക്കുള്ള മറുപടി' എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം സഹായ സമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നത്. ഇശാഅത്തുകാർ അഹ്മദിയ്ക്കും പ്രസ്ഥാനത്തിനും അതിന്റെ സ്ഥാപകർക്കുമെതിരായി ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ ആരോപണങ്ങൾക്കുമുള്ള മറുപടി രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിലായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ആദ്യത്തേതാണ് ഇപ്പോൾ പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം. താമസിയാതെ രണ്ടാം ഭാഗവും പ്രസിദ്ധീകൃതമാവുന്നതാണ്. ഇൻശാഅല്ലാഹ്.

‘ഇശാഅത്തുകാർക്കുള്ള മറുപടി’ തെയ്യംറാക്കിയത്. മൗലവി മുഹമ്മദ് ഉമർ സാഹിബ് H. A. യാണ്. കേരള അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ ചീഫ് മിഷ്യനറിയായ മൗലവി സാഹിബ്. തമിഴ്നാട്ടിലും സിലോണിലും ഇതിനുമുമ്പേ മിഷ്യനറിയായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരഗ്രാധ പണ്ഡിതനും ഉജ്വലനായ വാഗ്മിയും അനുഗൃഹീതനായ ഒരൈഴത്തുകാരനാണ് മൗലവി സാഹിബ് കഴിഞ്ഞ അനേകം വർഷങ്ങളായി അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിനു തെക്കേ ഇന്ത്യയിലും സിലോണിലും വളക്കൂറുള്ള മണ്ണ് പാകപ്പെടുത്താനും ജമാഅത്തിന് അസൂയാർഹമായ പുരോഗതിയുണ്ടാക്കാനും നിരന്തരമായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൗലവി മുഹമ്മദ് ഉമർ സാഹിബ് ജമാഅത്തിന്റെ അഭിമാനമുയർത്തിപ്പിടിച്ച പോരാളിയാണ്.

മൗലവി സാഹിബിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സംരംഭം ഇശാഅത്തുകാരുടെ വിഷലിപ്തമായ നന്ന പ്രചരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷനേടാൻ സഹൃദയരെ സഹായിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നു. അന്വേഷണ തൽപ്പരരായ വായനക്കാർക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥം മാസ്റ്റർഗന്തമാവട്ടെ എന്ന ആശംസയോടെ മാന്യവായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ സവിനയം ഞങ്ങൾ ഈ കൃതി സമർപ്പിക്കുന്നു.

പ്രൊഫ. ബി. മഹ്മൂദ് അഹ്മദ്
സിക്രട്ടറി, പബ്ലിക്കേഷൻ
കേരള അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്ത്

അവതാരിക

സത്യത്തെ സത്യം കൊണ്ട് വെളിയാക്കാനോ എതിർക്കാനോ സാധ്യമല്ല. കാരണം പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ രണ്ടു സത്യങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നുള്ളതുതന്നെ. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് സത്യത്തിന്റെ വൈരികൾ അതിനെ എതിർക്കാൻ പച്ചനണകളും അർദ്ധനണകളും തങ്ങളുടെ ആയുധമാക്കുന്നത്. ഇസ്ലാമിന്റെ എതിരാളികളുടെ ദുഷ്പ്രചരണ ചെമ്പികൾ ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു സാക്ഷിയത്രെ. അഹ് മദിയോപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ എതിരാളികളുടെ പ്രചരണതന്ത്രവും അതേ മാർഗ്ഗത്തിൽതന്നെ. ഇതിനു ഒന്നാംതരം ഉദാഹരണമാണ് കൊടിയത്തൂരിലെ അബൂമൻ ഇശാഅത്തുകാരുടെ അഹ് മദിയോ വിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ.

സത്യനിഷേധ പ്രസ്ഥാനക്കാരുടെ ഒരു പ്രത്യേകത അവർക്ക് ധർമ്മബോധവും മര്യാദയും ഇല്ലെന്നുള്ളതാണ്. നീതിബോധത്തോടെ സത്യത്തെ എതിർക്കാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. സൽമാൻ റുശ്ദി എന്ന ആളുടെ Satanic Verses (പിശാചിന്റെ വചനങ്ങൾ) എന്ന ക്ഷുദ്രകൃതി നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞ പത്തനും വർഷങ്ങളിൽ മുസ്ലിം ലോകത്ത് ഉളവാക്കിയ കോളിളക്കം ഇന്നും അടങ്ങിയിട്ടില്ല. അപ്രകാരംതന്നെ “ഖുർആൻ ഒരു വിമർശന പാഠം” എന്ന ഇടമറുകിന്റെ ക്ഷുദ്രകൃതി നമ്മുടെ കേരള മുസ്ലിം

കളെ എത്രമാത്രം വേദനിപ്പിച്ചു എന്ന വസ്തുതയും നാം മറന്നിട്ടില്ല. എല്ലാവിധ ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളെയും അതിലംഘിച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രസ്തുതന്മാർ നബി(സ) തിരുമേനിയെയും ഇസ്ലാമിനെയും പൂർത്തും ആനെയും വികൃതമാക്കി ചിത്രീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കൊടിയത്തൂരിലെ അഞ്ചുമൻ ഇശാഅത്തുകാരുടെ ഖണ്ഡനകൃതികൾ പ്രസ്തുത ക്ഷുദ്രകൃതികളിൽനിന്നും വിഭിന്നരൂപത്തിലുള്ളതല്ല.

എല്ലാ പ്രവാചകന്മാർക്കും ശത്രുക്കളുണ്ടായിരുന്നു. ആദം നബി(അ) മുതൽ ഇതുവരെ പ്രവാചകന്മാരുടെ പരിത്രം ഇതിന്നു സാക്ഷിയാണ്. ഈസാനബിയുടെ സംബോധിതജനമായ യഹൂദികൾ ഇന്നും ആ പണ്യാത്മാവിന്റെ ശത്രുക്കളായിത്തന്നെ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നു. സമസ്ത ലോകത്തിനും പ്രവാചകനായി നിയുക്തനായ ഖാത്തമുനബിയ്ക്കീൻ ഹ: മുഹമ്മദ്(സ) തിരുമേനി വന്ന 1400 വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു കടന്നിട്ടും ലോക ജനസംഖ്യയിൽ ബഹു ഭൂരിഭാഗവും ആ സത്യാത്മാവിന്റെ എതിരാളികളോ നിഷേധികളോ ആണ്. അവരിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം ജനങ്ങൾ തിരുമേനിയെപറ്റി തെറ്റായ ധാരണകൾ വച്ചുപുലർത്തുന്നവരും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവരുമാണ്. ഇപ്പോഴും അവരുടെ ദുഷ്പ്രചരണങ്ങൾ വ്യാപകമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൃസ്തീയ മിഷണറിമാർ ഇവരിൽ മുൻപന്തിയിലാണ്.

ഇസ്ലാമിന്റെ എതിരാളികളെപറ്റി പരിശുദ്ധ പൂർത്തൻ പറഞ്ഞ ഒരു പ്രത്യേക ഗുണം അവർ വച

നങ്ങളെ മാറ്റിമറിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. പൂർത്തുൻ പറയുന്നു:

مَرْفُوعٌ مِنَ الْمَكِّمِ عَنْ مَوَاضِعِ

(അവർ വചനങ്ങളെ അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു തെറ്റിച്ചു കളയുന്നു) ഈ മാറ്റിമറിക്കൽ രണ്ടു തരത്തിൽ നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഒന്നു അക്ഷരത്തിലും മറ്റൊന്നു അർത്ഥത്തിലും. അഞ്ചുമൻ ഇശാഅത്തുകാർ ആ പൂർവ്വിക ശത്രുക്കളെ തികച്ചും അനുകരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അവർ വസ്തുതകളെയും ഉദ്ധരണികളെയും അക്ഷരത്തിലും അർത്ഥത്തിലും വികൃതമാക്കി ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

അഞ്ചുമൻ ഇശാഅത്തുകാരുടെ 'ഖാദിയാനിസം ഒരു സമഗ്രപാഠം' മുതലായ കൃതികൾക്കുള്ള ഒരു സവിസ്തരമുപദിയായി ജ. മൗലവി മുഹമ്മദ് ഉമർ സാഹിബ് H. A. രചിച്ച ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാം ഭാഗം സത്യാന്വേഷകരുടെ സമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇതു നിഷ്പക്ഷ മനസ്സോടെ വായിക്കണമെന്ന സഹോദര ബുദ്ധ്യ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പഴയങ്ങാടി

1-12-1991

വിനീതൻ

മുഹമ്മദ് അബ്ദുൽവഹ്ദാ

بسم الله الرحمن الرحيم

സത്യാന്വേഷികളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

ഹസ്താന്തം ആദം നബി(അ) മുതൽ ഹസ്താന്തം ഈ സാ നബി(അ) ഉൾപ്പെടെ നിരവധി പ്രവാചകന്മാർ വിവിധ കാലങ്ങളിൽ വിവിധ ദേശങ്ങളിൽ അവതരിക്കുകയും അതാത് കാലത്തെ ജനങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്ന് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു. പിന്നീട് അന്തിമ ന്യായപ്രമാണവും കൊണ്ട് സാർവദേശീയവും, സാർവകാലികവുമായ ദൗത്യവുമായി പ്രവാചക ശ്രേഷ്ഠനായ ഹസ്താന്തം മുഹമ്മദ് നബി(സ) തിരുമേനി നിയോഗിക്കപ്പെടുകയും ആ പുണ്യാത്മാവ് മനുഷ്യകുലത്തെയാകമാനം അല്ലാഹുവിന്റെ സൽപഥമാവിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായെന്നും ആ പവിത്ര ഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഇങ്ങനെ ലോകത്ത് പ്രവാചകന്മാർ അവതരിച്ചപ്പോഴെല്ലാംതന്നെ ജനങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും അല്ലാഹുവിന്റെ ആ വരിഷ്ഠ ദാസന്മാരെ തിരസ്കരിക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയും അവരെയും അനുചരന്മാരെയും തങ്ങളാലാവുമ്പോൾ ഭ്രാന്തിക്കുകയും അവഹേ

തിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തതെന്നും വിശുദ്ധ വ്യക്തിത്വം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. വ്യക്തിത്വത്തിലെ അത് അത്യാത്മാവ്, അത് ശുഭരത്നം മുതലായ അധ്യായങ്ങളിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഉള്ള വിശദീകരണം നമുക്കു കാണാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്:

ما يجادل في آيت الله الا الذين كفروا فلا يغررك تقلبهم
في البلاد كذب قباهم قوم نوح والاحزاب من بعدهم
وهمت كل امة برسوخهم لياخذوه و جادلوا بالباطل ليدحضوا
به الحق فاخذتهم - فكيف كان عقاب

അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അവിശ്വാസികളല്ലാതെ തർക്കിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ, അവർ രാജ്യങ്ങളിൽ വിഹരിക്കുന്നത് നിന്നെ വഞ്ചിക്കാതിരിക്കട്ടെ. ഇവർക്കു മുമ്പേ നൂഹിന്റെ ജനതയും അവർക്കുശേഷം പല കക്ഷികളും (നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ) നിഷേധിച്ചു. ഓരോ സമുദായവും തങ്ങളുടെ ദൂതനെ പിടികൂടാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. സത്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി അവർ അന്യായമായി തർക്കിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഞാനവരെ പിടികൂടി. അപ്പോൾ എന്റെ ശിക്ഷ എങ്ങനെയായിരുന്നു? (40: 5, 6)

വീണ്ടും പറയുന്നു:

وما نرسل المرسلين الا مبشرين و مذكرين
الذين كفروا بالباطل ليدحضوا به الحق وتخذوا
ايديهم وما انذروا همزوا

‘ഭൂതന്മാരെ സുവിശേഷം നല്കുന്നവരും താക്കീതു നല്കുന്നവരുമായിട്ടല്ലാതെ നാം അയക്കുന്നില്ല. അവിശ്വസിച്ചവർ അസത്യവും കൊണ്ട് തർക്കിക്കുന്നു; അതുവഴി അവർ സത്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ. എന്റെ ദൂഷ്ടാന്തങ്ങളെയും അവർക്ക് താക്കീത് നല്കപ്പെടുന്നതിനെയും അവർ പരിഹാസ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.’ (18: 57)

അതെ! അവിശ്വാസികളും സത്യ നിഷേധികളും എപ്പോഴും സത്യത്തെ അസത്യംകൊണ്ട് മറച്ചു പിടിക്കുകയും ചതിയും വഞ്ചനയും മുഖേന കുതർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും സർവ്വോപരി പരിഹാസവും അവഹേളനവും ആവനാഴിയിലെ ആയുധമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വിളിച്ചോതുന്നു.

ആ പുണ്യ ഗ്രന്ഥം വീണ്ടും പറയുകയാണ്:

و كذلك جعلنا لكل نبي عدوا شيطان الانس والجن

يوحى بهم الى باض زخرف القول غرورا

ഇതേപ്രകാരം, നാം ഓരോ പ്രവാചകനും ‘ഇൻസി’ൽ നിന്നും ‘ജിന്നിൽ’ നിന്നുമുള്ള പിശാചുക്കളെ ശത്രുക്കളാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വഞ്ചിക്കുവാനായി അവർ പരസ്പരം മോഹനവാക്കുകൾ ബോധിപ്പിക്കുന്നു.’ (6: 113)

അങ്ങനെ അലങ്കാര വചനങ്ങളും മോഹന വാക്കുകളും മുഖേന തന്ത്ര പൂർവ്വം പാമരജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാ

നും തങ്ങളുടെ ചൊല്ലടിക്കു കൊണ്ടുവരാനും സ്വതന്ത്രമായി
ധികാര ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായിരിക്കുമെന്നും വിശു
ദ്ധവുർത്തൻ അതര ചൊല്ലുന്നു. പരിഹാസ വാക്കുകളു
അവഹേളന സ്വരങ്ങളും ഇവരുടെ കൂട്ടപ്പിറപ്പ് അതിനെ
മെന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു.

يَسِيرَةٌ عَلَى الْبَاءِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا
مُتَحَدِّثِينَ

“മനുഷ്യർക്ക് അഹോ കഷ്ടം ! അവരുടെ പരി
ഹാസത്തിന് പാരമായിട്ടല്ലാതെ ഒരു ദൈവദൂത
നും അവരുടെയടുക്കൽ വരുന്നില്ല.” (36: 31)

അതായത്, എല്ലാ ദൈവദൂതന്മാരെയും അവരുടെ
കാലത്തുള്ളവർ പരിഹാസിച്ചിരുന്നുവെന്ന് തന്നെ. ഇത്ത
രം പരിഹാസങ്ങളിൽനിന്നും അവഹേളനങ്ങളിൽനിന്നും
ഹസ്താത് മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിപോലും
ഒഴിവായിരുന്നില്ല. അതു പറയുന്നു.

مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرَّسُولِ مِنْ قَبْلِكَ

“നിനക്ക് മുമ്പേവന്ന ദൂതന്മാരോട് പറയപ്പെ
ട്ടതല്ലാതെ നിന്നോട് പറയപ്പെടുന്നില്ല.” (41: 44)

وَأَنْ يَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ

“അവർ നിന്നെ നിഷേധിക്കുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയാ
യും നിനക്ക് മുമ്പേ (ദൈവ) ദൂതന്മാർ നിഷേധി
ക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.” (35: 5)

അങ്ങനെ ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (സ) തിരുമേനിയടക്കം ലോകത്ത് അവതരിച്ച എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും അതാത് കാലത്തെ സത്യനിഷേധികളാൽ പരിഹസിക്കപ്പെടുകയും കഠിനമായി എതിർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ, ഇക്കാലത്ത് നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ വരിഷ്ഠദാസനും ഇസ്ലാമിന്റെ സേവകനും വാഗ്ദത്ത മഹ്ദിയും മസീഹുമായി അവതരിച്ച ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാം ഇത്തരം പരിഹാസങ്ങൾക്കും അവഹേളനങ്ങൾക്കും എതിർപ്പുകൾക്കും പാത്രമായിത്തീർന്നില്ലെങ്കിലേ അതുഭൂതത്തിനവകാശമുള്ള!

ഈ അടുത്തകാലത്ത് അത്തരം എതിരുകളുടെ അണിയിൽ ചേരാനുള്ള നിർഭാഗ്യം കേരളത്തിലെ കൊടിയത്തൂർ നിവാസികളായ ചിലയാളുകൾക്കുണ്ടായതിൽ ഖേദിക്കുകയേ നിർവാഹമുള്ളൂ. അഞ്ചുമുൻ ഇശാഅത്തെ ഇസ്ലാം എന്ന പേരിൽ രൂപീകൃതമായ ഒരു സംഘത്തിന്റെ തലവനും അതിന്റെ സെക്രട്ടറിയും പ്രവാചകന്മാരുടെ ശത്രുക്കൾ അനുവർത്തിച്ചിരുന്ന എല്ലാ കത്ത്ത്രങ്ങളും അടവുകളും അപ്പടി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങൾ അവരുടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരാണെന്ന് തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അടുത്ത കാലത്ത് അവർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മിർസാ സാഹിബ് സ്വന്തം കൃതികളിൽ, മിർസാ ഖാദിയാനി പ്രവാചകനോ, മിർസയും പ്രവാചകത്വവും, ഇൽഹാമുകൾ പ്രവചനങ്ങൾ എന്നീ ക്ഷുദ്രകൃതികളിൽ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാമിന്റെ വാദങ്ങളുടെ ഖണ്ഡനമെന്ന പേരിൽ നിർലജ്ജം കറേ ന്യൂണകളെഴുതി പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മാത്രമല്ല, ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള വാചകങ്ങൾ

തലയും വാലും വെട്ടി അപൂർണ്ണമാക്കിയും വളച്ചുകെട്ടിയും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങൾ ദൈവഭക്തിയും ആത്മാർത്ഥതയും ലവലേശം തീണ്ടിയിട്ടില്ലാത്ത മനുഷ്യാക്കുന്തില്ലാത്ത സത്യവിരോധികൾ മാത്രമാണെന്നും വിളംബരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അഹ്മദിയ്ക്കു ജമാഅത്തിന്റെ വിശ്വാസാദർശങ്ങളുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത പല ആരോപണങ്ങളും ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട്, കള്ളം പറയുന്നതിലും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിലും പ്രവാചകന്മാരുടെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നും തങ്ങൾ ഒട്ടും പിന്നിലല്ലെന്ന് അവർ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ 'അബൂമുൻ ഇശാഅത്തെ ഇസ്ലാം' അല്ല. മറിച്ച് 'അബൂമുൻ ഇശാഅത്തെ ഇഹ്'ത്തിറാ' ആണെന്നു തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി മുഖേന സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഹസ്റത്തു് അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാമിന്റെ സത്യസാക്ഷ്യം പകൽ വെളിച്ചം പോലെ വ്യക്തമായി ബോധ്യപ്പെട്ട ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള സത്യാത്മാക്കൾ അഹ്മദിയ്യത്ത് എന്ന യഥാർത്ഥ ഇസ്ലാമിനെ ആദ്യേഷിക്കുകയും അങ്ങനെ അഹ്മദിയ്ക്കു ജമാഅത്തു് ആഗോളാടിസ്ഥാനത്തിൽ മുനേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്. ഒരു വ്യാജ പ്രസ്ഥാനത്തിനു് ഇത്തരത്തിലുള്ള വിജയവും മുനേറവും ഒരിക്കലും ലഭ്യമാവുകയില്ല. അങ്ങനെ വിജയവും പുരോഗതിയും ലഭിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് ദൈവിക വചനത്തിനു് കടകവിരുദ്ധമായ ഒന്നായിരിക്കും.

സത്യപ്രവാചകനെ കുറിച്ച് മുൻവിധി നൽകി മഞ്ഞക്കണ്ണടയോടെ വീക്ഷിക്കുന്നവർക്കു് പ്രവാചകന്മാരെ ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്ന് വിശുദ്ധ ഖുർആൻതന്നെ വിളിച്ചോതുന്നു.

ولقد جاءتهم رسلهم بالبينات فما كانوا ليؤمنوا
 بما كذبوا من قبل

“സത്യമായും അവരുടെ ദൂതന്മാർ വ്യക്തമായ ഉഷ്ണാന്തങ്ങളായി അവരുടെയടുക്കൽ ചെന്നിരുന്നു. എന്നാൽ, മുന്പേതന്നെ അവർ നിഷേധിച്ചിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവർ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായില്ല” (7:102)

1400 സംവത്സരങ്ങൾക്ക് മുമ്പവതരിച്ച ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്ലിം (സ) തിരുമേനിയുടെ സത്യസാക്ഷ്യം വളരെ വ്യക്തമായ രീതിയിൽ പുലർന്നു കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഇന്നും ആ പുണ്യാത്മാവിനെതിരിൽ ശത്രുക്കൾ ആക്ഷേപങ്ങളുടെ ശരവർഷം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. ഏതൊരു സത്യവാദിയേയും കള്ളവാദിയെന്ന് മുദ്രകുത്തി അദ്ദേഹത്തിനെതിരിൽ ആക്ഷേപങ്ങളും ആരോപണങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കുകയെന്നത് എളുപ്പമുള്ള കാര്യമാണ്. എന്നാൽ, ആ വാദിയുടെ സത്യത്തെ കുറിച്ച് നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുകയും അങ്ങനെ സത്യവാദത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നത് വളരെ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമാകുന്നു. അല്ലാഹു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ പറയുന്നു.

فَلَا تَكُن مِّنَ الْخَائِضِينَ
 الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
 وَلَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ ۚ

“അവർ ഈ സന്ദേശത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ചക്ഷം അവർ ഹേതുവായി ദുഃഖംനിമിത്തം നിന്റെ ജീവനെ നീ നശിപ്പിച്ചേക്കുമോ?” (18: 7)

وما اكثرت الناس ولو حرصت بمؤمنين

“നീ എത്രതന്നെ ആഗ്രഹിച്ചാലും ജനങ്ങളിലധിക് കമ്പേരും വിശ്വസിക്കുകയില്ല.” (12: 104) എന്നെല്ലാം അല്ലാഹു, നബി(സ) തിരുമേനിയോടു അരുൾ ചെയ്തത് ഇതിനു സാക്ഷ്യമാണ്.

ഹസ്റത്ത് ഈസാനബി (അ) തന്റെ ദൈത്യവുമായി വന്നിട്ട് രണ്ടായിരം കൊല്ലം കഴിയാറായി. അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിക്കാൻ യഹൂദികൾക്ക് ഇന്നും സാധിക്കുന്നില്ല. പ്രവാചകപ്രഭുവായ ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (സ) തിരുമേനി അവതീർണരായിട്ട് പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞുകടന്നു. എന്നിട്ടും ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹത്തെ സത്യവാദിയായി കാണാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല പ്രവചനങ്ങളും പൂർത്തിയായിട്ടില്ലെന്ന് വാദിക്കുകയും വിശുദ്ധഖുർആനിലെ ആയത്തുകളിൽനിന്ന് തലങ്ങും വിലങ്ങും വെട്ടിക്കൊണ്ടു വികൃതീകരിക്കുകയും അത്യന്തം ജുഗുപ്സാവഹമായ വ്യാജാരോപണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്നെതിരെ ഇന്നും അവർ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇശാഅത്തുകാരുടെ മേൽപറഞ്ഞ കൃതികളിലും ഇത്തരം ആരോപണങ്ങളും ആക്ഷേപങ്ങളുമാണ് ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് മാത്രമല്ല ഒരേവിധത്തിലുള്ള ആക്ഷേപംതന്നെ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളിലും ചർവിത ചർവണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയുമാണ്. ഇവരാൽ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സത്യവിരുദ്ധമായ ആരോപണങ്ങളും ഇവർ കാണിച്ചിട്ടുള്ള കളവും വഞ്ചനയും അഹ്മദികളുടെ ഈ മാൻ സുദൃഢമാക്കുവാനേ ഉപകരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതിനേ

ഉപകരിക്കുകയുള്ളൂ. കാരണം ഇവർ എത്രമാത്രം വഞ്ചകന്മാരും സത്യവിരോധികളും ഭക്തിരഹിതരുമാണെന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലാകുന്നു എന്നതുതന്നെ.

ഹസ്റത്ത് മിർസാ സാഹിബിന്റെ തൊണ്ണൂറോളം ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മിക്കതും ഇന്ന് ഖാദിയാനി ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പോലും ലഭ്യമല്ലെന്ന ഇശ്അത്തുകാരുടെ വാദം വെളളം ചേർക്കാത്ത ശുദ്ധനാണ്. ഹസ്റത്ത് മിർസാ ഗുലാം അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാമിന്റെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഖാദിയാനിലെ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിലുണ്ടെന്ന് മാത്രമല്ല അടുത്ത കാലത്ത് പ്രസ്തുത എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും സമാഹാരം 'റൂഹാനീ ഖസായിൻ' എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടാത്തതിലും ഇക്കൂട്ടർക്ക് ആക്ഷേപമുണ്ട്. എന്നാൽ, 'ഇസ്ലാംമത തത്ത്വജ്ഞാനം' 'കിശ്ത്തീ നൂഹി'ലെ അധ്യാപനങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു ഭാഗവും മാത്രമല്ല 'ലാഹോർ പ്രഭാഷണം' 'മൈത്രീ സന്ദേശം' 'ഫത്ഹെ ഇസ്ലാം' മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും വിവർത്തനം ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മജ്ലിസിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇതുവരെ വിവർത്തനം ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാത്തതിനാലാണ് ആക്ഷേപാർഹമായ പല സംഗതികളും അതിലുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്ന് ആക്ഷേപിക്കുന്നവരോട് ഞങ്ങൾ ചോദിക്കട്ടെ. വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെയും ചില ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും മലയാള പരിഭാഷകൾ പ്രസിദ്ധീകൃതമായത് ഏത്ര നൂററണ്ടുകൾക്ക് ശേഷമാണ്. നബി(സ) തിരുമേനിയ്ക്ക് പതിമൂന്ന് നൂററണ്ടുകൾക്ക് ശേഷമല്ലേ അവ മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തത്. അതി

നകാരണം അതിൽ ആക്ഷേപാർഹമായ വല്ലകന്ത്യവും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണോ? അങ്ങനെയൊരുകിലും പറഞ്ഞാൽ ഇശാഅത്തുകാർ അത് വകവെച്ചുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറാവുമോ?

ഇശാഅത്തുകാർ ഹസ്റത്ത് മസീഹമുള്ളത് അലയ് ഹിസ്സലാമിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചിരിക്കുന്നത് യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കണം എന്നദ്ദേശ്യത്തോടെയല്ല. പ്രത്യുത സ്വാമി ഭയാനക സരസ്വതി വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വിമർശനദൃഷ്ട്യാ വായിച്ച് അതിൽനിന്നു ചില ആയത്തുകൾ ഭർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത് 'സത്യാർഥ പ്രകാശം' എന്ന ഗ്രന്ഥം രചിച്ചതുപോലെ ഹസ്റത്ത് മസീഹം മുള്ളത് അലയ് ഹിസ്സലാമിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് തങ്ങളുടെ ഇരുളടഞ്ഞ മസ്തിഷ്കം മൂലം കണ്ട ആക്ഷേപങ്ങളെ പൊക്കിയെടുത്ത് പാമരജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുക എന്നദ്ദേശ്യത്തോടെ മാത്രമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. ഹസ്റത്ത് മസീഹമുള്ളത് അലയ് ഹിസ്സലാമിന്റെ ഇതേ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾക്ക് ഹിദായത്ത് ലഭിക്കാൻ കാരണമായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അവ വായിച്ചിട്ടും അന്ധകാരത്തിൽ തപ്പിത്തടയാനെ ഇശാഅത്തുകാർക്ക് സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇക്കൂട്ടക്കാരുടിച്ചതന്നെയാണ് അല്ലാഹു വിശുദ്ധഖുർആനിൽ 'അവർ പലവിധ അന്ധകാരങ്ങളിൽപ്പെട്ട കണ്ണുകൊണ്ടുതന്നെ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നു' എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഇസ്ലാമിന്റെ ബദ്ധവൈരികളായ ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ അനുവർത്തിച്ചിരുന്ന നയംതന്നെയാണ് ഇശാഅത്തുകാരും പിൻപററുന്നത്. അതായത് 'ഇന്ന്

പ്ലാഹ ഹുവൽ മസീഹുബ് നമർയമ് തീർച്ചയായും അല്ലാ
 ഹുവാൻ മസീഹുബ് നമർയം എന്നും 'ഇന്നല്ലാഹ
 സാലിസു സലാസത്തിൻ' അല്ലാഹു മൂവരിൽ ഒരുവനാ
 ണ് എന്നുമുള്ള വചനങ്ങൾ ഖുർആനിലുണ്ടെന്നും, ത
 ന്റെ കൈയിൽ ഖുർആനുണ്ടെന്നും, അതിന്റെ ഇത്രാമ
 ത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഈ വചനങ്ങൾ കാണാമെന്നും
 ആ പാതിരിമാർ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് പാമരജനങ്ങളെ
 വഴിതെറ്റിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ, 'ലഖദ്' കഫറല്ലഭീന
 വാലു' എന്ന ഭാഗം അവർ മനപൂർവ്വം മറച്ചുവെക്കുന്നു.

لا يجرى في ان قوم على الا لولا

ഒരു സമുദായത്തോടുള്ള വിരോധം അവരോട് അ
 ന്യായം പ്രവർത്തിക്കാൻ നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരി
 ക്കട്ടെ, എന്ന ദൈവീകോപദേശം പോലും തിരസ്കരി
 ച്ചുകൊണ്ടിവർ യഹൂദികളുടെ തന്ത്രം പയറുകയാണ്.
 അഹ് ലെഹദീസ് നേതാവായ മൗലവി സനാഉല്ലാഹ്
 സാഹിബ് എഴുതുന്നു.

“വിശുദ്ധഖുർആനിൽ യഹൂദികളെ കുറിച്ച്, അവ
 റ്റു ന്യായത്തിന്റെ ചില ഭാഗം സ്വീകരിക്കുകയും ചില
 ഭാഗം തിരസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ആക്ഷേ
 പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഇന്ന് അഹ് ലെഹദീസുക
 ളായ നമ്മളിൽ ഈ ന്യായ പ്രത്യേകിച്ച് കാണപ്പെട
 ന്നുവെന്നത് വ്യസനകരമാണ്”

(അഹ് ലെഹദീസ് 19-4. 1907 പേജ് 9)

അതെ! മൗലവി സനാഉല്ലാഹ് പറഞ്ഞത് ഇശാഅ
 ത്തുകാർ അക്ഷരംപ്രതി അനവർഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇശാ

അത്തുകാരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ ഓരോന്നിനും ചെറുപ്പം മറ്റു പടിയെഴുതണമെന്ന് ഉദ്ദേശ്യമില്ലെങ്കിലും അവയിൽ പ്രസ്താവിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മൂന്നുഭാഗങ്ങളിലായി മറുപടി എഴുതുന്നതാണ്. ഇൻശാഅല്ലാഹ് എന്നാൽ, ഇശാത്തുകാരിൽ ഇതുകൊണ്ട് പരിവർത്തനമുണ്ടാകുമെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നില്ല. കാരണം, ഇവർക്ക് എന്തുപറഞ്ഞിട്ടെങ്കിലും പൊതുജനങ്ങളെ അഹ് മദിയോ ജമാഅത്തിനും അതിന്റെ സ്ഥാപകർക്കുമെതിരിൽ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് സ്വാർത്ഥ ലാഭം നേടണമെന്ന ഒരേയൊരു ഉദ്ദേശ്യമേയുള്ളൂ. ഈ മറുപടി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സത്യാന്വേഷികളുടെ തെറ്റായ ധാരണകളെ നീക്കി അവർക്ക് യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുക എന്നതു മാത്രമാണ്. അതിൽ അൽപമെങ്കിലും വിജയിച്ചാൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി. ഈ പുസ്തകം നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധ്യം പാറായണം ചെയ്ത് സത്യം ഗ്രഹിക്കണമെന്ന് സത്യാന്വേഷികളോട് അപേക്ഷിക്കുകയും അല്ലാഹു അവർക്ക് അതിനുള്ള തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈ ലഘുകൃതി സഹൃദയസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒരാത്മീയോദ്ധാരകന്റെ

ആവശ്യകത

ലോകത്ത് അക്രമവും അനീതിയും അധർമ്മവും വർദ്ധിച്ചു മനുഷ്യൻ അധർമികവും മൃഗീയവുമായ ജീവിതം നയിക്കുമ്പോൾ അവരെ സൽപന്ഥാവിൽ നയിച്ചു ധർമികവും ആത്മീയവുമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനും അങ്ങനെ ദൈവ സാമീപ്യത്തിന് അർഹരാക്കിത്തീർക്കാനുമാണല്ലോ പ്രവാചകൻമാർ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇസ്‌ലാമിൽ അതിന്റെ നാമവും വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അതിന്റെ ലിപിയും മാത്രം അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടം വരുമെന്നും നാമമാത്രമായ മുസ്‌ലിംകളെ 'ആകാശത്തിൻ കീഴിൽ നികൃഷ്ട ജന്തുക്കളായി മാറുന്ന അവരുടെ പണ്ഡിതൻമാർ' വഴിപിഴപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും അപ്പോൾ അവരെ സമുദ്ധരിച്ച് കാർത്തിക നക്ഷത്രംവരെ ഉയർന്നുപോകുന്ന ഈമനേനെ വീണ്ടും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ രൂഢമൂലമാക്കുവാനായി വാഗ്ദത്ത മഹ്‌ദീമസീഹ് അവതരിക്കുന്നതാണെന്നും നബി(സ) തിരുമേനി പ്രവചിക്കുകയുണ്ടായി.

പ്രസ്തുത പ്രവചനമനുസരിച്ച് ഒരാത്മീയോദ്ധാരകൻ അവതീർന്നരാകേണ്ട കാലഘട്ടം തന്നെയാണിതെന്ന് അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ ബലവൈരികളായ മഃ അബ്ദുൽ ഹസൻ അലി നദ്‌വിയും മഃ അബ്ദുൽ അഅ്‌ലാ മൗദൂദിയ്യാദുൽ-ഖുടയ്യായുള്ള നിരവധി പണ്ഡിതൻമാർ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മുസ്ലിം

കളുടെ അധഃപതിതവും ഭയോന്നകവുമായ അവസ്ഥകളെ കുറിച്ച് മൗ: അബൂൽ ഹസൻ അലി നദ്വി തന്റെ ഖാദി യാനിസം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു.

“ആധുനിക ഇസ്‌ലാമിക ചരിത്രത്തിൽ ബുദ്ധി പരമായ അസ്വസ്ഥതയും സംഘർഷണവും പാരമ്യം പ്രാപിച്ച പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ട് അതുല്യ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. ഈ അസ്വസ്ഥതകളുടേയും സംഘർഷങ്ങളുടേയും മുഖ്യകേന്ദ്രം ഇന്ത്യയിലായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യവും പൗരസ്ത്യവുമായ സംസ്കൃതികളുടേയും പഴയതും പുതിയതുമായ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായങ്ങളുടേയും ലോക വിക്ഷണങ്ങളുടേയും ഇസ്‌ലാമി നേറയും ക്രിസ്തുമതത്തിനേറയും തീഷ്ണമായ അതിജീവന സമരത്തിനേറയും രംഗഭൂമിയായിരുന്നു ഈ രാജ്യം. ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തന സംരംഭങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ ആരംഭിക്കുകയും സന്ദേഹവാദവും നിരീശ്വരത്വവും ഭീഷണരൂപം കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. ആഭ്യന്തര സ്ഥിതി അതിലേറെ പരിതാപകരമായിരുന്നു. മുസ്‌ലിം കക്ഷികളുടെ വിഭാഗീയത ഭയാജനകമായ ഒരു പതനത്തിലേത്തി. മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പൊതുവെ നൈരാശ്യം ബാധിക്കുകയും പരാജയബോധത്തിന് ഇരയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഒരു സാധാരണ പ്രക്രിയയുടെ നവീകരണത്തിനേറും പരിവർത്തനത്തിനേറും സാധ്യതകളെ സംബന്ധിച്ച് മുസ്ലിംകൾ ഭിന്നാശയരാവുകയും ധാരാളം പേർ ഒരു ദൈവപുരുഷന്റെ ആഗമനത്തിൽ കണ്ണുനട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു.”

(ഖാദിയാനിസം എ ക്രിട്ടിക്കൽ സ്റ്റഡി)

മ: അബൂൽ അഅ്ലാ മൗദ്യൂദി പറയുന്നതു കാണുക.

“അധികംപേരും ഇഖാമത്തുദ്ദീനിനുവേണ്ടി ഒരു പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യനെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതായത് അവർക്ക് ഇന്ന് ഒരു നബിയേയോണാവശ്യം. നാവുകൊണ്ടു വത്തമുനുബുവുത്ത് എന്നുരുവിടുന്നുവെങ്കിലും നബി (സ) തിരുമേനിക്കുശേഷം മറ്റൊരു നബി വരാമെന്ന് പറയുന്നവന്റെ നാവ് പിഴുതെടുക്കുവാൻ ഒരുപെടുന്നുവെങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയം-മനുസാക്ഷി ഒരു നബിയുടെ ആവശ്യകതയെ മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നബിയിൽ കുറഞ്ഞ ഒന്നിലും അവർ തൃപ്തരല്ല.”

(തർജ്ജുമാനുൽ ഖുർആൻ ഡിസം : 42)

അങ്ങനെ ഒരാത്മീയോദ്ധാരകന്റെ ആഗമനം എത്രയും ആവശ്യമായ കാലഘട്ടത്തിലാണ് അല്ലാഹു, ഹസ്റത്തു് അഹ്‌മദ്യുൽ ഖാദിയാനി അലയ്‌ഹിസ്സലാമിനെ തന്റെ വാഗ്ദത്തമനുസരിച്ചുള്ള മഹ്‌ദിയും മസീഹുമായി അയച്ചിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം തന്റെ ആഗമനോദ്ദേശ്യം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു.

“ഈ കാണുന്ന ഭയാനകമായ അവസ്ഥയെ പുനരുദ്ധരിക്കാനും ജനത്തിന് യഥാർത്ഥമായ തൗഹീദിലേക്കുള്ള സൽവന്മാവ് കാണിച്ചുകൊടുക്കാനുമാണ് അല്ലാഹു എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ഞാനത് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. സത്യവിശ്വാസത്തെ ദൃഢപ്പെടുത്താനും ജനങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയെ സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കാനുമാണ് ഞാൻ അവതീർന്നായിരിക്കുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇ

ആ പുണ്യാത്മാവ് പറയുന്നു:

وارسلني ربي لتأييد دينه

فجئت لهذا القرن عبداً مـجـداً

وواقع لولا حب وجه محمد

لما كان لي حول لا مدح احدا

أزحن نقر من الرسول ودينه

ويبدو لكم آياتنا اليوم. او غدا

ففي ذاك آيات لكل مكذب

حريصٌ على سب والوى كـلـمـا

‘എന്റെ റബ്ബ് അവന്റെ ദീനിനെ സേവിക്കുന്നതായിട്ടാണ് എന്ന് അയച്ചിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ഞാനീ നൂറ്റാണ്ടിൽ ദൈവ ദാസനായ പരിഷ്കർത്താവായി അവതരിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാണ് സത്യം. നബി(സ) തിരുമേനിയോട് എന്നിയ്ക്കു് അതിയായ സ്നേഹമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ആ പുണ്യാത്മാവിനു് സ്തുതിപാടാനുള്ള കെൽപുകൂടി എന്നിങ്ങനൊകമായിരുന്നില്ല. നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ പരിപാവനതയേയും ആ പുണ്യാത്മാവ് കൊണ്ടുവന്ന പരിശുദ്ധ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തേയും ലോകത്തിന്റെ നാനാകോണുകളിലും

സ്ഥാപിക്കാൻ പാടുപെടുന്ന ഞങ്ങളാണോ ആ പുണ്യത്മാവിൽനിന്നും ഇസ്‌ലാമിൽനിന്നും ഓടി പോകുന്നവർ? ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ നിങ്ങൾക്കു് മഹത്തായ അടയാളങ്ങളിലൂടെ യാഥാർത്ഥ്യം വെളിപ്പെടുന്നതാണ്. എന്ന വ്യാജനാക്കുകയും അനാവശ്യമായി ചിത്തപാശുകളും കടുത്ത ശത്രുവിനെപ്പോലെ കലഹിച്ചുകാണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എന്റെ എതിരാളികൾക്ക് എന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ യാഥാർത്ഥ്യംകണ്ടെത്താൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

(ദുർറാസമീൻ അറബി)

അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞ നൂറുവർഷത്തെ ആഗോളാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിജയകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അതിന്റെ സ്ഥാപകരായ ഫസ്റത്ത് അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാമിന്റെ പ്രസ്തുത പ്രസ്താവനകൾക്കുള്ള ജീവസ്സുറ്റതെളിവാണ്. എന്നാൽ, അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിനോടു കടുത്ത വൈരാഗ്യം കൊണ്ട് ഹൃദയം മുറിച്ച ചിലർക്ക് ഇതംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. അവരെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു

ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى أبصارهم غشاوة

അബ്സാർഹ്ം ഖുശാഓ

എൻ്റെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. “അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും ചെവികൾക്കും മൂറുപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കണ്ണുകളിൽമേൽ ഒരുമറയുണ്ട്.” (2: 8)

അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ ഉത്ഭവദിനം മുതൽ ഇന്നു വരെ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ വിശ്വാസാദ

ർശങ്ങൾ തന്നി ഇസ്‌ലാമികമാണെന്ന് ആവർത്തിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടും പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുഖേന അത് സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും, അഹ്‌മദിയ്യാജമാഅത്ത് അനിസ്താമിക പ്രസ്ഥാനമാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കാൻ ഇക്കൂട്ടർ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ ഗത്യന്തരം അതിനെ ഖാദിയാനി മതമെന്നും ഖാദിയാനിസമെന്നും നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുകയോ ഇഷ്ടപ്പെടുകയോ ചെയ്യാത്ത ഇത്തരം നാമകരണങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമികാധ്യാപനത്തിന് തികച്ചും വിരുദ്ധമായ ഒന്നാണ്. അഹ്‌മദിയ്യാ വിരുദ്ധ പ്രചാരണത്തിന്റെ കൗതുക ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന ഇശാഅത്ത ഇസ്‌ലാം എന്നപേരിൽ രൂപീകൃതമായ സംഘടനയുടെ ഉദ്ദേശ്യവും ഈ അപകീർത്തിവ്യവസായം മാത്രമാണ്. യഥാർത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഇശാഅത്ത് (അതിന്റെ മഹത്തായ അധ്യാപനങ്ങളുടെ പ്രചാരണം) അല്ല. മറിച്ച് കളവ്, വഞ്ചന, കററാരോപണങ്ങൾ, വ്യാജ പ്രസ്താവനകൾ തുടങ്ങിയവ മുഖേന അഹ്‌മദിയ്യാ ജമാഅത്തിനെക്കുറിച്ച് പൊതുജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുകയും ഇസ്‌ലാമികാധ്യാപനങ്ങൾക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുകമാത്രമാണ് ഇശാഅത്തുകാർ ചെയ്യുന്നത്.

ഇമാം മഹ്‌ദിയുടെ വാദങ്ങൾ പരസ്പരവിരുദ്ധമോ ?

ഇനി നമുക്ക് ഈ അഞ്ചുമന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. അതായത്, ആദ്യം താൻ മുഹമ്മദ് മുജട്ടിദ് മാത്രമാണെന്നും നബി(സ) തിരുമേനിസ്തശേഷം ഒരു വിധത്തിലുള്ള നബിത്വവാദിക്കും വരാൻ പാടില്ലെ

നും വാദിച്ച മിർസാ സാഹിബ് പിന്നീട് താൻ നബിയും റസൂലുമാണെന്ന് വാദിക്കുകയുണ്ടായെന്നതാണ് ഒരാ രോപണം.

വാസ്തവത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ക്രമോൽഗതമായ വാദങ്ങൾ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാമിന്റെ സത്യത്തിനുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങളാണ്. കാരണം എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും സ്വയമായി ഒരുവാദവും പുറപ്പെടുവിക്കാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞയും അറിയിപ്പുനേരിച്ച് വാദിക്കുന്നവരായിരുന്നു. ഹസ്റത്ത് നബി(സ) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു.

وما ينطق عن الهوى ان هو الا وحي يوحى

അദ്ദേഹം സ്വയേച്ഛയാ ഒന്നുംതന്നെ വാദിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ വാദവും വഹ്യുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാണ്. (53 : 4,5)

ഹസ്റത്ത് നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ക്രമോൽഗതമായ വാദങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാമ: ഹാഫിസ് ഇബ്നൽഖയ്യിം ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. “അദ്ദേഹത്തിന് ആദ്യമായി

اقرأ باسم ربك الذي خلق

‘സർവ ചരാചരങ്ങളേയും സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ രബ്ബിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ നീ ഓതുക’ എന്ന കല്പനയുണ്ടായി.

وذلك اول ما وحي

ഇത് നബ്യപ്പത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടമായിരുന്നു. അപ്പോൾ

അദ്ദേഹത്തിന് മറുളളവർക്ക് പ്രബോധനം ചെയ്യാനുള്ള കല്പനയുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് വഹ്യം ലഭിച്ചു.

يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ قِمِّي فَانْذِرِي

മറുളളവർക്ക് പ്രബോധനം ചെയ്യാനുള്ള കല്പനയായിരുന്നു ഇത്.

ثُمَّ أَمَرَ أَنْ يُنْذِرَ عَشِيرَتَهُ الْأَقْرَبِينَ

പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളെ പ്രബോധനം ചെയ്യാനുള്ള ആജ്ഞ ലഭിച്ചു. ഇത്

وَأَنْذِرْكَ الْأَقْرَبِينَ

എന്ന ദൈവിക വചനത്തിൽനിന്ന് തെളിയുന്നു.

ثُمَّ أَنْذَرَ قَوْمَهُ ثُمَّ أَنْذَرَ مَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْعَرَبِ ثُمَّ أَنْذَرَ
الْعَرَبَ قَاطِبَةً ثُمَّ أَنْذَرَ الْعَالَمِينَ

പിന്നീട് അദ്ദേഹം തന്റെ സമുദായത്തിന് പ്രബോധനം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം തന്റെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള അറബികളിലും പിന്നീട് മുഴുവൻ അറബികളിലും ദൈവിക സന്ദേശമെത്തിച്ചു.

ثُمَّ أَنْذَرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِهِ

എന്ന ആയത്ത് ഇതിനെ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. അതിനു ശേഷം അദ്ദേഹം മുഴുലോകത്തിന് പ്രബോധനം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

لَتَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا

എന്ന ആയത്ത് ഈ വാദത്തിലേക്ക് വെളിച്ചംവീശുന്നു.''

(സാദുൽ മആദ് ഭാ: 332)

ഇതിൽനിന്നും നബി(സ) തിരുമേനി തന്റെ ദൗത്യം ക്രമാനുഗതമായി ജനങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

അങ്ങനെ ആ പുണ്യാത്മാവ് തന്റെ ദൗത്യം (പ്രബോധനം) തന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്നും ആരംഭിച്ചു മുഴുലോകത്തിലേക്കുമായി വ്യാപിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

അല്ലാഹു നബി(സ) തിരുമേനിയോട് പറയുകയാണ്.

وما أرسلناك إلا كافية للناس بشيرا ونذيرا

മനുഷ്യവംശത്തിനാകമാനം സുവിശേഷകനും താക്കീതു നൽകുന്നവനുമായിട്ടല്ലാതെ നാം നിന്നെ അയച്ചിട്ടില്ല. (34: 28)

قل يا أيها الناس اني رسول الله اليكم جميعا

നീ പറയുക. അല്ലയോ ജനങ്ങളേ! ഞാൻ നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കുമായി അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനായി അവതരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. (7: 159)

പ്രസ്തുത ആയത്തുകളെയെല്ലാം അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ ദൗത്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്ക് മാത്രമുള്ളതാണെന്ന ആയത്തിനെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആക്ഷേപമുനയിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ വാദങ്ങൾ പരസ്പരവിരുദ്ധമാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതെത്രമാത്രം ജുഗുപ്സാവഹമായിരിക്കും.

ഹസ്റത്തു മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിക്ക് ലഭിച്ച ആത്മീയ പദവികളും ക്രമോൽഗതമായിരുന്നുവെന്ന് ഹദീസുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. നബി(സ) അരുൾചെയ്യുന്നു :

لا تخيروني بيني وبين الله

നിങ്ങളെനിക്ക് മുമ്പാകെ ഒരു വിധത്തിലുള്ള ശ്രേഷ്ഠതയും കാണിക്കരുത് (മിശ്കാത്ത് ഭാ: 507)

لا تخيروني على موسى

നിങ്ങളെനിക്ക് മുമ്പാകെ ഒരു ശ്രേഷ്ഠത കല്പിക്കരുത്. (ബുഖാരി വാ. 4. കിത്താബുദ്ദിനത്തു)

من قال انا خير من يونس ابن مئتي فقد كذب

യൂനുസബ്ബാനമത്തായെക്കാൾ ഞാൻ ശ്രേഷ്ഠനാണെന്നു പറയുന്നയാൾ കള്ളം പറഞ്ഞു (തിർമിദി വാ: 2 കിത്താബുത്തഹ്സീൻ)

ഒരിക്കൽ ഒരാൾ നബി(സ) തിരുമേനിയെ

يا خير البرية

അല്ലയോ സൃഷ്ടികളിൽ സർവശ്രേഷ്ഠനായുള്ളവരേ, എന്നു വിളിക്കുന്നത് കേട്ടപ്പോൾ

ذلك ابراهيم

അത് ഹസ്റത്തു ഇബ്രാഹീമാണെന്ന് നബി(സ) തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി. മറെറാറിക്കൽ നബി പറഞ്ഞു.

اكرم الناس يوسف

എല്ലാ മനുഷ്യരിലും വെച്ച് ബഹുമാന്യൻ ഹസ്റത്തു യൂസുഫ് നബിയാണ്. (ബുഖാരി വാല്യം 3, കിത്താബുത്തഹ് സീർ) ഇങ്ങനെയൊക്കെ പ്രസ്താവിച്ച നബി (സ) തിരുമേനിതന്നെ താഴെ പറയുന്ന വാദങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ചു.

لو كان موسى حيا لما وسعها الا اتباعي

മുസാ ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് എന്നെ പിൻതുടരാതെ നിവൃത്തിയില്ല. (മിർഖാത്തു വാല്യം. 5. ഭാ. 353)

لو كان موسى وعيسى حيين لما وسعها الا اتباعي

മുസായും ഇസായും ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ പിൻപറ്റാതെ അവർക്ക് നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. (ഇബ്നു കസീർ വാല്യം 2 ഹാശിയ. ഭാ 46)

أنا سيد ولد آدم ولا فخر

ഞാൻ ആദംസന്തതികളുടെയെല്ലാം നേതാവാണ്. ഇതിൽ ഒരു ദുരഭിമാനവും ഇല്ല. (മുസ്ലിം)

انا سيد الاولين والاخرين من النبيين

ഞാൻ മുൻപും പിൻപുമുള്ള എല്ലാ നബിമാർക്കും നേതാവാണ്. (ഭയ്ഹഖീ)

أنا سيد ولد آدم ولا فخر وبإيدي لواء الحمد ولا فخر وما من

نبي يومئذ آدم فمن سواه الا تحت أوائ

വിയാമത്തുന്നാളിൽ ഞാൻ എല്ലാ ആദം സന്തതികളുടേയും നേതാവായിരിക്കുന്നതാണ്. ഇതിൽ ഒരു ദൂരഭിമാനവുമില്ല. എന്റെ കൈയിൽ ഫംഭിന്റെ (സ്തുതിയുടെ) പതാകയുണ്ടായിരിക്കും. ഇതിൽ ഒരു ദൂരഭിമാനവുമില്ല. ആദമും അദ്ദേഹത്തെക്കൂടാതെയുള്ള എല്ലാ നബിമാരും എന്റെ പതാകയ്ക്കു കീഴിലുണ്ടായിരിക്കും. (തിർമിദി വാല്യം 2 അബ് വാബുൽ മനാഖിബ്)

أنا قائد المرسلين ولا فخر وانا خاتم النبيين ولا فخر

ഞാൻ എല്ലാ നബിമാർക്കും നേതാവാണ്. അതിൽ ഒരു ദൂരഭിമാനവും (എനിക്കു) ഇല്ല. ഞാൻ പ്രവാചകന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠനാണ്. എന്നാൽ ദൂരഭിമാനമില്ല. (മിശ്കാത്ത്, മുസ്ലിം, തിർമിദി)

أنا أكرم ولد آدم على ربي ولا فخر

ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ എല്ലാ ആദം സന്തതികളെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠനാണ്. (എന്നാൽ ഇതിലും) ഒരു ദൂരഭിമാനവുമില്ല (തിർമിദി, അബ് വാബുൽ മനാഖിബ്)

നോക്കുക, മേൽപറഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങളിൽനിന്നും നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ആദ്യത്തെ വാദങ്ങളും ശേഷമുള്ള വാദങ്ങളും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണെന്ന് തോന്നാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഈ വ്യത്യസ്തവാദങ്ങൾ ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ സത്യസാക്ഷ്യത്തിന് വിരുദ്ധങ്ങളല്ലെന്നും അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ജ്ഞാനവും നിർദേശവും അനുസരിച്ചുള്ള ക്രമോൽഗതമായ വാദങ്ങളാണെന്നുമുള്ളതാണ് വാസ്തവം. ഈ വിഷയത്തിൽ ഹസ്റത്ത് മിർസാ സാഹിബിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവർ ഹ: മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (സ) തിരുമേനിയേയും ആക്ഷേപാർഹമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ്

‘ഖാത്തമുനബിയീൻ’ എന്ന വിശ്വാസവും

ഇശാഅത്തുകാർ തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ പലയിടങ്ങളിലുമായി ‘ഖാത്തമുനബിയീൻ’ എന്ന നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ മഹത്തായ പദവിയെക്കുറിച്ച് ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ്(അ) തന്റെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചെയ്ത പ്രസ്താവനകളെ തലങ്ങും വിലങ്ങും വെട്ടിക്കൊണ്ട് എടുത്തു ചേർക്കുകയും അവയിൽനിന്നും ഹസ്റത്ത് നബി(സ) തിരുമേനി അവസാനത്തെ പ്രവാചകനാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം ഒരു വിധത്തിലുള്ള പ്രവാചകനും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നുള്ളതാണ് മിർസാ സാഹിബിന്റെ വിശ്വാസമെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തതായി കാണാം. പ്രസ്തുത പ്രസ്താവനകളിൽ ഇശാഅത്തുകാർ ചെയ്ത വഞ്ചനാത്മകമായ തിരിമറികളെക്കുറിച്ച് വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പേ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ്(അ) തൽസംബന്ധമായി പറഞ്ഞ ഒരു വിശദീകരണം ഉദ്ധരിക്കുകയാണ്.

‘ഞാൻ നബുവുത്തിനേയോ രിസാലത്തിനേയോ നിഷേധിച്ചുപറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഞാൻ പുതിയൊരു ശരീഅത്ത്—ന്യായപ്രമാണം കൊണ്ടുവന്ന സ്വതന്ത്ര രീതിയിലുള്ള ഒരു നബിയല്ല എന്നതാണ്. എന്നാൽ, എന്റെ യജമാനരായ ഹസ്റത്ത് റസൂൽ കരീം (സ) തിരുമേനിയിൽനിന്നും ആത്മീയാനുഗ്രഹം ലഭിച്ച് ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ തിരുനാമം വഴിയായി അദ്ദേഹം മുഖേന അല്ലാഹുവിൽനിന്നും രഹസ്യജ്ഞാനം ലഭിച്ചതിനാൽ ഒരു വിധത്തിലുള്ള പുതിയ

ന്യായപ്രമാണവുമില്ലാതെകണ്ടുള്ള ഒരു റസൂലും നബിയുമാണ് ഞാൻ. ഇത്തരത്തിലുള്ള നബി എന്ന് പറയപ്പെടുന്നതിനെ ഞാനൊരിക്കലും നിഷേധിച്ചിരുന്നില്ല. മറിച്ച്, ഈ അർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹു എന്നെ നബിയെന്നും റസൂലെന്നും അഭിസംബോധനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.” (ഫക് ഗലത്തീകാ ഇസാല. പേ: 6,7 റുഹാനീഖസായിൻ വാജ്യം 18, ഭാ 210, 211)

ഇതിൽനിന്ന് നബി(സ) തിരുമേനിക്കുശേഷം പുതിയൊരു ശരീഅത്തോടുകൂടിയ മുസ്തവിൽ ആയ (സ്വതന്ത്രനായ) ഒരു പ്രവാചകനും വരികയില്ലെന്നതാണ് ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ എക്കാലത്തേയും വിശ്വാസമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം നിഷേധിച്ചിരുന്നത് പുതിയ ശരീഅത്തിന്റെ വഹ്യാോടുകൂടിയ മുസ്തവിൽ ആയ നബുപ്പത്തിനെയാണ്. പ്രസ്തുത പ്രസ്താവനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാമിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള ഉദ്ധരണങ്ങളെ നാം വീക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഇനി, ഇശാഅത്തുകാർ തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ എടുത്തു ചേർത്ത ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാമിന്റെ പ്രസ്താവനകളേയും അവയിൽ അവർ കാണിച്ച ചതിപ്രയോഗങ്ങളേയും അല്പം ഇവിടെ വിവരിക്കാം. ഇശാഅത്തുകാർ ‘ഖാത്തമുനബിയ്യിൻ’ എന്ന ആയത്ത് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അതിന് ഹസ്റത്ത് മിർസാ സാഹിബ് കൊടുത്ത വിശദീകരണം ഇപ്രകാരം എടുത്തു ചേർക്കുന്നു.

“മുഹമ്മദ് നിങ്ങളിൽ ഒരു പുരുഷന്റേയും പിതാവായിട്ടില്ല. പക്ഷെ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂത

നാണ്. പ്രവാചകൻമാരിൽ അറസാനത്തവനമാണ്. മുഹമ്മദ് നബിയിൽ ശേഷം യാതൊരു പ്രവാചകനും വരില്ലെന്ന് ഈ സൂക്തം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.” [ഇസാലയെ ഒഴിവാക്കി പേജ് 614 മിർസാ ഖാദിയാനി പ്രവാചകനോ ഭാ: 15, 16]

ഇവിടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഹസ്റത്ത് അഹ്മദിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ പകുതിഭാഗം മാത്രം എടുത്തു ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചിരിക്കുകയാണ്. തൽസംബന്ധമായി ഹസ്റത്ത് മിർസാ സാഹിബിന്റെ പ്രസ്താവനയുടെ പൂർണ്ണ രൂപം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“മുഹമ്മദ്(സ) നിങ്ങളിൽ ഒരു പുരുഷന്റെയും പിതാവല്ല. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനും പ്രവാചകൻമാരെ അവസാനിപ്പിക്കുന്ന ആളാണ്. നമ്മുടെ നബി(സ) തിരുമേനിക്കുശേഷം ഒരു റസൂലും ലോകത്ത് വരുന്നതല്ല, എന്ന് ഈ വചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നും ദൈവദൂതനായ മസീഹബ്നുമർയം ഭൂമിയിൽ വീണ്ടും വരുന്നതല്ല എന്ന് വ്യക്തമായി തെളിയുന്നു. കാരണം, മസീഹബ്നുമർയം റസൂലാണ്. മതപരമായ അറിവ് ജിബ്റീൽ മുഖേന ലഭിക്കുക എന്നത് റസൂലിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥത്തിലും പ്രധാനമായും അംഗത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. രിസാലത്തിന്റെ വഹ്യാകൾ ഖിയാമത്ത് നാലുവരെ അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഇപ്പോൾ സ്ഥാപിതമായി. അതുകൊണ്ട് മസീഹബ്നുമർയം ഒരിക്കലും വരുന്നതല്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കേണ്ടിവരുന്നു.”

(ഇസാലയെ ഒഴിവാക്കി പേ: 614, 615)

ഇതിൽനിന്നും ജിബ്‌രീൽ മുഖേന മതപരമായ ജ്ഞാനങ്ങൾ (ശരീഅത്തിന്റെ കല്പനകൾ) ലഭിച്ച ഒരു പ്രവാചകനും ഹസ്‌റത്ത് നബി(സ) തിരുമേനി ജ്ഞാപ്രദം വരുന്നതല്ലെന്നതാണ് ഹസ്‌റത്ത് അഹ്മദിന്റെ നിഗമനമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ വളരെയൊന്നും ബുദ്ധിമുട്ടുപയോഗിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

മറൊറാരിടത്ത് ഹസ്‌റത്ത് അഹ്മദ്(അ) പറയുന്നു.

‘‘മുഹമ്മദീ നബുവുത്തൊഴിച്ചുള്ള എല്ലാ നബുവുത്തുകളും അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ശരീഅത്തോടുകൂടിയ ഒരു നബിയും ഇനി വരുന്നതല്ല. ശരീഅത്തില്ലാത്ത നബിമാർ വരാം. എന്നാൽ, ഒന്നാമതായി ആ ആൾ ഉമ്മത്തിലായിരിക്കേണ്ടതാണ്.’’ (തജല്ലിയാത്തെ ഇലാഹിയ്യാ 20)

അബൂമുൻ ഇശാഅത്തുകാർ തങ്ങളുടെ ഒരു കൃതിയിൽ എടുത്ത് ചേർത്ത ഹസ്‌റത്ത് അഹ്മദ്(അ)ന്റെ മറൊറാരു ഉദ്ധരണി ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

‘‘കാരുണ്യവാനും ഉദാരനുമായ അല്ലാഹു യാതൊരു ഉപാധിയും ഇല്ലാതെ മുഹമ്മദ്(സ)നെ ഖാത്തമുന്നബിയ്ക്കിന് എന്ന് സംബോധന ചെയ്തത് നിങ്ങൾക്കറിയില്ലേ? ഖാത്തമുന്നബിയ്ക്കിന് എന്ന വാക്കിന്റെ വിവക്ഷ ചോദിച്ചവരോട് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞ മറുപടി **يا ابا محمد لا** (എനിക്കുശേഷം യാതൊരുവിധ പ്രവാചകനുമില്ല) എന്നാണ്. സത്യാനുഗ്രഹത്തിനാൽ ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാണല്ലോ. മുഹമ്മദ് നബി അന്ത്യപ്രവാചകനാണെന്നതിന് ഇതിൽപരം തെളിവെന്ത്വേണം? (ഹമാമത്തുൽ ബുശ്റാ പേ. 34 മിർസാ ഖാദിയാനി പ്രവാചകനോ ഭാ: 17).

മേൽപറഞ്ഞ ഉദ്ധരണിയിൽ 'മുഹമ്മദ് നബി അന്ത്യ പ്രവാചകനാണെന്നതിന് ഇതിൽ പരം തെളിവെന്തുവേണം' എന്ന വചനം ഇശാഅത്തുകാരുടെ കൈച്ചരക്കാണ്. പ്രസ്തുത പ്രസ്താവന ഹസ്'റത്ത് നബി(സ) തിരുമേനി സ്തംഭശേഷം ഹസ്'റത്ത് ഈസാനബി (അ) സ്ഥൂല ശരീരത്തോടുകൂടി വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ അധ്യുപനങ്ങളിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിക്കൊണ്ട് അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണെന്ന വിശ്വാസത്തെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. തുടർന്നുള്ള ഹസ്'റത്ത് അഹ്'മദ് അലയ് ഹിസ്സലാമിന്റെ വിശദീകരണം ഇശാഅത്തുകാർ സൗകര്യപൂർവ്വം മറച്ചുവച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതായത്

أنتقد بان عيسى الذى أنزل عليه الانجيل هو خاتم الانبياء
ولا رسولنا صلى الله عليه وسلم أنتقد أن ابن مريم يأتى وينسخ
بعض احكام القرآن ويزيد بعضا

'നമ്മുടെ സന്മൂലല്ല, ഇബ്രീൽ ഇറക്കപ്പെട്ട ഈസാനബിയാണ് ഖാത്തമുന്നബിയ്ക്ക് എന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു? ഇബ്'നമർയംവന്ന് വിശുദ്ധഖുർആനിലെ ചില കല്പനകൾ ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും ചിലത് കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും നാം വിശ്വസിക്കുന്നു?' (പേ: 35)

فكيف ينسخ المسيح محكمات الفرقان وكيف يستصرِف
في الكتاب العزيز ويطمس بعض احكامه بعد تكميلها فاعجبني
انهم يجعلون المسيح ناسخ بعض احكام الفرقان ولا ينظرون
الى اية اليوم اكملت لكم دينكم

“വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ ഖണ്ഡിത വചനങ്ങളെ മസീഹിന് എങ്ങനെ ദർബലപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും? മഹത്വമേറിയ ആ പരിപൂർണ്ണ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തിരിമറി നടത്താനും അതിലുള്ള ചില കല്പനകളെ അവയുടെ പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കുശേഷം പാടെ വിപാടനം ചെയ്യുവാനും അദ്ദേഹത്തിനെത്തിനെ സാധിക്കും. വിശുദ്ധഖുർആനിലെ ചില അധ്യാപനങ്ങളെ ദർബലപ്പെടുത്തുന്ന ആളായി അവർ അദ്ദേഹത്തെ കണക്കാക്കുന്നത് എന്നെ അൽഭുതപ്പെടുത്തുന്നു.

اليوم اكملت لكم دينكم

(ഇന്നേ ദിവസം നിങ്ങളുടെ മതത്തെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു) എന്ന ദൈവികവചനത്തെ അവർ വീക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?” (ഹമാമത്തുൽ ബുശ്റാ പേ: 35 റുഹാനീ ഖസായിൻ വാല്യം 7 പേജ് 201)

ഈ വിശദീകരണത്തിൽനിന്ന് നബി(സ) തിരുമേനി അവസാനത്തെ പ്രവാചകനാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം പ്രവാചകനുണ്ടാവുകയില്ലെന്നുമുള്ള പ്രസ്താവനയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. അതായത് വിശുദ്ധഖുർആന്റെ അധ്യാപനങ്ങളെ ദർബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും അതിൽ ചില കല്പനകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടും ഒരു പ്രവാചകനും ഇനി വരുന്നതല്ല എന്നാണതിന്റെ സാരം.

തുടർന്ന് ‘മിർസാ ഖാദിയാനി പ്രവാചകനോ’ എന്ന ക്ഷുദ്രകൃതിയിൽ ഹസ്നത്തു അഹ്മദ്(അ)ന്റെ ‘കിത്താബുൽബരിയ്യ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു ഭാഗം ഇപ്രകാരം എടുത്തുദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

لا يسى : ١-٢

എന്ന തിരുവചനത്തിന്റെ സാധ്യതയിൽ ആർക്കും സംശയമില്ല.....

ما كان

എന്ന ആശയത്തിലൂടെ മുഹമ്മദ് (സ) അവസാനത്തെ പ്രവാചകനാണെന്ന് വുർആൻ നിസ്സംശയം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു.” [കിതാബുൽ ബരിയ്യ: 184 മിർസാ ഖാദിയാനി പ്രവാചകനോ പേ: 17]

ഇവിടെയും ഇശാഅത്തുകാർ യഹൂദികളെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് മൂന്നും പിന്നും വെട്ടിമറിയായം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. കിതാബുൽ ബരിയ്യ: എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ 184ാം പേജിലോ അതിന് മുൻപോ പിൻപോ ഉള്ള പേജുകളിലോ പ്രസ്തുത വാക്യങ്ങൾ കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾക്ക് ലഭിച്ച ഈ ഉദ്ധരണി അഹ്മദിയ്ക്കുമാത്രമല്ല ജമാഅത്തിനെതിരിൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളതായിരിക്കാം. കിതാബുൽബരിയ്യ: എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 199ാം പേജിൽ ഈ വരികളുണ്ട്. ആ വരികൾ മുഴുവനും ഇശാഅത്തുകാർ എടുത്ത് ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. താഴെ ചേർക്കുന്ന ഉദ്ധരണിയിൽനിന്നും വായനക്കാർക്ക് സത്യം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

“‘ലാ നബിയ്യ ബഅ്ദീ എന്ന ഫദീസിന്റെ സാധ്യതയിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല. കൂടാതെ വുർആൻ വ്യക്തമായും ‘വലാക്കിൻ റസൂലല്ലാഹി വ ഖാത്തമന്നബിയ്യിന’ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അതായത് നമ്മുടെ നബി(സ) തിരുമേനിയാൽ നബിത്വം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും

വാസ്തവം. നബുവ്ബത്തിന്റെ ഹഖീഖിയായ അർമത്തിൽ നബി(സ) തിരുമേനിക്കുശേഷം ഒരു നബി വരുന്നത് എങ്ങനെയാണ് സാധ്യമാകുക. അങ്ങനെയൊരാൾ ഇസ്ലാമിന്റെ സകല സംവിധാനങ്ങളും താറുമാറായിപ്പോകും അല്ലാഹു വിശുദ്ധബുർആനിൽ നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ പേർ 'ഖാത്തമുനബിയ്യിൻ' എന്ന് വെച്ചുകൊണ്ടും തിരുനബി ലാനബിയ്യ ബഅ്ദീ എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടും ഹഖീഖിയായ അർമങ്ങളോടുകൂടി പുതിയ നബുവ്ബത്ത് ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ് (സ)നു ശേഷം വരുന്നതല്ലെന്ന് വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് വരാൻപോകുന്ന വാഗ്ദത്തമസീഹ് ഇതേ ഉമ്മത്തിൽതന്നെ അവതരിക്കുന്നതാണെന്നും അതരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'ഇമാമുക്കും മിൻകും' എന്ന് ബുഖാരിയുടെ ഹദീസിലും 'ഫഅമ്മക്കും മിൻകും' എന്ന് മുസ്ലിമിന്റെ ഹദീസിലുമുള്ള തിരുവചനങ്ങൾ വാഗ്ദത്തമസീഹ് ഇതേ ഉമ്മത്തിൽ അവതീർണരാകുന്നതാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു.' (കിതാബുൽബരിയ്യ: 199, 200 ഹാശിയ)

ഉപര്യക്ത പ്രസ്താവനയിൽനിന്നും ഇസ്ലാമിന്റെ സംവിധാനത്തെ താറുമാറാക്കുന്ന രീതിയിൽ മുഹമ്മദീ ഉമ്മത്തിൽപ്പെടാത്ത പുതിയ ശരീഅത്തോടുകൂടിയ ഒരു പ്രവാചകനും വരില്ലെന്നാണ് ആ പുണ്യാത്മാവ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന് വ്യക്തമല്ലേ.

ഇശാഅത്തുകാർ ഹസ്റത്ത് ഇമാം മഹ്ദീ അലയ് ഹിസ്സലാമിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നെടുത്ത ഉദ്ധരണിയിൽ കാണിച്ച മറ്റൊരു കരണം മറിച്ചിൽ കാണുക.

“അൽയൗമ അക്മൽത്തു ലകം” എന്ന ആയത്തിന് മിർസാ സാഹിബ് നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം ശ്രദ്ധിക്കുക

ഇന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടി വുർആൻ ഇറക്കുകയും ആത്മീയ സംസ്കരണം പൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ മതത്തെ പൂർണ്ണമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങളിൽ വർഷിക്കുകയും ഇസ്ലാമത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വുർആൻ ഇറങ്ങേണ്ടപോലെ ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. അത് മനുഷ്യനിൽ അൽഭുതകരമായ പരിവർത്തനമുണ്ടാക്കി. ഇനിയൊരു പ്രവാചകന്റെ ആവശ്യമില്ലാത്തവിധം." (നൂറുൽ വുർആൻ വാ: 1 പേ: 14,15 മിർസാ ഖാദിയാനി പ്രവാചകനോ? ഭാ: 18)

ഇവിടെ അടിവരയിട്ട ഭാഗം ഇശാഅത്തുകാരുടെ ജൂദ ശൈലിയാണ്. ഇത്തരമൊരു വാചകം പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇല്ലതന്നെ. ഇല്ലാത്ത ഒന്നിനെ കെട്ടിച്ചമച്ച് ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുന്ന ഈ പ്രഭൃതികളെ സമുദായം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അവരുടെ ഇഹപര നന്മയ്ക്ക് എത്രയും അത്യാവശ്യമാണ്. ഇനി പ്രസ്തുത ഖണ്ഡികയുടെ യഥാർത്ഥപരിഭാഷ എന്താണെന്നു നോക്കാം.

"ഹസ്റത്ത് നബി(സ) തിരുമേനി ഇഹലോക വാസം വെടിഞ്ഞ് തന്റെ യജമാനിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ആ പുണ്യാത്മാവ് തന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ പരിപൂർണ്ണമായും പൂർത്തിയാക്കിയിരുന്നു. ഈ കാര്യം പരിശുദ്ധ വുർആനിൽനിന്ന് വ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുകയാണ്"

اليوم اكملت لكم دينكم واتممت تكميلكم ورضيت لكم

الاسلام

ഇന്ന് ഞാൻ വുർത്തൻ ഇറക്കുകയും ആത്മീയ സംസ്കരണം പൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ മതത്തെ നിങ്ങളുടേതായി പൂർണ്ണമാക്കിത്തരികയും എന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങളിൽ പൂർത്തീകരിച്ചതരികയും നിങ്ങളുടേതായി ഇസ്‌ലാം മതത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പരിശുദ്ധവുർത്തൻ ഇറങ്ങേണ്ട തരത്തിൽ ഇറങ്ങുകയും മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ അതുതരമാവിധം പരിവർത്തനമുണ്ടാക്കുകയും ശിക്ഷണം അതിന്റെ പൂർണ്ണതയെ പ്രാപിക്കുകയും തന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ അവരിൽ പൂർത്തീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നത്രെ. ഒരു നബിയുടെ ആഗമനോദ്ദേശ്യം ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണല്ലോ. നോക്കുക, വിശുദ്ധവുർത്തന്റെ അവതരണവും ആത്മീയ സംസ്കരണവും മൂലം ഇസ്‌ലാമിനെ പരിപൂർണ്ണമാക്കിയതിനു ശേഷമാണ് നബി(സ) തിരുമേനീ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞതെന്ന് ഈ ആയത്ത് ഉച്ചൈസ്സരം ഉൽഘോഷിക്കുന്നു.”

(നൂറു വുർത്തൻ വാളം 1. പേജ് 13-23)

പ്രസൂത വണ്ഡികയിലോ അതിന് മുമ്പോ പിൻപോ എവിടെയും തന്നെ ‘ഇനിയൊരു പ്രവാചകന്റെ ആവശ്യമില്ലാത്തവിധം’ എന്ന വാചകം കാണാനേയില്ല. അതിൽ ഹസ്‌റത്ത് അഹ്മദ് (അ) തന്റെ യജമാനരായ ഹസ്‌റത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്‌തഫാ (സ) തിരുമേനിയുടെ ആഗമനോദ്ദേശ്യം പരിപൂർണ്ണമായും പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നുവെന്നതിനുള്ള തെളിവുകളാണ് കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇനി പുതിയൊരു വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലാത്ത വിധം ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ ആഗമനത്തോടുകൂടി പരിശുദ്ധ വുർത്തൻ പരിപൂർണ്ണമാക്കപ്പെട്ടു

ടകയും മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയ സംസ്കരണം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. എന്നാൽ, വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ പരിപൂർണ്ണ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ പാടേ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ട് ചതിയും വഞ്ചനയും കളവും കൈമുതലാക്കി അപഥസഞ്ചാരികളായിത്തീർന്നവരെ പുനരുദ്ധരിക്കാൻ ആത്മീയ പരിഷ്കർത്താക്കൾ അവതരിക്കുമെന്ന് നബി(സ)തിരുമേനിതന്നെ അരും ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനെക്കുറിച്ച് പിന്നീട് പ്രസ്താവിച്ചു കൊള്ളാം. ഇൻശാ അല്ലാഹ്.

5 ഇശാഅത്തുകാർ ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദിന്റെ 'ഇസാലയെ ഔഹാം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഖണ്ഡിക എടുത്തുദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് 'ഖാത്തമുന്നബിയ്യീൻ, എന്ന ആയത്തിൽ ചെയ്ത വാഗ്ദാനമനുസരിച്ചും ഹദീസുകളിലെ അതിന്റെ വ്യാഖ്യാന വിശദീകരണമനുസരിച്ചും നബി(സ) തിരുമേനിക്കുശേഷം ജിബ്റീൽ (അ) വഹ്യം കൊണ്ടുവരുന്നത് നിരോധിച്ചിരിക്കെ തിരുനബിക്കുശേഷം ഒരാളും നബിയായി നിയുക്തനാവുകയില്ല' (ഇസാലയെ ഔഹാം 577) എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചതായി വാദിക്കുന്നു. (മിർസയും പ്രവാചകത്വവും ഭാ: 55, 56) എന്നാൽ, പ്രസ്തുത ഖണ്ഡികയ്ക്ക് അല്ലാമുൻപുള്ള ഖണ്ഡികയിൽ ഇതിന്റെ യാഥാർഥ്യം എടുത്ത് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇശാഅത്തുകാർ സൗകര്യപൂർവ്വം മറച്ചുവെക്കുന്നു. അതായത് നമ്മുടെ നബി(സ) ഖാത്തമുന്നബിയ്യീനായതുകൊണ്ട് മറ്റൊരു പ്രവാചകൻ അവതരിക്കുന്നത് നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ മുഹമ്മദി നബുവ്വത്താകുന്ന ദീപത്തിൽനിന്ന് ആത്മീയ പ്രകാശത്തെ കരഗതമാക്കിക്കൊണ്ട് പരിപൂർണ്ണമായ

നബുവുത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ വരുന്ന ആരും-മറ്റൊരാൾക്കു
ത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു മുഹട്ടസ് എന്നും പറയുന്നു-ഈ
അതിർ വരമ്പിൽനിന്നും പുറത്താണ്. (ഭാ: 575) അതാ
യത് നബി (സ) തിരുമേനിയായിത്തീർന്നു. ആത്മീയ
പ്രകാശം ലഭിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഒരാൾക്ക് ശിഷ്യ
പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് അവിടുത്തെ
'ഖത്തമുനുബുവുത്ത' എന്ന സ്ഥാനമഹാത്മ്യത്തിന്
ഒരിക്കലും വിരുദ്ധമാകുകയില്ലെന്ന് സാരം.

6 ഇശാഅത്തുകാർ തങ്ങളുടെ കരവിരുത് പ്രകടിപ്പി
ച്ചുകൊണ്ട് ഹസ്റത്തു മസീഹ് മജ്ജുദിന്റെ 'ആസ്മാ
നീ ഫയ്സല' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും ഇപ്രകാരം
ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

“ജനങ്ങളെ, ഖുർആന്റെ ശത്രുക്കളാവരുതേ! മുഹ
മ്മദ്(സ)ന് ശേഷം പുതിയ പ്രവാചക പരമ്പര സ്ഥാപി
ക്കുകയോ? നാളെ ഹാജരാവേണ്ട ദൈവസന്നിധിയെപ്പ
റ്റി ബോധവാൻമാരാകൂ.” [ആസ്മാനീ ഫൈസല.
പേ. 25 (മിർസയും പ്രവാചകത്വവും ഭാ: 57)]

വാസ്തവത്തിൽ ഹസ്റത്തു അഹ്മദ് അലയ്
ഹിസ്സലാം എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് നോക്കുക.

“നിങ്ങൾ അല്പമൊന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. വരാ
ൻ പോകുന്ന ഈസാനബിയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഇസ്റാ
ഇൽ സന്തതികളിലവതരിച്ച ഇഞ്ചിൽ ലഭിച്ച ആരാ
ന്നെയാണെന്ന് എവിടെങ്കിലും എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? മറി
ച്ച് ദൈവിക ഗ്രന്ഥമായ വിശുദ്ധഖുർആനുശേഷം എ
ത്രയും സഹീഹായ ഗ്രന്ഥമെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ബുഖാരി

യിൽ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾക്കു പകർമായി 'ഇമാമുക്ഖുൽ മിൻകം' (നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ ഇമാം) എന്നാണ് ലോ എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. കൂടാതെ ഹസ്റത്തു മസീഹിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് അത് സത്യസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. കണ്ണുള്ളവർ കാണട്ടെ. ഏതെങ്കിലുമൊരു കാലത്ത്, ബാഹ്യമായ നിലയിൽ ക്രിശ്ചന്റെ ഉടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ദിമ്മികളെ വധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും പന്നികളെ കൊല്ലണമെന്ന പുതിയ കല്പനകൊണ്ടുവരികയും വൂർ ആനിലെ ചില കല്ലനകൾ ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്ന് വൂർആനിൽ എവിടെയെങ്കിലും എഴുതിയിട്ടുള്ളതായി ന്യായബോധമുള്ളവർക്ക് പറയാൻ സാധിക്കുമോ?

اليوم اكملت لكم دينكم

എന്നും حتى يطيروا الجارية عن يد

എന്നുമുള്ള ആയത്തുകൾ അപ്പോൾ ദുർബലപ്പെടുത്തുമോ? വൂർആനിലുള്ള വഹ്യാകളെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്ന വഹ്യാകൾ അപ്പോളിറങ്ങുമെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്? അല്ലയോ ജനങ്ങളെ, മുസ്ലിംകളുടെ സന്തതികളെന്ന് പറയുന്നവരെ, വൂർആന്റെ ശത്രുക്കളാവരുതെ. ഖാത്തമുന്നബിയീനുശേഷം പുതിയൊരു വഹ്യാമൂലമുള്ള പ്രവാചക പരമ്പര സ്ഥാപിക്കരുത്."

(ആസ്മാനീ ഫയ്സല പേ: 25)

ഇതിൽനിന്നും പരിപൂർണ്ണമായ ഇസ്ലാമിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളേയും കല്പനകളേയും ദുർബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ നബുവുത്തുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത പുതിയൊരു നബുവുത്ത് വാദത്തെയും

ണ് ഹസ്തത് അഹമദ് അലയ്ഹിസ്സലാം ഖണ്ഡി
ചിരിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

7 ഇശാഅത്തുകാർ പറയുന്നു. മിർസാ സാഹിബ്
എഴുതി:—

“ഖാത്തമുനബിയീനു ശേഷം പുതിയ പ്രവാചക
പരമ്പര തുടരുന്നതും വുർആനിക കല്പനകൾ റദ്ദാക്കുക
യോ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതും അല്ലാഹുവിനു പോ
ലും ഭൂഷണമല്ല” [ആയിനയെ കമാലാത്തെ ഇസ്സാം 377
മിർസയും പ്രവാചകത്വവും ഭാ: 59]

പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഹസ്തത് അഹമദ് (അ)
എന്താണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്ന് നമുക്ക് നോക്കാം.

“ഖാത്തമുനബിയീനായ നമ്മുടെ നബി(സ) തിരു
മേനിക്കുശേഷം പുതിയൊരു നബിയെ അയക്കുകയെന്ന
ത് അല്ലാഹുവിനു് ചേർന്നതല്ല. നബുവുത്തിന്റെ പര
മ്പര അവസാനിച്ചതിനുശേഷം അതിനെ വീണ്ടും പുതു
ക്കിക്കൊണ്ടുവരികയും വിശുദ്ധ വുർആന്റെ ചില കല്പന
കൾ റദ്ദാക്കുകയും അതിൽ വളർന്നുണ്ടാക്കുകയും അവൻ ത
ന്റെ വാഗ്ദാനത്തെ ലംഘിക്കുകയും വിശുദ്ധവുർആന്റെ
പരിപൂർണതയെ വിസ്മരിക്കുകയും പ്രബലമായ
ഇസ്ലാമിൽ പുതിയൊരു കഴപ്പും സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യു
കയെന്നത് അവനു് ചേർന്നതല്ല. എന്നാൽ, വാഗ്ദ
ത്തമസീഹ് തന്റെ ഉമ്മത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളായിരിക്കുമെന്നും,
ശരീഅത്തിന്റെ സകല കല്പനകളേയും അദ്ദേഹം പി
ൻപറ്റുന്നതാണെന്നുള്ള കാര്യം ഹസ്തത് നബി(സ)
തിരുമേനിയുടെ ഹദീസുകളിൽ നിങ്ങൾ വായിക്കു
ന്നില്ലേ?” (ആയിനയെ കമാലാത്തെ ഇസ്സാം പോ: 377)

ഒരു വിശദീകരണവും ആവശ്യമില്ലാത്ത നിലയിൽ നബി(സ) തിരുമേനിക്കുശേഷം വിശുദ്ധ്യാഖ്യർത്തന്റെ അധ്യാപനങ്ങളെ റദ്ദാക്കുകയോ അതിൽകൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പുതിയൊരു നബുവുത്ത് പ്രസ്ഥാനം ഇനിയൊരിക്കലും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നതാണ് ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ)ന്റെ വാദമെന്ന് ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഇശാഅത്തുകാർ തങ്ങളുടെ മിർസയും പ്രവാചകത്വവും, മിർസാ ഖാദിയാനി പ്രവാചകനോ, മിർസാ സാഹിബ് സ്വന്തം കൃതികളിൽ എന്നീ ക്ഷുദ്രകൃതികളിൽ മഹ്മദീമസീഹിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഉദ്ധരണികൾ വികൃതമാക്കിക്കൊണ്ട് ജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി എടുത്തു ചേർത്തിരിക്കുന്നു. അവയോരോന്നും വിശകലനം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ വൻഗ്രന്ഥം തന്നെ രചിക്കേണ്ടിവരും. അവർ വികലമാക്കിയ ഉദ്ധരണികളുടെ ഉള്ളുകളുള്ളി മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ ഓരോ ഉദ്ധരണിയുടേയും മുൻപും പിൻപുമുള്ള ചില ഖണ്ഡികകളോ പേജുകളോ വായിച്ചാൽ മതിയാവുന്നതാണ്.

പുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം നിഷേധിച്ചത് വിശുദ്ധ്യാഖ്യർത്തനിലെ അധ്യാപനങ്ങളേയും കല്പനകളേയും റദ്ദുചെയ്യുകയും പുതിയ കല്പനകൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പുതിയൊരു ശരീഅത്തോടുകൂടിയ സ്വതന്ത്രമായ നബുവുത്തിനെയാണ്. തൽസംബന്ധമായി ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ)ന്റെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഉദ്ധരണികൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

ഹസ്താന്തം അഹ്മദ്ദും നബുവുത്തം വാദവും

വിശ്വാസപരമായി അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ നിന്നിച്ഛിക്കുന്നത്, അല്ലാഹു ഏകനും മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ) അവന്റെ നബിയും ഖത്തമുനബിയുമാണെന്നാണ്. ഇതിനുശേഷം മുഹമ്മദീയത്തിന്റെ പുതപ്പ് പുതക്കപ്പെടാത്ത ഒരു നബിയും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലതന്നെ”

(കിശ്തീ നൂഹ് പേ: 15)

“മാകാന മുഹമ്മദുൻ അബാ..... വ ഖത്തമുനബിയുൻ. അതായത് നബി(സ) തിരുമേനി നിങ്ങളിൽ ഒരു പുരുഷന്റേയും പിതാവല്ല. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം റസൂലും ഖത്തമുനബിയുമാണ്..... നബി(സ) തിരുമേനി ഖത്തമുനബിയുൻ ആണെന്നതിന്റെ താൽപര്യം ആ പുണ്യാത്മാവിനുശേഷം നേരിട്ടുള്ള നബുവുത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം നിറുത്തലാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, എന്നാൽ തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നബി(സ) തിരുമേനിയെ പിന്തുടരുകയെന്ന മൂദ്രപതിപ്പിച്ചവർക്കു മാത്രമേ ഇനി നബുവുത്തം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്നുള്ളതാണ്.”

(റിവുബർ മുബാഹസ പേ: 6, 7)

“ദൈവസാമീപ്യത്തിനുള്ള എല്ലാ വാതിലുകളും കൊട്ടിയടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; വിശുദ്ധബുർആൻ തുറന്നതന്ന വാതിലൊഴിച്ചു. കഴിഞ്ഞകാലഘട്ടങ്ങളിൽ കടന്നു പോയ നബുവുത്തുകളേയും മറുഗ്രന്ഥങ്ങളേയും വെച്ചു റെ ഇപ്പോൾ അനുഗമിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മുഹമ്മദീനബുവുത്തിൽ അവയെല്ലാം അട

ങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതൊഴിച്ചുള്ള എല്ലാ വഴികളും അടഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ദൈവസാമീപ്യം പ്രാപിക്കുന്നതുള്ള സകല സത്യങ്ങളും അതിന്നകത്തുണ്ട്. ഇനി പുതിയൊരു സത്യം വരുന്നതല്ല. ഇതിലടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സത്യവും ഇതിനുമുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ല. അങ്ങനെ, ഈ നബുവൃത്തിൽ മറ്റൊല്ലാ നബുവൃത്തുകളും ചെന്നുവസാനിക്കുന്നു..... എന്നാൽ, ഈ മുഹമ്മദീനബുവൃത്തം അതിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരിക്കലും പിന്നിലല്ല. മറിച്ച് ഇതര നബുവൃത്തുകളെക്കാൾ അധികമായ ദൈവവീകാൻഗ്രഹങ്ങൾ ഇതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ നബുവൃത്തിനെ പിൻതുടരുന്നതുകൊണ്ട് വളരെ എളുപ്പത്തിൽ ദൈവസാമീപ്യം പ്രാപ്തമാകുന്നതാണ്. ഇതിനെ പിൻതുടരുന്നവർക്ക് ഇതിനുമുമ്പ് ലഭിച്ചതിനേക്കാളധികം ദൈവസ്നേഹവും ദൈവഭാഷണവും ലഭ്യമാകുന്നതാണ്.”

(അൽവസിയത്ത് പേ: 10. 11)

“അദ്ദേഹം (സ) ഖാത്തമുനബിയ്ക്കിനായതിന്റെ സാരം, ഇനിമേൽ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ഒരാത്മീയാനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുന്നതല്ല എന്നല്ല, മറിച്ച് അദ്ദേഹം സാഹിബെഖത്തം എന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുദ്രയില്ലാതെ ഒരനുഗ്രഹവും ആർക്കും ലഭ്യമാകുന്നതല്ല എന്നതാണ്. വിവക്ഷിതം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായത്തിൽ ഈ ദൈവീകഭാഷണം എന്ന വാതിൽ അവസാനനാൾ വരെ ഒരിക്കലും അടഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല.”

(ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്യ് പേ: 27, 28)

“യഹൂദികളെപ്പോലെ എന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പല മാറ്റിമറിച്ചിലുകളും നടത്തിക്കൊണ്ടും സ്വന്തമായി പലതും ചേർത്തുകൊണ്ടും എന്നിക്കെതിരിൽ നൂറുകണക്കാ

യ ആക്ഷേപങ്ങൾ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിലൊന്ന് ഞാൻ മുസ്തവിൽ നബുവുത്ത് (സ്വതന്ത്ര നബിത്വം) വാദം പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. കൂടാതെ ഞാൻ വിശുദ്ധ്യാ വുർആനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ അസഭ്യം പറയുകയും അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നുവെന്നും ഇക്കൂട്ടർ ആക്ഷേപിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഈ ആക്ഷേപങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുകയാണ്. അവൻ, തന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ എനിക്കനുകൂലമായി വിധിക്കുന്നതായിരിക്കും'' (ചശ്മയെ മഅ്റീഫത്ത് 334)

‘ഇസ്ലാമുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത നബുവുത്ത് വാദമാണേന്റേതെന്ന് എന്റെ പേരിൽ കുറാരോപണം ചെയ്യുന്നു. അതായത്, ഞാൻ സ്വതന്ത്രനായ നബിയെന്ന് എന്നെപ്പറ്റി കരുതുന്നുവെന്നും വിശുദ്ധ്യാ വുർആന്റെ ഒരാവശ്യവുമില്ലെന്നും തന്നിട്ടു പ്രത്യേകമായ കലിമയും ഖിബ്ലയുമുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്തിനെ ദുർബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നും റസൂൽകരീം(സ) തിരുമേനിയെ പിന്തുടരേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും എന്റെ പേരിൽ വ്യാജാരോപണം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, ഈ സകല ആരോപണങ്ങളും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്. എന്റെ പക്കൽ അത്തരം നബുവുത്ത് വാദം കഫ്റാകുന്നു. ഇന്നുമാത്രമല്ല എന്റെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും എപ്പോഴും ഞാനെഴുതി വന്നിരുന്നത് ഇത്തരം നബുവുത്ത് വാദം ഞാനൊരിക്കലും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നത്രെ. ഇത് തികച്ചും എന്റെ പേരിൽ ഉന്നയിക്കുന്ന വ്യാജാരോപണമാണ്. ഞാൻ എന്നെപ്പറ്റി നബിയെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇത്രമാത്രമാകുന്നു. അതായത്

ത് എനിക്ക് ദൈവഭാഷണമാകുന്ന മാഹാത്മ്യം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ അധികമായി എനോട് സംസാരിക്കുന്നു. എന്റെ സംസാരത്തിന് ഉത്തരം നൽകുന്നു. ധാരാളം അട്ടശ്ശുകാര്യങ്ങൾ എനിക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വരുംകാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രഹസ്യങ്ങൾ എനിക്കറിയിച്ചു തരുന്നു. ഏതുവരെ ഒരു മനുഷ്യൻ അവനുമായി പ്രത്യേക സമ്പർക്കമുണ്ടാകുന്നില്ലയോ അതുവരെ മററാർക്കുതന്നെ ഇത്തരം വിഷയങ്ങൾ അവൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നില്ല. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളുടെ ആധിക്യം കാരണമായി അവൻ എന്റെ പേർ നബിയെന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു.”

(അഖ്ബാറെ ആം. 26.5-1908)

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാമിന്റെ പ്രസ്തുത പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നബുവുത്ത് വാദം ഏത് തരത്തിലുള്ളതാണെന്ന് ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇശാഅത്തുകാർ ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കൈകടത്തിക്കൊണ്ട് തങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ള രീതിയിൽ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്ന രീതിയിലായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദങ്ങൾ.

ഇശാഅത്തുകാർ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാമിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് ചില ഉദ്ധരണികൾ എടുത്ത് കാണിച്ചുകൊണ്ട് “താൻ ഈസബ്നു മറിയമാണെന്നു വാദിക്കുന്ന മിർസാ സാഹിബ് തന്നെ ‘ഞാൻ ഈസബ്നു മറിയമാണെന്നു വാദിക്കുന്നു’ എന്നത് വ്യജാരോപണമാണെന്നും പറയുന്നു. ഒരു വാദത്തിലും അചഞ്ചലമായി നിലക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിക്കുന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ സദൃശനാകും. ചിലപ്പോൾ ഈസതന്നെയോകും. മററു ചിലപ്പോൾ അതിലും വിചിത്രമായ വാദ

ങ്ങൾ ഉന്നയിക്കും.' (മിർസയും പ്രവാചകത്വവും പേ: 37) എന്നാരോപിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ വീണ്ടും പറയുന്നു.

“താൻ വലിയായാണോ മുജട്ടിദാണോ നബിയാണോ എന്നൊന്നും വ്യക്തമായി പറയാതെ, കാര്യങ്ങൾ ഒഴുക്കൻ മട്ടിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്.” (പേ: 41)

“ഉപര്യക്ത പരാമർശങ്ങൾ മിർസാ സാഹിബ് പ്രവാചകത്വം വാദിച്ചുവെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. പക്ഷെ വ്യക്തമായ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്താൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനയായികൾക്ക് പോലും സാധിച്ചിട്ടില്ല. മിർസയുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു രചനയിൽ ഉറപ്പുനൽകുന്നതായി കാണാൻ സാധ്യമല്ല.” (പേ: 45)

“ഗുലാം അഹ്മദിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തന്നെപ്പറ്റി റസൂൽ എന്നും നബിയെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇടക്കിടെ ശിഷ്യനബി, നിഴൽനബി, ബുറൂസിനബി എന്നൊക്കെ വേർതിരിച്ചു പരാമർശിക്കാറുണ്ട്.” (പേ: 47)

ഇതിനുമുമ്പും ഇതുപോലുള്ള ആരോപണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാൻ ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. ഇതിനൊക്കെ മറുപടിയെന്നോണം ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ)തന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നതു കാണുക.

“ഞാൻ മസീഹ് മുഖൂദാണെന്ന് പറയുകയും മസീഹുബ്നമർയ്യാമിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണ് ഞാനെന്ന് വരുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്ന് എന്നിക്കദ്ദേശ്യമായില്ല. ഇത്തരം സംഗതികൾ എനിക്ക് സന്തോഷദായകവുമല്ലെന്ന

വസ്തുത അല്ലാത്ത നല്ലപോലെ അറിയുന്നവനാണ്. എന്റെ മനഃസ്സാക്ഷിയെക്കുറിച്ച് അല്ലാത്തതന്നെ എനിക്കു നൽകിയ വഹ്യിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

قل اجرد نفسي من ضروب الخطاب

“അവരോടു പറയുക ഒരു സ്ഥാനമാനത്തേയും ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നവനല്ലെന്നതാണെന്റെ സ്ഥിതി.” എന്നുവെച്ചാൽ എന്റെ ലക്ഷ്യവും എന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും അങ്ങനെയുള്ള വിചാരങ്ങളിൽനിന്നും ഉപരിയായതാണ്. ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനം കൊടുക്കുകയെന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്. അതിൽ എനിക്ക് ഒരു കൈയുമില്ല. എന്റെ വചനങ്ങളിൽ വൈരുദ്ധ്യം എങ്ങനെയുണ്ടായി എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു കാര്യം സശ്രദ്ധം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇത് ഏതുപ്രകാരമുള്ള വൈരുദ്ധ്യമെന്നാൽ, മസീഹബ്നുമാർയം ആകാശത്തിൽനിന്നിറങ്ങുമെന്ന് ബറാഹീനെ അഹ്‌മദിയായിൽ ഞാനെഴുതിയിരുന്നു. പിന്നീട് ആ വരാനിരിക്കുന്ന മസീഹ് ഞാൻതന്നെയാണെന്നെഴുതി. ഈ വൈരുദ്ധ്യത്തിനുള്ള കാരണവുമിതുതന്നെയാണെന്നു. അതായതു ബറാഹീനെ അഹ്‌മദിയായിൽ അല്ലാഹു, ഈസായെന്ന് എനിക്ക് പേർ നൽകിയിരുന്നു. നിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ച് ദൈവവും തിരുഭൃതരും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അവനെന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ, ഹസ്റത്ത് ഈസാ (അ) ഇറങ്ങുമെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ മുസ്‌ലിംകളിലുള്ള ഒരുവിഭാഗം ആണുപോയിരുന്നു. എന്റെ വിശ്വാസവും ഇതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ വഹ്‌യെ ബറാഹ്മാർമാത്തിൽ സ്വീകരിക്കാൻ ഞാനിഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. മറിച്ച് ഞാനതിന്

ആന്തരാർഥം കൊടുത്തുകൊണ്ടും സാധാരണ മുസ്ലിംകളുടെ വിശ്വാസത്തിൽതന്നെ ചേർന്നുനിന്നുകൊണ്ടും അത് ബറാഹീനിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ, അതിനുശേഷം വരാനിരിക്കുന്ന മസീഹ് നീ തന്നെയാണെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ വഹ്യം മഴപോലെ എന്നിലിറങ്ങി. അതോടൊപ്പം നൂററുകണക്കായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആകാശവും ഭൂമിയും എന്റെ സത്യത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ തിളങ്ങുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ എന്നെ നിർബന്ധിച്ചു. അവസാനകാലത്ത് വരുമെന്ന് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹ് ഞാൻതന്നെയാണെന്ന വിശ്വാസത്തിലേക്ക് ഞാൻ പിടിച്ചു വലിക്കപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്റെ വിശ്വാസം ഞാൻ ബറാഹീനിൽ എഴുതിയിരുന്നതുതന്നെയാണെന്നു. ഇത് മതിയാക്കാതെ എനിക്കു ലഭിച്ച വഹ്യം ഞാൻ വിശുദ്ധവുർആനമായി തട്ടിച്ചുനോക്കി. അപ്പോൾ മസീഹുബ്നുൽമർയം വാസ്തവത്തിൽ മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന് വിശുദ്ധവുർആനിൽനിന്നും ഖണ്ഡിതമായി എനിക്കു മനസ്സിലായി. അപ്പോലെതന്നെ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട മസീഹിന്റെ പേരിൽ വരേണ്ടുന്ന അവസാനത്തെ ഖലീഫ ഈ ഉമ്മത്തിൽനിന്നുതന്നെയായിരിക്കുമെന്നും, സൂര്യനുദിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഇരുട്ടിന്റെ അംശംപോലും ശേഷിക്കാതാവുന്നതുപോലെ നൂററുകണക്കായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ദൈവിക സാക്ഷ്യങ്ങളും പരിശുദ്ധവുർആന്റെ ഖണ്ഡിതമായ ആയത്തുകളും വളരെ വ്യക്തമായ ഹദീസുകളും ഞാൻ മസീഹ് മൗലുദാണെന്ന് വിശ്വസിക്കണമെന്നുതന്നെ എന്നെ നിർബന്ധിച്ചു. അല്ലാഹു എന്നിൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതുതന്നെ എനിക്കു മതിയായതാണ്. ഇത് ഞാനൊട്ടും കൊതിച്ചതായിരുന്നില്ല. ഞാൻ ഏകാന്തതയുടെ അറയിലായിരുന്നു. ആരും

എന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആരും എന്നെ അറിയേ
 ണമെന്നു ഞാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നുമില്ല. അവൻ, ഏകാന്ത
 തയുടെ മൂലയിൽനിന്നു നിർബന്ധപൂർവ്വം എന്നെ
 പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു. നിഗൂഢതയിൽ കഴിയുകയും നി
 ഗൂഢതയിൽതന്നെ മരിക്കുകയും വേണമെന്നാണ്
 ഞാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ, ബഹുമാനപൂർവ്വം
 എന്റെ കീർത്തി ലോകത്ത് പരത്തുമെന്ന് അല്ലാഹു എ
 ന്നോടു പറഞ്ഞു. അല്ലാഹു എന്തിനാണിങ്ങനെ ചെയ്ത
 തെന്ന് അവനോടുതന്നെ ചോദിക്കുവിൻ. ഞാനിതിൽ
 കുറിക്കാൻ പറ്റില്ല. അതേ പ്രകാരംതന്നെ ആരംഭത്തിൽ എ
 ന്റെ വിശ്വാസം മസ്ജിദ് ബനൂ മർയ്യുമായി എന്നിങ്ങ
 ന്നു താരതമ്യം ഉണ്ടെന്നതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നബിയും
 ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടദാസന്മാരിൽപ്പെട്ട ഒരു മഹാനുമായി
 രുന്നല്ലോ. എന്നിങ്ങനെതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ ശ്രേ
 ഷ്ഠതയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അത് ഭാഗികമായ ശ്രേഷ്ഠത
 യായി ഞാൻ ഗണിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, പിന്നീട് അ
 ല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള വഹ്യ് മഴപോലെ എന്നിലിറങ്ങി
 യപ്പോൾ ഈ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു നില്ക്കാൻ അവ
 നെന്നെ അനുവദിച്ചില്ല. അവൻ വ്യക്തമായി, നബി
 എന്ന പദവി എന്നിക്കു നല്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഒരു
 വഴിയിൽ ഞാൻ നബിയും മറ്റൊരു വഴിയിൽ ഉമ്മത്തി
 യുമാണ്. അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ചില വഹ്യ്യുകളെ
 ഉദാഹരണമെന്നോണം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഞാൻ രേഖപ്പെ
 ട്തിയിരിക്കുന്നു. മസ്ജിദ് ബനൂ മർയ്യുമായി താരതമ്യ
 പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അവൻ എന്നെപ്പറ്റി എന്താണ് പറയു
 ന്നത് എന്ന് അവയിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. 23 വർഷ
 കാലം തുടർച്ചയായി ലഭിച്ച വഹ്യ്യുകളെ ഞാനെങ്ങനെ
 റട്ടാക്കും. എന്നിങ്ങമുന്പുവന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ എല്ലാ വ

ഹയ്യകളിലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ ഈ പരിശുദ്ധവഹ്നിലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഹസ്റത്ത് മസീഹബ്നുമരയം മൂസാനബി(അ)യുടെ അവസാനത്തെ വലീഫയായതുപോലെ, ഞാൻ ഖയ്ദുസുലായ ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ് നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ അവസാനത്തെ വലീഫയാണെന്നും കാണുന്നു..... ചുരുക്കത്തിൽ എന്റെ വാക്കുകളിൽ ഒരു പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യവുമില്ലതന്നെ. ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വഹ്നയെ പിന്തുടരുന്നവനാണ്. ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് അറിവ് ലഭിക്കുന്നതുവരെ ആദ്യം പറഞ്ഞത് തന്നെയായിരുന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ, അവനിൽനിന്ന് അറിവ് ലഭിച്ചതിനുശേഷം അതിന് വിരോധമായി പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യനാണ്. രഹസ്യജ്ഞനാണെന്നവാദം എനിക്കില്ല. ഇതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ഇഷ്ടമുള്ളവർ വിശ്വസിക്കട്ടെ. അല്ലെങ്കിൽ തിരസ്കരിക്കട്ടെ.”
(ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്നയ് പേ: 148—150)

ഈ സുദീർഘമായ ഉദ്യരണിയിൽനിന്ന് ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാമിന്റെ വാദങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. കബൂദ്യീ മാത്രം കൈമുതലായുള്ളവർക്ക് ഇത് ആക്ഷേപാർഹമായിത്തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ഉപര്യുക്ത പ്രസ്താവന അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർമ്മലവും നിഷ്കളങ്കവുമായ അവസ്ഥയെയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. തന്റെ ഓരോ വാദവും അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചുള്ളതാണെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇത് ആക്ഷേപാർഹമാണെങ്കിൽ നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ വാദങ്ങളും ഈ ആത്മീയാന്ധർക്ക് ആക്ഷേപകരമായിത്തോന്നേണ്ടതാണ്.

ഹസ്താത് അഹമദ് (അ) തന്റെ നബിത്വവാദത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവയിലെല്ലാം താൻ പുതിയ ശരീഅത്തോടുകൂടിയ നബിയല്ലെന്നും ഹസ്താത് നബി കരീം (സ) തിരുമേനി കൊണ്ടുവന്ന ശരീഅത്തിനെ ലോകത്ത് വീണ്ടും നടപ്പാക്കാൻമാത്രം വന്ന ഒരു പരിഷ്ക്കർത്താവായ നബിമാത്രമാണെന്നും പലവുരു വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, കണ്ണിൽ കറുപ്പിക്കുകയും ഹസ്താത് അഹമദിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് ആക്ഷേപകരമായ എന്തെങ്കിലും ലഭിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അവ പാരായണം ചെയ്യുന്ന സത്യവിരോധികൾ ഇസ്ലാമിന്റെ കൊടുംവൈരികളായ ചില പാതിരിമാരേയും പണ്ഡിതന്മാരേയും പൂർണ്ണമായും അനുകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അത്തരം സത്യനിഷേധിയായ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പറയുന്നത് കാണുക.

“മിർസാ സാഹിബ് തന്നെ, താൻ ശരീഅത്തോടുകൂടിയുള്ള പ്രവാചകനാണെന്ന് വാദിക്കുന്നു:

“ശരീഅത്തോടെയുള്ള പ്രവാചകത്വം വാദിക്കുന്നവർ മാത്രമേ നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. വ്യാജവാദിയെ നശിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹു ശരീഅത്തിന്റെ ഉപാധിവെച്ചിട്ടില്ല. ഇനി ഈ ‘ശരീഅത്തെ’ന്ന് പറയുന്നതെന്താണ്? ഒരാൾ തന്റെ വഹ്യിലൂടെ ചില വിധിവിവരങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും സമുദായത്തിനുവേണ്ടി ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്താൽ അയാൾ ശരീഅത്തുള്ളയാളായി. ഈ വിശദീകരണത്തേയും ആളുകൾ ആക്ഷേപിക്കും. കാരണം, എന്റെ വഹ്യികളിൽ വിധിയും വിലക്കുകളുമുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി

ബറാഹ്മീനെ അഹ്‌മദിയായിലെ

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغْضُوا مِنْ ابْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ اَزْكَى طَه
എന്ന വഹ്യിൽ വിധിയുണ്ട്, വിലക്കുമുണ്ട്. ഇപ്പോ
ഴും ഇത്തരം വഹ്യാകൾ എനിക്കു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
ശരീഅത്തിന് പുതിയ നിയമങ്ങൾ വേണമെന്നാണ്
നിങ്ങളുടെ വാദമെങ്കിൽ അതിനെ ഖുർആൻതന്നെ ഖ
ണ്ഡിക്കുന്നു.

ان هذا في المصحف الاول مصحف ابراهيم وموسى

ഖുർആനികാധ്യാപനങ്ങൾ തുറാത്തിലും ഉണ്ടായിര
ുന്നു'' (അർബഇൻ, നമ്പർ 4, പേജ് 6, 7)

“മിർസയുടെ ഈ നിർവചനപ്രകാരം താൻ ശരീഅ
ത്തുള്ള പ്രവാചകനാണെന്ന് വാദിക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല.”

(മിർസയും പ്രവാചകത്വവും പേ: 67, 68)

ഇശാഅത്തുകാരുടെ ആത്മവഞ്ചനയുടെ വ്യക്തമായ പ്രകടനമാണീ ഉദ്ധരണി. പ്രസ്തുത ഉദ്ധരണിയിൽ എവിടെയും തന്നെ ഹസ്റത്ത് അഹ്‌മദ് (അ) താൻ ഹസ്റത്ത് നബികരീം (സ) തിരുമേനിക്കൊണ്ടുവന്ന ശരീഅത്തിൽനിന്ന് വിഭിന്നമായ പുതിയൊരു ശരീഅത്ത് കൊണ്ടുവന്നതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നേയില്ല. ഇവിടെയും ഇശാഅത്തുകാർ യഹൂദികളെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് ഹസ്റത്ത് അഹ്‌മദിന്റെ പ്രസ്തുത ഉദ്ധരണിയിൽനിന്ന് വലിയൊരു ഭാഗം പെട്ടിമാറിക്കൊണ്ട് ജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഹസ്റത്ത് അഹ്‌മദ് (അ)ന്റെ മേൽപറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള മുഴുവൻ ഉദ്ധരണികളും

രണിയും വായിച്ചാൽ യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

“താൻ ശരീഅത്തോടുകൂടിയ പ്രവാചകനാണെന്നു കള്ളവാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ആൾമാത്രമേ നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയുള്ളുവെന്നു് നിങ്ങൾ പറയുകയാണെങ്കിൽ ഒന്നാമതായി ഈ വാദം തന്നെ അർഥരഹിതമാണു്. അല്ലാഹു വ്യാജവാദിയുടെ കാര്യത്തിൽ ശരീഅത്തിന്റെ ഉപാധിയൊന്നും വെച്ചിട്ടില്ല. ഇത് കൂടാതെ ശരീഅത്തു് എന്നാൽ എന്താണെന്ന കാര്യംകൂടി നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. ഏതൊരാൾ തന്റെ വഹ്യിലൂടെ ചില വിധിവിവേകകൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും തന്റെ സമുദായത്തിനുവേണ്ടി ഒരു നിയമം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവോ ആ ആൾ ശരീഅത്തുള്ളയാളായി. ഈ വിശദീകരണത്തിലൂടെയും നമ്മുടെ എതിരാളികൾ ആരോപണവിധേയരാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്റെ വഹ്യിലും വിധിയുമുണ്ട് വിലക്കുമുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി ബറാഹിനെ അഹ്മദിയായിലെ

قل للمؤمنين ذاك اذكى لهم

എന്ന വഹ്യിൽ വിധിയും വിലക്കുമുണ്ട്. ഈ ഇൽഹാം ഇറങ്ങി 23 വർഷം പിന്നിട്ടു. അത്രേപ്രകാരം എന്റെ വഹ്യിൽ ഇപ്പോഴും വിധിവിവേകമുണ്ടു്. ശരീഅത്തെത്തന്നെക്കൊണ്ടു് പുതിയ കല്പനകളുള്ള ശരീഅത്തായിരിക്കണമെന്നു് നിങ്ങൾ പറയുകയാണെങ്കിൽ അതും തെറ്റായ വാദമാണു്. അല്ലാഹു പറയുന്നു

ان هذا اولى الصحف ابراهيم وموسى

അതായതു് വുർആനികാധ്യാപനങ്ങൾ തുറാത്തിലുമു

ണ്ട് ചുരുക്കത്തിൽ ഇത്തരം ചിന്താഗതികൾ അനാവശ്യവും ഹ്രസ്വ ദൃഷ്ടിയുമാണ്. ഹസ്തത് നബികരീം (സ) ഖാത്തമുൽഅബിയായ ആണെന്നും വിശുദ്ധവുൾആൻ എല്ലാ ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ഖാത്തം ആണെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ, തന്റെ മറ്റൊരു ദൈവികനിയുക്തൻ മുഖേന, നിങ്ങൾ കളവ് പറയരുത്, കള്ളസാക്ഷ്യം പറയരുത്, വ്യഭിചരിക്കരുത്, കൊലചെയ്യരുത് മുതലായ തന്റെ സ്ഥായിയായ കല്പനകളെ നവീകരിച്ചുകൊണ്ട് വെളിപ്പെടുന്നത് ദൈവം തന്നിൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടില്ല. ഇത്തരം വിശദീകരണം വാസ്തവത്തിൽ ശരീഅത്തിന്റെതന്നെ വിശദീകരണമാണ്. ഇതുതന്നെയാണല്ലോ വാഗ്ദത്ത മസീന്റെ പ്രവൃത്തി.”

(അർബയീൻ നമ്പർ 4 പേ : 6, 7)

പ്രസ്തുത രണ്ട് ഉദ്ധരണികളെയും നിഷ്പക്ഷബുദ്ധ്യോ വായിക്കുന്നവർക്ക് ഇശാഅത്തുകാരുടെ വഞ്ചനയും കള്ളത്തരവും ശരിക്കും ബോധ്യമാകുന്നതാണ്. ആ പുണ്യത്മാവ് പ്രഖ്യാപിച്ചത് നബി(സ) തിരുമേനി കൊണ്ടുവന്ന ശരീഅത്തിൽനിന്നും വിഭിന്നമായ കല്പനയോടുകൂടിയ ശരീഅത്തായിരുന്നില്ല. മറിച്ച് വിശുദ്ധവുൾ ആനിൽതന്നെയുള്ള ആയത്തുകളായിരുന്നു. അത് പുതിയൊരു ശരീഅത്തായിരുന്നില്ല, മുഹമ്മദീശരീഅത്തിന്റെ നവീകരണമായിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി ബറാഹിനെ അഹ്മദിയായിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പ്രസ്തുത ആയത് സൂറത്തു നൂറിലെ മുപ്പത്തിയൊന്നാമത്തേതാണ്. ഇതിന്റെ അർഥം “നീ സത്യവിശ്വാസികളോടു പറയുക, അവർ ഞങ്ങളുടെ ദുഷ്ടികളെ കീഴ്പ്പോട്ടാക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ ചാരിത്ര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഇതവരുടെ ആത്മീയ ശുദ്ധീകരണത്തിന് വളരെ ആവശ്യമാണ്. 'ഇത് മുഹമ്മദീശരീഅത്തിൽത്തന്നെയുള്ള ഒരു നിയമമാണ്. അതിൽനിന്ന് വിഭിന്നമായൊന്നില്ല. ഹസറത്ത് മസീഹ് മൗളാദിനവതരിച്ച ശരീഅത്ത് ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്ത് തന്നെയാണ്. അതിന്നു പുറത്തുള്ള ഒന്നുംതന്നെ അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. ലോകത്തിനു മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചിരുന്നുമില്ല.

ഹസറത്ത് അഹ്മദ് [അ] ന്റെ വഹ്യുകൾ

ഹസറത്ത് മസീഹ് മൗളാദിനു വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ സൂക്തങ്ങൾ വഹ്യുകളായി ഇറങ്ങിയതിനേയും ഇവർ ആക്ഷേപിക്കുന്നു. ഇവർ എഴുതുകയാണ്.

“അല്ലാഹുവിൽനിന്നാണെന്നവകാശപ്പെടുന്ന വഹ്യുകൾ മിർസാ സാഹിബിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ധാരാളമുണ്ട്. വിശുദ്ധഖുർആനിലെ അനേകം സൂക്തങ്ങൾ ചിലത് അല്ലാപ്പും മാറ്റം വരുത്തിയും ചിലത് യഥാർഥമായും എഴുതിച്ചേർത്തതായി കാണാം. പ്രശസ്ത അഹ്മദിലെ ഹദീസ് പണ്ഡിതനും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവുമായ അബൂൽവഹാ സനാഉള്ള പറഞ്ഞതുപോലെ ലേഖനമോ പ്ലാക്കളെയും കവിതാചോരന്മാരെയും നമുക്ക് പരിചയമുണ്ട്. വഹ്യ് കള്ളനെ ആദ്യമായി കാണുകയാണ്. ഖാദിയാനിയുടെ വഹ്യുകൾ വായിക്കുന്നവർക്ക് ഇതത്രയും സത്യമാണെന്ന് മനസ്സിലാകും.

(ഇൽഹാമുകൾ പ്രവചനങ്ങൾ പേ : 19)

വാസ്തവത്തിൽ ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദിന് ചില
 പൂർത്താനിക സൂക്തങ്ങളുടെയിൽ ഇൽഹാമുകൾ ഇറങ്ങിയി
 രിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യത്തിനുള്ള അതിമഹ
 ത്തായ സാക്ഷ്യമാണ്. ഹസ്റത്ത് ഇമാം അബ്ദുൽ വ
 ഹ്ഹാബ് ശിഷ്റാനീ (റഹ്) ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗ
 ളാദി(അ)നെ കുറിച്ച് ഇപ്രകാരമെഴുതുന്നു.

فیرسل ولیا ذا نبوة مطابقة ویطاعهم بشرع محمد صلیهم
 علیهم وآلهم وجہ 4-4

“മസീഹ് മൗളാദി നബുവ്വത്തുള്ള ഒരു വലിയുടെ
 രൂപത്തിൽ അയക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് മൂ
 ഹമ്മദിശരീഅത്ത് ഇൽഹാമ് മുഖേന ഇറങ്ങുന്നതും അ
 തിനെ അദ്ദേഹം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുന്നതുമാണ്”.

(അൽയവാവീത്ത് വൽജവാഹീർ വാ: 2. പേ: 89)

അങ്ങനെ, മസീഹ് മൗളാദിന് പൂർത്തന്റെ ആയ
 ത്തുകൾ ഇറങ്ങുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യത്തിനുള്ള
 സാക്ഷ്യമാണ്. കാരണം അദ്ദേഹത്തിന് നബുവ്വത്തുള്ള
 വലിയ്ക്ക് എന്ന സ്ഥാനം നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതി
 ന്റെ വിവക്ഷിതം അദ്ദേഹം പുതിയൊരു ശരീഅത്തില്ലാ
 ത്ത ബലിയെന്ന് മാത്രമാണല്ലോ. ഒരുലിയാക്കളിൽ വി
 ശുദ്ധപൂർത്തന്റെ ആയത്തുകൾ ഇൽഹാമ് മുഖേന ഇറങ്ങി
 യതായി അവരുടെ ജീവിതചരിത്രം നമുക്ക് മനസ്സിലാ
 ക്കിത്തരുന്നു. തൽസംബന്ധമായി ഹസ്റത്ത് മുഹ്യാ
 ദ്ദീനുബ്നു അറബി(റഹ്) പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണുക.

ينزل القرآن على قلوب الاولياء ما انقطع مع كونه محفوظا
 لهم ولكن لهم ذوق الانزال وهذا لبعضهم

“വിശുദ്ധ വുർആൻ ഔലിയാക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സുരക്ഷിതമായനിലയിൽ ഇറക്കപ്പെടും. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വുർആൻ ഇറങ്ങുന്നത് നിന്നുപോയിട്ടില്ല. എന്നാൽ, അവരിൽ വുർആൻ ഇറങ്ങണമെന്ന അഭീഷിക്തസരീച്ച അവരിൽ ഇറങ്ങുന്നു. ഈ പ്രത്യേകത ചില ഔലിയാക്കൾക്കുമാത്രമേ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

(ഫുത്തുഹാത്തെ മക്കിയു വാഖ്യം 2 പേ: 287)

ഹസ്റത്ത് മുഹ്യിദ്ദീനുബ്നു അറബി (റഹ്) താഴെ പറയുന്ന വുർആനിക ആയത്തുകൾ തനിക്കിറങ്ങിയതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

قل امنّا بالله وما انزل اليّنا وما انزل الى ابراهيم واسماعيل
واسحق ويعقوب والاسباط وما اوتى موسى وعيسى وما اوتى
النبيون من ربهم لا نفرق بين احد منهم ونحن له مسلمون
(ഫുത്തുഹാത്തെ മക്കിയു: വാഖ്യം 3 പേ: 367)

ഹസ്റത്ത് ഖാജാ മീർ ദർദ്ദ് (റഹ്) താഴെ പറയുന്ന ആയത്തുകൾ ഇൽഹാമായി തനിക്കിറങ്ങിയെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

وانذروا عشيرتكم الاقربين ولا تحزنوا عليهم ولا تكن في
ضيق مما يمكرون - وما أنت بهاد العمى عن ضلالهم
(ഇൽമുൽ കിത്താബ്. പേജ്: 64)

ഹസ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹ് ഗസ്നവീ (റഹ്) അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് താഴെ പറയുന്ന സൂക്തങ്ങൾ ഇൽഹാമായി തനിക്കിറങ്ങിയതായി അവകാശപ്പെടുന്നു.

فاصبر كما صبر اولوا العزم من الرسل - واصبر بنفسك مع
 الذين يدعون ربهم بالغداوة العشى - فصل لسرك وانحر -
 ولا تطع من اعفانا قلبه عن ذكرنا واتبع هواه
 (ഇസ്മായീൽ ഇൽഹാമി വൽ ബയ്അത്തി പേ : 25)

ഹസ്റത്തു സയ്യിദു അബ്ദുൽ ഖാദിർ ജീലാനി
 (റഹ്) യ്ക്കു താഴെ കാണുന്ന ഖുർആനികസൂക്തം പല
 പ്രാവശ്യം ഇൽഹാമായി ഇറങ്ങിയിരുന്നവെന്ന് ശറഹ്
 ഫുത്തുഹുൽ ഗയ്ബ് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ മുപ്പത്തി
 മൂന്നാം പേജിൽ കാണുന്നു.

واصطبك بك نفسك

അതേപ്രകാരംതന്നെ ഹസ്റത്തു മുജ്ബിദു അൽഹി
 സാനി (റഹ്) അവാർകൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ
 മുഹമ്മദ് യഹ്യായെക്കുറിച്ച്

اذا نبشرك بغلام اسمه يحيى

എന്ന ഖുർആനിക സൂക്തം ഇറങ്ങിയിരുന്നു.

(മഖാമാത്തെ ഇമാം റബ്ബാനീ പേ: 136)

അങ്ങനെ ഇസ്മായീലുള്ള പല മഹാത്മാക്കൾക്കും
 വിശുദ്ധഖുർആനിലെ ആയത്തുകൾ ഇൽഹാംമുഖേന ഇ
 റങ്ങിയതായി നാം കാണുന്നു. ഇതേപ്രകാരം ഈ കാല
 ത്തവതീർണ്ണരായ വാഴത്ത മസീഹ് അലയ്ഹിസ്സലാ
 മിന് വിശുദ്ധഖുർആനിലെ ചില ആയത്തുകൾ ഇൽഹാ
 മായി ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ ആക്ഷേപാർഹ
 മായിട്ടെന്താണുള്ളത്? വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ അദ്ധ്യായ

പനങ്ങരക്കും കല്പനകൾക്കും വിരുദ്ധമായ ഇൽഹാമി കളാണ് ഇറങ്ങിയതായി വാദിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവയെ അഗണ്യകോടിയിൽ തള്ളിക്കളയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ)നോടുള്ള അന്ധമായ വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തെ (നളുടുബില്ലാഹ്) വഹ്യാ കള്ളൻ എന്നു വിലിക്കുന്ന ഇശാഅത്തുകാരുടെ നണകൾ സന്യാസേഷികൾ ചവറുകൊട്ടയിൽ വലിച്ചെറിയുമെന്നതിനു സംശയമില്ല.

ഇശാഅത്തുകാർ തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ)നെ കുറിച്ച് പെരുങ്കുളം ആരോപിച്ചു കൊണ്ടു് തങ്ങളുടെ കള്ളത്തറത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു് കാണുക.

“1891 ൽ രചിക്കപ്പെട്ട ‘ഇസാലെ ഓഹാമി’ൽ ഈ സാന്നബി (അ) മരണപ്പെടുവെന്നും താൻ അദ്ദേഹത്തിനു് പകരമായി നിയുക്തനായ സദ്യശ് മസീഹാണെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. “ഞാൻ മസീഹിബ്നു മറിയമാണെന്നു് ആരോപിക്കുന്നവർ കള്ളമാണു് പറയുന്നതു്. ഞാൻ മസീഹിന്റെ സദ്യശ്നാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില ആത്മീയഗുണങ്ങളും സ്വഭാവങ്ങളും എന്നിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നുമാണു് ഏഴെട്ടു വർഷങ്ങളായി ഞാൻ വാദിക്കുന്നതു്.” (ഇസാലെ ഓഹാമി, പേജ് 190)

ഈസാന്നബി (അ) മരിച്ചുവെന്നും താൻ മസീഹാണെന്നും മിർസാസാഹിബ് 1891നു് മുമ്പു് ഒരിടത്തും ഏഴുതിയിട്ടില്ല. ആ വാദം ഉന്നയിക്കുന്നതുതന്നെ 1891 ലു്. ‘ഏഴെട്ടു വർഷമായി ഞാൻ വാദിക്കുന്നു’ എന്നതു് പച്ചക്കള്ളമാണു്.” (മിർസയും പ്രവാചകത്വവും പേ: 35)

ഈ ആരോപണം ഇശാഅത്തുകാരുടെ പച്ചക്കള്ളമാണ്. താൻ മസീഹിന്റെ സഭ്യശനാണെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം 1884 മുതലേയുള്ളതായിരുന്നു. 1884ൽ രചിച്ച ബറാഹിനെ അഹ്‌മദിയ്ക്കു എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

തന്റെ സാധുത്വത്തിലും വിനയത്തിലും അർപ്പണത്തിലും അടയാളങ്ങളിലും ആത്മീയ പ്രകാശങ്ങളിലും മസീഹിന്റെ ആദ്യകാല ജീവിതത്തിന്റെ മാതൃകയാണ് ഈ വിനീതനെന്ന് എന്നിക്കറിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈയുള്ളവന്റെയും മസീഹിന്റെയും പ്രകൃതങ്ങൾ വളരെയധികം സഭ്യശങ്ങളടങ്ങിയവയാണ്. ഒരേ പദാർഥത്തിന്റെ രണ്ടു കഷണംപോലെ. അല്ലെങ്കിൽ ഒരേ വൃക്ഷത്തിന്റെ രണ്ടു പഴംപോലെ. ബാഹ്യമായി നോക്കിയാലും ഒരു സാഭ്യശ്യമുണ്ട്. ഹസ്‌റത്ത് മസീഹ്, പരിപൂർണ്ണനും മഹാനുമായ മൂസാനബിയുടെ അനയായിയും അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന മതത്തിന്റെ സേവകനുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഞ്ചിൽ തൗറാത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയാണ്. ഈയുള്ളവനും, പ്രവാചകപ്രഭുവും എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും കിരീടവുമായ മഹത്വമേറിയ പ്രവാചകന്റെ വരിഷ്ടദാസന്മാരിൽ ഒരുവനാണ്. ഈ വിനീതന് ഹസ്‌റത്ത് മസീഹുമായി പരിപൂർണ്ണ സാഭ്യശ്യമുണ്ട്." (ബറാഹിനെ അഹ്‌മദിയ്ക്കു വാല്യം 4 പേജ് 499/500 അടിക്കുറിപ്പ്)

പ്രസ്തുത ഉദ്ധരണിയിൽനിന്നും ഹസ്‌റത്ത് അഹ്‌മദ് (അ) താൻ ഹസ്‌റത്ത് മസീഹിനു സഭ്യശനായിവന്ന ആളാണെന്ന് 1884 മുതലേ വാദിച്ചിരുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് തന്റെ 1891

ൽ രചിച്ച ഇസാലയെ ഔഹാമിൽ താൻ എഴുട്ടു വർഷമായി ഹസ്റത്ത് ഈസാനബിയുമായി തന്നിക്ക് സാദ്യ ശ്യമുണ്ടെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതിൽ എവിടെയാണ് കള്ളത്തരമുള്ളത്?

‘മിർസയും പ്രവാചകത്വവും എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തന്നെ 36-ാം പേജിൽ ഇശാഅത്തുകാർ ഇതംഗീകരിക്കുന്നുമുണ്ട്. പറയുന്നു

“ഈസാ മസീഹുമായി അടയാളത്തിലും അർപ്പണത്തിലും വിനയത്തിലും സദ്യശനാണ് ഞാൻ. ഞങ്ങളുടെ പ്രകൃതങ്ങൾ സർവ്വസമങ്ങളാണ്. ഒരു രത്നത്തിന്റെ രണ്ടു കഷണങ്ങൾപോലെ, ഒരു വൃക്ഷത്തിലെ രണ്ടു പഴങ്ങൾപോലെ”. (ബറാഹിനെ അഹ്മദിയ്യ, വാല്യം 4, പേ.499) (മിർസയും പ്രവാചകത്വവും പേ.36)

അതെ!!! 35-ാം പേജിൽ പറഞ്ഞ ആരോപണത്തെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് തന്നെ 36-ാം പേജിൽ ഖണ്ഡിക്കുന്നു.

دروغ گو حافظ تہمت

‘കള്ളം പറയുന്നവനു ഓർമ്മശക്തിയുണ്ടാവില്ല’ എന്നു പറയുന്നത് എത്രമാത്രം സത്യമാണ്!!

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) താൻ മസീഹിന്റെ സദൃശനാണെന്നും നബികരീം (സ) തിരുമേനിയുടെ വരിഷ്ടദാസനായൊരു നബിയാണെന്നുമുള്ള വാദങ്ങൾ ഹസ്റത്ത് മൗലവി ഹക്കീം നൂറുട്ടിൻ സാഹിബിന്റേയും ഹസ്റത്ത് മൗലവി അബ്ദുൽകരീം സാഹിബിന്റേയും അഭിപ്രായങ്ങളെമാറിച്ച് കൊണ്ടാണ് ചെയ്തിരുന്നതെന്നു ആരോപിക്കുന്ന ഇശാഅത്തെ ഇഹ്മതിരകാരന്റെ നെഞ്ചുക്ക് അപാരം തന്നെ. അയാൾ തട്ടിവിടുന്നതു കാണുക.

“ഹകീം സാഹിബ് മിർസക്കെഴുതിയ ഒരു കത്തിന്റെ മറുപടിയായി, 1891 ൽ മിർസാ സാഹിബെഴുതി:

‘ബലഹീനനായ എനിക്ക് സദൃശമസീഹാണെന്നു വാദിക്കുന്നതിൽ എന്താണ് തടസ്സമെന്ന് താങ്കൾ ചോദിക്കുന്നു. മസീഹിന്റെ ആഗമസ്ഥലം ദമാസ്കസിൽ നിന്നു പുറം മാറുന്നതിനും താങ്കൾ തടസ്സം കാണുന്നില്ല. പക്ഷെ ദുർബ്ബലനായ എന്നെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം വാഗ്ദത്ത മസീഹാകാൻ ആഗ്രഹമില്ല. വിനീതരും അനുസരണ ശീലരുമായ അടിമകളിൽ ഉൾപ്പെടണമെന്നേ ഞാനാശിക്കുന്നുള്ളൂ. (മക്തുബാതെ അഹ്‌മദിയ, വാല്യം 5 പേജ് 85)

‘നിഷേധാത്മകമായ ഒരു മറുപടിയെഴുതിയെങ്കിലും മിർസയുടെ മനസ്സിൽ ഇത്തരമൊരു ചിന്ത മൊട്ടിട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. 1891 ൽ രചിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെതന്നെ തന്റെ മസീഹ് വാദം അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു താൻ ഈസബ്നു മറിയമിന് സദൃശനായി വന്ന മസീഹും മഹദ്ദിയുമാണെന്ന് മിർസാ സാഹിബ് വാദിച്ചതോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവശേഷിക്കുന്ന അനുയായികളും കൈവിട്ടു. എന്നാൽ ചുരുക്കം ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ പ്രവാചകനായി പോലും അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നു.’

(മിർസയും പ്രവാചകത്വവും പേ: 33, 34)

അതായത് ഹസ്റത്തു അഹ്‌മദ് (അ) മഹദ്ദിയും മസീഹും നബിയുമാണെന്നവാദം തന്റെ സഹചരന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിനു വഴങ്ങി പുറപ്പെട്ടുവിട്ടുവെന്നാണ് ഇശാഅത്തുകാരൻ ജൽപിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇ

ത്തരത്തിൽ കള്ളവാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ആളുടേയും അയാളുടെ ജമാഅത്തിന്റേയും പര്യവസാനമെന്തായിരിക്കുമെന്നു ഖുർആനിക വചനങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഹസ്റത്തു് മൗലവി നൂറുദ്ദീൻ സാഹിബിനെയു് ചുരുപടികളായി നയിച്ചു് അല്പമിവിടെ വിവരിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ആ കത്തുതന്നെ പ്രസ്തുത ആരോപണം നിഷേധിക്കുന്ന ഒന്നാണു്. ഹസ്റത്തു് അഹ്മദ് (അ) ആ കത്തിൽ പറയുന്നു.

“ദിമശ്ഖീ ഹദീസിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ മാറ്റിവെച്ചു കൊണ്ടു് മസീഹിനു സദൃശനാണെന്നു വാദിക്കുന്നതിൽ എന്തു തടസ്സമാണുള്ളതെന്നു് താങ്കൾ എഴുതുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ വിനീതനു് മസീഹിന്റെ സദൃശനാകണമെന്ന ഒരാഗ്രഹവുമില്ല. അല്ലാഹു തന്റെ വിനീതരും അനുസരണ ശീലരുമായ ദാസന്മാരിൽ എന്തെന്നും ചേർക്കണമെന്നേ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ, നാം പരീക്ഷണങ്ങളിൽനിന്നു ഒരു വിധത്തിലും ഒഴിപ്പോകുന്നതല്ല. അല്ലാഹു, പരീക്ഷണങ്ങളെയാണു് ഉന്നതിക്കുള്ള മാർഗ്ഗമായി വെച്ചിരിക്കുന്നതു്.” (മക്തൂബാത്തെ അഹ്മദിയ്യാ വാ 5 പേ: 85)

ഇശാഅത്തുകാരൻ കൊടുത്ത ഉദ്ധരണിയും ഉപര്യുക്ത ഉദ്ധരണിയും താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ഉൾക്കോപ്പയിലുള്ള ഇശാഅത്തുകാരന്റെ ‘അപാരമായ’ വാണധിത്വം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.

اگر دمشق حدیث کی بنیاد کو علیحدہ چھوڑ کر الگ ٹیلہ بنالیا
 کا دعویٰ ظاہر کیا جائے تو اس میں کیا حرج ہے

ദിമശ്ഖീ ഹദീസിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ മാറ്റി വച്ചുകൊണ്ട് മസീഹിന്റെ സഭ്യശനാണെന്ന് വാദിക്കുന്നതിൽ എന്ത് തടസ്സമാണുള്ളത്, എന്ന വചനത്തിന് 'മസീഹിന്റെ ആഗമസ്ഥലം ദമാസ്കസിൽ നിന്നല്ല മാറ്റുന്നതിനും താങ്കൾ തടസ്സം കാണുന്നില്ല' എന്നു അർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികൾക്ക് അർത്ഥം കൊടുക്കുന്നതിൽ തന്റെ ഉർദ്ദു പാണ്ഡിത്യം പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഇശാഅത്തുകാരൻ പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഹസ്റത്ത് ഹക്കീം നൂറുദ്ദീൻ സാഹിബ് (റ) തന്റെ കത്തിൽ ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മുഖ്ഖുദിനോട് സഭ്യശമസീഹായി വാദിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായമായിരുന്നില്ല നിർദ്ദേശിച്ചത്. ഹസ്റത്ത് ഹക്കീം നൂറുദ്ദീൻ സാഹിബിന്റെ ഈ കത്തിന് എത്രയോ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പേതന്നെ അദ്ദേഹം ആ വാദം പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത വാദത്തെക്കുറിച്ച് മുമ്പേതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് അറിവു കയ്യും ചെയ്യുമായിരുന്നു. പ്രസ്തുത കത്തിൽ അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് മസീഹ് വാദത്തിന് അടിസ്ഥാനമായി ദിമശ്ഖീ ഹദീസ് മാറ്റി വയ്ക്കണമെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഈ അഭിപ്രായത്തെ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) സ്വീകരിച്ചില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, ഇസാലയെ ഒഴിവാക്കുന്നതിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ദിമശ്ഖീ ഹദീസിനെ തന്റെ സത്യത്തിന് സാക്ഷ്യമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ 63 മുതൽ 70 വരെയുള്ള ഭാഗങ്ങളിലെ അടിക്കുറിപ്പിൽ ആ ഹദീസിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ തന്റെ വാദത്തെ ഉറപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്.

ന്നത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ. മൗലാനാ ഹക്കീം നൂറുദ്ദീൻ സാഹിബി (റ) ന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ലെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്.

ചുരുക്കത്തിൽ ഹ: മൗലാനാ ഹക്കീം നൂറുദ്ദീൻ സാഹിബിന്റേയും മററും അഭിപ്രായത്തിനു വഴങ്ങിയായിരുന്നു ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) താൻ വാഗ്ദത്ത മസീഹെന്നും നബിയെന്നും വാദിച്ചിരുന്നതെന്ന ആരോപണം അയ്മാർമവും അർഥ ശൂന്യവുമാണെന്നു സാരം. ഈ ആരോപണം ശരിയാണെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ അതിമഹത്തായ പ്രവചനങ്ങളെ വ്യാജപ്പെടുത്തുന്നതിനും തുല്യമായിരിക്കും. കാരണം അല്ലാഹു പറയുന്നു.

ولو تقول علينا بعض الأقاويل
أخذنا منكم ما نحن بآئمين
ثم لقطعنا منه الوتين
فما منكم من أحد
ألا يجزيه

ആരെങ്കിലും നമ്മിൽ കുറച്ചു കെട്ടിപ്പറഞ്ഞു വ്യാജവാദം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ നാം അവനെ വലതു കരത്താൽ പിടിച്ച് അവന്റെ ജീവനാഡി അറുത്തുകളയുന്നതാണ്. അവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽനിന്നു തടഞ്ഞു കൊള്ളുവാൻ നിങ്ങളിൽ ആരെക്കൊണ്ടും സാധ്യമല്ല. (69:44-48)

ومن اظلم ممن افترى على الله كذبا
او كذب بايت الله
لا يفلح الظالمون

അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ അസത്യം കെട്ടിച്ചമച്ചു കൊണ്ടു വ്യാജവാദം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും അവന്റെ വ

ചനങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെക്കാരും വലിയ അക്രമിയാരാണ്? തീർച്ചയായും അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും വിജയം ലഭിക്കുന്നതല്ല. (6: 22) ഇതേ പ്രകാരംതന്നെ ഇത്തരത്തിലുള്ള വ്യാജവാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന കുറ്റവാളികൾക്ക് ഒരിക്കലും വിജയം ലഭിക്കുന്നതല്ലെന്നു വിശുദ്ധ ബുർത്താനിൽ മറുപടിയുണ്ട് (10 : 18) പറയുന്നു.

ഹസ്ദത് അഹ്മദ് (അ) തന്റെ അനുചരന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിന്നു വഴങ്ങി അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ അസത്യം കെട്ടിച്ചമച്ചു കൊണ്ട് താൻ മസീഹം മഹ്ദിയുമാണെന്നു വാദിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജമാഅത്തും എപ്പോഴോ നശിച്ചു നാമാവശേഷമായിത്തീരുകയായിരുന്നു.

ഈ ജമാഅത്തിനെ അതിന്റെ ആരംഭശയ്യിൽത്തന്നെ പിഴുതെറിയാൻ മഹാപണ്ഡിതന്മാരും അവരുടെ സംഘടനകളും മറ്റു പ്രസ്ഥാനങ്ങളും അങ്ങേയറ്റം ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, അവർക്കൊക്കെ കടുത്ത പരാജയമാണുണ്ടായത്. ഇശാഅത്തുകാരെപ്പോലെ വക്ത്രയും കുതന്ത്രങ്ങളും മാത്രം ആയുധമാക്കി നിർലജ്ജം ജൂഹുപ് സാവാഹമായ രീതിയിൽ അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിനെതിരിൽ കച്ചകെട്ടി പുറപ്പെട്ട ചില ഈയാംപാറ്റ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും നാമാവശേഷമായതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടു. എന്നാൽ, അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന് വിജയത്തിന്റെ തിലകക്കുറി ചാർത്തപ്പെട്ട ചരിത്രം മാത്രമാണുള്ളത്. ഈ സത്യം അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ ബദ്ധവൈരികൾ പോലും സമ്മതിക്കുന്നു. പാക്കിസ്ഥാൻ ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ മുഖപത്രമായിരുന്ന 'അൽമുനീർ' 34 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പെഴുതി:

“നമ്മുടെ പ്രാപ്തരായ പലപണ്ഡിതന്മാരും അവരുടെ സർവശക്തിയുപയോഗിച്ച് ഖാദിയാനി പ്രസ്ഥാനത്തെ എതിർത്തു കൊണ്ടേയിരുന്നു. എന്നാൽ, ഖാദിയാനിസം പണ്ടത്തെക്കാൾ ശക്തിയായി ലോകമെങ്ങും പരന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന വാസ്തവം നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മിർസാ സാഹിബിനെതിരിൽ പ്രവർത്തിച്ചവരിൽ സയ്യിദ് നദീർ ഹുസയ്ൻ ദഹ്ലവി, മൗലാന അൻവർ ശാഹ് ദേവ്ബന്ദി, മൗലാനാ മുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവി, മൗലാന സനാഉല്ലാ അമൃതസരി എന്നീ പണ്ഡിതന്മാരെ കുറിച്ചു പറയുന്നതായാൽ അവർ തങ്ങളുടെ അങ്ങേയറ്റം കഴിവോടും ഉജ്ജ്വലതയോടും കൂടി ഖാദിയാനിസത്തെ എതിർത്തു കൊണ്ടേയിരുന്നു. എന്നാൽ, എത്രതന്നെ ശക്തമായ എതിർപ്പുണ്ടായിട്ടും ഖാദിയാനി ജമാഅത്തന്മാർക്കുനാൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു കൊണ്ടേയിരിക്കുകയാണെന്നത് ഒരു കയ്പേറിയ സത്യമാണ്. ഇതിനെ നിഷേധിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.” (അൽമുനീർ 3-3-1956)

അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിനെ എതിർക്കാൻ ഫയ്സൽ, ഇദ്ദീ അമീൻ, ഭൂട്ടോ, സിയാ മുതലായ സുശക്ത ഭരണാധികാരികളും തങ്ങളുടെ ശക്തിമത്തായ ഭരണചക്രത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, അവരുടെയെല്ലാം പര്യവസാനം നാം കണ്ടതാണല്ലോ. അല്ലാഹു വിശുദ്ധ വ്യർത്തനിൽ അരുചെയ്യുന്നു.

قل سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

(നബിയേ, താങ്കൾ അവർക്കു) പറഞ്ഞു കൊടുക്കവിൻ. നിങ്ങൾ ലോകം ചുറ്റി നോക്കുക. (ചരിത്രം ഒരാവർ

ത്തി വായിച്ചു നോക്കുക). എന്നിട്ട് നബിമാരെ കള്ളവാദികളാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നവരുടെ, നബിമാരെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരുടെ അന്ത്യമെന്നായിരുന്നുവെന്ന് നിങ്ങളുടെ കാണവിൻ (6:12)

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദിനേറയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ സത്യജമാഅത്തിനേറയും അതിമഹത്തായ വിജയം ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ സത്യതയ്ക്കുള്ള മകുടോദാഹരണമാണ്. കാരണം, അല്ലാഹു തന്റെ പ്രവാചകന്മാർക്ക് എന്നെന്നും സഹായവും അനുഗ്രഹവും നല്കുന്നതാണെന്ന് വിശുദ്ധ പൂർത്തനിൽ പലയിടങ്ങളിലും വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഹസ്റത്ത് അഹ്മദി (അ) ന്റെ വാദം തന്റെ അനുചരന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിന് വഴങ്ങിയുള്ള ഒന്നായിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ജമാഅത്തും എന്നോ നശിച്ചു നാമാവശേഷമാകുമായിരുന്നു. തൽസംബന്ധമായി ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) അരുൾ ചെയ്യുന്നത് കാണുക.

“ഇത് മനുഷ്യനിർമ്മിതമായൊരു ജമാഅത്തായിരുന്നെങ്കിൽ അത്തരം കള്ളവാദിയെ നശിപ്പിക്കാൻ അല്ലാഹു പോരുന്നവനാണ്. നിങ്ങളുടെ ശ്രമങ്ങളുടെയും തന്ത്രങ്ങളുടെയും ഒരാവശ്യവുമില്ലാത്തവണ്ണം അല്ലാഹുതന്നെ ഈ ജമാഅത്തിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, എനിക്കു ലഭിച്ചമാതിരി ദൈവികസഹായം ഏതെങ്കിലും ഒരു കള്ളവാദിക്ക് കിട്ടിയതായി കാണിച്ചുതരാമോ? നിങ്ങളെന്താണ് അല്ലാഹുവിനെ യേശുടാത്തത്? നിങ്ങളെന്തിനാണ് വ്യഥാ ആക്രമണത്തിന് മുതിരുന്നത്? ഞാൻ കള്ളവാദിയാണെങ്കിൽ എനിക്കു ലഭിച്ചമാതിരി ദൈവസഹായങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും ഏതെങ്കിലും ഒരു ക

ഉള്ളവർക്കിടയിൽ കിട്ടിയതായി നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുതരാൻ സാധിക്കുമോ?" (ദുർഗ്ഗേശ്വരി). വീണ്ടും ആ പുണ്യാത്മൻ മാവ് പറയുന്നു.

“എന്നെ നശിപ്പിക്കാൻ വിവിധ സമുദായങ്ങളും മതവിഭാഗങ്ങളും ചെമ്മുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെയും പരിശ്രമങ്ങളെയും കുറിച്ച് ആർക്കൊന്നിനുമറിയാത്തത്. ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാരണമായി ഞാൻ നശിപ്പിക്കപ്പെടാതിരുന്നത് മാത്രമല്ല, ദിനംപ്രതി എനിക്കും എന്റെ ജമാഅത്തിനും മേൽക്കുമേൽ അഭിവൃദ്ധിയാണ് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്.....ചുരുക്കത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അഭ്യുദയം എന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഈ ജമാഅത്ത് വെറും ഭൗതികപ്രസ്ഥാനമായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നിങ്ങനെയൊരിക്കലും അന്ത്യകാലത്ത് എന്തെങ്കിലും എനിക്ക് കൊള്ളുകയും തദ്വാരാ ഞാൻ എന്നോ നശിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തായിരുന്നു. ഇന്ന് എന്റെ വെബ്സൈറ്റ് അടയാളംകൂടി കാണപ്പെടാത്തരീതിയിൽ ഞാൻ മറഞ്ഞുപോയിരുന്നേനെ. കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കറുകെട്ടിപ്പറയുന്ന കള്ളവാദിയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന് പല വഴികളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. കാരണം അല്ലാഹു താൻതന്നെ അത്തരം കള്ളവാദിയുടെ ശത്രുവാണ്. എന്നാൽ, അല്ലാഹു ശത്രുക്കളുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും പദ്ധതികളിൽനിന്നും, ഇരുപത്തിനാല് വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പേ എന്നോട് ചെയ്ത വാഗ്ദാനമനുസരിച്ച് എന്നെ സംരക്ഷിച്ചുപോരുകയാണ്. അതു മാത്രമല്ല, എന്റെ ഏകാന്തവാസക്കാലത്ത് വ്യക്തമായ രീതിയിൽ എന്നെ സഹായിക്കുന്നതാണെന്നും ഒരു വർഷമാത്രം എന്റെ കൂടെയുണ്ടായി

രിക്കുന്നതാണെന്നും എന്നെ എതിർക്കുന്നവരെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതാണെന്നും എന്നെ അറിയിച്ചിരുന്നത് ബറാഹിനെ അഹ്‌മദിയ്ക്കു: എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഞാൻ രേഖപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ശുദ്ധഹൃദയത്തോടുകൂടി ചിന്തിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഇതത്രയും വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തവും സത്യസാക്ഷ്യവുമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല''. (ലക്‌ചർ ലാഹോർ ഭാ. 50)

ഹസ്‌റത്ത് മുഹമ്മദു നബി(സ) തിരുമേനിയെ അപമാനിച്ചു വെന്നോ ?

ഹസ്‌റത്ത് അഹ്‌മദ് (അ) തന്റെ യജമാനരും ഗുരുഭൂതരുമായ ഹസ്‌റത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (സ.അ) തിരുമേനിയെ അപമാനിക്കുകയും 'ഇഷ്ടത്തിക്കാണിക്കാൻ ധ്വഷ്ടനാവുകയും' ചെയ്തവെന്ന കരിങ്കുളം ഇശാഅത്തുകാരൻ തന്റെ എല്ലാ കൃതികളിലും ചർവിതപർവണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് മൂന്നും പിന്നും വെട്ടിക്കൊണ്ട് ചില ഉദ്ധരണികൾ, അതിനുള്ള തെളിവുകളെന്നോണം എടുത്തുകൊടുത്ത പുസ്തക രചയിതാവ് തന്റെ ദ്വേഷാലി ഗുണത്തെ ഇവിടെയും പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇശാഅത്തുകാരൻ എഴുതുന്നു.

“ഹസ്‌റത്ത് മുഹമ്മദ് (സ) യെക്കാര ശ്രേഷ്ഠനാണ് താനും തന്റെ സമുദായവുമെന്നതിന് തെളിവായി ഗുലാം അഹ്‌മദ് പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക. മുഹമ്മദിന് യ അജ്ജുജ് മ അജ്ജുജിനെയും ദ്വേഷാലിനെയും ദാബ്ദത്തൽ അർളിനെയും പറ്റി യഥാർത്ഥജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല.”

(ഇസാലയെ ഒഴഹാം പേജ് 11)

തന്റെ മറ്റൊരു കൃതിയിൽ ഇശാഅത്തുകാരൻ എഴുതുന്നു.

“എന്തോ കാരണത്താൽ മുഹമ്മദ് (സ)ക്ക് ഇബ്നു മറിയമിനെയും ദേജാലിനെയും അതിന്റെ 70 മുഴം നീളത്തെയും ദാബത്തുൽ അർദിനെയും യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിനെയും സംബന്ധിച്ച വ്യക്തമായ ജ്ഞാനം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നില്ല” (ഇസാലെ ഔഹാം, പേജ് 691) (മിർസയും പ്രവാചകത്വവും പേ. 94)

ഇശാഅത്തുകാരൻ ഇസാലയെ ഔഹാം 691-ാം ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഉദ്ധാരണം പകർത്തിയെടുക്കുന്നതിൽ കാണിച്ച വിശ്വാസവഞ്ചനയെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാതിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഒരു കാര്യം വിശദമാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു.

പ്രവാചകൻമാർക്ക് പ്രവചനങ്ങളുടെയും മുന്നറിയിപ്പുകളുടെയും യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ തെറ്റുപറ്റാനുള്ള സാധ്യതകളുണ്ടെന്ന് വിശുദ്ധവർത്തനത്തിനിന്നു മനസ്സിലാവുന്നു.

ഉദാഹരണമായി, അല്ലാഹു ഹസ്റത്തു നൂഹ്നബിയെയും കുടുംബത്തേയും ജലപ്രളയത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തതായി കാണാവുന്നതാണ്. (11:41). ഈ ദൈവികവാഗ്ദാനത്തിൽനിന്നും ഹസ്റത്തു നൂഹ്നബിയുടെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവരെയെല്ലാം അവർ വിശ്വസിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ജലപ്രളയത്തിൽനിന്ന് അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തുമെന്ന് നൂഹ്നബി കരുതിയിരുന്നു. എന്നാൽ, ഹസ്റത്തു നൂഹിന്റെ പെട്ടകത്തിൽ കയറാതിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ മുങ്ങിപ്പോയെന്നതുകണ്ട് അദ്ദേഹം വിലപിക്കുകയുണ്ടായി. വി. ഖുർആൻ പറയുന്നു.

ونادى نوح وبه فقال رب ان ابني من اهلي وان وعدك الحق
وانت احكم الحكمين

നൂഹ് തന്റെ നാഥനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. എന്റെ രബ്ബേ
എന്റെ മകൻ എന്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവനാണല്ലോ;
തീർച്ചയായും നിന്റെ വാഗ്ദത്തം സത്യവും. നീ എല്ലാ
വിധികർത്താക്കളിൽവെച്ച് ഉത്തമനായ വിധികർത്താവുമാ
ണല്ലോ. (11:46)

അപ്പോൾ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു.

قال يوح اذ ليس من اهلك اذ عمل غير صالح ولا تسئلان
ما ليس لك به علم

അല്ലയോ നൂഹേ, നിശ്ചയമായും അവൻ നിന്റെ കുടുംബ
ത്തിൽപ്പെട്ടവനല്ല. അവൻ ദുഷ്കർമ്മിയാണ്. അതു
കൊണ്ട് നിനക്കറിവില്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ച് നീ എന്നോ
ട് ചോദിക്കരുത്. (11:47)

അല്ലാഹു നൂഹിന്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവരെ നാശ
ത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നതാണെന്ന് വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത
തിനാൽ തന്റെ മകൻ രക്ഷപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന്
നൂഹ് (അ) വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ
വിശ്വാസം തെറ്റാണെന്ന് അല്ലാഹു പിന്നീട് കാണി
ച്ചുകൊടുത്തു.

ഇപ്രകാരംതന്നെ യൂനുസ് നബി (അ) യെ അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ ജനം നിഷേധിച്ചപ്പോൾ അവരിൽ ഒരു ക്ലിപ്

തകാലത്തിനുള്ളിൽ ദൈവശിക്ഷ ഇറങ്ങുന്നതാണെന്ന് അവരെ അറിയിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ആ നാടുവിട്ടുപോയി. എന്നാൽ, ആ സമുദായം പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയതിനാൽ അവരിൽ ദൈവശിക്ഷ ഇറങ്ങിയില്ല. അതുകൊണ്ട് യൂനുസ് നബി വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുപോലെ ആ സമുദായം ദൈവശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രമായില്ല. ഈ സംഗതി വിശുദ്ധവർത്തനിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും (10 : 99, 21 : 88) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. താൻ പ്രവചിച്ചതനുസരിച്ച് തന്റെ ജനത്തിന് ശിക്ഷ ഇറങ്ങിയില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ “ഞാൻ മഹാകുളം പറഞ്ഞവനായിട്ടു അവരുടെയടുക്കൽ ഒരിക്കലും മടങ്ങിപ്പോകുന്നതല്ലെന്നും (അട്ടൂർകുൽ മൻസൂർ വാഖ്യം 5 ഭാ. 287) അവർ എന്നെ മഹാകുളമെന്നെന്ന് കരുതിയസ്ഥിതിക്ക് ഞാനെങ്ങനെ അവരുടെയടുക്കൽ ചെല്ലുമെന്നും” (തഹ്സീർ ഖാസിൻ) യൂനുസ് നബി പറഞ്ഞതായി തഹ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള അറിയിപ്പു മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ യൂനുസ് നബിയ്ക്ക് തെറ്റുപറ്റിയതായി തെളിയുന്നു.

ഹസ്റത്ത് നബി(സ) തിരുമേനി താൻ മക്കത്തു ചെന്നു കഅ്ബ: പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നതായി ഒരു ദർനത്തിൽ കണ്ടു. അത് അപ്പോൾതന്നെ സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന് അദ്ദേഹം ധരിച്ചു. അങ്ങനെ 1400 ശിഷ്യൻമാരോടൊപ്പം അദ്ദേഹം മദീനയിൽനിന്ന് മക്കത്തേയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, ഹുദയ്ബിയ്യു എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ മക്കക്കാർ അവരെ തടഞ്ഞു. എന്നുമാത്രമല്ല, മക്കക്കാരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ മാനിച്ച് അവരുടെ ഇംഗിതമനുസരിച്ചുള്ള നിബന്ധനകളിൽ നബി(സ) ഒപ്പുവെച്ചു. അങ്ങനെ മക്കയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കാ

തെ നബി(സ) തിരുമേനിയ്ക്ക് മദീനയിലേക്ക് മടങ്ങി പോരേണ്ടിവന്നു. ഈ സംഭവം സഹാബികൾക്ക് അസഹ്യമായ ഇച്ഛാഭംഗത്തിനും മനോവേദനയ്ക്കും കാരണമായി. ഹസ്റത്ത് ഉമർ(റ) നബി (സ) തിരുമേനിയോട്, “താങ്കൾ ഒരു സത്യ പ്രവാചകനായ സ്ഥിതിക്ക് ഇതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചു”വെന്നുകൂടി തദവസരത്തിൽ ചോദിച്ചു. എന്നാൽ, ഹസ്റത്ത് നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ പ്രസ്തുത ദിവ്യദർശനം അടുത്ത വർഷത്തിൽ പൂർത്തിയാവുകതന്നെ ചെയ്തു. ഇതിൽനിന്നും തിരുമേനിയ്ക്ക് ആ പുണ്യദർശനത്തിന്റെ പൊരുൾ എപ്പോൾ പുലരുമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല, എന്നുമാനിക്കുന്നതിൽ ഒരു തെറ്റുമില്ല.

ഒരിക്കൽ നബി (സ) തിരുമേനി അരുൾചെയ്തു.

رَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَهْجَرُ مِنْ مَكَّةَ إِلَى أَرْضِ بَهْلَانَ خَلَّيْتُهَا فَذَهَبْتُ
وَهَلَيْتُ إِلَى أَهْلِ الْبِلَادِ أَوْ هَجَرْتُ فَإِذَا هِيَ الْمَدِينَةُ يَشْرَبُ

ഞാൻ മക്കയിൽനിന്ന് ഈന്തപ്പന വൃക്ഷങ്ങളുള്ള ഒരു പ്രദേശത്തേയ്ക്ക് ഹിജറത്ത് ചെയ്യുന്നതായി ദർശനത്തിൽ കണ്ടു. അത് യഥാമയോ ഹജറോ ആയിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതി. എന്നാൽ, അത് മദീനയായിരുന്നു; മുൻപത്തെ യസ്റീബ്. (ബുഖാരി വാല്യം 2 അലാമാത്തു നബുവുത്തി ഫിൽ ഇസ്ലാം.)

പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രവചനങ്ങളും മുന്നറിയിപ്പുകളുമടങ്ങിയ വഹ്യാകളും ദർശനങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പ്രവാചകൻമാർക്ക് തെറ്റു പറയാമെന്ന്

മനസ്സിലാവുന്നു. ഇത് ആ സത്യാത്മാക്കളുടെ സത്യതയ്ക്കും ശ്രേഷ്ഠതയ്ക്കും നിഷ്കളങ്കതയ്ക്കും ഒരിക്കലും മങ്ങലേല്പിക്കുകയുമില്ല. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം പല മഹാത്മാക്കളും തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഹ്ലസ്സുന്നത് വൽജമാഅത്തിൻ്റെ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളടങ്ങിയ നിബ്റാസ് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു.

ان النبي صلى الله عليه وسلم قد يجتمع فيكون خطا في ذكره الا صوليون
وفي الحديث ما حدثتكم عن الله سبحانه وتعالى فهو حق وما
قلت فيه من قبل نفسي فانما انا بشر اخطى واصيب

നബി (സ) തിരുമേനി ചിലപ്പോൾ ഇജ്തിഹാദ് ചെയ്യുമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അത് തെറ്റായിത്തീരുന്നുവെന്നു ഉസൂലീന്മാർക്കുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഹസ്റത്ത് നബി(സ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി ഹദീസിൽ കാണാം. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന വിഷയം അറിയിക്കുന്നത് തികച്ചും സത്യമാണ്. എന്നാൽ, അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള എൻ്റെ അഭിപ്രായ പ്രകടനം തെറ്റാകാനും ശരിയാകാനും മതി. കാരണം ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യനാണ്.

(നിബ്റാസ് ഭാ : 392)

പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടേയും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) 'ഇസാലയെ ഓഹാം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൻ്റെ 691ാം ഭാഗത്ത് എന്താണെഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്ന് പരിശോധിച്ചാൽ സത്യം ഗ്രഹിക്കാൻ എളുപ്പമാകും.

അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

“പ്രവചനങ്ങൾക്കു വിശദീകരണം നൽകുന്നതിൽ പ്രവാചകൻമാർക്കും ചിലപ്പോൾ തെറ്റു പറയുമെന്ന് പ്രസ്തുത കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് വിശ്വാസയോഗ്യമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, വഹ്യിൽ അറിയിക്കപ്പെട്ട വചനങ്ങൾ സംശയലേശമെന്നേ ഒന്നും കിടയിലുള്ള സത്യങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ, അതിന് ചിലപ്പോൾ സ്വയം ചിന്തിച്ചും ആലോചിച്ചും (ഇജ്തിഹാദ്) വിശദീകരണം നൽകയെന്നത് നബിമാരുടെ സമ്പ്രദായമാണ്. മനുഷ്യർ എന്ന നിലയ്ക്ക് വിശദീകരണം നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ ചിലപ്പോൾ അവർക്ക് തെറ്റുപററാനും സാധ്യതയുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇങ്ങനെയുള്ള തെറ്റുകൾ വിശ്വാസപരമായ മതകാര്യങ്ങളിലുണ്ടാകുകയില്ല. കാരണം അവരുടെ പ്രബോധനത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു വലിയ ശ്രദ്ധയുണ്ടാകുന്നു. അതു പ്രായോഗികമായ നിലയിൽ നബിമാരെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്രകാരം നമ്മുടെ നബി (സ) തിരുമേനിക്ക് സ്വർഗ്ഗവും നരകവും കാണിക്കപ്പെട്ടു. അനിഷേധ്യവും ഖണ്ഡിതവും വ്യക്തവുമായ വചനങ്ങളാൽ സ്വർഗ നരകങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യവും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് ഇവയുടെ വിശദീകരണത്തിൽ ആ പുണ്യാത്മാവിന് തെറ്റു പറയുക? അല്ലാഹു തന്റെ എന്തെങ്കിലും താല്പര്യം നിമിത്തം അവ്യക്തവും സംക്ഷിപ്തവുമാക്കിവയ്ക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള പ്രവചനങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് തെറ്റിന്റെ സാധ്യതയുണ്ടാകുന്നത്. മതപരമായ പ്രശ്നങ്ങളുമായി അതിനു ഒരു ബന്ധവുമില്ല. അതിസൂക്ഷ്മമായ ഒരു രഹസ്യമാണിത്. ഇത് മനസ്സിലാക്കിയാൽ നബുവ്വത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഇതി

ന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നമുക്ക് പറയാൻ സാധിക്കും. നബി(സ) തിരുമേനിക്ക് ഇബ്നുനമർയമിനേറയും ദജ്ജാലിനേറയും ദജ്ജാലിന്റെ 70 മുഴുക്കളെ കഴുതയുടേയും ശരിയായ ഒരു അനുയോജ്യമാത്രക ഇല്ലാത്തതിനാൽ യഥാർത്ഥനില വെളിപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജ് നെകുറിച്ച് ഗഹനമായ രീതിയിൽ വഹ്യം മുഖേന അറിയിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും ദാബുത്തൽ അർളിന്റെ യഥാർത്ഥനില അതുപോലെതന്നെ പ്രകടമായിട്ടില്ലെങ്കിലും, കേവലം ഏകദേശമാത്രകകളുടേയും സാദൃശ്യരൂപങ്ങളുടേയും അവിഷ്കാരകാര്യങ്ങളുടേയും വിവരണരീതിയിൽ മാനുഷികമായ കഴിവുകൊണ്ട് മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ ശരിയായ അറിവ് ഏകദേശരൂപത്തിൽ മനസ്സിലാക്കപ്പെട്ടുവെന്നതിൽ അത്ഭുതത്തിന് അവകാശമില്ല. അങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ അത് പ്രകടമാകുന്ന സമയത്ത് അറിയപ്പെടാത്ത ചില ഭാഗങ്ങൾ വെളിപ്പെടുവെന്ന്വെന്നാലും നബുവത്തിന്റെ പ്രതാപത്തിന് ഒരു കോട്ടവും തട്ടില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനും ഇഞ്ചിൽ ലഭിച്ച പ്രവാചകനുമായ ഹസ്റത്ത് ഈസബ്നുനമർയം വീണ്ടും ലോകത്ത് അവതരിക്കുന്നതല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു സദൃശ്യപുരുഷനായിരിക്കും വരികയെന്നും ആത്മീയമായ സാദൃശ്യം നിമിത്തം അല്ലാഹുവിൽനിന്നു അദ്ദേഹത്തിന് ഈസബ്നുനമർയം എന്ന നാമം ലഭിക്കുമെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം ഹസ്റത്ത് നബികരീം (സ) തിരുമേനി ദൃഢമായും വ്യക്തമായും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെന്നു വിശുദ്ധഖുർആനിൽനിന്നും ഹദീസുകളിൽനിന്നും നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.” (ഇസാലയെ ഔഹാം പേജ് 691, 692)

പ്രസ്തുത വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ന്റെ മേൽവിശദീകരണവും തത്സംബന്ധമായി ഇശാഅത്തുകാരൻ എടുത്തുകാണിച്ച ഉദ്ധാരണവും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ എത്രമാത്രം കൊടുംവഞ്ചനയും പൈശാചികത്വവുമാണ് ഇശാഅത്തുകാരൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. ഇത്തരം വിശ്വാസവഞ്ചനകൾ കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു വിശുദ്ധ വുർആനിൽ പറഞ്ഞത്.

فَاِمَّا يَنْزِلُ فِي قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ مِّنْهُمُ يَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَاءُ مِنْ ابْتِلَاءٍ الْفِتْنَةِ
 ഹൃദയത്തിൽ വക്രതയുള്ളവർ (ഖണ്ഡിതമായ കാര്യങ്ങളെ അവഗണിച്ചു കൊണ്ട്) ഉപമാത്രപത്തിലുള്ളതിനെ, കഴിമുണ്ടാക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ പിൻതുടരുന്നു. (3:8)

ഇശാഅത്തുകാരുടെ മതഗുരുവും മാർഗദർശകനുമായ മുലവി മുഹമ്മദ് സാഹിബ്, ദജ്ജാലിനെക്കുറിച്ചുള്ള നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ ഹദീസുകളെ സംബന്ധിച്ച് പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് അനുമതിമല്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നത് കാണുക.

ദജ്ജാലിനെക്കുറിച്ചുള്ള നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ ഹദീസുകളെപ്പറ്റി പൊതുവായി വീക്ഷണം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അതായത് ഹുസൂറിനു തത്സംബന്ധമായി അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലഭിച്ച അറിവ് ഒരു വലിയ ദജ്ജാൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണെന്നും അതിന്നു ഇത്തരം ഗുണഗണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അതിനുള്ള സവിശേഷതകൾ ഇന്നതൊക്കെയാണെന്നും മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ, അതെപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്നും എവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്നും, തിരു

മേനിയുടെ കാലത്ത് തന്നെ അത് ഭൂജാതനാകുമോ അതോ
 തിരുമേനിയ്ക്കുശേഷം വിദൂരഭാവിയിൽ ഭൂജാതനാകുമോ
 എന്നൊന്നും തിരുമേനിയ്ക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കപ്പെട്ടിരു
 ന്നില്ല. പ്രസ്തുത വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിഭിന്നമായ
 അഭിപ്രായങ്ങൾ നബികരീം (സ) തിരുമേനിയുടെ ഹദീ
 സുകളിൽനിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടത് വാസ്തവത്തിൽ ന
 ബി (സ) തിരുമേനിയുടെ വെറും ഊഹങ്ങളായിരുന്നു.
 അവയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം സ്വയം സന്ദേഹങ്ങളിലായി
 രുന്നു. ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദജ്ജാൽ ഖുറാസാനിൽ
 നിന്നു പുറപ്പെടുമെന്നും ചിലപ്പോൾ ഇസ്ഫഹാനിൽ
 നിന്നും ചിലപ്പോൾ ശാമിന്റേയും ഇറാഖിന്റേയും മ
 ഭ്യേയുള്ള പ്രദേശത്തിൽനിന്നും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്നുമുള്ള
 തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.....
ഒന്നാമതായി സംശയാസ്പദമായ ഈ അഭിപ്രായ
 ത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് അവ തിരുമേനി (സ) യുടെ
 വഹ്യുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പാഞ്ഞവയായിരുന്നില്ലെ
 ന്നാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്തുത ഊഹം യാഥാർത്ഥ്യ
 മായിപ്പുലർന്നില്ലെങ്കിൽ തിരുമേനിയുടെ നബുവുത്തിനു
 ഏതെങ്കിലും വിചിത്രമുണ്ടാകുമെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അവ
 യിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണെന്നോ അതി
 നർത്ഥമില്ല.....ദജ്ജാൽ ഒരു പക്ഷേ തന്റെ ജീവിത
 കാലത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്നോ അതല്ല തനിക്കുശേഷം
 ആസന്നഭാവിയിൽ വരുമെന്നോ നബിതിരുമേനിക്കു അ
 ഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, 13½ നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ
 ചരിത്രം ഇസ്ലാമിന്റെ ഈ ഊഹം ശരിയായിരുന്നില്ലെ
 ന്ന മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നില്ലേ? ഇനിയും ഇത്തരം കാ
 ര്യങ്ങൾ ഇസ്ലാമിക വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാ
 ണെന്നു ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഇസ്ലാമിന്റെ യഥാ

തീർ പ്രാതിനിധ്യമാകുന്നില്ല. ഇതിനെ ഹദീസിന്റെ യഥാർത്ഥജ്ഞാനമെന്നു പറയപ്പെടാൻ പാടുള്ളതുമല്ല.’

(തർജ്ജുമാനുൽ ഖുർആൻ ഫെബ്രു : 1941)

മുദുദീസാഹിബിന്റെ പ്രസ്തുത അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജ്, ഭജ്ജാൽ മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ച യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനം നബി (സ) തിരുമേനിക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നില്ലായെന്ന ഹസ്റത്തു അഹ്മദിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ ആക്ഷേപാർഹമായിട്ടൊന്നും തന്നെയില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

തുടന്ന് ഇശാഅത്തുകാരൻ എഴുതുന്നു.

“മുഹമ്മദി (സ) ന് 3000 അടയാളങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിക്കൊട്ടെ മൂന്നുലക്ഷമാണ് അടയാളങ്ങൾ (തദകറതു ശഹാദതിൻ പേജ് 41) എന്നിങ്ങനെ സൂഷ്ഠികളിൽ ശ്രേഷ്ഠനായ മുഹമ്മദ് മുസ്തഫ (സ) യെപ്പോലും തരം താഴ്ത്താനുള്ള ഒരു കർത്ഥ ശ്രമം നടത്തുന്നു മിർസാ ഖാദിയാനി” (മിർസാ സാഹിബ്: സ്വന്തം കൃതികളിൽ പേജ്. 11)

ഹസ്റത്തു അഹ്മദ് (അ) ന്റെ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ എവിടേയും തന്നെ ഹസ്റത്തു മുഹമ്മദ് നബി (സ) ക്ക് മുമ്പായിരും അടയാളമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും തന്നിക്കാവട്ടെ മൂന്നുലക്ഷം അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നതോ ആ ആശയം വരുന്നതോ ആയ ഒരൊറ്റ പ്രയോഗവും കാണാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ ആരോപണവും.

ان يقولون الا كذبا

‘അവർ കളവുമാത്രമേ പറയുകയുള്ളൂ’ [18 : 6] എന്ന് ഇശാ അത്തുകാരുടെ ദജ്ജാലീസിഫത്തിന്റെ മറൊരു ഉദാഹരണം മാത്രമാണ്. ഇശാഅത്തുകാരൻ തീച്ചയായും തടക്കി റത്തുശ്ശഹാദത്തയ്ക്ക് എന്ന ഗ്രന്ഥം വായിച്ചിരിക്കുകയില്ല. ഇശാഅത്തുകാരനെപ്പോലുള്ള മറൊരു വക്രബുദ്ധി മെനഞ്ഞെടുത്ത കൃതിയിൽനിന്നും എടുത്തുചേർത്ത ഒരാക്ഷേപം മാത്രമാണിത്. ഇത്തരം വഞ്ചകർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ പിടിയിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ സാധ്യമല്ല.

തനിക്കു് അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്ന എല്ലാ അടയാളങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഹസ്റത്തു് മുഹമ്മദു് മുസ്സഹാ (സ) തിരുമേനിയുടെ ആത്മീയാനുഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നുള്ളതാണെന്നു ഹസ്റത്തു് അഹ്മദു് (അ) തന്റെ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി.

അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്,

“അല്ലാഹു എല്ലാ കാലഘട്ടങ്ങളിലും, പരിപൂർണ്ണം പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ (സ: അ) സത്യസാക്ഷ്യത്തിനുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിക്കുവാനായി ആരെങ്കിലും നിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇക്കാലത്ത് വാഗ്ദത്തമസീഹ് എന്ന നാമത്തോടെ എന്നെയാണ് നിയുക്തനാക്കിയിരിക്കുന്നത്. നോക്കുക, ആകാശത്തുനിന്നു അടയാളങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിവിധങ്ങളായ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രകടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളോ യഹൂദികളോ ആര്യസമാജക്കാദികൾ ആയ സത്യാന്വേഷികൾക്കു ഈ അടയാളങ്ങൾ എന്തെടുക്കൽവന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. ഈ അനുഗ്രഹ

ങ്ങളെല്ലാംതന്നെ വാസ്തവത്തിൽ ഹസ്തം മുഹമ്മദ് നബി (സ) തിരുമേനിയുടേത് തന്നെയാണ്'' (കിതാബ് ബരിയ്യ: അടിക്കുറിപ്പ് പേ: 157)

ഹസ്തം അഹ്മദ് (അ) ന്റെ പ്രസ്തുത പ്രസ്താവനക്കെതിരിൽ ഇശാഅത്തുകാരന്റെ വ്യാജാരോപണം എത്രമാത്രം ജുഗുപ്സാവഹമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

ഇശാഅത്തുകാരൻ തന്റെ 'മിർസയും പ്രവാചകത്വവും' എന്ന മറ്റൊരു കൃതിയിൽ പ്രസ്തുത ആക്ഷേപംതന്നെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേര് മാറ്റിപ്പേരുത്തുകൊണ്ട് പരാമർശ വിഷയമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിലും അയാൾക്കു പരാജയമേ പററിയുള്ളൂ. കാരണം, പേരുമാറ്റിപ്പറയപ്പെട്ട ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലും അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു വചനം ഇല്ലതന്നെ. ഇത് അയ്യൂബിന്റെ വിശ്വാസവഞ്ചനയുടെ മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണ്. അയാൾ പറയുന്നു:

“മിർസാ ഖാദിയാനി അവകാശപ്പെടുന്നത് നോക്കുക. മുഹമ്മദ് (സ)ക്ക് മുമ്പായിരം അടയാളങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്റെ അടയാളങ്ങൾ മൂന്നുലക്ഷമാണ്.” (തുഹ്ഫയേ ഗോരംഡവിയ്യ, പേ. 40) (മിർസയും പ്രവാചകത്വവും ഭാ. 95)

എന്നാൽ, പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഹസ്തം അഹ്മദ് (അ) എന്താണെഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്ന് കാണുക.

“ദുഷ്ടഹൃദയനായ ഏതെങ്കിലും ഒരുവൻ ഹസ്തം മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (സ) മുഖേന പ്രകടമായ മുമ്പായിരം അതുത അടയാളങ്ങളെ തികച്ചും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട്

ഇദ്യബ്ബിയായുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവചനം പൂർത്തിയാ
യില്ലെന്ന് കൂടക്കൂടെ പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോ
ലെയാണ് ഇവിടെയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അല്ലെങ്കിൽ ഹ
സ്റത്ത് മസ്ഹൂബ്ന മർയം (അ) ചെയ്ത വ്യക്തമാ
യ മുന്നറിയിപ്പുകളെക്കുറിച്ച് പേരുപോലും പറയാതെ
'നിങ്ങളിൽ പലരും ജീവിച്ചിരിക്കെ ഞാൻ വീണ്ടും മട
ങ്ങിവരും' എന്ന മുന്നറിയിപ്പ് പൂർത്തിയായില്ലെന്ന് പ
രിഹാസദ്യോതകമായി വീണ്ടും വീണ്ടും പറഞ്ഞുകൊണ്ടി
രിക്കുന്നത് പോലെയാണിത്''. (തുഹ്ഫയെ ഗോൾ
ഡവിയു പേ. 40)

ചുരുക്കത്തിൽ, പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിലോ മറേതെങ്കി
ലും ഗ്രന്ഥങ്ങളിലോ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) തന്നിക്കു
ഹസ്റത്ത് നബികരീം (സ) തിരുമേനിയേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠ
തയുണ്ടെന്നു ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വചനവും എഴുതിയിട്ടി
ല്ലെന്നതാണ് സത്യം.

ഇശാഅത്തുകാരൻ തന്റെ കള്ളത്തരങ്ങളുടേയും ആ
ത്മവഞ്ചനയുടേയും ലോഷയാത്ര അനുസ്മൃതം തുടരുന്ന
തു ശ്രദ്ധിക്കുക. അയാൾ പറയുന്നു.

“നബി (സ) യുടെ അമാനുഷിക സിദ്യായിയായ
قش النعجറി മിർസ പറയുന്നു: “നബി (സ)യുടെ
അഹ്ലി ചലനം കൊണ്ട് ചന്ദ്രൻ രണ്ടായി പിളർന്നു കാണ
പ്പെട്ടു. അത് പ്രകൃതിനിയമവിരുദ്ധമാണെന്നായിരു
ന്നു നിഷേധിക്കുളുടെ വാദം” (ചൗമയേ മഅ്റീഫത്ത്,
പേജ് 41) “ഇന്നായിരുന്നു ആ അമാനുഷിക സിദ്ധികാ
ണിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ ഗോള ശാസ്ത്ര പട്ടക്കര അതിനെ വെ
റും ചന്ദ്രഗ്രഹണമായി പൂർത്തിയാക്കി തള്ളുമായിരുന്നു.”

(1897 ലെ സമ്മേളന റിപ്പോർട്ടിൽ മിർസയുടെ പ്രസംഗം പേജ്: 158) ഗോളശാസ്ത്രജ്ഞരല്ല, മിർസാഗുലാം ഖാദിയാനി തന്നെ അക്കാര്യം നിറവേറ്റിയിരിക്കുന്നു.

‘‘അദ്ദേഹത്തിന് ചന്ദ്രഗ്രഹണം മാത്രമാണ് അടയാളമായി കിട്ടിയത്. എന്നാൽ എനിക്കുവേണ്ടി സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ഗ്രഹണം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നോ?’’ (ഇസ് ജാസെ അഹ് മദീ, പേജ് 71 (മിർസയും പ്രവാചകത്വവും പേജ് 94, 95))

പ്രസ്തുത ഉദ്ധരണികൾ വായിച്ചപ്പോൾ ഇസ് ലാമിന്റെ ബദ്ധവൈരികൾ വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ വിവിധ അധ്യായങ്ങളിൽനിന്നും വെവ്വേറെ ആയത്തുകളെടുത്ത് അവയെ കത്രിക പ്രയോഗത്തിന് വിധേയമാക്കി പിന്നെ അന്യോന്യം കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ചെയ്ത ആക്ഷേപങ്ങളാണ് ഓർമ വന്നത്. അത്തരം ഒരു പ്രകടനം സ്വാമി ദയാനന്ദ സരസ്വതി തന്റെ ‘സത്യാർഥ പ്രകാശം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണിച്ചിരുന്നു.

ഉദാഹരണമായി,

‘‘നിങ്ങൾ സ്വയബോധമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ നമസ്കാരത്തെ അടുക്കരുത്’’ (4 : 44) ‘‘നിങ്ങൾ തിന്നുവിൻ കുടിക്കുവിൻ അമിതത്തം കാണിക്കരുത്.’’ (7:32) എന്നീ വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ വിവിധ അധ്യായങ്ങളിൽനിന്നു രണ്ടു ആയത്തുകളെടുത്ത് അവയുടെ തലയും വാലും വെട്ടി മാറ്റിയിരിക്കാണ്ട് ‘‘നിങ്ങൾ തിന്നുവിൻ കുടിക്കുവിൻ നമസ്കാരത്തെ അടുക്കരുത്’’ എന്നു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ 7 : 32, 4 : 44 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമായിപ്പറയുന്നുവെന്ന് സമർഥിക്കുകയുണ്ടായി.

ഇതേ അടവുതന്നെയാണ് ഈ സത്യവീരോധികളാൽ വിശ്വാസ വഞ്ചകരും ഹസ്താത്ത് അഹ്‌മദ് (അ) ന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളോടു കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇനി ഇശാഅത്തു കാരന്റെ ചതിപ്രയോഗം കാണുക.

ചന്ദ്രൻ പിളർന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഹസ്താത്ത് അഹ്‌മദ് (അ) തന്റെ ചശ്‌മയെ മഅ്‌രിഫത്തു എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ രണ്ടാംഭാഗം 41ാം പേജിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു.

“അപ്രകാരംതന്നെ ദൈവികകരങ്ങളാൽ ദൃശ്യമായ ‘ശഖ്‌ഖുൽ ഖമർ’ എന്ന അതിമഹത്തായ അതുളതാടയാളത്തെക്കുറിച്ച് വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതായത് നബികരീം (സ) ന്റെ അംഗുലീചലനംകൊണ്ട് ചന്ദ്രൻ രണ്ടായിപ്പിളർന്നു കാണപ്പെട്ടു. നിഷേധികൾ ആ ദിവ്യാത്മ്യം കണ്ടു. ഇതു വാനശാസ്ത്രത്തിനു വിരുദ്ധമായ ഒന്നാണെന്ന വാദം നിരർത്ഥകമാണ്. കാരണം വിശുദ്ധഖുർആൻ പറയുന്നു.

اقتربت الساعة واشتقق القمر وان يروا آية يرضوا ويقرولوا

سورة النجم

വിയാമം അടുത്തു; ചന്ദ്രൻ പിളർന്നു. നിഷേധികൾ ഈ അതുളതകളെ തിരിഞ്ഞുമാറുകയും ഇത് ശക്തമായൊരു മാന്ത്രികതയാണെന്നും ഇതിന്റെ പ്രതികരണം ആകാശത്തുണ്ടായിയെന്നും പറയുകയുമാണ് ചെയ്തത് (54 : 2,3) ഇത് വെറുമൊരു വാദമല്ലെന്നത് ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷമാണ്. കഠിന ശത്രുക്കളായ കഫ്‌റിയത്തിൽത്തന്നെ ജീവനൊടുക്കിയ നിഷേധികളെ വിശുദ്ധഖുർആൻ ഈ വിഷയത്തിൽ സാക്ഷികളാക്കുകയാണ്. ‘ശഖ്‌ഖുൽ

ഖമർ എന്ന മഹാത്മ്യം വാസ്തവത്തിൽ സംഭവിച്ച ഒന്നല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ ഈ കടംഗുരുക്കൾ എങ്ങനെ മൗനം പൂണ്ടിരിക്കും. ചന്ദ്രൻ പിളർന്നത് തങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് അവർ മുറവിളി കൂട്ടുമായിരുന്നില്ലേ?" (ചശ്ഠയെ മഅ്റിഫത്ത് 41, 42)

നോക്കുക, ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) എത്ര വ്യക്തമായ രീതിയിലാണ് പ്രസ്തുത മഹാത്മ്യം നടന്നതായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽനിന്ന് ഇശാഅത്തുകാരന്റെ വൻകുറ്റം സ്പഷ്ടമായി ബോധ്യമാവുന്നു. പ്രസ്തുത മഹാത്മ്യത്തെ വെറുമൊരു ചന്ദ്രഗ്രഹണമായി തരംതാഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് ആ പുണ്യാത്മാവിന് ചന്ദ്രഗ്രഹണം മാത്രമാണ് അടയാളമായി കിട്ടിയത്, എന്നാൽ തനിക്കുവേണ്ടി സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ഗ്രഹണമുണ്ടായി എന്ന് ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) 'ഇഅ്ജാസെ അഹ്മദ്' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇശാഅത്തുകാരൻ ആരോപിക്കുകയാണ്. പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥത്തിൽ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) തന്റെ യജമാനരും ഗുരുശ്രേഷ്ഠരും ആത്മീയ പിതാവുമായ ഹസ്റത്ത് നബികരീം (സ) തിരുമേനിയെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടെഴുതിയ സുദീർഘമായ ഒരറബി കവിയായിൽനിന്ന് ഇശാഅത്തുകാരൻ തന്റെ സ്വതസ്സിദ്ധമായ വക്രതയോടെ വെറും ഒരു കവിതാശകലത്തെ അടർത്തിയെടുത്ത് പാമരജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

وإني ورثت المال مال محمد فما إذا آله المتخير
وكيف ورثت ولست من أبناءه ففكر وهل في حزبكم متفكر
أترجم أن رسولنا سيد الوري على زعم شائنة توفي ابتر

فلا والذي خالق السماء لاجله له مثلاً ولد الى يوم يحشر
 وانا ورثنا مثل ولد متاعه فاي ثبوت بعد ذلك يحضر
 له خسف القمر المنيّر وان لى غسق القمر ان المشرق ان اتذكر
 وكان كلام معجز آية له كذلك لى قول على الكل يحشر
 اذا القوم قالوا يدعى الوحي عامداً عجبنا فاني، ظل بدر ينور
 واني لظل ان يخالف اصاه فما فيه فى وجهى يلوح ويزهر

1 ഞാൻ ഹസാത്താ നബികരീം (സ) തിരുമേനി
 യുടെ സമ്പത്തിനുള്ള അവകാശിയായിരിക്കുകയാണ്.
 അങ്ങനെ ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അ
 വകാശി ഞാൻതന്നെയായിരിക്കുന്നു.

2 ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതിയിൽപെട്ട ആളു
 ല്ലാതിരിക്കെ എങ്ങനെ ഞാൻ അവകാശിയായി. അതു
 കൊണ്ടു നീ ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. നിങ്ങളുടെ സമൂഹത്തി
 ൽ ചിന്തിക്കുന്ന വല്ലവരുമുണ്ടോ?

3 സർവ്വശ്രേഷ്ഠരായ മുഹമ്മദുനബി (സ), അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ കരുതുന്നതുപോലെ സന്താനരഹിത
 നായി മരണപ്പെട്ടുവെന്നാണോ നീയും കരുതുന്നത്?

4 അങ്ങനെയല്ലാ, ആ പുണ്യാത്മാവിനുവേണ്ടി എ
 തൊൽവന്നാണോ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് ആ
 ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ ആണയിട്ടു പറയുന്നു, എ
 ന്നപ്പോലുള്ള സന്തതികൾ ആ പുണ്യാത്മാവിന് വി
 യാമം നാൾവരെ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.

5 നാം, മക്കളെപ്പോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്പത്തിനു അവകാശിയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിനുപുറമെ മറ്റൊരു തെളിവാണ് അവതരിപ്പിക്കേണ്ടത് ?

6 അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രകാശിക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ പിളർന്നു. എനിക്കുവേണ്ടി പ്രകാശിക്കുന്ന സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ഇരുട്ടുപോയിച്ചു. നീ ഇതിനെ നിഷേധിക്കുകയാണോ?

7 അമാനുഷികവചനം (ബുർആൻ) അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നു. അതേപ്രകാരം 'എല്ലാ റാറിനേയും അതിജയിക്കുന്ന വചനം എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

8 (എന്നെപ്പറ്റി) ഇവൻ മനപൂർവ്വം വഹ്യംവാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവനാണെന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. എന്തെന്നാൽ ആ പ്രകാശിക്കുന്ന ചന്ദ്രന്റെ (സ) പ്രതിച്ഛായയാണു ഞാൻ.

9 പ്രതിച്ഛായ അതിന്റെ അസ്സലിന്ന് വിപരീതമാകുന്നതെങ്ങനെ? ആ പുണ്യാത്മാവിലുള്ള ആത്മീയപ്രകാശം എന്റെ മുഖത്ത് പ്രകാശിക്കുകയും വെളിവാകുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇഅ്ജാസെ അഹ്മദീ ഭാഗം 70-71)

പ്രസ്തുത കവിതാശകലങ്ങളിൽ ഹസ്റത്ത് നബികരീം (സ) തിരുമേനിയുടെ ആത്മീയ അവകാശിയായി ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ്(അ)തന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കുകയാണെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ? എന്നാൽ, ജനങ്ങളിൽ തെറ്റായ ധാരണ പരത്തണമെന്ന ഏക ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ് ഇശാഅത്തുകാരൻ ഒരേയൊരു വരിമാത്രം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽ നിന്ന് ഇശാഅത്തുകാരന്റെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധി നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

ഇങ്ങനെ, ഹസ്തം ഇമാം മഹാഭീ (അ) തനിക്കു ലഭ്യമായ എല്ലാ അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും ഹസ്തം നബികരീം (സ) തിരുമേനി മുഖേനയും ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളിലൂടെയും ലഭിച്ചതാണെന്ന് തന്റെ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“ഈ എല്ലാ മഹത്വങ്ങളും എനിക്കു സയ്യിദുനാ ഹസ്തം മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (സ) തിരുമേനിയെ അനുഗമിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ലഭ്യമായതാണ്. ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ സ്ഥാനമാഹാത്മ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ലോകം അറിയുന്നില്ല. ഈസാനബി (അ) ആകാശത്ത് ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്ന് ചില അജ്ഞന്മാർ പറയുന്നത് അങ്ങേയറ്റം അന്യായമായ ഒന്നാണ്. എന്നാൽ, എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന നബി ഹസ്തം നബികരീം (സ) തിരുമേനിയായാണെന്ന് അടയാളങ്ങൾ പറയുന്നു. ലോകത്തിനു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാതിരുന്ന അല്ലാഹുവിനെ ആ പുണ്യനബി മുഖേനയാണ് നാം കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇതര സമുദായങ്ങൾക്കായി അടഞ്ഞുപോയ ദൈവിക വെളിവാടിന്റെ (വഹ്യുടെ) വാതിൽ ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ അനുഗ്രഹം കാരണമായി നമുക്കു തുറന്നിടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതര സമുദായങ്ങളിൽ വെറും കഥകളായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ ആ പുണ്യനബി മുഖേന നാം കണ്ടിരിക്കുന്നു ആ റസൂലിന് ആയിരമായിരം സ്നേഹാശ്രയം. ആ പുണ്യാത്മാവ് മുഖേനയാണ് നമുക്ക് അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടറിയാൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നത്.”

(ചൗമയെ മസീഹീ പേ. 23, 24, 25)

“ഇസ്ലാം മതം ഒരു ജീവനുള്ള മതമാണ്. അതിന്റെ ദൈവം ഒരു സജീവ ദൈവമാണ്. അതിനുള്ള സാക്ഷ്യം

അവതരിപ്പിക്കുവാനായി ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു വിന്റെ ഈ ദാസൻ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നു. ഹസ് റത്ത് റസൂലുല്ലാഹി (സ) തിരുമേനിയുടെയും ദൈവിക ഗ്രന്ഥമായ വിശുദ്ധഖുർആന്റെയും സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യമായി എന്റെ കരങ്ങളാൽ ആയിരക്കണക്കിന് അടയാളങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു.' (ചശ്മയെമസീഹീ പേ. 18, 19)

‘‘ഇസ്ലാം ദൈവിക അടയാളങ്ങളുടെ സമുദ്രതന്നെയാണ്. നമ്മുടെ നബി (സ) തിരുമേനിയുടേതല്ല പ്രത്യക്ഷമായത്ര അത്ഭുതാടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ നബിയുടേതല്ല പ്രകടമായിട്ടില്ല. കാരണം ആദ്യകാല നബിമാരുടെ അത്ഭുതാടയാളങ്ങൾ അവരോടുകൂടി അവസാനിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നമ്മുടെ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അത്ഭുതാടയാളങ്ങൾ ഇന്നും വെളിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസം നൽകാൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമാണ്. എനിക്കു അനുകൂലമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അടയാളങ്ങളും വാസ്തവത്തിൽ ഹസ് റത്ത് നബി (സ) തിരുമേനിയുടേതല്ലതന്നെയാണ്’’ (തത്ത്മ ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്ധ് പേ. 35)

ഹസ് റത്ത് അഹ്മദ് (അ)ന്റെ ഉപര്യുക്തവിശദീകരണങ്ങൾ ഇശാഅത്തുകാരന്റെ ജല്പനങ്ങൾക്കുള്ള വായപ്പൻ മറുപടി ആയതുകൊണ്ട് തത്സംബന്ധമായി വീണ്ടും ഒരു വിശദീകരണത്തിനു തുനിയുന്നില്ല.

സ്വലാത്തും സലാമും

ഇശാഅത്തുകാരൻ തുടരുന്നു.

‘‘മിർസാ ഖാദിയാനി അനുയായികൾക്ക്, മുഹമ്മദ് നബിക്കെന്നപോലെ തന്നിടും സ്വലാത്തും സലാമും ചൊല്ലാൻ നിർബന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു

“എന്നെപ്പറ്റി ‘അലൈഹിസ്സലാത്തു വസ്സലാം’ എന്നു പറയുന്നതിനെ ചിലർ ആക്ഷേപിക്കാറുണ്ട്. ഹറാമാണെന്നത്രെ അവരുടെ വാദം. ഞാൻ വാഗ്ദത്തമസീഹാണ്. നിരവധി ഹദീസുകളിൽ നബി(സ) മസീഹിന് അലൈഹിസ്സലാത്തുവസ്സലാം എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവും റസൂലും സഹാബിമാരും എനിക്കു സ്വലാത്ത് പറഞ്ഞെങ്കിൽ എന്റെ സമുദായത്തിന് അത് ഹറാമാകുന്നതെങ്ങനെ? നബി (സ) എന്നെ കണ്ടെത്തുന്നവരോട് എനിക്കു സലാം പറയാൻ ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്” (അർബഇൻ നബർ 2 പേജ് 6 (മിർസയും പ്രവാചകത്വവും പേജ് 82, 83))

വാഗ്ദത്തമസീഹും മഹ്ദിയുമായ ഒരാളുടെ പേരിൽ അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ സ്വലാത്തും സലാമും ഓതാൻ പാടില്ലെന്ന് പറയുന്നത് ഒരു വിചിത്രവാദം തന്നെയാണ്. ഇമാം മഹ്ദീ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാൽ തന്റെ സലാം എത്തിക്കണമെന്ന് ഹസ്റത്ത് നബി (സ) തിരുമേനിതന്നെ തന്റെ ഉമ്മത്തിനോടു നിദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവല്ലോ? ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇമാം മഹ്ദിയുടെ സത്യാവസ്ഥയും സത്യസാക്ഷ്യവും മനസ്സിലാക്കി അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ആം അദ്ദേഹത്തിന് സലാം ചൊല്ലാൻ പാടില്ലായെന്നു നിഷ്കർഷിക്കുന്നത് തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശത്തിനെതിരാണ് മനസ്സിലാക്കാനുള്ള സാമാന്യ ബുദ്ധി കൂടി ഇശാഅത്തുകാരനില്ലാതെപോയതിൽ നമുക്കു സഹതപിക്കാം.

തത്സംബന്ധമായി ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ എന്താണ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നോക്കാം.

“അറിവില്ലാത്ത ചിലർ, ഈയുള്ളവനിൽ എന്റെ ജമാഅത്ത് അലയ്ക്കിപ്പോയവസ്സലാം എന്നു പറയുന്നതിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയും അങ്ങനെ പറയുന്നത് ഹറാമാണെന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനുള്ള മറുപടി ഇതാണ്. ഞാൻ വാദത്തമസീഹാണ്. മറുയുള്ളവർ സ്വലാത്തും സലാമും ചൊല്ലുന്നതിരിക്കട്ടെ. ഹസ്റത്ത് നബികരീം (സ) തിരുമേനിതന്നെ, ഇമാംമഹ്ദിയെ കണ്ടെത്തിയാൽ തന്റെ സലാം എത്തിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഹദീസുകളിലും ഹദീസുകളുടെ ശാഹ്സുന്ദരങ്ങളിലും വാദത്തമസീഹിനെ പരാമർശിക്കുന്ന പല സ്ഥലങ്ങളിലും സ്വലാത്തും സലാമും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ എന്നെക്കുറിച്ചു നബികരീം (സ) തിരുമേനിയും സഹാബത്തും അല്ലാഹുതന്നെയും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞസ്ഥിതിക്ക് എന്റെ ജമാഅത്ത് അങ്ങനെ പറയുന്നത് എങ്ങനെ ഹറാമാകും? പൊതുവിൽ എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും വിശുദ്ധവുർആനിൽ ‘സ്വലാത്തും സലാം’ എന്നീ വാക്കുകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്.” (അർബബുള്ളൻ നമ്പർ 2 പേ. 7)

വിശുദ്ധവുർആനിൽ പലസ്ഥലങ്ങളിലും നബി (സ) തിരുമേനിയെ കൂടാതെ സത്യവിശ്വാസികളുടെ പേരിലും സ്വലാത്തും ഓതിയതായി കാണാവുന്നതാണ്.

هو الذي يصلي عليكم وملائكته ليخرجكم من الظلمات الى النور
وكان بالأمم من رحيما

“നിങ്ങളുടെമേൽ (സ്വലാത്തും) അനുഗ്രഹാശ്ശിസ്സുകളുൾപ്പിക്കുന്നത് അവനത്രെ. അവന്റെ മലക്കുകളും (അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു. എല്ലാതരത്തിലുള്ള) അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന് പ്രകാശത്തിലേ

ക്ക് നയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. അവൻ സത്യവിശ്വാസികളോട് അളവറ കാരുണ്യം കാണിക്കുന്നവനാകുന്നു.” (33 : 44)

خذ من أموالهم صدقة تطهرهم وتزكيهم بها وصل عليهم
ان صلواتك سنك لهم

“നീ അവരുടെ ധനത്തിൽനിന്ന് ദാനധർമ്മങ്ങൾ വാങ്ങുക. അതുവഴി നീ അവരെ ആത്മീയമായി ശുദ്ധീകരിക്കുകയും അവരുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഒരുക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. നീ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക, തീർച്ചയായും നിന്റെ പ്രാർത്ഥന [സ്വലാത്ത] അവർക്ക് മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നതാണ്” (9 : 103)

اولئك عليهم صلوات من ربهم ورحمة وأولئك هم المهتدون

“അവരുടെ നാമനിൽനിന്ന് അവരുടെമേൽ സ്വലാത്തും റഹ്മത്തുമുണ്ട്. അവരെ നേർവഴി പ്രാപിച്ചവർ.” (2 : 158)

എന്നിങ്ങനെ വിശുദ്ധബുർആനിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിന്റേയും മലക്കുകളുടേയും നബി (സ) തിരുമേനിയുടേയും സ്വലാത്തുകൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കുള്ളതായി കാണപ്പെടുന്നു.

ഹസ്രത്തു നബി (സ) തിരുമേനിയും തന്റെ സഹാബത്തിനുവേണ്ടി സ്വലാത്തു ഓതിയിരുന്നതായി ഹദീസുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാം. (ബുഖാരി വാല്യം 4 ഫത്തുസല്ലാ അലാ ഗയ്റിന്നബിയ്യി (സ) എന്ന അദ്ധ്യായം നോക്കുക.

പുരുഷന്റെതിൽ, ദൈവനിയുക്തരായ ഹസ്താത്ത് മ
സീഹ മൗളാദിന്റെ പേരിൽ സ്വലാത്തും സലാമും ഓതു
ന്നത് ഒരിക്കലും ആക്ഷേപാർഹമാകുന്നില്ല.

വിശുദ്ധവുർത്തൻ വചനങ്ങളും. ഹസ്താത്ത് അഹ്മദിന്റെ വഹ്യുകളും

അഹ്മദിയ്ക്കു ജമാഅത്തിനും അതിന്റെ പുണ്യസ്ഥാ
പകർക്കുമെതിരെയുള്ള തന്റെ കുറ്റാരോപണങ്ങൾ തുടർ
ന്നുകൊണ്ട് ഇശാഅത്തുകാരൻ എഴുതുന്നു.

“മിർസ തന്റെ ഇൽഹാമുകളെയും വുർത്തനിക സൂ
ക്തങ്ങളെയും താരതമ്യം ചെയ്യുകൊണ്ടു പറയുന്നു:

“വുർത്തനിലും മറ്റു ദിവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വിശ്വ
സിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ എന്റെ വഹ്യുകളിലും വി
ശ്വസിക്കൽ നിർബന്ധമാണ്. മറ്റുള്ളവയെപ്പോലെ
എന്റേതും ദൈവവചനങ്ങളാണ്.” (ഹകീകത്തുൽ വ
ഹ്യ്, പേജ് 211)

“ഖലീഫ മഹ്മൂദ്ദഹ്മദ് പറയുന്നു: വുർത്തനെപ്പോ
ലെ മസീഹിന്റെ ഇൽഹാമുകളും അല്ലാഹുവിന്റെ കലാ
മാണ്. അവയിൽ വ്യത്യാസമില്ല. ഏതിന് മുൻഗണ
ന നൽകണമെന്ന പ്രശ്നമേ ഉദിക്കുന്നില്ല. വിവിധ രി
വായത്തുകളിൽനിന്ന് ലഭിച്ച ഹദീസുകളെക്കാൾ പതി
ന്മടങ്ങ് ശ്രേഷ്ഠമാണ് മസീഹിന്റെ വഹ്യുകൾ” (അ
ൽഫസൽ, വാല്യം 2, ലക്കം 133, 29-4-1915) (മിർസ
യും പ്രവാചകത്വവും പേ. 84)

ഇനി തത്സംബന്ധമായി ഹസ്താത്ത് അഹ്മദ് (അ) ഹഖീഖത്തുൽവഹ്യ് 211ാം ഭാഗത്ത് എന്താണ് പറഞ്ഞതെന്ന് നോക്കുക.

“വിശുദ്ധവുർആനിലും ദൈവത്തിന്റെ ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ഈ ഇൽഹാമുകളിലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്ത് ഞാൻ പറയുന്നു. എപ്രകാരം ഞാൻ വിശുദ്ധവുർആനെപ്പറ്റി അത് ദൈവവചനമാണെന്ന് ഉറപ്പോടും നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടുകൂടി വിശ്വസിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരംതന്നെ എനിക്കിറങ്ങിയതും ദൈവവചനമാണെന്ന് ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതോടൊപ്പംതന്നെ ഒരു ദൈവിക പ്രകാശവും ഞാൻ ദർശിക്കുന്നു. അതോടൊന്നിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ വുദ്ഹത്തുകളുടെ മാതൃകകളും എനിക്കറിയാൻ സാധിക്കുന്നു”. (ഹഖീഖത്തുൽവഹ്യ് പേജ് 211)

ഇവിടെ ആ പുണ്യാത്മാവ് തനിക്കു ലഭിക്കുന്ന ദൈവികവചനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസവും നിശ്ചയദാർഢ്യവും പ്രകടമാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഒരിക്കലും ഒരു സത്യവാദിക്ക് ഇത്രമാത്രം പരിപൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

തനിക്കുള്ള ഈ വിശ്വാസദാർഢ്യതയെക്കുറിച്ച് മറ്റൊരാൾക്ക് അദ്ദേഹം പറയുന്നു:

“എന്നിൽ ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നവചനങ്ങൾ സുദൃഢവും വിശ്വാസപൂർണ്ണവുമാണ്. സൂര്യനെയും അതിന്റെ പ്രകാശത്തെയും കാണുന്ന ഒരാൾക്ക് അത് സൂര്യനും അ

തിന്റെ പ്രകാശവും ആണെന്നതിൽ ഒരിക്കലും സംശയമുദിക്കുകയില്ല. അപ്രകാരംതന്നെ ദൈവത്തിൽനിന്നും എനിക്കിറങ്ങുന്ന വചനത്തെപ്പറ്റിയും എനിക്കു ലവലേശം സംശയമില്ലതന്നെ.” (തജല്ലിയാത്തെ ഇലാഹിയു: 20)

ഇവിടെ ഒരു പ്രവാചകൻ, ഒരു ദൈവഭൂതൻ മാത്രം കാണപ്പെടാവുന്ന പരിപൂർണ്ണവും സുദൃഢവും അചഞ്ചലവുമായ വിശ്വാസത്തെയാണ് നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്.

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്യ് 211-ാം ഭാഗത്ത് എഴുതിയ പ്രസ്താവനയെ ഇശാഅത്തുകാരൻ പകർത്തിയപ്പോൾ ചെയ്ത വിശ്വാസവഞ്ചന ഇവിടെ പ്രകടമാണല്ലോ? അപ്രകാരംതന്നെ ഹസ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് (റ) രണ്ടാമന്റെ അൽഫസ്ലിൽവന്ന പ്രസ്താവനയിലും ഇശാഅത്തുകാരൻ മായം ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഇയാൾ പ്രസ്തുത അൽഫസ്ൽ കണ്ടിട്ടില്ലായെന്നത് തീർച്ചയാണ്. ആരോ എവിടെയോ എഴുതിയത് ഇയാളും എടുത്തുചേർത്തുവെന്നുമാത്രം. ‘എടാ, നിന്റെ ചെവി കാക്ക കൊണ്ടുപോയി’ എന്നൊരുത്തൻ പറയുന്നത് കേട്ടപ്പോൾ തന്റെ ചെവി തടവിനോക്കാതെ കാക്കയുടെ പിന്നാലെ ഓടിയ പരമവിസ്ഥിയിയുടെ കഥയാണ് ഇവിടെ ഓർമ്മ വരുന്നത്. വാസ്തവമെന്താണെന്നും നാം നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഹസ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് രണ്ടാമനോട് ഒരാരം ചോദിച്ച ചില ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം മറുപടി പറയുകയായിരുന്നു. “വിശുദ്ധ ഖുർആനും വാഴത്തമസീഹിന്റെ ഇൽഹാമുമായി ഏതിനാണ് മുൻഗണന നല്കേണ്ടത് എന്നതാണ് ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം. അതിനു മറുപടി നല്കിക്കൊണ്ടേദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

“വിശുദ്ധവ്യക്തിത്വം വാഗ്ദത്തമസീഹിന്നു ലഭിച്ച ഇസ്രായേലുകൾക്കും രണ്ടും ദൈവവചനങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് അവയ്ക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമുണ്ടാകാൻ സാധ്യതയില്ല. അതിനാൽ മുൻഗണനയുടെ പ്രശ്നമേ ഇവിടെ ഉദിക്കുന്നില്ല.”

മറ്റൊരു ചോദ്യം സഹീഹ് എന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ഹദീസിനും വാഗ്ദത്തമസീഹിന്റെ വചനത്തിനുമിടയിൽ വ്യത്യാസം കാണപ്പെട്ടാൽ ഏതിനാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതെന്നുള്ളതാണ്. അതിനുള്ള മറുപടിയായി അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

“വാഗ്ദത്തമസീഹിനെക്കുറിച്ച് നാം ശ്രവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഹദീസിന്റെ രിവായത്തുകളിൽനിന്നുമുള്ളവയാണ്. ഹദീസുകൾ നാം നബി (സ) തിരുമേനിയിൽനിന്നു നേരിട്ട ശ്രവിച്ചതല്ലല്ലോ. എന്നാൽ, സഹീഹായ ഹദീസുകൾക്കും വാഗ്ദത്തമസീഹിന്റെ വചനങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ലതന്നെ.”

ഇതാണ് ചോദ്യോത്തരങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ നില. എന്നാൽ, പ്രസ്തുത ഉദ്ധരണികൾ പകർത്തുന്നതിൽ എന്തൊരു മറിമായമാണ് ഇശാഅത്തുകാരൻ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക!

“സഹീഹായ ഹദീസുകൾക്കും മസീഹ് മൗളാദിന്റെ വചനങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവും ഇല്ലതന്നെ” എന്ന വചനത്തിനുപകരമായി “വിവിധ രിവായത്തുകളിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഹദീസുകളെക്കാൾ പതിനടങ്ങു ശേഷമാണ് മസീഹിന്റെ വഹ്യാകൾ” എന്നു കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊടുത്തു വഞ്ചന കാണിച്ച ഇശാഅത്തുകാരനോട്

فان لا يظن

എന്നു മാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ. (24:16)

ഹസ്റത്തു മസീഹു മൗളദ് (അ) വിശുദ്ധ്യം വുർ ആനിലുള്ള വചനങ്ങൾക്കു മറേത വഹ്യിനേക്കാളും മുൻഗണന നല്കിയിരുന്നുവെന്നതാണ് വാസ്തവം. ഈ യാഥാർഥ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിക്കഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

“വിശുദ്ധ്യം വുർആൻ പരിപൂർണ്ണ ഗ്രന്ഥമാണ്. അതിന്റെ മഹനീയസ്ഥാനം എല്ലാവേദങ്ങളെക്കാളും വഹ്യാകളെക്കാളും മഹാനതമാണ്. “(തുഹ്ഫയെ ബഗ്ദാദ് പേജ്. 25)

“നിങ്ങളുടെ എല്ലാ വിജയങ്ങളുടേയും മോക്ഷങ്ങളുടേയും ഉഭവിടം വിശുദ്ധ്യം വുർആനാണ്. ആ പുണ്യഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കാത്ത നിങ്ങളുടെ മതപരമായ ഒരാവശ്യവുമില്ലതന്നെ. നിങ്ങളുടെ ഈമാനിനെ വിയാമനാവരെ സത്യപ്പെടുത്തുകയോ വ്യാജപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നത് വുർആനായിരിക്കും. വിശുദ്ധ്യം വുർആനെ കൂടാതെ നിങ്ങൾക്കു മോക്ഷം നല്കുന്ന മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥവും ആകാശത്തിൻ കീഴിൽ ഇല്ലതന്നെ. വിശുദ്ധ്യം വുർആനെതിരിലുള്ള മറ്റൊറ്റാ മാർഗങ്ങളും നിസ്സാരങ്ങളാണ്.” (കിശ്തീനുഹ് പേ: 24)

ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം, ഹസ്റത്തു മസീഹു മൗളദ് ദിനു ലഭിച്ച വഹ്യാകളും ഇൽഹാമുകളും വിശുദ്ധ്യം വുർആനു സമമായവയാണെന്നു അഹ്മദികൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള ആരോപണം എത്രമാത്രം വ്യാജവും അബദ്ധ ജഡിലവുമാണെന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

ഹസ്റത്തു അഹ്മദ് ഇതര പ്രവാചകന്മാരും

ഹസ്റത്തു അഹ്മദ് (അ) തനിക്ക് ഹസ്റത്തു മുഹമ്മദ് നബി(സ)തിരുമേനിയെക്കാൾ (നളുടുബില്ലാഹ്) ശ്രേഷ്ഠതയുണ്ടെന്നു വാദിച്ചുവെന്നുള്ള ആരോപണം അടിസ്ഥാന രഹിതമാണെന്നു വായനക്കാർക്കു ബോധ്യമായല്ലോ. ഇതെപ്രകാരം തന്നെയാണ് ആ പുണ്യാത്മാവു തനിക്ക് ഇതര നബിമാരെക്കാളും മാഹാത്മ്യമുണ്ടെന്നു വാദിച്ചിരുന്നതായി ചില വാചകങ്ങൾ വളച്ചൊടിച്ചുകൊണ്ട് ഇശാഅത്തുകാരൻ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്.

“താൻ ആദം (അ) നേക്കാൾ ഉത്തമനാണെന്നു സമർത്ഥിക്കാനായി മിർസ പറയുന്നു: അല്ലാഹു ആദമിനെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് മലക്കുകളോട് സജ്ജ് ചെയ്യാൻ കല്പിച്ചു പിശാചൊഴിയെ സർവരും പ്രണമിച്ചു. പിന്നീട് പിശാചിന്റെ വലയിൽപ്പെട്ട ആദം നിന്ദ്യനായി സ്വർഗംവിട്ടു. അവസാനം പിശാചിനെ തള്ളാനായി മസീഹിനെ അയക്കാമെന്നു അല്ലാഹു ഖുർആനിലൂടെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.” (ഖുതുബയെ ഇൽഹാമിയ അനുബന്ധം -പേജ ٩٢) (മിർസയും പ്രവാചകത്വവും പേജ് 91, 92)

ഇശാഅത്തുകാരൻ വാദത്തമസീഹിന്റെ ഗുണങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യാതെ ഇല്യാസ് ഭർണിയുടെ ‘ഖാദിയാനി മദ്ഹബ്’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നുമുള്ള ഉദ്ധരണികൾ തന്റെ ക്ഷുദ്രകൃതിക്ക് ആധാരമാക്കിയിരിക്കുകയാണെന്നു പകൽ പോലെ വ്യക്തമാണു്. ഭർണിയുടെ

ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും താൻ കണ്ണമടച്ചു പകർത്തിയെടുത്ത ഭാഗം മസീഹമുഖദിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള പ്രസ്തുത ഭാഗവുമായി തുലനം ചെയ്തു നോക്കാൻപോലും ഇശാഅത്തു കാരൻ തുനിയാഞ്ഞത് കഷ്ടമായിപ്പോയി. ഇശാഅത്തു കാരന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സത്യാന്വേഷണമല്ല. സത്യനിഷേധം മാത്രമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അയാളിൽനിന്നു നീതിയും ന്യായവും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്.

ഹസ്റത്തു അഹ്മദ് (അ) തന്റെ 'ഖുത്ബഃ ഇൽഹാമിയ്യ' എന്ന അറബി ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനുബന്ധത്തിൽ 'മൽഹർഖു ബയ്ന ആദമ വൽ മസീഹിൽ മുഖദി' എന്ന ശീർഷകത്തിലുള്ള അടിക്കുറിപ്പിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു:

"അല്ലാഹു ആദിമിനെ സൃഷ്ടിച്ചു. ജിന്നിലും ഇൻസിലുമുള്ള എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹത്തെ നേരാവും ഭരണാധികാരിയും അമീറുമാക്കി. ഉസ്ജൂദുലീ ആദമ എന്ന ഖുർആൻ വാക്യം ഈ വിഷയം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആദ്യം ശയ്ത്താൻ അദ്ദേഹത്തെ തെറ്റിക്കുകയും തോട്ടത്തിൽനിന്ന് പുറത്താക്കിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, ഭരണം ആ പെരുമ്പാമ്പിലേക്ക് ചെന്നുചേർന്നു. ഈ പോരാട്ടത്തിൽ ആദമിന് തോൽവി സംഭവിച്ചു. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ പര്യവസാനം മുത്തവിടാക്കുന്നകൂലമായിട്ടാണുണ്ടാവുക. അങ്ങനെ അവസാനകാലത്ത് ശയ്ത്താനെ തോൽപിക്കാനായി അല്ലാഹു വാഗ്ദത്ത മസീഹിനെ അയച്ചു, ഈ വാഗ്ദാനം വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു." (ഖുത്ബഃ ഇൽഹാമിയ്യ പേ: 312 അടിക്കുറിപ്പ്)

അല്ലാഹു വിശുദ്ധവുൾആനിൽ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഇവിടെ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഹസ്റത്ത് ആദമിനും ശയ്ത്താനുമിടയിലുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ ശയ്ത്താനും താൽക്കാലികവിജയം ലഭിക്കുകയും ഹസ്റത്ത് ആദമിനും ഹിജ്റഃ പോകേണ്ടി വരികയും ചെയ്തവെങ്കിലും അവസാന വിജയം ഹസ്റത്ത് ആദം (അ) മിന്റെ, സ്തവ്യവിശ്വാസികളും ദൈവ ഭക്തരുമായ മക്കൾക്കാണ് ലഭിക്കുകയെന്ന് വിശുദ്ധ വുൾആനിൽ അല്ലാഹു പലയിടങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

അവസാന കാലത്ത് ആദം സന്തതികൾക്കും സാത്താനിക (ശയ്ത്താനി) ശക്തികൾക്കുമിടയിലുണ്ടാകുന്ന പോരാട്ടത്തിൽ അന്തിമ വിജയം ആദം സന്തതികൾക്കായിരിക്കും. അത് വാഗ്ദത്ത മസീഹ് മൂലമായിരിക്കുമെന്ന് പ്രവചനങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ഇവിടെ എവിടേയും തന്നെ തനിക്കു് ആദമിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയും മഹാത്മ്യവുമുള്ളതായി ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) സൂചിപ്പിക്കുന്നുപോലുമില്ല. ഇത് ഇശാഅത്തു കാരന്റെയും അയാളുടെ ഗുരുഭൂതരായ മതലവി ഭർണി സാഹിബിന്റെയും മസ്തിഷ്കത്തിൽനിന്ന് പിറന്ന വീണ ഒരു വികല പ്രസ്താവം മാത്രമാണ്. ഇശാഅത്തു കാരൻ തുടരുന്നു:

“മിർസ തുടരുന്നു: അല്ലാഹു എനിക്ക് നൽകിയ അടയാളങ്ങൾ നാഹിന് നൽകിയിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു സമുദായം മുഴുവൻ മുങ്ങിമരിക്കുമായിരുന്നില്ല. പ്രകാശിക്കുന്ന സൂര്യനെ കാണുകെ രാത്രിയാണെന്ന് ശരിക്കുന്നവരായി

തന്നെ നൃഹിന്റെ ജനത.” (തതിമ്മയെ ഹകീകത്തുൽ വഹ്യ്, പേജ് 137) അല്ലാഹുവിന് തെറ്റു പറിയെ നാനോ മിർസ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? അതോ നൃഹ്നബി കോ? (മിർസയും പ്രവാചകത്വവും പേജ്. 92)

അല്ലാ, ഇശാഅത്തുകാരനും അയാളുടെ വക്രബുദ്ധി ക്ഷമാണ് തെറ്റു പറിയത്! ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ)ന്റെ വാദത്തേയും അതിന്റെ കാര്യമായ വശത്തേയും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ അയാൾക്ക് ഭീമമായ അബദ്ധം പിണഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് കാണുക:

“പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ നാടുകളിലുള്ള എന്റെ എല്ലാ എതിരാളികളും ഒന്നായിച്ചേർന്നാലും എനിക്കുമ്പോൾ അവ തരിച്ച പ്രവാചകൻമാർക്ക് എതിരെ പറയപ്പെടാത്ത ഒരാക്ഷേപവും എന്റെ മേൽ ഉന്നയിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും പറയുന്നു. ഇവർ തങ്ങളുടെ തന്ത്രങ്ങളാലും അടവുകളാലും സ്വയംതന്നെ നിന്ദ്യരായിത്തീരുന്നുവെങ്കിലും ഇവർ പിന്തിരിയുന്നില്ല. എനിക്ക് അല്ലാഹു കാണിച്ചുതന്നത്ര അധികമായ അടയാളങ്ങൾ ഹസ്റത്ത് നൃഹ്നബിയുടെ കാലത്ത് കാണിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ ജനങ്ങൾ മുങ്ങിമരിക്കുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഞാൻ ഇക്കൂട്ടരെ ആരോടാണ് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തേണ്ടത്. ഇവർ പട്ടാപ്പകൽ വെളിച്ചം കണ്ടശേഷവും ഇത് പകലല്ല രാത്രിയാണെന്ന് ശഠ്യാം പിടിക്കുന്ന ഇരുണ്ട പ്രകൃതമുള്ളവരാണ്.”

(തതിമ്മ: ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്യ് പേ: 137)

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മജ്ജിസിന്റെ ഈ പ്രസ്താവന നൃഹ്നബിയുടെമേൽ തനിക്ക് ശ്രേഷ്ഠതയുണ്ടെന്നു കാ

ണിക്കുന്ന ഒന്നല്ലെന്ന് നിഷ്പക്ഷബുദ്ധ്യ ചിന്തിക്കുന്ന വർക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിൽ, തന്റെ ശത്രുക്കളുടെ പരിതാപകരമായ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്റെ ഈ എതിരാളികളെ ആരോടാണ് ഉപമിക്കേണ്ടതെന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിക്കുകയാണ്. അതായത്, ഇവർ ഹസ്റത്ത് നാഹ് നബി(അ)യുടെ സമുദായത്തേക്കാൾ കഠിന ഹൃദയരാണ്. ഞാൻ മുഖേന അല്ലാഹു കാണിച്ചുകൊടുത്തത്ര അടയാളങ്ങൾ നാഹിന്റെ കാലത്തുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നുവെന്നും, എന്നാൽ, ഈ ജനതയുടെ സ്ഥിതി പട്ടാപ്പകൽ സൂര്യനെ കണ്ടാലും നിഷേധിക്കുന്ന പ്രകൃതിയുള്ളവരുടേതാണെന്നും അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ഇവിടെ തന്നിടം നാഹ് നബിക്കുമുള്ള സാമ്യത്തെല്ലെ മറിച്ച് തന്റേയും നാഹ് നബിയുടേയും എതിരാളികൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്.

ഇശാഅത്തുകാരൻ തുടരുന്നു :

“മിർസ സാഹിബ് ഏഴുതി: “പ്രവാചകൻ(സ)യുടെ ശരീഅത്തു പൂർത്തീകരണത്തിനും മുഴുലോകത്തിന്റെ പരിഷ്കരണത്തിന്മാണ് ഞാൻ നിയുക്തനായത്. അതിന് വേണ്ടത്ര ശക്തിയും സഹായവും ഏനിയ്ക്ക് നൽകപ്പെട്ടു. ഒരു സമുദായത്തിന് മാത്രമായിവന്ന ഈസ(അ)ക്കൊക്കട്ടെ അല്ല മാത്രം സഹായവും ശക്തിയുമാണ് ലഭിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഇക്കാലത്ത് അവതരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല”. (ഹകീകത്തുൽ വഹ്ധ്, പേജ് 153) മിർസയും പ്രവാചകത്വവും പേ: 93)

ഇവിടേയും ഇശാഅത്തുകാരൻ നിർല്ലജ്ജം ചതിയെ കൂട്ടുപിടിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. യഥാർഥത്തിൽ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ്(അ) എന്താണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന് കാണുക.

‘‘മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ എല്ലാ പരിപൂർണതകളുടേയും മുർത്തീകരണമായ ഒരു പ്രവാചകൻ (സ)ന്റെ അനുയായിയാണ് ഞാൻ. ആ മഹാത്മാവിന്റെ ശരീരത്തെ പരിപൂർണവും സാർവലൗകിക പരിഷ്കരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതുമാണ്. അതുകൊണ്ട് മുഴുലോകത്തിന്റേയും പരിഷ്കരണത്തിനാവശ്യമായ ശക്തി എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, പ്രകൃത്യാ എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശക്തി ഹസ്റത്ത് മസീഹ്(അ)ന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലായെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയിക്കാനെന്തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു സമുദായത്തിനുവേണ്ടിമാത്രം നിയുക്തനായ പ്രവാചകനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എന്റെ സ്ഥാനത്ത് അവതരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എനിക്കു ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ചെയ്യാൻ സാധിച്ച കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് ചെയ്തു തീർക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. ദൈവീകാനുഗ്രഹങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കാൻവേണ്ടിയാണ് ഞാനിത് പറയുന്നത് ദുരഭിമാനത്തോടെയല്ല. ഹസ്റത്ത് മൂസാനബി(അ) ഹസ്റത്ത് നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ സ്ഥാനത്തായിരുന്നു വന്നിരുന്നതെങ്കിൽ പ്രസ്തുത കൃത്യനിർവഹണം അദ്ദേഹത്തിന് സാധ്യമാകുമായിരുന്നില്ല. വിശുദ്ധ പൂർത്ത പകരമായി തരാത്താണ് ഇക്കാലത്ത് അവതരിച്ചതെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അതിന് വിശുദ്ധപൂർത്തൻ ചെയ്ത കാണിച്ച മഹൽ കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തുതീർക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. (ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്യ് പേജ് 153)

ഈ സുദീർഘമായ പ്രസ്താവനയിൽനിന്ന് ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ)ന്റെ വാദത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്, ഹസ്റത്ത് നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് ഹസ്റത്ത് മൂസാനബിയാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ വിശുദ്ധവുർആന പകരം തൗറാത്താണ് ഇറങ്ങിയിരുന്നതെങ്കിൽ ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ് നബി(സ) തിരുമേനിയും വിശുദ്ധവുർആനും ചെയ്ത പോലുള്ള ആത്മീയ പരിഷ്കരണങ്ങളും സാമൂഹ്യപരിവർത്തനവും ഹസ്റത്ത് മൂസാനബിയ്ക്കും തൗറാത്തിനും ചെയ്തതീർക്കാൻ സാധ്യമാകുമായിരുന്നില്ല. അതേപ്രകാരം മുഴുലോകത്തിനും അനുഗ്രഹമായി അവതീർണരായ ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിയുടെ പിൻഗാമിയും മുഹമ്മദി മസീഹുമായിരുന്ന ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ആഗോളാടിസ്ഥാനത്തിൽ ചെയ്തതീർത്ത കാര്യങ്ങൾ ഇസ്റായീൽ ജനതക്കുവേണ്ടി മാത്രം അവതീർണരായ മൂസാവി മസീഹിനു ഒരിക്കലും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചെന്നുവരില്ല. ഇത് ഹസ്റത്ത് നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ നിസ്തല്യമായ മാഹാത്മ്യത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. തൽസംബന്ധമായി ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) തന്റെ ഒരു കവിതയിൽ പറഞ്ഞു:

بر تروم و بگ سے احمد کی شان ہے
جن کا غلام دیکھو پیچ الزماں ہے

അതായത്, ‘‘ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ, അഹ്മദ് മുജ്തബാ (സ) തിരുമേനിയുടെ സ്ഥാനമാഹാത്മ്യം സങ്കല്പത്തിനും ഏതായാ അതീതമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരൊളിയ ഭാസനെ നോക്കൂ! അയാൾ ഇക്കാലത്ത് അ

വതീർന്നനായ വാഗ്ദത്തമസീഹാണ്. ഇതിൽനിന്നു യജമാനന്റെ സ്ഥാനമാഹരത്വം ഉഹരിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.”

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ഹസ്റത്ത് ഇസ്മാനബി (അ) യെ നിന്ദിച്ചിരുന്നുവോ?

ഇശാഅത്തുകാരൻ അഹ്മദിയ്ക്കു ജമാഅത്തിനെതിരെ ദുഷ്പ്രചാരം ചെയ്തുകൊണ്ട് രചിച്ച കൃതികളിലെല്ലാംതന്നെ, ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ഹസ്റത്ത് ഇസ്മാനബി (അ)യെ വളരെയേറെ ആക്ഷേപിച്ചും നിന്ദിച്ചും പറഞ്ഞതായി പരാമർശങ്ങളുണ്ട്.

എന്നാൽ, വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വിവരിച്ച ഇസ്റാഇലീ നബിയായ ഹസ്റത്ത് ഇസ്മാനബി (അ)യെ ദുഷിച്ചോ നിന്ദിച്ചോ ഒരക്ഷരം പോലും ആ പുണ്യശാഖ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മറിച്ച് ആ പുണ്യപുമാനെ, ഇസ്മാനബി (അ) യെ തന്റെ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അങ്ങേയറ്റം സ്തുതിച്ച് പറയുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:

“ഹസ്റത്ത് ഇസ (അ) അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യവാൻ. പരിശുദ്ധനും വിശ്വസ്തനുമായ നബിയാണെന്നും വിശ്വസിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നബുവുത്തിൽ ഈ മാൻ കൊള്ളുവാൻ ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനെതിരായി ഒരക്ഷരവും എന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൊ

നിലും കാണാൻ സാധ്യമല്ല. അങ്ങനെ ആരെങ്കിലും കരുതുന്നുവെങ്കിൽ ആ ആൾ വഞ്ചിതനും വ്യാജനമാണ്.”

(അയ്യൊമുസ്സൽഹ്, ടൈറീൽ പേ: 2)

“ഹസ്റത്ത് ഈസാനബി (അ) അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യപ്രവാചകനും വരിഷ്ഠദാസനും ഒരു സാത്വികനും ആണെന്നു നാം വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നതുമൂലം തുലികയിൽനിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ സ്ഥാനത്തിന്നെതിരായി കഠിനവാക്കുകൾ എങ്ങനെ പുറത്തുവരും..”

(കിതാബുൽ ബരിയ്യ: പേ-101)

“ഹസ്റത്ത് ഹസയ്ൻ (റ) അല്ലെങ്കിൽ ഹസ്റത്ത് ഈസാനബി (അ) യെപ്പോലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാക്കളെ ആക്ഷേപിച്ചു കൊണ്ട് ഒരുവന്നു ഒരു രാത്രിപോലും ജീവിച്ചിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും **نمى دى الى ولي** എന്റെ അടിയറവെ എതിർക്കുന്നവനോടു ഞാൻ യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കും. എന്ന ദൈവവചനം അവനെ പിടികൂടുമെന്നും ഞാൻ ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നു.” (സമീമ: നസൂലിൽ മസീഹ് പേജ് 45 റൂഹാനീ ഖസായിൽ വാല്യം 19. ഭാ 149).

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളുദ്ദ (അ) തന്റെ ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്യ്, ജൻകെ മുഖദുസ്, അൻവാറുൽ ഇസ്ലാം, തദ്ക്കിറത്തുഗ്ഗഹാദത്തയ്ൻ, ആയിനയെ കമാലാത്ത ഇസ്ലാം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഹസ്റത്ത് ഈസാനബി (അ) യെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ടെഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ഇനി ഇശാഅത്തുകാരന്റെ ഗുഹതന്ത്രത്തെപ്പറ്റി അപ്പം വിശകലനം ചെയ്യാം അയാൾ എഴുതുന്നു:

“ഹസ്റത്ത് ഈസ (അ) യെ വളരെ നിന്ദിച്ചു പ
ഹിച്ചു. അധികേഷപിക്കുന്നത് മിർസയുടെ ഒരു പതിവാ
യിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ പവിത്രത
യെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈസ (അ) യുടെ മൂന്ന്
പിതാമഹികളും മാതാമഹികളും വ്യഭിചാരിണികളും വേ
ശ്യകളുമായിരുന്നുവെന്നും അവരുടെ രക്തത്തിലാണ് ഈ
സയുടെ ജനനമെന്നും (സമീമെ അബ്ദാമെ ആഥം പേജ്
7) മിർസ പറയുന്നു. (മിർസാ സാഹിബ് : സ്വന്തം കൃ
തികളിൽ പേജ് 10).

ഇതേ ആക്ഷേപം തന്നെ ഇശാഅത്തുകാരൻ ‘മിർസാ
ഖാദിയാനി പ്രവാചകനോ’ (പേജ് 48) എന്ന കൃതി
യിലും ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹസ്റത്ത് അഹ്മദിനും
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജമാഅത്തിനുമെതിരായി പാമര ജനങ്ങ
ളിൽ വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടാക്കണമെന്ന ഏക ഉ
ദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് ഇശാഅത്തുകാരൻ ഈ വിഷം വി
ല്ലനച്ചുരക്കാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) തന്റെ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥ
ത്തിൽ എന്താണ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കുക.

“നമുക്ക് പാതിരിമാരുടെ യേശുവിലും അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ ചര്യകളിലും ഒരു താൽപര്യവുമില്ല. അവർ (ക്രി
സ്തീയ പാതിരിമാർ) നമ്മുടെ നബി (സ) തിരുമേനിയെ
അനാവശ്യമായി ചീത്ത പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ
അവർ വിശ്വസിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ സ്ഥിതി അല്ലമൊ
ന്ന് അവരുടെ മുമ്പാകെ വെച്ചുവെന്ന് മാത്രം. ‘ഫത്ത
ഹെ മസീഹ്’ എന്ന ദുർവൃത്തനായ ഒരുപാതിരി എന്നി
ക്കയച്ച കത്തിൽ ഹസ്റത്ത് റസൂൽകരീം (സ) തിരുമേനി

യെ നളുടുബില്ലാഹ് വ്യഭീചാരിയെന്നും മറ്റുമുള്ള അസഭ്യവാക്കുകൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, കൊള്ളരുത്താത്തവരും പ്രേതാരാധകരുമായ ഇക്കുട്ടർക്ക് അവരുടെ യേശുവിന്റെ അവസ്ഥ പറഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ നമ്മെ നിർബന്ധിതരാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്ന യേശു ആരാണെന്നതിന് വിശുദ്ധപുർത്താനിൽ ഒരു വിവരണവുമില്ലെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം മുസ്ലിംകൾ മനസ്സിലാക്കണം. എന്നാൽ പതിരിമാർ വിശ്വസിക്കുന്ന യേശു താൻ ദൈവമാണെന്നു വാദിക്കുകയും മൂസാനബി (അ)യെ കൊള്ളക്കാരനും പോക്കറടിക്കാരനുമെന്ന് വിളിക്കുകയും വരാനിരിക്കുന്ന നബി (സ)യെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് തനിക്കുശേഷം വരുന്നവരൊക്കെ കള്ളപ്രവാചകൻമാരാണെന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്ന ആളായിരുന്നു. “(സമീമയെ അഞ്ചാമെ ആഥം അടിക്കുറിപ്പ് ഭാ : 8, 9)

ഹസ്റത്തു് അഹ്മദ് (അ) ‘വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്’ എന്ന ശീർഷകത്തിലുള്ള ഒരു വിജ്ഞാപനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

“ക്രിസ്തു മതത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഇങ്ങനെ പറയേണ്ടതു് വളരെ അനിവാര്യമാണെന്നു് വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കണം. കാരണം ആ രീതിയിലാണ് ഇക്കുട്ടർ നമ്മോടു പെരുമാറുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ നാം വിശ്വസിക്കുന്ന ഈസാനബി (അ) യിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ. അദ്ദേഹം താൻ ഒരു ദാസനും നബിയുമാണെന്നു വാദിച്ച ആളും തനിക്കു മുമ്പുള്ള പ്രവാചകൻമാരെ സാത്വികരായിക്കരുതിയിരുന്ന ഭേദവുമായിരുന്നു. തനിക്കുശേഷം വരാനിരിക്കുന്ന പ്രവാചകൻ ഹസ്റത്തു് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (സ) തിരുമേനിയിൽ സത്യ

ഏതത്തോടെ വിശ്വസിക്കുകയും ആ പുണ്യാത്മാവിനെ ക്ഷരിച്ച് മുന്നറിയിപ്പുതരികയും ചെയ്ത മഹാത്മാവായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇക്കൂട്ടർ വിശ്വസിക്കുന്ന യേശുവിനെ ക്ഷരിച്ച് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഒന്നുംതന്നെ പറയുന്നില്ല. ഇവരുടെ യേശു താൻ ഒരുദൈവമാണെന്നു വാദിച്ച ആളും തനിക്കു മുമ്പേവന്ന പ്രവാചകന്മാരെ പോക്കറ്റടിക്കാതും കൊള്ളക്കാരമെന്നും മറ്റും വിളിച്ചിരുന്ന വ്യക്തിയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മുഹമ്മദ് നബി (സ) യെ ശക്തിയായി നിഷേധിക്കുകയും തനിക്കുശേഷം വരുന്നവരെ യൊക്കെ കള്ളപ്രവാചകന്മാരായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നു ഇവർ പറയുന്നു. ഇത്തരം ഒരാളിൽ വിശ്വസിക്കാൻ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ നിദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നത് നിങ്ങൾക്ക് നന്നായിട്ടറിയാം. മറിച്ച് ആരെങ്കിലും താൻ ദൈവമാണെന്ന് വാദിച്ചാൽ ആ ആളെ ദൈവം നരകത്തിൽ ഇടുമെന്നാണ് അത് പറയുന്നത്. ഈ ഒരു കാരണത്താലാണ് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ യേശുവിനെ ക്ഷരിച്ച് നാം ബഹുമാനത്തോടെ അനുസ്മരിക്കാത്തത്. നമ്മുടെ കഠിന പദപ്രയോഗങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം ഹസ്റത്ത് ഈസാനബി (അ) ആണെന്ന് വായനക്കാർ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. മറിച്ച് ആ വചനങ്ങൾ ഖുർആനിലും ഹദീസുകളിലും പേരും അടയാളവും പോലും കാണപ്പെടാത്ത യേശുവിനെ ക്ഷരിച്ചുള്ളതാണ്.” (തബ്ലീഗെ രിസാല: വാല്യം 5 ഭാ: 80)

ചുരുക്കത്തിൽ, ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളുദ് (അ) തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ദൈവവും ദൈവപുത്രനുമായ യേശുവിനെ ക്ഷരിച്ച് ഇപ്പോഴുള്ള ഇഞ്ചീലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചില വിവരങ്ങൾ

ര ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മുമ്പാകെ വെച്ചിരുന്നത്, അവർ ഹസ്റത്ത് നബി(സ) തിരുമേനിയെ വളരെ ജുഗുപ്സാ വഹവും വേദനാജനകവുമായ രീതിയിൽ അസഭ്യ, പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ഫത്ത് ഹെ മസീഹ് എന്ന പാതിരി ഹസ്റത്ത് അഹ്മദിനെഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ സയ്യിദുൽ മഅ്സൂമീനായ ഹസ്റത്ത് നബികരീം (സ) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം മെഴുതിയിരുന്നു :

“മുഹമ്മദ് (നളഭൂ ബില്ലാഹ്) സ്രീലമ്പടനും വ്യഭിചാരിയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ കാമാസക്തി പൂർത്തിയാക്കാൻ വളരെയധികം ദാസിമാരെയും ഭാര്യമാരെയും വെച്ചിരുന്നു. അവരിൽ പ്രായപൂർത്തിയെത്താത്ത 9 വയസ്സുള്ള ആയിശ എന്ന ബാലികയുമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ദത്തുപുത്രന്റെ ഭാര്യ സയ്നബയുമായി നിയമ വിരുദ്ധമായി വിവാഹ ബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഒരു വിധത്തിലുള്ള മതകാര്യവും ചെയ്തിരുന്നില്ല. മറിച്ച് ജീവിതകാലം മുഴുവനും ആഡംബരപ്രിയനായും സുഖലോലുപനായും കഴിഞ്ഞുകൂടി. എന്നാൽ, നേരെമറിച്ച് ഹസ്റത്ത് മസീഹ് രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തി. പല അത്ഭുതങ്ങളും കാണിച്ചു. ഭാതികമായ എല്ലാ ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം അകന്നു നിന്നു. വിവാഹം കഴിച്ചില്ല. യുദ്ധം ചെയ്തില്ല.”

അങ്ങനെ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ)ന്റെ കാലത്ത് ഇശാഅത്തുകാരന്റെ തനിപ്പകർപ്പായി പെരുമാറിയ ഫത്ത് ഹെമസീഹും അയാളെപ്പോലുള്ള പാതിരിമാരും ഹസ്റത്ത് നബികരീം (സ) തിരുമേനിയേയും യേശുവിനേയും താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് വളരെ നിന്ദ്യവും പൂച്ഛവും

മായ രീതിയിൽ നബി (സ) തിരുമേനിയെ അവഹേളിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. ഇത്തരം ആക്ഷേപങ്ങൾക്ക് മറുപടിയിായി ആ പുണ്യാത്മാവ് ഇഞ്ചിലിൽ വിവരിക്കപ്പെടുന്ന യേശുവിനെ തുറന്നുകാണിക്കാൻ നിർബന്ധിതനാവുകയാണുണ്ടായത്. ഫത്ഹെ മസീഹിന്നെഴുതിയ മറുപടിക്കത്തിൽ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ഇപ്രകാരം എഴുതി:

“അല്ലയോ ബുദ്ധിമുട്ടവനേ, നീ നിന്റെ കത്തിൽ പ്രവാചകപുഗവനായ മുഹമ്മദുനബി(സ)യിൽ വ്യഭിചാരക്കാരനും ചുമത്തുകയും ദുർന്നടപ്തുകാരനെന്നു ഉൽഘോഷിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണല്ലോ? നീ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ വളരെ വേദനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒരു കോടതിയിലും പോകുന്നില്ല. പോകുകയുമില്ല. എന്നാൽ, ഭാവിയിലേയ്ക്കു ഒന്നു പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിത്തരുകയാണ്. ഇത്തരം അവിശുദ്ധ കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും ഇനിയെങ്കിലും നീ വിട്ടു നിൽക്കണം. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുക. അവനിലേക്കാണ് നീ മടങ്ങേണ്ടത്. ഹസ്റത്ത് മസീഹിനെയും നീ ചീത്തപറയാതിരിക്കൂ! നീ നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ നബിക്കെതിരെപ്പറയുന്ന ചീത്തവാക്കുകൾ നീങ്ങളുടെ സങ്കല്പമസീഹിനെക്കുറിച്ചും പറയപ്പെടുന്നതാണ്. നാം സത്യവാനായ മസീഹ് (അ) നെ പരിശുദ്ധനായ ഒരു മഹാത്മാവായിട്ടാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം താൻ ദൈവമാണെന്നോ ദൈവപുത്രനാണെന്നോ വാദിച്ചിരുന്നില്ല. ആ പുണ്യാത്മാവ് ഹ: മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (സ)യുടെ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ച് ദീർഘദർശനം ചെയ്യുകയും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു ആളായിരുന്നു.” (മക്ത്തുബാത്തെ അഹ്മദിയ്യാ വാല്യം 3 പേ. 30)

അങ്ങനെ ഇസ്ലാമിന്റെ ബലവൈരികളായ ക്രിസ്തീയപാതിരിമാർ നബിതിരുമേനിയെ അങ്ങേയറ്റം അപഹേളിക്കുകയും നിന്ദിക്കുകയും അസഭ്യം പുലമ്പുകയും ചെയ്തതിൽ മനംനൊന്ത് ആ ശ്രേഷ്ഠഗുരുവിന്റെ വരിഷ്ഠാസൻ ഫ: അഹ്മദ് (അ) ഇഞ്ചീലിൽ വിശേഷിപ്പിച്ച യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ, വിശുദ്ധവുർത്തൻ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഈസാനബി (അ) യെ അദ്ദേഹം അങ്ങേയറ്റം ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇനി നമുക്ക് വിശുദ്ധവുർത്തൻ മനസ്സിലാക്കിത്തന്ന ഫ: ഈസാനബിയേയും ബൈബിൾ കാണിച്ചുതന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനേയും അർപ്പം തുലനം ചെയ്തനോക്കാം.

വിശുദ്ധവുർത്തനിലെ ഈസാനബി[അ]

1. വിശുദ്ധവുർത്തൻ ഫസ്ഠത്ത് ഈസാനബി(അ)യുടെ കുടുംബം സച്ചരിതരൂപമാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

يا اخي هارون ما كان اباي كبر امرا عسا وما كانت امة كريمة
ഹാറൂന്റെ പെങ്ങളേ (മർയമേ) നിന്റെ പിതാവ് ഒരു ചീത്തമനുഷ്യനോ നിന്റെ മാതാവ് ദുർന്നടത്തക്കാരിയോ ആയിരുന്നില്ല. (19: 29)

2 ഫസ്ഠത്ത് ഈസാനബിയുടെ മാതാവ് പരിധയും സത്യവതിയും ആയിരുന്നുവെന്നും ദൈവവചന

ങ്ങളിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരായിരുന്നുവെന്നും വിശുദ്ധവു
ർത്തൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

و اذ كانوا من المؤمنين

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ് ഒരു പുണ്യവതിയായിരുന്നു.
(5:76)

وصفت كمالاً ربها

അവർ തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങളെ സാക്ഷ്യപ്പെ
ടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതായത് ദൈവവചനങ്ങളനുസ
രിച്ച് ഈസാനബി (അ) സത്യപ്രവാചകൻ ആണെന്ന്
അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

و برأبوالتي ولم يجرأ شقي

എന്റെ മാതാവിനോടു നന്മചെയ്യുവാനും അവൻ (അല്ലാ
ഹ്) എന്നോടു കൽപിച്ചു. അവൻ എന്നെ അഹംഭാവി
യായ അനുസരണമില്ലാത്തവനായി ആക്കിയിട്ടില്ല. (19:
33) എന്ന് ഈസാനബി [അ] പറഞ്ഞതായി വിശുദ്ധ
വുർത്തൻ എടുത്തുചരിക്കുന്നു.

3 പ്രവാചകന്മാർ അവതരിക്കുന്നത് ലോകത്ത്
ശാന്തിയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കുവാനാണെന്നു വിശു
ദ്ധവുർത്തൻ പറയുന്നു.

ان اريد الاصلاح ما استطعت

എന്നാലാവുംവിധം സമാധാനവും സന്ധിയും ഉണ്ടാ
ക്കുക എന്നത് മാത്രമെ എനിക്ക് ഉദ്ദേശ്യമുള്ളൂ. [11: 89]
എന്നു ഓരോ പ്രവാചകനും പറഞ്ഞതായി വിശുദ്ധവുർ
ത്തൻ പറയുന്നു. ഈസാനബിയുടെ ആഗമനോദ്ദേശ്യവും
അത് തന്നെയാണെന്നതിൽ സംശയമില്ലല്ലോ.

4 അല്ലാഹുവിന്റെ വരിഷ്ഠദാസന്മാർ ഒരു സാഹചര്യത്തിലും കള്ളം പറയുന്നവരല്ല എന്നു വിശുദ്ധവുർആൻ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ വരിഷ്ഠദാസനും മാഗ്ഗദർശകനുമായ ഹസറത്ത് ഈസാനബി [അ] ഒരിക്കലും തന്നെ കള്ളം പറയുകയോ മററുള്ളവരെ വഞ്ചിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല.

5 ഈസാനബി [അ] ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി വിശുദ്ധ വുർആൻ പറയുന്നു.

وَجَاءَنِي مَبَارَكًا إِذَا كُنْتُ

ഞാൻ എവിടെയാണെങ്കിലും ദൈവം എന്നെ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന്നു പാത്രീഭൂതനാക്കിയിരിക്കുന്നു. [19: 32]

അതായത് ഹസറത്ത് ഈസാനബി [അ] എന്നും എവിടെയും അനുഗൃഹീതനാണ്.

6 ഈസാനബി [അ] തനിക്കുമുൻപെ വന്ന പ്രവാചകന്മാരെ സത്യപ്പെടുത്തിയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയുമിരുന്നതായി വിശുദ്ധവുർആൻ പറയുന്നു. [61: 7]

7 പ്രവാചകന്മാർ ദൈവീകമുന്നറിയിപ്പുകളനുസരിച്ചു പല പ്രവചനങ്ങളും ദീർഘദർശനങ്ങളും ചെയ്യുന്നതാണെന്നും അവ അതാത് കാലങ്ങളിൽ പുലർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണെന്നും വുർആൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَن رَّزَقْنَاهُ مِنْ رَسُولٍ
അവൻ (അല്ലാഹു) രഹസ്യജ്ഞനാണ്. എന്നാൽ അവൻ തന്റെ രഹസ്യങ്ങളെയും അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെയും താൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പ്രവാചകന്മാർക്കല്ലാതെ മറ്റാരെയും അറിയി

ക്കുന്നതല്ല [72:27, 28] അതായത് ദൈവികജ്ഞാനം ലഭിച്ചതിനുശേഷം പ്രവാചകന്മാർ ചെയ്യുന്ന മുന്നറിയിപ്പുകളും പ്രവചനങ്ങളും അവയുടെ പുലർച്ചയും അവരുടെ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യങ്ങളായി വർത്തൻ പ്രഘോഷിക്കുന്നു.

ബൈബിളിലെ യേശുക്രിസ്തു

1 മത്തായി എഴുതിയ സുവിശേഷത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട യേശുവിന്റെ വംശപരമ്പരയിൽ താമാർ, രഹാബ്, ഊരിയ എന്ന മൂന്നു തലമുറയെക്കുറിച്ചു കാണുന്നു. ഇവർ ദുർന്നടപ്പുകാരായിരുന്നുവെന്നു യോശുവ 2:1, ആവർത്തനപുസ്തകം 38:16-19 ശാമുവേൽ 11:2-5 മുതലായ ബൈബിൾ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നു.

2 യേശുവിന്റെ മാതാവ് ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് വർത്തിക്കാത്തവരും യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരും ആയിരുന്നുവെന്നു ബൈബിൾ പറയുന്നു. ‘അവൻ (യേശു) പുരുഷാരത്തോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും അവനോട് സംസാരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു പുറത്ത് നിന്നു. ഒരുത്തൻ അവനോട്: നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും നിന്നോടു സംസാരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു പുറത്ത് നിൽക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അത് പറഞ്ഞവരോട് അവൻ: എന്റെ അമ്മ ആർ? എന്റെ സഹോദരന്മാർ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ കൈ നീട്ടി: ഇതാ! എന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ എന്റെ സഹോദരനും സഹോദരിയും അമ്മയും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു’.

(മത്തായി 12:47, 50 മാർക്കോസ് 3:31-35)

ഇപ്രകാരംതന്നെ ഒരു കല്യാണാവസരത്തിൽ സംബന്ധിച്ച തന്റെ മാതാവിനേനോക്കി: സ്രീയേ! എനിക്കും നിനക്കുംതമ്മിൽ എന്ത്?' എന്നു തനിക്കും തന്റെ മാതാവിനും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധവും ഇല്ലാത്ത രീതിയിൽ സംസാരിച്ചതായി യോഹന്നാൻ 2 : 4 പറയുന്നു.

ഇതിൽ നിന്നും മാതാവിനോട് നന്മയും കരുണയും കാണിക്കേണമെന്നു ദൈവ കൽപനയെ യേശു ലംഘിച്ചതായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

3 എന്നാൽ യേശു പറഞ്ഞതായി ബൈബിളിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു.

“ഞാൻ ഭൂമിയിൽ സമാധാനം വരുത്തുവാൻ വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുത്. സമാധാനമല്ല, വാൾ അത്രെ വരുത്തുവാൻ ഞാൻ വന്നത്. മനുഷ്യനെ തന്റെ അപ്പനോടും മകളെ അമ്മയോടും മരുമകളെ അമ്മായിയമ്മയോടും ഭേദിപ്പിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നത്”. (മത്തായി 10 : 34, 35)

എന്റെ അടുക്കൽ വരികയും അപ്പനെയും അമ്മയെയും ഭാര്യയെയും മക്കളെയും സഹോദരന്മാരെയും സഹോദരികളെയും സ്വന്തം ജീവനേയും കൂടെ പകക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവനു എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല. (ലൂക്കോസ് 14 : 26)

4 ബൈബിൾ തത്സംബന്ധമായി യേശുവിനെക്കുറിച്ചെന്താണുപറയുന്നതെന്നു കാണുക.

“യേശു തന്റെ സഹോദരന്മാരോട് “നിങ്ങൾ പെരുന്നാളിന്നു പോകവിൻ. എന്റെ സമയം ഇതുവരെ വ

ന്നിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ പെരുന്നാളിന്നു ഇപ്പോൾ പോകുന്നില്ല'' ഇങ്ങനെ അവരോടു പറഞ്ഞിട്ട് ഗലീലയിൽ തന്നെ പാർത്തു. അവന്റെ സഹോദരന്മാർ പെരുന്നാളിന്നു പോയ ശേഷം അവനും പരസ്യമായിട്ടല്ല രഹസ്യത്തിൽ എന്നപോലെ പോയി...പുരുഷാരത്തിൽ അവനെക്കുറിച്ച് വളരെ കൂട്ടുകൂട്ടുപുണ്ടായി. അവൻ നല്ലവൻ എന്നു ചിലരും, അല്ല അവൻ പുരുഷാരത്തെ വഞ്ചിക്കുന്നുവെന്നു മറുചിലരും പറഞ്ഞു. (യോഹന്നാൻ 7 : 8-12)

5 ബൈബിൾ പറയുന്നത് കാണുക. 'മരത്തിൻ മേൽത്തൂങ്ങുന്നവൻ എല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു (പഴയ നിയമത്തിൽ) എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തു നമുക്കു വേണ്ടി ശാപമായിത്തീർന്നു. (ഗലാത്യർ 3 : 13)

'തൂങ്ങിമരിച്ചവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ശാപഗ്രസ്തൻ ആകുന്നു. (ആവർത്തനം 21 : 22)

അതെ, ഈസാനബിയെ വിശുദ്ധവുൾആൻ ദൈവാനുഗ്രഹം ലഭിച്ച ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ കുരിശിൽ തൂങ്ങിമരിച്ച (?) ക്രിസ്തീയരുടെ യേശുവിനെ ബൈബിൾ ശാപഗ്രസ്തനായ ഒരാളായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

6 എന്നാൽ ബൈബിൾ യേശുപറഞ്ഞതായി

'എനിക്കു മുമ്പെ വന്നവർ ഒക്കെയും കള്ളന്മാരും കവർച്ചക്കാരും അത്രെ (യോഹന്നാൻ 10 : 8) എന്നും കള്ളപ്രവാചകന്മാർ പലരും വന്നു അനേകരെ തെറ്റിക്കും'' (മത്തായി 24 : 11) എന്നും പറയുന്നു.

7 യേശുവിന്റെ പല പ്രവചനങ്ങളും മുന്നറിയിപ്പുകളും പൂർത്തിയായിട്ടില്ല എന്നു ബൈബിൾ പറയുന്നു:

a “മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുന്നത് കാണുവോളം മരണം ആസ്വദിക്കാത്ത ചിലർ ഈ നിൽക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ട്. എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു”. (മത്തായി, 16 : 28)

അതായത് യേശുവിന്റെ കാലത്തുള്ള ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടാം വരവുവരെ മരിക്കാതെ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരിക്കും എന്നു.

b യേശുവിനോടൊപ്പം കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ട കള്ളന്മാരിൽ ഒരാളെ നോക്കി: “ഇന്നു നീ എന്നോടു കൂടെ പാർദീസയിൽ (സ്വർഗ്ഗത്തിൽ) ഇരിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു”. (ലൂക്കോസ് (23 : 43) എന്നാൽ കുരിശുസംഭവത്തിന് മുമ്പു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം യേശു “എന്നെ തൊടരുത്. ഞാൻ ഇതുവരെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കയറിപ്പോയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു. (യോഹന്നാൻ 20 : 17)

c “സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നു” എന്നു യേശു പത്രോസിനോടു പറഞ്ഞു. (മത്തായി 16 : 19)

എന്നാൽ പിന്നീട് പത്രോസിനെ നോക്കി “സാത്താനേ! എന്നെ വിട്ടു പോ. നീ എന്നിക്ക് ഇടർച്ചയാകുന്നു” എന്നു പറയുകയുണ്ടായി (മത്തായി 16 : 23)

യേശുവിനെക്കുറിച്ച് തെറ്റായാർത്ഥങ്ങളാക്കുന്ന വേരെയും പല പ്രസ്താവങ്ങളും ബൈബിളിൽനിന്നു എ

ടുത്തുചരിക്കാൻ. ദൈർഘ്യേം നിമിത്തം ആ ഭാഗങ്ങളൊക്കെ വിട്ടുകളയുകയാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ, വിശുദ്ധവുൾത്തൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവായ ഹസ്തത്ത് ഇസ്രായേലി(അ)യും ബൈബിൾ കാണിച്ചുതന്ന യേശുവും തമ്മിൽ കടലും കടലാടിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ ബൈബിൾ കാണിച്ചുതന്ന യേശുവിനെയാണ് ഹസ്തത്ത് അഹ്മദ് (അ) എടുത്തുകൊടുത്തത്. പുണ്യാത്മാവായ ഹസ്തത്ത് ഇസ്രായേലി (അ)യെ അല്ലതന്നെ.

ഹസ്തത്ത് അഹ്മദ് (അ) വളരെ വേദന നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടുകൂടി പറയുന്നത് കാണുക.

‘ഇവർ (ക്രിസ്തീയപാതിരിമാർ) നമ്മുടെ പ്രവാചകരായ ഹസ്തത്ത് മുഹമ്മദ് നബി (സ) കൈതിരിൽ ധാരാളം കുറങ്ങൽ ആരോപിച്ചുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ദൈവാലീഹിത്തത്തിലൂടെ വളരെയധികം ആളുകളെ ദാഴിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ പുണ്യപ്രവാചകരായ ഹസ്തത്ത് നബികരീം (സ) തിരുമേനിക്കൈതിരിയുള്ള ഇവരുടെ വ്യാജാരോപണങ്ങളും പരിഹാസങ്ങളും എന്തെങ്കിലും മറ്റൊരാളിനെക്കാളും വേദനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇവർ ഖയ്റൂൽ ബശറായ, മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മുതുകറണമായ നബികരീം (സ) തിരുമേനിക്കൈതിരിയെ ചെല്ല ആക്ഷേപങ്ങൾ എന്റെ ഹൃദയത്തെ അങ്ങേയറ്റം വേദനിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ആണയിടുകൊണ്ടു പറയുകയാണ്. എന്റെ എല്ലാമക്കളും മക്കളുടെ മക്കളും എന്റെ എല്ലാ സഹോദരന്മാരും

രും സഖാക്കളും എന്റെ കൺമുമ്പിൽ വധിക്കപ്പെട്ടാലും എന്റെ കൈകളും കാലുകളും മേറിക്കപ്പെട്ടാലും എന്റെ കണ്ണുകൾ പൂഴ്ന്നെടുക്കപ്പെട്ടാലും എന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ സഫലമാകാതെപോയാലും എന്റെ സന്തോഷങ്ങളെല്ലാം എന്നെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞാലും സാരമില്ല. ഇവയെക്കാളെത്രയോ അധികം എന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നത് ഹസ്റത്ത് നബികരീം (സ) തിരുമേനിക്കൈതരിരിൽ ഇവർ ഉന്നയിക്കുന്ന കുറ്റാരോപണങ്ങളും വ്യാജോക്തികളും തൊടുത്തു വിടുന്ന ആക്ഷേപാസ്രങ്ങളുമാണ്. അല്ലാഹുവേ, നീ ഞങ്ങളോടു കരുണ കാണിക്കുകയും ഞങ്ങളെ കൂടുതൽ കടുത്ത പരീക്ഷണങ്ങളിൽനിന്നു കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ'' (ആയിനയെ കമാലാത്തെ ഇസ്സാം 16)

ഇശാഅത്തുകാരൻ തുടരുന്നു:

“ഇനിയൊരിക്കൽ ഈസാനബി വന്നാൽ മുസ്ലിംകൾ കഅ്ബയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ചർച്ചിൽ ചെന്നു് ബയത്തുൽ മുഖട്ടസിലേക്ക് തിരിയും. പന്നിയെ തിന്നുകയും മദ്യം കുടിക്കുകയും ചെയ്യും, അല്ലാഹു അത്തരമൊരു ദുർഗതി തന്റെ സമുദായത്തിനു് വരുത്തില്ല (ഹകീകത്തുൽ വഹ്ധ് 29) ഈസാനബി (അ) യെപ്പറ്റി മിർസ പറയുന്നു. എന്തൊരു അഹങ്കാരത്തിന്റെ സ്വരം, അവിശ്വാസത്തിന്റെ ശബ്ദം.” (മിർസാ സാഹിബ് : സ്വന്തം കൃതികളിൽ പേ: 10, 11)

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) തന്റെ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ അതേ പേജിൽത്തന്നെ എഴുതിയ മുഴുവൻ വരികളും വായിച്ചാൽ സംഗതി വ്യക്തമാവുകയും ഇശാഅത്തുകാ

രന്റെ കല്പവെച്ചു നന്നെ പൊളിയുകയും ചെയ്യും. ഹസ് റത്ത് അഹ്മദ്(അ) പറയുന്നു.

“ഹസ് റത്ത് മുഹമ്മദുനബി (സ) ക്കു ശേഷം ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ ഉമ്മത്തിൽപ്പെടാത്ത നബി (സ)തിരുമേനിയെ പിൻപറ്റാത്ത ഒരു പ്രവാചകൻ വരുമെന്ന് സഹീഹായ ഒരു ഹദീസിൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഹസ് റത്ത് ഈസാനബിയുടെ പുനരാഗമത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു ഇവിടെയാണ് തെറ്റുപറ്റാറിയിരിക്കുന്നത്.....വരാനിരിക്കുന്ന വാഗ്ദത്ത മസീഹിനെക്കുറിച്ച് ഹദീസുകളിൽ കാണപ്പെടുന്ന അടയാളം അദ്ദേഹം നബിയും ഉമ്മത്തിയും ആയിരിക്കുമെന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ, മര്യമിന്റെ മകൻ ഈസാ (അ) ക്ക് എങ്ങനെയാണ് ഉമ്മത്തി ആകുവാൻ സാധിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്നു ലഭിച്ചു നബുവുത്ത് മുഹമ്മദുനബി മുഖേന ലഭിച്ചതാണെന്നും നേരിട്ടു ലഭിച്ചതല്ലെന്നും ആർക്ക് എങ്ങനെ തെളിയിക്കാൻ സാധിക്കും?....നബികരീം (സ)തിരുമേനിക്കു ശേഷം ജനങ്ങൾ പള്ളിയിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ചർച്ചിലേക്കു പോകുകയും ജനങ്ങൾ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഓതുമ്പോൾ ഇഞ്ചിൽ വായിക്കുകയും ജനങ്ങൾ പ്രാർഥനയ്ക്കായി ബയ്തുത്തുല്ലായിലേക്ക് മുഖം തിരിക്കുമ്പോൾ ബയ്തുത്തുൽ മുഖട്ടിസിലേക്കു മുഖം തിരിക്കുകയും മദ്യം കുടിക്കുകയും പന്നി മാംസം തിന്നുകയും ഇസ്ലാമിലെ ഹലാൽ, ഹറാം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്ര പ്രവാചകൻ വരുമെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ ആയിരം പ്രാവശ്യം ശ്രമിച്ചാലും സാധ്യമല്ല. നബി (സ) തിരുമേനിക്കുശേഷം സ്വതന്ത്രമായ നബുവുത്തോടുകൂടി തിരുമേനിയുടെ ‘ഖത്ത മുനുബുവുത്ത്’ എന്ന മുദ്രയെ ഉടച്ചുകൊണ്ട് ആ പുണ്യാ

താ'മാവിന്റെ 'ഖാത്തമുൽ അമ്പിയാ' എന്ന മഹത്തായ സ്ഥാനത്തെപ്പിടിച്ച് പഠിക്കുന്ന ഒരു നബി അവതരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ ആപത്തു് ഇസ്'ലാമിനു വേറെ വരാനെത്തുണ്ടു്? ആ വരുന്ന സ്വതന്ത്ര നബിക്കു നബി (സ) തിരുമേനിയെ അനുകരിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടല്ലാതെ നേരിട്ടു നബുവുത്തു് ലഭിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുഹമ്മദി ശരീഅത്തിന്നെന്നതിരായിരിക്കുകയും വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ അധ്യാപനങ്ങൾക്കെതിരെ പ്രവർത്തിച്ച് ജനങ്ങളിൽ കഴുപ്പുണ്ടാക്കുകയും അങ്ങനെ ഇസ്'ലാമിനെ അവഹേളിച്ചുകൊണ്ടു് ബഹുമാന പാത്രമാവുകയും ചെയ്യുക! തീർച്ചയായും അല്ലാഹു തന്റെ സമുദായത്തിൽ ഇത്തരം അവസ്ഥ വരുത്തുകയില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കണം.''. (ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്'യു് പേ: 29, 30)

ഹസുറത്തു് അഹ്'മദു് (അ) ന്റെ സുദീർഘമായ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നും യാഥാർഥ്യം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. അതായതു് നബികരീം (സ) തിരുമേനിക്കുശേഷം സ്വതന്ത്ര നബുവുത്തോടു കൂടി ഉമ്മത്തിയല്ലാത്ത നബിയായി ബന്നുഇസ്'റായീൽ പ്രവാചകനായ ഈസാനബി (അ) അവതരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം വിശുദ്ധ ഖുർആനും മുഹമ്മദി ശരീഅത്തും അനുസരിച്ചായിരിക്കുകയില്ല പ്രവർത്തിക്കുക. മറിച്ച്, ഇഞ്ചിൽ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന തനിക്കു ലഭിച്ച നബുവുത്തനുസരിച്ചായിരിക്കും പ്രവർത്തിക്കുക. ഇതു് ഹസുറത്തു് മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ (സ) തിരുമേനിയുടെ പദവിക്ക് കോട്ടം വരുത്തുന്നതും 'ഖാത്തമുനബിയ്യിൻ' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്തല സ്ഥാനത്തിനു് മങ്ങലേല്പിക്കുന്നതുമായിരിക്കും.

ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാഞ്ഞിട്ടല്ല മറിച്ച് എങ്ങനെയും പാപമരണങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുകയും ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) നെതിരിൽ അവരെ അണിനിരത്തുകയും ചെയ്യണം എന്ന വക്രബുദ്ധി കൊണ്ടാണ് ഇശാഅത്തുകാരൻ ഈ ക്രൂരവിനോദത്തിനു മുതിർന്നിരിക്കുന്നത്.

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) തന്റെ എതിരാളികളെ ചീത്തപറഞ്ഞുവോ?

ഇശാഅത്തുകാരന്റെ ദൗജാലി സിഫത്ത് വീണ്ടും പത്തിവിടർത്തുകയാണ്. അയാളെഴുതുന്നു.

“തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ജാൻ സന്തതികളൊഴിച്ചുള്ള എല്ലാ മുസ്ലിംകളും ആദരിക്കുകയും അതിലെ പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുകയും എന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും (ആയിനയെ കമാലാതെ ഇസ്ലാം പേജ് 547, 548) തന്റെ എതിരാളികൾ മരുഭൂമിയിലലയുന്ന പന്നികളും അവരുടെ ഭാര്യമാർ പട്ടികളെക്കാൾ നികൃഷ്ടരമാണെന്നും (നജ്മുൽ ഹദാ പേജ് 10) അവർ ശവം തീനികളും ശവപ്പടവ ധരിക്കുന്നവരുമാണെന്നും പറയാൻമാത്രം സംസ്കാരസമ്പന്നനാണ് ഖാദിയാനികളുടെപ്രവാചകൻ.” (മിർസാ സാഹിബ്: സ്വന്തം കൃതികളിൽ പേജ് 11, 12)

ഇതേ പല്ലവി ഇശാഅത്തുകാരൻ ‘മിർസാ ഖാദിയാനി പ്രവാചകനോ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ 34, 35 പേജുകളിലും പാടിയിട്ടുണ്ട്, മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും. എന്നാൽ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) എന്താണ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു നോക്കാം അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

تلك كتب ينظر اليها كل مسلم بعين المحبة والمودة وينتفع
من معارفها ويقبلني ويصدق دعوتي الا ذرية البغايا الذين ختم
الله على قلوبهم فهم لا يقبلون

“പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഓരോ മുസ്ലിമും സ്നേഹദൃഷ്ടി
യോടെ വീക്ഷിക്കുകയും അവയിലെ ജ്ഞാനങ്ങളിൽനിന്നു
ഫലമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ദുർരിയത്തുൽ ബഗായാ ഷ
ഴികെ. അതായത് ആരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു മുദ്ര
വച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവർ സ്വീകരിക്കുകയില്ല.” (ആയ
നയെ കമാലാത്തെ ഇസ്ലാം പേജ് 547, 548)

ഇവിടെ ദുർരിയത്തുൽ ബഗായാ എന്ന വാക്കിന്
ഇശാഅത്തുകാരൻ ജാരസന്തതി എന്നാണർത്ഥം കൊടുത്തി
രിക്കുന്നത്

تفسير القول بما لا يرضى به قائله

എന്ന തത്വമനുസരിച്ച് ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) അതി
ന്നുപകിയ അർത്ഥത്തിനാണ് പ്രസക്തി. അദ്ദേഹം ന
പകിയ അർത്ഥം ‘അല്ലാഹുവിനാൽ മുദ്രകുത്തപ്പെട്ട ഹൃദ
യങ്ങളുള്ളവർ’ എന്നാണ്. അല്ലാഹു ഹൃദയങ്ങളിൽ മുദ്ര
വെച്ചവർ എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സത്യത്തെ ധിക്കാര
പൂർവ്വം നിഷേധിച്ചവർ എന്നാണല്ലോ. ഇതിൽ നമ്മുടെ
ഇശാഅത്തുകാരനും പെടാം. അതിന് അയാൾ ജാരസ
ന്തതിയായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല.

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) തന്നെ അങ്ങേയറ്റം ശ
കാരിക്കുകയും നീചമായി അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്തുകൊ
ണ്ടിരുന്ന മൗലവി സഅദ്ദുല്ലാലുധിയാനവിനെ സംബോ

ധനം ചെയ്തുകൊണ്ട് തന്റെ ഒരു കവിതയിൽ ഇബ്നു ബഗാ (ابن بغاء) എന്നു പറഞ്ഞതിന് അദ്ദേഹംതന്നെ കൊടുത്ത അർത്ഥം 'സർകൾ' ഇൻസാൻ' ധിക്കാരിയായ മനുഷ്യൻ എന്നാണ് (അൽഹക്കം 24-2-1907)

മൗലവി സഅദ്ദുല്ലാ ലുധിയാനവീ എന്ന മനുഷ്യൻ ഹസ്റത്തു അഹ്മദിനെതിരായിച്ചെയ്ത നീചവും നിന്ദ്യവുമായ അസഭ്യവാക്കുകൾ കേട്ട് സഹികെട്ട മഹാകവി അല്ലാമഃ ഇബ്ബാൽ അയാളെ സംബോധനം ചെയ്ത രചിച്ച ഒരു കവിതയിലെ രണ്ടു വരികൾമാത്രം ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

واہ سعدی دیکھ۔ لی گندہ دہانی آپ کی
 خوب ہوگی مہتروں میں قدردانی آپ کی
 بیت ساری آپ کی بیت الخلا سے کم نہیں
 ہے پسند خا کروباں شعر خوانی آپ کی

നിന്റെ ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന തൊള്ളു ഞാൻ കണ്ടു. തോട്ടികളുടെയിടയിൽ നിനക്കു വലിയ സ്ഥാനമുണ്ടാകും. നിന്റെ ബയ്ത്തു (പാട്ട്) ബയ്ത്തുൽ വലാ (കള്ളസ്) നെക്കാൾ ഒന്നുകൊണ്ടും കുറഞ്ഞതല്ല. നിന്റെ കവിതയെ തോട്ടികൾ വളരെ രസത്തോടെ പാടിക്കൊണ്ടു നടക്കും.

ഇതിൽനിന്നും മൗലവി സഅദ്ദുല്ലായുടെ അസഭ്യങ്ങൾ എത്രമാത്രം ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നവയായിരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ, വാഗ്ദത്ത മഹ്ദി മസീഹ് അ

വതരിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുക്കൾ ആ കാലത്തുള്ള ആലിംകളായിരിക്കുമെന്നു ഹസൻ അത് ശയ്ഖ് മുഹ്യിദ്ദീനുബ്നു അറബി പറയുന്നു.

إذا خرج هذا الإمام المهدي فليس له عدو مبين
إلا الفقهاء خاصة

“ഇമാം മഹ്ദീ പ്രത്യക്ഷനായാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തുള്ള ആലിംകളായിരിക്കും.”

(ഫുറൂഹാത്തുൽ മക്കിയ വാഖ്യം 2 പേജ്: 242)

ഹസൻ അത് സിദ്ദീഖ് ഹസ്സൻഖാൻ പറയുന്നത് കാണുക

“ഈ ഉമ്മത്തിലെ പണ്ഡിതന്മാർ ആകാശത്തിൽ കീഴിൽ നികൃഷ്ടരായിരിക്കും. അവരിൽ നിന്നുതന്നെ എല്ലാ കഴപ്പങ്ങളും പുറപ്പെടുകയും അവരിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.”

(ഇഖ്തിരാബുസ്സാഅ: പേ: 12)

ഇമാം മഹ്ദീ ആവിർഭവിക്കുന്ന അവസാനകാലത്തെ ഉലമാക്കളെപ്പറ്റി ഹസൻ അത് നബി (സ) തിരുമേനി അവർ

شمر من تحت أديم السماء

ആകാശത്തിൽ കീഴിൽ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടരായിരിക്കുമെന്നും (മിശ്കാത്ത) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ

تكون في أمتي فزعة فيصير الناس إلى علماء هم فاذا هم

قردة وخننازير

എന്റെ ഉമ്മത്തിൽ പരിഭ്രമവും അമ്പരപ്പും ഉണ്ടാകുന്ന ഒരുകാലം വരും. അപ്പോൾ ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ആലിംകളെ സമീപിക്കും. എന്നാൽ, ആ ആലിംകൾ കരങ്ങുകളും പന്നികളുമായി കാണപ്പെടുന്നതാണ് (കൻസൽ ഉമ്മാൽ) എന്നും പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രവചനങ്ങൾ ഇന്നു അക്ഷരം പ്രതി പുലർന്നിരിക്കുന്നു.

മുജട്ടിദ് അൽഫസാനി എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഹസ്റത്ത് ശയ്ഖ് അഹ്മദ് സർഹിന്ദി (റ) പറയുന്നു.

“ആലിംകൾ ഭൗതികാസക്തിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാവരെക്കൊണ്ടും നികൃഷ്ടരും ദ്രോഹികളും കള്ളന്മാരും ഈ ഭുഷിച്ച ആലിംകൾ തന്നെയാണ്. എന്നിട്ടും ഇവർ തങ്ങളെക്കുറിച്ച് മറ്റൊല്ലാവരുടേയും ഗുരുക്കന്മാരും എല്ലാവരെക്കൊണ്ടും ശ്രേഷ്ഠന്മാരെന്നും നടിക്കുന്നു ഈ കാലത്ത് ശരീഅത്തിനെതിരായ എല്ലാ നടപടികൾക്കും സമുദായത്തിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന സകല ദോഷങ്ങൾക്കും കാരണക്കാർ ഈ ഭുഷിച്ച ആലിംകൾ തന്നെയാണെന്നതു ഒരു സത്യമാണ്.” (മക്തുബാത്തെ ഇമാം റബ്ബാനീ വാല്യം 1 പേ: 47)

മൗലാനാ അബ്ദുൽകലാം ആസാദ് ഇന്നത്തെ ആലിംകളെക്കുറിച്ച് അവർ പാമ്പ്, തേര, പട്ടി, പുലി മുതലായ ഭുഷുജീവികളെക്കാളും കൊള്ളക്കാർ, കവർച്ചക്കാർ, തെമ്മാടികൾ മുതലായ ഹീനകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരെക്കാളും നികൃഷ്ടരാണെന്നു തന്റെ തദ്ക്കിറ (പേജ്, 83, 84) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതി.

അഹ്‌മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ ബലവൈരിയും സമീനാർ പത്രത്തിന്റെ അധിപനുമായിരുന്ന മൗലവി സഫർ അലീഖാൻ എഴുതുന്നു.

“ഞാനും മൗലവിമാരിൽപ്പെട്ടവൻ തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട് എനിക്കു ഇവരുടെ പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ച് നന്നായിട്ടറിയാം. ഞാൻ എന്റെ മുഴുവൻ ധൈര്യവും സംഭരിച്ചുകൊണ്ട് മുസ്‌ലിംകളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത് ഈ മുല്ലമാർക്ക് ഒരു നിമിഷംപോലും അവസരം കൊടുക്കരുതെന്നാണ്. നിങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയ മതവ്യത്യാസങ്ങളിൽനിന്നും അവരെ പരിപൂർണ്ണമായും വിപാടനം ചെയ്യണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇവർക്കു രാഷ്ട്രീയത്തെപ്പറ്റിയോ മതത്തെക്കുറിച്ചോ ഒരു ചുക്കും അറിയില്ല. വെറും കളവും വഞ്ചനയും മാത്രമേ ഇവർക്ക് വശമുള്ളൂ. ഇവരെക്കെവെറും സ്വാർഥത്തിന്റെ അടിമകളാണ്. ഇവർ വഴികാട്ടികളല്ല. വഴിക്കൊള്ളക്കാരാണ്.”

(സമീനാർ 15-4-1939)

ഇശാഅത്തുകാരൻ കൊട്ടിഘോഷിക്കുന്ന അഹ്‌മദിയ്യാ വൈരിയായിരുന്ന മൗലവി സനാഉല്ലാ അമൃതസരി മൗലവിമാരെപ്പറ്റി പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക.

“വഴികാട്ടികളെന്നും അന്വിയാക്കളുടെ അനന്തരാവകാശികളെന്നും നാം കരുതുന്ന ഈ മൗലവിമാരിൽ സ്വാർഥത്വവും അഹംഭാവവും പൈശാചികത്വവും തിങ്ങിനിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു നാം എന്തിന് പിശാചിനെ ആക്ഷേപിക്കണം?” (അഹ്‌ലെ ഹദീസ് പത്രം 17-11-1911)

ഇത്തരത്തിലുള്ള സ്വാർഥതകളും പിശാചിന്റെ അനന്തരാവകാശികളും ആകാശത്തിൻ കീഴിൽ നികൃഷ്ട ജീവികളുമായ ആലിംകൾ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) നെതിരെ ഉതിർത്ത അസഭ്യങ്ങൾക്കും പുലഭ്യങ്ങൾക്കും കയ്യും കണക്കുമില്ലതന്നെ. ഒരു നിഘണ്ടുവിലും കാണാൻ സാധിക്കാത്തത്ര സഭ്യേതര വാക്കുകൾ അഹ്മദിയ്ക്കു ജമാഅത്തിന്റെ പുണ്യസ്ഥാപകർക്കെതിരെ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടതായി ഇവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നു. അത്തരം ജുഗുപ്സാവഹവും നീചവും ഹീനവുമായ അസഭ്യവാക്കുകൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാനുള്ള മനക്കരുത്ത് എനിക്കില്ല. എന്റെ പേനയ്ക്കു അതിനുള്ള ശക്തിയുമില്ല. ദുർഗന്ധം മാത്രം വമിക്കുന്ന നാക്കും പേനയും സ്വായത്തമാക്കിയ അത്തരം അല്പൻമാരെക്കുറിച്ച്

لَا تَكُنْ لِمَنْ يَكْفُرُ بِلِقَاءِ رَبِّهِ

എന്ന ദൈവിക നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവർ വടികൊടുത്ത് അടി വാങ്ങുകയാണ് ചെയ്തത് എന്നേ കരുതേണ്ടതുള്ളൂ. ഇത്തരത്തിലുള്ള നീചൻമാർക്കെതിരിൽ ഹസ്റത്ത് നബി (സ) തിരുമേനി ഒരുമാസം തുടർച്ചയായി ശാപപ്രാർത്ഥന ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതായി സഹീഫ് ബുഖാരി കിതാബുസ്സലാത്തിൽ കാണുന്നു.

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) തന്റെ ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്യ് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു.

“ഞാൻ എന്റെ എതിരാളികളെ ആരെയെങ്കിലും എന്നെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നതിനു മുമ്പെ അങ്ങോട്ടു അധിക്ഷേപിച്ചതായി തെളിയിക്കാൻ ആർക്കും സാധിക്കുകയി

പ്ര. മൗലവി മുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവി ധിക്കാരപുർവ്വം വാ തുറന്നു എന്നെ ദജ്ജാലെന്ന് പറയുകയും എന്നെ ക്ഷണിച്ചു ക്ഷമ്ർഫത്വാ എഴുതിച്ചു പഞ്ചാബിലും ഇന്ത്യയിലുമുള്ള നൂറുകണക്കായ മൗലവിമാരെക്കൊണ്ടു എന്നെ ചീത്തപറയിക്കുകയും എന്നെ യഹൂദി നസാറാക്കളെക്കാൾ നികൃഷ്ടനെന്ന് വിധിക്കുകയും മഹാകള്ളൻ, കലഹക്കാരൻ, ദജ്ജാൽ, കററുകെട്ടുകാരൻ, ചതിയൻ, ദുർവൃത്തൻ, തെമ്മാടി, വിശ്വാസവഞ്ചകൻ എന്നും മറ്റും പറയുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സഭ്യ ഭേദഗുണത്തോടു കൂടി അത്തരം പ്രസ്താവനകളെ ഖണ്ഡിക്കണമെന്നു ബോധമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. ഞാൻ സ്വന്തം വികാരത്തിന്നു വിധേയനായിക്കൊണ്ട് ആരോടും ശത്രുത കാണിക്കുന്നവനല്ല. എല്ലാവരേയും നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹമേ എന്നിക്കുള്ളൂ. എന്നാൽ, മറ്റുള്ളവർ അതിനു കടക്കുമ്പോൾ ഞാനെന്ന് ചെയ്യാനാണ്. ഞാനെന്റെ എല്ലാ ആവലാതികളും ദൈവസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ മൗലവിമാരെല്ലാം എന്നെ സീമാതീതമായി വിഷമിപ്പിച്ചു. എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും അവരെനെ പരിഹസിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നു. അതിനാൽ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ

الَّتِي سَلَكَتُوهَا لِكُلِّ فِتْنَةٍ

“മനുഷ്യർക്കു് അഹോ കഷ്ടം! അവരുടെ പരിഹാസത്തിന്നു് പാത്രമായിട്ടല്ലാതെ ഒരു ദൈവഭൂതനും അവരുടെയടുക്കൽ വരുന്നില്ല” (36:31) എന്നല്ലാതെ മറെറന്നാണ് ഞാൻ പറയേണ്ടതു്”.

(ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്യ് അനുബന്ധം 21-22)

ഹസ്റത്തു അഹ്മദ് (അ) തന്റെ 'ലുജ്ജത്തുനുർ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നത് കാണുക.

“സാത്വികരായ ആലിംകളെ അപമാനിക്കുകയും മര്യാദക്കാരായ മാനന്യന്മാരെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നു ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടുന്നു; അവർ മുസ്ലിംകളോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ ആര്യസമ്രാജികളോ ആരായാലും ശരി. മാത്രമല്ല, ഈ സമുദായങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അവിവേകികളെക്കുറിച്ചുപോലും അവരിൽ നിന്നു ദുർഭാഷണം ചെയ്യുകയും പരസ്യമായി അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ മുൻകൈയെടുക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചല്ലാതെ ഞാൻ പരഘോഷിക്കുകയോ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല, എന്നാൽ, മര്യാദ പാലിക്കുന്നവരെയും മാനന്യനിലയിൽ സംസാരിക്കുന്നവരെയും നല്ല നിലയിലല്ലാതെ ഞാൻ അനുസ്മരിക്കാറില്ല. അവരെ ഞാൻ ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.” (ലുജ്ജത്തുനുർ പേ: 67)

ചുരുക്കത്തിൽ ഹസ്റത്തു അഹ്മദ് (അ) ദുർരിയത്തുൽ ബഗായ എന്നും മറ്റുമുള്ള പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചത് ആലിംകളിൽ ദുർഗന്ധംവമിക്കുന്ന അധിഷ്ഠിതപവാക്കുകൾ ഇടതടവില്ലാതെ പ്രയോഗിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി മാത്രമാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം ദൈവത്തോടു മുദ്രകുത്തിപ്പെട്ട അതിക്രമിയും ധിക്കാരിയുമായവർ എന്നു മാത്രമാണെന്ന് ഹസ്റത്തു അഹ്മദ് (അ) തന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇത്തരം പദപ്രയോഗം മറ്റു മഹാത്മാക്കളും ചെയ്തിരുന്നതായി നമുക്ക് കാണാവുന്നതാണ്.

ഹസ്റത്തു ഇമാം ബാഖിർ (റഹ്) പറയുന്നു:

ان الناس كلهم اولاد البغايا ما خلا شيئا

നമ്മുടെ കക്ഷിയൊഴികെയുള്ളവരെക്കൊക്കെ അവ്ലാദ്യൻ ബഗായാ ആണ്. (ഫുറൂഉൽകാഫി ഭാ : 135)

ഹസ്റത്തു ഇമാം ജഅ്ഫർ സാദിഖ് (റഹ്) പറയുന്നു:

من احبنا كان فداً للعالم ومن ابغضنا كان فداً للشيطان

നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ (ദൈവ) ഭാസന്റെ ബീജവും നമ്മെ ദോഷിക്കുന്നവൻ ശത്രുത്താന്റെ ബീജവുമാണ്. (ഫുറൂഉൽകാഫി ഭാ : 216)

ലാഹൂരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിരുന്ന 'മുജാഹിദ്' എന്ന പത്രം പ്രസ്തുത പദപ്രയോഗങ്ങൾക്കു കൊടുത്തിരുന്ന വിശദീകരണം രസാവഹമാണ്.

“വലദ്യൻബഗായാ, ഇബ്നൽ ഹറാം, വലദ്യൻഹറാം, ഇബ്നൽ ഹലാൽ, ബിൻതുൽഹറാം മുതലായ ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങൾ അറബ് ദേശത്തും മുഴുലോകത്തും നടപ്പുള്ളതാണ്. സഭവൃത്തി ഉപേക്ഷിച്ച് ദുർവൃത്തി ചെയ്യുന്ന ആളെക്കുറിച്ച് അയാളുടെ ജനനം വംശാവലി മുതലായവ നന്നായിരുന്നാൽപോലും പ്രവൃത്തിനിമിത്തം മാത്രം അയാളെക്കുറിച്ച് ഇബ്നൽഹറാം, വലദ്യൻഹറാം (ഹറാം പിറന്നവൻ) എന്നിങ്ങനെ പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിനെതിരിൽ സല്ലർമികളെ ഇബ്നൽ ഹലാൽ എന്നു പറയുന്നു.” (മുജാഹിദ് 4-3-1936) ഹസ്റത്തു ഇമാം അബൂഹനീഫാ(റഹ്) ഹസ്റത്തു ആയിശാ സിദ്ദീഖ (റ)യെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

هي ام المؤمنين و مطهرة من الزنا و بريئة مما قاله الروافض

فمن شهد عليها الزنا فهو ولد الزنا

“അവർ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാവാണ്. അവർ വ്യഭിചാരത്തിൽ നിന്നു പരിശുദ്ധയും രാഹിസീങ്ങളുടെ ആക്ഷേപ പരച്ചിലുകൾക്ക് അതീതയുമാണ്. അവരിൽ വ്യഭിചാരക്കരം ചുമത്തിയവർ വ്യഭിചാര സന്തതികളാണ്.” (ശ്ലൊക്ക് ഫിഖ്ഫിൽ അക്ബർ പേ. 99)

പ്രസ്തുത പദപ്രയോഗം നടത്തിയ ഹസ്റത്ത് ഇമാം ബാഖിർ, ഹസ്റത്ത് ഇമാം ജഅ്ഫർ സാദിഖ്, ഹസ്റത്ത് ഇമാം അബൂഹനീഫാ (റ) എന്നീ മഹാത്മാക്കളെക്കുറിച്ചു ഇശാഅത്തുകൾക്കുവേണ്ടി പറയാൻ! കേൾക്കാൻ കഴിയുകമുണ്ട്. ഇവരെയാക്കെ ‘സംസ്കാരാധരൻമാർ’ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുമോ?

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) തന്റെ ഖുത്ബ: ഇൽഹാമിയ്യ (പേ. 17) നൂറുൽ ഹഖ് (ഭാഗം 1, പേ. 123) എന്നീ കൃതികളിൽ ‘ദുർരിയത്തുൽ ബഗായ’ എന്ന പദത്തിന് ‘ഹറാംസാദേ’ എന്നും ‘വലദ്സ്സീനാ’ എന്നും പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയതായി ഇശാഅത്തുകാരൻ പുലമ്പുന്നു. എന്നാൽ, പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എവിടേയും തന്നെ ഈ അർത്ഥം സ്ഫുരിക്കുന്ന പദപ്രയോഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചെല്ലതായി ഞങ്ങൾക്കു കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇതും ഇശാഅത്തുകാരന്റെ സ്വയം കൃതിതന്നെ.

വാഗ്ദത്തമസീഹിന്റെ ‘നജ്മുൽഹുദാ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും ഒരു കവിത എടുത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ട് ആ പുസ്തകമാവ് തന്റെ എതിരാളികളെ മരുഭൂമിയിലലയുന്ന പന്നികളെന്നും അവരുടെ ഭാര്യമാരെ പട്ടികളെന്നും വിളിച്ചതായി ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ഇവിടെ തന്റെ എതിരാളികളെയല്ല,

ഹസ്തം നബി(സ) തിരുമേനിയെ അങ്ങേയറ്റം അധികേഷപിക്കുകയും നീചസ്വരത്തിൽ ചീത്തപറയുകയും ചെയ്ത ദജ്ജാലി പ്രഭൃതികളായ പാതിരിമാരേയും ആ ചീത്തപറച്ചിലിൽ ഹരം കണ്ടെത്തുന്ന അവരുടെ സ്രീകളേയും പററിയാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

ان العدا صاروا خنازير الفلا

ونساءهم من دونهن الا كلاب

سبوا وما ادرى لاي جريمة

سبوا انهمى الحب او زنا

اقسمت انى لن افارقه ولو

مزقت اسود جشقى او اذعب

(എന്റെ സ്നേഹമുത്തിയായ മുഹമ്മദുനബി(സ) ശത്രുക്കൾ മരുഭൂമിയിലെ പന്നികളാണ്. അവരുടെ സ്രീകൾ പട്ടികളെക്കാൾ കഷ്ടമാണ്. അവർ അങ്ങേയറ്റം ചീത്തപറഞ്ഞു. എന്തു കുറ്റം കാരണത്താലാണ് ഇവർ ഇങ്ങനെ അസഭ്യം പുലമ്പുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. ആ സ്നേഹനിധിയുമായുള്ള ബന്ധം നാം വേർപ്പെടുത്താനാണോ ഇവർ ഇങ്ങനെ ചീത്ത വിളിക്കുന്നത്. സിംഹങ്ങളും ചെന്നായ്ക്കളും എന്റെ ശരീരത്തെ പിടിച്ചിപ്പിന്തിയാൽപോലും ഞാൻ ആ പുണ്യാത്മാവിനെ (സ) വിട്ടുകൊടുക്കയില്ലെന്ന് ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു." (നജ്ദ് നീഹ്ദാ ഭാ . 10)

പ്രസ്തുതകവിത മുസ്ലിംകളെയോ അവരുടെ ആലിംകളെയോ അഭിസംബോധനം ചെയ്യുകൊണ്ട് രചിക്കപ്പെട്ടവയല്ല. അവരിൽ ആരുംതന്നെ ചീത്തപറയുന്നവരായിട്ട് ഇല്ലല്ലോ. തന്റെ സംബോധകർ ആരാണെന്നു ഇതേ ഗ്രന്ഥത്തിൽത്തന്നെ 12-ാം ഭാഗത്ത് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

“കുരിശുമതം വളരെ ഒന്നുതും പ്രാപിച്ചതായി നിങ്ങൾക്ക് സ്വന്തം കണ്ണുകൾകൊണ്ട് കാണാൻ സാധിക്കും. പാതിരിമാർ നമ്മുടെ മതത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നു. ഒരു പഴുതും വെറുതെ വിടുകളുണ്ടായിട്ടില്ല. നമ്മുടെ പണ്യനബി (സ) തിരുമേനിയെ അവർ അങ്ങേയറ്റം തെറിപറയുകയും വ്യാജാരോപണം ചെയ്യുകയും തിരുനബി (സ)ക്കെതിരെ ശത്രുത പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.....നമ്മുടെ മതത്തേയും അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയേയും ആക്ഷേപിച്ചും ഭർത്സിച്ചും ചീത്ത വിളിച്ചുംകൊണ്ടും ഈ കുറഞ്ഞ കാലത്തിനുള്ളിൽ ഒരു ലക്ഷത്തിൽപരം പുസ്തകങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും കേട്ട് സഹിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത രീതിയിലുള്ള ജുഗുപ്സാവഹമായ കാര്യങ്ങളാണ് അവയിൽ കത്തിനിറച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവരുടെ വഞ്ചനകൾ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റുപോലെ അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇവരുടേത് നാണവും മാനവും കെട്ട ഹൃദയങ്ങളാണ്. ഇവരുടെ അസ്തിത്വംതന്നെ മുസ്ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഒരു മരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ദുർവൃത്തരായ ആളുകൾ ചപ്പും ചവറും കണക്കെ ഇവരിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു.....ഇവരുടെ സ്രീകൾ ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ മാന്യന്മാരുടെയടുക്കൽ പോയി... ഇതിനു മുമ്പില്ലാത്തരീതിയിൽ ഇസ്ലാമിനു ഭയാനകമായ വിപത്തുകൾ നേരിട്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ

ഇസ്ലാം ശൂന്യമായ നഗരംപോലെയും കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ നിറഞ്ഞ വനംപോലെയും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.” (നജ് മുൽഹുദാ. പേ. 12)

“നമ്മുടെ നബികൾ (സ) തിരുമേനിയെ പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും ചീത്തപറയുന്നവരെയാണ് ഞാൻ അഭിസംബോധനം ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ, നമ്മുടെ നബിയെ ചീത്തവിളിക്കാത്ത പാതിരിമാരെ നാം ബഹുമാനിക്കുന്നു.” (നജ് മുൽഹുദാ പേ. 14)

ഉപര്യുക്ത ഉദ്ധരണികളിൽനിന്നു പ്രസ്തുത കവിതയുടെ ലക്ഷ്യം ആരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. ഇസ്ലാമിന്റെയും ഹസ്റത്തു നബി (സ) തിരുമേനിയുടെയും ബദ്ധവൈരികൾക്കെതിരിൽ ലൗനികത്വം ചെയ്യുന്നതും ഇശാഅത്തുകാരന് സഹിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു വിശുദ്ധവുൾആനിൽ പറയുന്നതു.

ان علىهم من الله والملائكة والناس اجمعين

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെയും മലക്കുകളുടെയും എല്ലാജനങ്ങളുടേയും ശാപം അവരിലുണ്ട് (3 : 88)

എന്നാൽ, ഇതിലും സഹിക്കട്ടെ ഇശാഅത്തുകാരൻ പറയുന്നു.

“തന്റെ നിഷേധിക്കു ആയിരമായിരം ശാപമുണ്ടാ വട്ടെ എന്നു പറയുന്നതിനപകരം ആയിരം തവണ ‘ലൗനികത്വം’ എന്ന പദം ആവർത്തിച്ചെഴുതിയിരിക്കുകയാണ് ആ ‘പ്രവാചകൻ’.....സാംസുകാരികാധപതനത്തിൽ നിന്നും മനുഷ്യനെ മോചിപ്പിച്ചു മനുഷ്യമനസ്സി

ലെ ദജ്ജാലിനെ കൊല്ലാനായി അവതരിച്ച ഈസബ് ന്ന മറിയമാണത്രെ ആദ്യേഹം!" (മിർസാസാഹിബ്: സ്വന്തം കൃതികളിൽ പേ. 12)

ഹസ്റത്ത് വാഗ്ദത്തമസീഹ് (അ) തന്റെ 'നൂറു ശ്ലോകം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആയിരം പ്രാവശ്യം ആർക്കാണ്, എന്തിനാണ് ലത്തീൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്ന് ഇശാഅത്തുകാരനായിത്തീർന്നോ? ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ന്റെ കാലത്ത് ഇസ്ലാമിന്മേൽ മുത്തുവയ്ക്കുന്ന പല മതപരിവർത്തനം ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച് ഇസ്ലാമിനേയും അതിന്റെ പരിശുദ്ധസ്ഥാപകരേയും അങ്ങേയറ്റം നിന്ദിച്ചും പറ്റിച്ചും പ്രസ്താവനകളിറക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇവർ തങ്ങളുടെ മുസ്ലിം നാമങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ മുത്തുവയ്ക്കുന്ന ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച് പാതിരിമാരായിത്തീർന്നവരിൽ ഒരാളായ പാതിരി ഇമാദുദ്ദീൻ 'തത്സീനൽ അഖ്വാൽ' എന്ന പേരിൽ ഒരു പുസ്തകമെഴുതുകയും അതിൽ ഹസ്റത്ത് നബി(സ)തിരുമേനിക്കും വിശുദ്ധന്മാർക്കും ഇസ്ലാമിനുമെതിരെ പ്രകോപനപരമായ പല ആക്ഷേപങ്ങളും ഉന്നയിക്കുകയും നീചമായ ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ക്ഷുദ്രകൃതി ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ)ന് ലഭിച്ചപ്പോൾ അതിനുള്ള മറുപടിയായി 'നൂറു ശ്ലോകം' ഒന്നാം ഭാഗം എഴുതുകയും പാതിരിയുടെ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കെല്ലാം മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു. ഇസ്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച ഈ മതപരിവർത്തനത്തിന്മേൽ തങ്ങൾക്ക് അറബിഭാഷയിൽ പാണ്ഡിത്യവും പ്രാവീണ്യവും ഉണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടാണ് തങ്ങൾ വിശുദ്ധന്മാർക്കെതിരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതെന്നും കൊട്ടിഘോഷിക്കുകയുണ്ടായി. അവയ്ക്കായി ആദ്യേഹം പ്രസ്തുത നൂറുശ്ലോകം എന്ന ഗ്രന്ഥം അറബിഭാഷയിൽ രചിക്കുകയും അതിനു തുല്യമാ

യി അറബിഭാഷയിൽത്തന്നെ ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുവാൻ അവരോടു ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ പാതിരിമാരായിത്തീർന്ന്, പാതിരി ഇമാടുദ്ദീൻ അടക്കം 13 മൗലവിമാരുടെ പേരുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും ഇതിൽ വിജയം വരിക്കുന്ന ആൾക്ക് താൻ 5000/- രൂപ ഇനാം കൊടുക്കുന്നതാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയുമുണ്ടായി. തത്തുല്യമായ ഗ്രന്ഥം മൂന്നുമാസത്തിനുള്ളിൽ രചിക്കേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം തന്റെ ആഹ്വാനത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഫസ്റ്റ് അഫ്ഘാൻ (അ) 'സുറുൽഫഖ്' എന്ന അറബിഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു.

“ഈ ക്ഷണത്തിൽ നാം ഒന്നാമതായി സംബോധന ചെയ്യുന്നത്, ഈ പോർക്കളത്തിലേക്ക് നാം വിളിക്കുന്നത് തൗസീന്റെ കർത്താവായ ഇമാടുദ്ദീനെയാണ്. വിശുദ്ധഖുർആന്റെ അത്ഥപുഷ്പിയേയും (ബലാഗത്) സാഹിത്യചാതുര്യത്തേയും (ഫസാഹത്) അയ്യാൾ നിഷേധിക്കുന്നു. തന്റെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ലജ്ജയായില്ലായ്മ കാണിക്കുന്നു. ഖുർആൻ സാഹിത്യ ചാതുര്യമില്ലാത്തതാണെന്നും, മാത്രമല്ല അതു ശരിയായതല്ലെന്നും, നിശ്ചയമായും താനൊരു മഹാപണ്ഡിതനാണെന്നും, വിചാരിച്ചു തുപോലുള്ള അത്ഥസമ്പുഷ്ടിയോ വാദിക്കുന്നവരുടെ വാദംപോലെ എന്തെങ്കിലും വൈശിഷ്ട്യമോ തനിക്കതിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നും അയ്യാൾ പറയുന്നു. താൻ അടുത്തുതന്നെ വിശുദ്ധഖുർആൻ ഒരു തഫ്സീർ എഴുതാൻ പോകയാണെന്നും അയ്യാൾ പറയുന്നു. ഇയ്യാൾ, തനിക്കു അറബിസാഹിത്യത്തിൽ പാണ്ഡിത്യവും പ്രാവീണ്യവുമുള്ളതായി വാദിക്കുകയും നബി (സ) തിരുമേനിയെ നിർല്ലജ്ജം ചീത്തപറയുകയും ആ പുണ്യാത്മാവിനെ

തിരെ വ്യാജവും അടിസ്ഥാനരഹിതവുമായ പല ആരോപണങ്ങളും പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായും താൻ ഉറുൽ വയ്ക്കുവാനും ഇളയമ്മയുടെ മകനോ ഇളയച്ഛനോ ആണെന്നു തോന്നുമാറ് ദുരഭിമാനത്തോടുകൂടി വിശുദ്ധവുർആന്റെ ഭാഷാസാഹിത്യത്തെ ആക്ഷേപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും തന്റെ പേരിനോടു മൗലവി എന്നു ചേർത്തുകൊണ്ട് അഹംഭാവം നടിക്കുന്നതായും എനിക്കു വിവരം ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇയാളെക്കൂടാതെ മൗലവി എന്നു പേരുവച്ച, ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച എല്ലാവരേയും ഞാൻ സംബോധന ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ പേരുകൾ ഞാൻ അടിക്കുറിപ്പിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. അവരെയെല്ലാവരേയും മത്സരത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലുള്ളൊരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ആദ്യം ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ എഴുതിയതുപോലെ അവർക്ക് 5000 ക. ഇനാമായി കൊടുക്കുന്നതാണ്. ഇതിനായി മൂന്നുമാസം കാലാവധി ഞാനവർക്ക് കൊടുക്കുന്നു. അവർ ഈ മത്സരത്തിന് മുതിരുമ്പിള്ളിയിൽ—ഒരിക്കലും അതിന്നവർ മുതിരുകയില്ല അവർ വ്യാജൻമാരാണെന്നു നിങ്ങളറിഞ്ഞു കൊള്ളുക. എന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന് സഭ്യശമായും തുല്യമായും ഉള്ള ഗ്രന്ഥം അവർ ഈ കാലാവധിക്കുള്ളിൽ രചിച്ചാൽ ഈ സമ്മാനത്തുക അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കുമെന്നറിയുക. എന്നാൽ, അതിന്നവർ തൂനിയാതെ ഈ ആഹ്വാനത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് കറുക്കൻമാരെപ്പോലെ പൂഷം കാണിച്ചോടുകയും വിശുദ്ധ വുർആനെ അവഹേളിക്കുകയും അതിനെതിരെ കററുകെട്ടുകൾ പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നു വിരമിക്കാതിരിക്കുക

യും തങ്ങൾക്ക് മൗലവിമാരെന്ന് ചേരുവെക്കുന്നതിൽ നിന്നു പിൻവാങ്ങാതിരിക്കുകയും, ഖാത്തമുന്നബിയ്യിൻ ആയ ഹസ്റത്ത് നബി (സ) തിരുമേനിയെ നീചമായി ചീത്തപറയുന്നത് നിറുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെമേൽ അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ആയിരം ലത്ത് നത്തുകൾ വർഷിക്കുമെന്നാകട്ടെ. കേൾക്കുന്ന എല്ലാവരും ആമീൻ എന്ന പറയുകയും ചെയ്യട്ടെ.' (നൂറുൽഹഖ് പേ: 156, 158 ഭാഗം 2.)

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ആയിരം പ്രാവശ്യം ചെയ്ത ലത്ത് നത്തിന്റെ ആഴവും അതിന്റെ യഥാർഥ കാരണവും പ്രസക്തിയും എത്ര പ്രകടമാണ്. ഇസ്ലാമിന്റെ ബലവൈരികളായ ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ ഹസ്റത്ത് നബികരീം (സ) തിരുമേനിയെ നീചനീചമായ രീതിയിൽ അസഭ്യം പുലമ്പുകയും വിശുദ്ധ ഖുർആനെ അനാവശ്യമായി അധിക്ഷേപിക്കുകയും ഇസ്ലാമിനെ അങ്ങേയറ്റം ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഈ ഇശാഅത്തെ 'ഇസ്ലാമി'കാരൻ (ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രചാരകനാണുപോലും !!!) ക്ഷന്തവ്യമാണ്. എന്നാൽ, ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ഈ പാതിരിപ്പരിഷകൾക്കെതിരെ ഒരക്ഷരം ഉരിയാടുന്നത് ഇയാൾക്ക് സഹിക്കാൻ സാധ്യമാകുന്നില്ല. ഈ ഇശാഅത്തുകാരൻ പാതിരിമാരുടെ അഞ്ചാം പത്തി ആണെന്നതിന് ഇതിലധികം വേറെന്തു തെളിവാണ് വേണ്ടത്. സൽമാൻ റുഷ്ദിയെ പോലുള്ള ഭൂഷ്മന്മാർക്ക് എന്തും പറയാം; അതിനെതിരിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രചാരകരെന്ന് നടിക്കുന്ന ഇവരുടെ തുലിക അനങ്ങുന്നില്ല. എന്നാൽ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ന്റെ തുലിക അതിശക്തമായി ചലിച്ചതാകട്ടെ ഇവർക്കൊട്ടും സഹിക്കുന്നമില്ല. എന്തൊരു വിരോധാഭാസം! തിന്ന

കയ്യുമില്ല തീറുകയുമില്ല. നബിതിരുമേനിയെ അവഹേളിക്കുന്നതു കേട്ടു മനമവലംബിച്ചു കൈയും കെട്ടി നിൽക്കണം പോലും! പക്ഷേ, ഇശാഅത്തുകാരാ, അതിന് അഹ് മദികൾക്കു സാധ്യമല്ല. അവർ നബിതിരുമേനിയുടെ പേരിൽ ആത്മാഭിമാനമുള്ളവരാണ്. ആ പുണ്യശാസ്ത്രവിനു വേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാനും അവർ സന്നദ്ധരാണ്. എന്നാൽ, ഇരുലോകങ്ങളുടെയും നായകനും ജീവൽ പ്രവാചകനുമായ നബി തിരുമേനി (സ) മരിച്ച മണ്ണിൽ അടക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ 'ദൈവ'മായ യേശു ക്രിസ്തു ഇന്നും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നും അവസാനകാലത്ത് തിരുനബിയുടെ ഉമ്മത്തിനെ ഉദ്ധരിക്കാൻ അദ്ദേഹം താൻ തന്നെ ഇറങ്ങിവരുമെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ഇശാഅത്തുകാരന് ഒരു പക്ഷേ അതു സാധിക്കുമായിരിക്കാം. പക്ഷേ നബിതിരുമേനിക്കെതിരിലുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളും അവഹേളനങ്ങളും കേട്ടു മനം നൊന്തുകൊണ്ട് അതിനെതിരെ അതിശക്തമായി തന്റെ രൂപിക ചലിപ്പിച്ച ഹസ് അത് അഹ് മദ് (അ)നെ ആക്ഷേപിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കെന്തർഹത്?

ഇശാഅത്തുകാരൻ തുടരുന്നു.

“മീർസാ സാഹിബിന്റെ ഇത്തരം സംസ്കാരരഹിതമായ പദപ്രയോഗങ്ങളുടേയും മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റിയുള്ള മരണ പ്രവചനങ്ങളുടേയും ഫലമായി കോടതി അദ്ദേഹത്തെ ശാസിക്കുകയും ഒരു കരാർപത്രം എഴുതി വാങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഡോ: മാർട്ടിൻ ക്ലാർക്ക് 1898 ആഗസ്റ്റിൽ ഗുരുദാസ് പൂർ ജില്ലാകോടതിയിൽ ക്രിമിനൽ നിയമം 107-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത കേസിന്റെ വിധിന്യായത്തിൽ പറയുന്നു: “സ്വന്തം മതചിന്തകൾക്ക് വിരുദ്ധമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ വെച്ചുപുലർത്തുന്നവർക്കെതിരെ

കോപത്തിന്റേയും, ജ്വലനത്തിന്റേയും ഭാഷയിലുള്ള പ്രസ്താവങ്ങളും പരസ്യങ്ങളും നിർത്തണമെന്നും മി. അഹ് മദിനോട് കോടതി ആവശ്യപ്പെടുന്നു. തന്റെ അനുയായികളുടെ അവിവേകത്തിന് അഹ് മദ് ഉത്തരവാദിയായിരിക്കും. ഒരു മദ്ധ്യമസ്വഭാവത്തിൽ വർത്തിക്കാത്തിടത്തോളം നിയമത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടില്ലെന്നും ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

23-8-1898

എം. ഡിഗിൽസ് (ഒപ്പ്)

ജില്ലാമജിസ്ട്രേറ്റ്, ഗുരുദാസപൂർ.

(കിതാബുൽബരിയ പേജ്. 260)

(മിർസാഖാദിയാനി പ്രവാചകനോ? ഭാ. 37)

ഇവിടേയും ഇശാഅത്തുകാരൻ തന്റെ സ്വതസിദ്ധമായ കപടവേഷത്തിൽ കളവിന് ദാസ്യപ്പണി തുടരുന്നു.

ഇസ്ലാമിനും, അതിന്റെ പാവനസ്ഥാപകർ ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ)തിരുമേനിക്കുമെതിരെ ക്രിസ്തീയപാതിരിമാർ തൊടുത്തുവിട്ട ആക്രമണങ്ങളെ ഇസ്ലാമിന്റെ ധീരവീര യോദ്ധാവായി ചെറുത്തു തോൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഹസ്റത്ത് അഹ് മദിനെതിരെ പാതിരിമാർ പല കള്ളക്കേസുകളും കെട്ടിച്ചമച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവയിൽ ഒന്ന് ഇസ്ലാമിന്റെ ആജ്ഞശത്രുവായ പാതിരി മാർട്ടിൻ ക്ലാർക്കിന്റെ കേസ്സായിരുന്നു. തന്നെ കൊലചെയ്യാൻ അബ്ദുൽ ഹമീദ് എന്ന യുവാവിനെ മിർസാ സാഹിബ് അയച്ചുവെന്നു അയാൾ കേസ്സുകൊടുക്കുകയും പ്രസ്തുത യുവാവിനെ അതിന്നു സാക്ഷ്യയായി കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്ങനെയെങ്കിലും ഹസ്റത്ത് അഹ് മദിന് ശിക്ഷലഭിക്കണമെന്ന ഏക

മോഹത്തോടുകൂടി ക്രിസ്ത്യാനികളും ആര്യസമാജക്കാരും ഈ കള്ളക്കേസ്സിന് പരിപൂർണ്ണ പിന്തുണ നൽകി. കൂടാതെ ഹസ്റത്ത് ഇമാം മഹ്മദി (അ)ക്കെതിരെ കള്ളസാക്ഷ്യം പറയുവാൻ തന്റെ നീണ്ട ജൂബയും തലപ്പാവും ധരിച്ചുകൊണ്ട് മൗലവി മുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവിയും കോടതിയിൽ ഹാജരായി. എന്നാൽ, നീതിമാനായ ജില്ലാമജിസ്ട്രേട്ട് കേപ്റ്റൻ ഡഗ്ലസ് നിഷ്പക്ഷമായി അന്വേഷണം നടത്തി കേസ് വിചാരണ ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി, അത് പരിപൂർണ്ണമായും കള്ളക്കേസ്സാണെന്ന് തെളിയുകയും ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ)നെ ബഹുമാനപുരസ്സരം വെറുതെ വിടുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത കേസ്സുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മുഴുവൻ വിവരങ്ങളും കോടതിവിധിയുടെ വിശദീകരണവും ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) തന്റെ 'കിതാബുൽബരിയ്യു' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ 139-ാം പേജുമുതൽ 272-ാം പേജ് വരെ (റൂഹാനീ ഖസായിൻ വാള്യം 13 പേജ് 157-313) വളരെ വിശദമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

പ്രസ്തുത കേസ്സ് ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാരുടെ ഗുഡതന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്നുടലെടുത്ത കള്ളക്കേസ്സായിരുന്നുവെന്ന് വളരെ വ്യക്തമായിത്തെളിഞ്ഞു. കള്ളസാക്ഷി പറയാൻ കോടതിയിൽ സാക്ഷികൂട്ടിൽ കയറിയ മൗലവി മുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവി അങ്ങേയറ്റം ഇളിഭ്യനാവുകയും അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരുടെ അവഹേളനങ്ങൾക്കും ശകാരങ്ങൾക്കും ഇരയാവുകയും ചെയ്തു. തന്റെ കള്ളത്തരം വെളിച്ചത്ത് വരുമെന്ന് കണ്ട് അമ്പരന്ന മാർട്ടിൻ ക്ലാർക്ക് താൻ ഈ കേസ്സ് പിൻവലിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് കോടതിക്കെഴുതിക്കൊടുത്തിരുന്നു. (Dr. Clark states he wishes to resign the part of presecuter) (റൂഹാനീ ഖസായിൻ പേജ്. 282)

പ്രസ്തുത കേസ്സിന്റെ വിശദീകരണം എഴുതുകയാണെങ്കിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം തന്നെ രചിക്കേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ട് ഹസ്"റത്ത് അഹ"മദി (അ)ന്റെ 'കിതാബുൽബരിയ്യ' എന്ന ഗ്രന്ഥം ഒരാവർത്തിവായിക്കാൻ സന്യാസേഷികളോട് അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ഇതൊരു കള്ളക്കേസ്സാണെന്നു വളരെ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടും ഹസ്"റത്ത് അഹ"മദി (അ) നെ ബഹുമാനപരസ്സരം മോചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും Capt ഡബ്ല്യൂ ചെയ്ത സദീർഘമായ വിധി ന്യായത്തിൽനിന്നും ഒരു രണ്ടുവരികൾ മാത്രം അടർത്തിയെടുത്തുകൊണ്ട് ക്രിസ്തീയ പാതിരിയുടെ ദാറുക്കാരനായിത്തീരാൻ ഇശാഅത്തുക്കാരൻ തുനിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

പ്രസ്തുത കേസ്സ് സംബന്ധമായി ഹസ്"റത്ത് അഹ"മദി (അ) തന്റെ കിതാബുൽബരിയ്യ; എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇപ്രകാരമെഴുതുന്നു.

“ഇവിടെ ഗവർണ്മെണ്ടിനു നന്ദിരേഖപ്പെടുത്തേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നു കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ കേസ്സ് പാതിരിമാർ കൊടുത്തതാണെങ്കിലും ഒരാളേയ ക്രിസ്ത്യാനിയായ ജില്ലാ മജിസ്ട്രേട്ട് ഒരു കടകളവ് പോലും പാതിരിമാർക്ക് അനുകൂലമായി നിന്നില്ല. അദ്ദേഹം നീതിയും ന്യായവും മുറുകെപിടിച്ചുകൊണ്ട് നിഷ്പക്ഷമായ അന്വേഷണം നടത്തുകയും ഈ കേസ്സ് തികച്ചും ക്രിസ്ത്യാനികളാൽ നിർമിതമാണെന്നു തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അതേപ്രകാരംതന്നെ ഈ കേസ്സ് അതോടനുബന്ധിച്ച തന്ത്രങ്ങളും അടിസ്ഥാന രഹിതവും വ്യാജപൂർണ്ണവുമാണെന്നു ഗുരുദാസ"പൂരിലെ ഡിസ്ട്രിക്"ററ പോലീസ് സൂ

പ്രണ്ട് കേപ്റ്റൻ ലീമാർചൻസ് തന്റെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ പരിശ്രമം കൊണ്ട് സ്ഥാപിച്ചു. ഇത് മതപരമായ കേന്ദ്രമാണെങ്കിലും ന്യായവും നീതിയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് വിഭേദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആർക്കെങ്കിലും അന്യായം പ്രവർത്തിക്കരുതെന്നദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ, വ്യസനമെന്ന പദത്തെ, ഗെയ്ഡ് മുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവി ഒരു മുസ്ലിം എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ കേസിൽ ഡാക്ടർ ക്ലാർക്കിനനുകൂലമായി കള്ളസാക്ഷ്യം നൽകാൻ കോടതിയിൽ സന്നിഹിതനായി. എന്നാൽ, കോടതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ കള്ള സാക്ഷ്യത്തിന് കടുമണി തൂക്കം പ്രാധാന്യം നൽകാതെ അയാളുടെ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് നിഷ്കർഷണം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. തനിക്കു കോടതിയിൽ ഇരിക്കാൻ കസേര വേണമെന്ന് അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അത് തിരസ്കരിച്ച് കസേര കൊടുത്തില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല ആക്ഷേപ സ്വരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനെതിരിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് തട്ടിക്കയറി. ഈ സംഭവം മുഖേനയും അല്ലാഹു അവിടെ തന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചു. ഞാൻ നിന്ദനാകണമെന്ന് ബട്ടാലവി ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും കോടതി മുറിയിൽ വെച്ചുതന്നെ അങ്ങേയറ്റത്തെ അവഹേളനത്തിന് പാത്രമാകാനുള്ള ഗതികേടാണ് അയാൾക്കുണ്ടായത്.

ഇവിടെ വീണ്ടും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഡോ. ക്ലാർക്കിന്റെ ഏകപക്ഷീയമായ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ് കാരണമായി നമ്മുടെ ഭാഗത്ത്നിന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരെ കഠിന വാക്കുകൾ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്ന് കോടതിക്കു തോന്നിപ്പോയതിനാൽ ഇനിമേൽ ഇത്തരം പദപ്രയോഗങ്ങൾ പാടില്ലെന്ന് വിധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ, നാമല്ല മറിച്ച് പാതിരിമാരാണ് ആദ്യമായി

അനാശാസ്യ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതെന്ന് ഞാനപ്പോൾ തന്നെ മജ്സൂദ്ദിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള അനാശാസ്യ പദങ്ങളും കഠിന വാർത്തകളും നിറഞ്ഞ ധാരാളം ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സമാഹാരംതന്നെ എന്റെ വശമുണ്ടെന്ന് ഞാൻ കോടതിയെ ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഡി. മജിസ്ട്രേട്ട് തന്റെ വിധി ന്യായത്തോടുകൂടി കേസ്സ് അവസാനിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത ആരോപണത്തിനുള്ള മറുപടി പറയാൻ എന്നിക്ക് സന്ദർഭം ലഭിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് കോടതിക്കു ബോധ്യപ്പെടാനും സദൃശ്യത്തോടുകൂടിയും ഇസ്‌ലാമിനെതിരെ പാതിരിമാരും ആര്യസമാജികളും പുറപ്പെടുവിച്ച നിഷ്കൂറ വാർത്തകൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഞാനെടുത്ത് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.' (കിത്താബുൽ ബരിയു: പേജ്. 270—272)

ഹസ്‌റത്ത് അഹ്‌മദ് (അ) തന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാരുടെ ദാഹിയുൽ ബുഹ്‌ത്താൻ, മസീഹദജ്ജാൽ, അശ്രൂനയെ ബൈബിൾ, മുഹമ്മദ് കിത്താരിഖ്‌ കാ ഇജ്‌മാൽ, റിവ്യൂബറാഹീനെ അഹ്‌മദിയ്യാ, തഹ്‌ത്തീശുൽ ഇസ്‌ലാം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ആര്യസമാജികളുടെ പാദാശൈഇസ്‌ലാം, സത്യാർഥപ്രകാശ്, തക്‌ദീ ബൈബറാഹീനെ അഹ്‌മദിയ്യാ എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, ഇസ്‌ലാമിനും അതിന്റെ പുണ്യസ്ഥാപകർക്കുമെതിരെ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ട ഏറെ നിന്ദ്യവും സഭ്യേതരവും വേദനാജനകവുമായ കഠിനവാക്കുകൾ എടുത്തുദ്ധരിക്കുകയുണ്ടായി.

(നോക്കുക. കിത്താബുൽ ബരിയു. ഭാ 101-145)

ഹസ്‌റത്ത് അഹ്‌മദ് (അ) എഴുതുന്നു:

നമുക്കീ അടുത്ത കാലങ്ങളിലുണ്ടായ അസഹ്യമായ മാനസിക വിഷമം നമുക്കു പ്രിയങ്കരനായ നബി(സ)

തിരുമേനിക്കെതിരെ ഈ പാതിരിമാർ പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചീത്ത വാക്കുകളും വ്യാജാരോപണവും നിന്ദനമായ പദപ്രയോഗങ്ങളുമാണ്, ഇവർ നമ്മെ വേദ നിഷ്പിക്കാനും ഭൂവിഷ്പിക്കാനും കച്ചകെട്ടി ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇവയൊക്കെകേട്ട് നാം മൗനമവലംബിക്കണമെന്നും ഇവരുടെ അക്രമങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ട് നിശബ്ദത പാലിക്കണമെന്നും ഇവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നാം എത്രതന്നെ സൗമ്യസ്വഭാവത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞാലും അവയെ നിഷ്പൂര വാർത്തകളായി ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇക്കൂട്ടർ നമ്മുടെതിനെ ഗവർണ്മെന്റിൽ ആക്ഷേപം ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിൽ ആയിരംമടങ്ങ് ആക്ഷേപശരങ്ങളും നിഷ്പൂര വാർത്തകളും ഇവരിൽ നിന്നാണ് പുറപ്പെടുന്നത്.

ഹസ്താത് ഈസാനബി(അ) യെ അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യപ്രവാചകനും വരിഷ്ഠദാസനുമായി വിശ്വസിക്കുന്ന നമുക്ക് ആ പുണ്യാത്മാവിനെതിരെ എങ്ങനെയാണ് നമ്മുടെ തൂലികകൊണ്ട് കഠിനവാക്കുകൾ പ്രയോഗിക്കാൻ സാധിക്കുക? എന്നാൽ, പാതിരിമാർക്ക് നമ്മുടെ നബി(സ) യിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവർക്കിഷ്ടമുള്ളത് അവരുടെ വായിലൂടെ അവർ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തെ കുത്തിക്കീറുന്ന രീതിയിലുള്ള ഇവരുടെ ഇത്തരം കഠിനവാക്കുകളെ കുറിച്ച് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. ഇവരാണെങ്കിൽ ആദ്യമായി നിഷ്പൂരവും നിന്ദനവുമായ ആയിരക്കണക്കിലുള്ള പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുകയും അസഭ്യങ്ങളും പുലഭ്യങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കുകയും അത് നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ അങ്ങേയറ്റം വ്രണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടും നേരെ വിപരീതമായി നമ്മാണ് കഠി

നവാക്കുകൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതെന്ന് കോടതിയിൽ ആക്ഷേപം ബോധിപ്പിക്കുന്നു! ഈ ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് ഗുരുദാസ് പൂർ ഡപ്യൂട്ടി കമ്മീഷണർ കേപ്റ്റൻ ഡഗ്ലസിന്റെ കോടതിയിൽ എനിക്കെതിരെ വധക്കേസ് സമർപ്പിച്ചതും പിന്നീടത് തള്ളിപ്പോയതും.....സത്യവിശ്വാസവും ആത്മാഭിമാനവുമുള്ള ഒരു മുസ്ലിം തന്റെ നബി(സ) തിരുമേനിയെ കുറിച്ച് കഠിനവാക്കുകളും അസഭ്യം പുലമ്പലുകളും എത്രകാലമാണ് കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടത്. ഇപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിലുള്ള വളരെയധികം പാതിരിമാർ രാപ്പകൽ നമ്മുടെ നബിയും യജമാനരമായ ഹസ്റത് മുഹമ്മദ് മുസ്ലിഹാ (സ) തിരുമേനിയെ ഭർത്സിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ഇവരിൽ വളരെയധികം അസഭ്യങ്ങൾ പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പാതിരി ഇമാദുദ്ദീൻ അമൃതസരി ഈ വിഷയത്തിൽ അഗ്രഗണ്യനാണ്. ഇയാൾ തന്റെ 'തഹ്ഖീഖിൽ ഇമാൻ' തൊട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽ വളരെ തുറന്ന നിലയിൽ ആ പുണ്യാത്മാവിനെ(സ) കുറിച്ച് വഞ്ചകൻ, സ്രീലമ്പടൻ, പെണ്ണുപിടിയൻ മുതലായ പ്രകോപനപരമായ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അതേപ്രകാരംതന്നെ പാതിരി റാക്കുർ ദാസ് തന്റെ 'സീറത്തുൽ മസീഹ്' 'റിവ്യൂബറാഹ്'നെ അഹ് മദിയ് എന്ന് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട നബി(സ) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് (നളുദ്ദബിലാഹ്) കാമാസക്തിയുടെ അടിമ, അന്യസ്രീകളെ മോഹിക്കുന്നവൻ, വഞ്ചകൻ, കൊള്ളക്കാരൻഎന്നെല്ലാം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (ഇവിടെ ഹസ്റത് അഹ് മദ്(അ) ചില പാതിരിമാർ തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എഴുതിയ പ്രകോപനപരമായ പദപ്രയോഗങ്ങൾ

ഒരു എടുത്തു പേർത്തതു വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണ്. ലേ.)....
 ഇത്തരത്തിലുള്ള അസഭ്യവാക്കുകൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു മു
 സ്ലിമിന്റെ വായിൽനിന്നും ഹസ്ത്ത് ഇസാനബി
 (അ)നെ ക്കരിച്ചു പുറപ്പെടുവാൻ സാധ്യമാണോ? എ
 ന്നാൽ, പാതിരിമാർ ആ പരിശുദ്ധാത്മാവായ നബിതിരു
 മേനിഞ്ഞതിനെ ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളെക്കുറവ് കഠിന
 മേറിയ വാക്കുകൾ ലോകത്ത് വേറെ കാണാൻ സാധിക്ക
 കയില്ല. ആ പുണ്യപുരാന്റെ പാതയിൽ കോടിക്കണക്കി
 ലുള്ള ഭാസന്മാർ തങ്ങളെ അർപ്പണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ലോ
 കത്തുള്ള ഒരു സമുദായത്തിലും കാണപ്പെടാത്ത സ്നേഹവും
 അനുരക്തിയുമാണ് അവർക്ക് തങ്ങളുടെ നബിയോടുള്ള
 ത്. നമ്മുടെ ആ പ്രിയങ്കരനായ നബി(സ) തിരുമേനി
 യെപറ്റി ഇത്രമാത്രം ധിക്കാരപരമായി ചീത്തകളും അസ
 ഭ്യങ്ങളും ഈ പാതിരിമാർ പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും
 നാമാണ് കഠിനവാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്ന് നമ്മു
 ടെ പേരിൽ ഇവർ കുറവ് ചുമത്തുന്നു. ഇവരുടെ ഈ
 പോക്ക് ഗവർണ്മണ്ട് ഒരിക്കലും ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലെന്നു ന
 മുക്ക് വിശ്വാസമുണ്ട്. അതേ പ്രകാരം, ക്ലാർക്ക് കൊടു
 ത്ത കേസ്സിൽ പാതിരിമാരുടെ അനാവശ്യമായ വികാര
 പ്രകടനങ്ങൾ കണ്ട് ഗവർണ്മണ്ട് ഇവിടത്തെ 6 കോടി
 മുസ്ലിംകളെക്കുറവ് പാതിരിമാർക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുകയി
 ല്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. പാതിരിമാരും ആര്യസമാ
 ജികളും ചെയ്ത തെറിപ്രയോഗങ്ങളുടെ ഒരു നീണ്ട പട്ടിക
 തന്നെ തരാൻ നാം തയ്യാറായത് ഇനിയെങ്കിലും പ്രസ്തുത
 പട്ടികയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ മർദ്ദിതരും
 അവശതയായ അനുയായികളിൽ ഗവർണ്മണ്ടിന്റെ കരു
 ണാകടാക്ഷം പതിയണം എന്ന ഉദ്ദേശ്യം വെച്ചുകൊണ്ടാ
 ണ്. “(കിതാബുൽ ബരിയ്യ: 101-103; റുഹാനിഖ
 സായിൻ വാഖ്യം 13, ഭാ. 119-122)

ഇതാണ് യഥാർഥ സംഭവം. ഫസ്റ്റ് നമ്പി (സ) തിരുമേനിയെ പച്ചയായി ചീത്തപറഞ്ഞ ജേജാലിന്റെ പ്രതീകങ്ങളായ പാതിരിമാരെ അനുകൂലിച്ചും അവർക്കെതിരെ പടപൊരുതി വിജയം വരിച്ച ഫസ്റ്റ് അഫ്ഫ് (അ)നെ ആക്ഷേപിച്ചും അവഹേളിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇശാഅത്തുകാരൻ ആരുടെ ചേരിയിലാണെന്നു വായനക്കാർ ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. ഇശാഅത്തുകാരന് ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ (സ) പേരിൽ അല്ലമെങ്കിലും സ്നേഹമോ ആത്മാർഥതയോ ആത്മാഭിമാനമോ ഉണ്ടെന്ന് കരുതാനാവുമോ? മറിച്ച് മനുസാക്ഷി നഷ്ടപ്പെട്ട ഇയാൾ ക്രിസ്തുപാതിരിമാരുടെ പക്ഷംപിടിച്ചു കൊണ്ട് ഇസ്ലാമിനേയും നമ്പി (സ) തിരുമേനിയേയും അധിക്ഷേപിക്കുന്നവരുടെ കൈയിലെ ചട്ടുകമായിത്തീരുകയല്ലേ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ഇശാഅത്തുകാരൻ തുടർന്നെഴുതുന്നു:

‘ഇതുകൊണ്ടൊന്നും പക്ഷെ മീർസാ സാഹിബിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടായില്ല. ചീത്തപറയൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതിയിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്ന ‘ഗുണ’മായിരുന്നു, അദ്ദേഹം പലരെപ്പറ്റിയും മരണ പ്രവചനം നടത്തി. 1899 ജനുവരി 5ന് ഗുരുദാസ് പൂർ ജില്ലാ മജിസ്ട്രേറ്റ് മി: ജെ. എം. ഡൂയിസാഹെബ് ബഹാദൂരിന്റെ മുമ്പാകെ ക്രി. നി. 107-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത 1/3-ാം നമ്പർ കേസിൽ പ്രതി മീർസാ ഗുലാം അഫ്ഫ് ഒരു കരാർപത്രം എഴുതിക്കൊടുത്തു’’ (മീർസാ ഖാദിയാനി പ്രവചനകനോ? ഭാ. 37, 38) തുടർന്നുകൊണ്ട് ആ പത്രത്തിൽ മേലാൽ ഒരാളെപ്പറ്റിയും-അയാൾ ഹിന്ദുവോ മുസ്ലിമോ ക്രിസ്ത്യാനിയോ ആവട്ടെ ദൈവകോ

പത്തിനോ നിന്ദൃതക്കോ വിധേയമാകുമെന്നോ അങ്ങനെ അർഥം. തോന്നിക്കുന്നതോ ആയ പ്രവചന ഇൽഹാമുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതല്ലെന്നും മറ്റും ഹസ്റത്ത് അഹ് മദ് (അ) നെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യിച്ചതായി ഇശാഅ ത്തുകാരൻ എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ, ഇശാഅത്തുകാരൻ പറയുന്നത് പേരലേ യല്ല സംഭവം. ഇവിടേയും അയാൾ ഗീഭേസിന്റെ നൂ ണകൾ എഴുതെള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്താണ് നടന്നതെ ന്നം ഇവിടെ വിവരിക്കാം.

ഹസ്റത്ത് അഹ് മദ് (അ) നെതിരെ പാതിരി മാ റ്റിൻ ക്ലാർക്ക് കൊടുത്ത കേസ്സിൽ ആ പുണ്യാത്മാവി ന് ലഭിച്ച വിജയവും ഹസ്റത്ത് അഹ് മദിനെതിരായും ക്രിസ്തീയ പാതിരിക്കെകൂലമായും കോടതിയിൽ സാക്ഷ്യം പറയാൻ ചെന്ന മൗലവി മുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവിയ്ക്ക് നേരിട്ട ഇളിഭ്യതയും അപമാനവും നിമി ത്തം അദ്ദേഹം ഹസ്റത്ത് അഹ് മദിനെതിരെ പൂർവാ ധികം പടയൊരുക്കാനും കുതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാനും തുടങ്ങി. നിന്ദൃമായ ഭാഷയിൽ അസഭ്യവചനങ്ങൾ പു ലമ്പുന്നത് അയാളുടെ ദൈനംദിന ചയ്യയായിത്തീ റ്റുന്നു. തദ്വസരത്തിൽ ഹസ്റത്ത് അഹ് മദ് (അ)ന്റെ ഒരു ശിഷ്യനും മൗലവി ബട്ടാലവിയുടെ സഹപാഠിയു മായ മൗലാന അബ്ദുൽ ഖാദിർ സാഹിബ് ലുധിയാന വി (റ) ആ പുണ്യാത്മാവിനെ സമീപിച്ച് ഒരു നിബ ഡനയും കൂടാതെ ബട്ടാലവിയുമായി മുബാഹല ചെയ്ത വാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും അദ്ദേഹം ആ അപേക്ഷ സ്വീ കരിക്കുകയും ചെയ്തു. മൗലാനാ യുധിയാനവി സാഹിബ് (റ) തത്സംബന്ധമായി മൗലവി ബട്ടാലവിയ്ക്ക് സുദീർഘ

മായൊരു കത്തഴുതുകയും പ്രസ്തുത മുബാഹിലാഹ്വാനത്തെ സ്വീകരിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുകയും ഒരു പ്രോത്സാഹന മെന്നോണം 200 ക അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കുന്നതാണെന്ന് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. വിവരമറിഞ്ഞ മറ്റു പല സഹോദരങ്ങളും തങ്ങളും ബട്ടാലവി സാഹിബിനു ഓരോ സംഖ്യകൊടുക്കുന്നതാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അങ്ങനെ സംഖ്യ 2525 രൂ. 50 പൈസയായി വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത ക്ഷണത്തിനു ഒരു മറുപടിയും കൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഏറ്റവും നീചവും ജഗ്ഗുപ്പാവഹവുമായ രീതിയിൽ ചീത്തപറയാനാണ് തുനിഞ്ഞത്. കൂടാതെ അയാൾ അബുൽഹസൻ തിബത്തി, മുല്ലാ മുഹമ്മദ് ബഖ്ശ് (ജഅ്ഫർ സറാഫി) എന്നിവരുടെ പേരുവെച്ചുകൊണ്ട് ഇത്തരം അസഭ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒരു വിജ്ഞാപനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. (ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ന്റെ മജ്മൂഅ ഇശ്ശത്തിഹാറാത്ത് വാല്യം. 3 ഭാ. 62-67ൽ 13-10-1898ലും 10-11-1898 ലും പ്രസിദ്ധീകൃതമായ വിജ്ഞാപനങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്)

ഈ അസഭ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ലഘുലേഖകൾ ലഭിച്ചപ്പോൾ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) അവയ്ക്കു മറുപടിയായി ഒരു വിജ്ഞാപനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

“മുബാഹിലയെക്കുറിച്ച് ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയോടെ ചെയ്യപ്പെട്ട അപേക്ഷയെ ശയ്ഖ് മുഹമ്മദ് ഹസയ്ൻ സ്വീകരിച്ചില്ല..... കഫ്ർ ഫത്വകളുടെ ഉടമസ്ഥനായ ശയ്ഖ് മുഹമ്മദ് ഹസയ്ൻ സാഹിബ് മുബാഹിലാ ആഹ്വാനത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് സത്യമാർഗത്തെ അവലംബിക്കാൻ തയ്യാറാകാതെ ഏറ്റവും നീചമായ ഭാഷയിൽ ചീത്തപറഞ്ഞു കൊണ്ട് ഒരു വിജ്ഞാപനം എഴു

തുകയും മുഹമ്മദ് ബഖ്ശ് ജഅ്ഫർ സറാഘിയുടേയും അബുൽഹസൻ തിബത്തിയുടേയും പേരിൽ അത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

പ്രസ്തുത വിജ്ഞാപനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എന്റെ മുമ്പിലുണ്ട്. ഞാൻ, എനിക്കും മുഹമ്മദ് ഹസയ്ൻ ബട്ടാലവി ലവിക്കുമിടയിൽ ഒരു തീർപ്പ് കല്പിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോട് ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു.

“സർവമാഹാത്മ്യങ്ങളുടേയും ഉറവിടവും സർവലോകനിയന്താവുമായ അല്ലാഹുവേ, മുഹമ്മദ് ഹസയ്ൻ ബട്ടാലവി തന്റെ ഇശാഅത്തുസ്സുന്ന് എന്ന പത്രത്തിൽ അടിക്കടി എണെക്കുറിച്ച് പെരുങ്കള്ളനെന്നും ദൗജാലെന്നും കററുകെട്ടി പറയുന്നവനെന്നും മററുമുള്ള അസഭ്യവാക്കുകൾ പ്രയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതേപ്രകാരം തന്നെ അയാളും മുഹമ്മദ് ബഖ്ശ് ജഅ്ഫർ സറാഘിയും അബുൽഹസൻ തിബത്തിയും 1898 നവമ്പർ 18-ാം തീയതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിജ്ഞാപനത്തിലും എന്നെ അങ്ങേയറ്റം അപമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ ദൂഷ്ടിയിൽ ഞാൻ അത്തരം നീചനം വ്യാജനും കററുകെട്ടിപ്പറയുന്നവനാണെങ്കിൽ ഈ 13 മാസങ്ങൾക്കകം അതായത് 15-12-1898നും 15-1-1900നുമിടയിൽ എനിക്കു അപമാനവും ഇവർക്ക് ബഹുമാനവും മാന്യതയും ലഭിക്കത്തക്കവിധം ഏതെങ്കിലും ദൃഷ്ടാന്തം നീ കാണിച്ചുതരേണമേ. അങ്ങനെ ഈ ദൈനംദിന ശബ്ദം നീ തീർപ്പ് കല്പിക്കേണമേ. എന്നാൽ, എന്റെ യജമാനനും ഉടമസ്ഥനും എന്നെ എന്നെന്നും അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനുമായ അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ ഈ വിനീതന് അല്പമെങ്കിലും ആദരം

വും ഇസ്സത്തും ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ വിനയാന്വീതനായി നിന്നേഴു പ്രാർഥിക്കുന്നു. 15-12-1898 മുതൽ 15-1-1900 വരെയുള്ള 13 മാസങ്ങൾക്കകം, എന്നെ അങ്ങേയറ്റം അപമാനിച്ചുകൊണ്ട് വിജ്ഞാപനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ശയ്ഖ് മുഹമ്മദ് ഹസയ്ൻ, ജസ്ഫർ സറാഫി, അബ്ദുൽഹസൻ തിബ്ത്തി എന്നീ മൂന്നു പേരേയും നീ അപമാനത്തിനിരയാക്കേണമേ. എന്നാൽ, നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഇവർ സാത്വികരും മുത്തവീങ്ങളും, ഞാൻ കദാബും (പെരുങ്കുളൻ) മുഹത്തരിയുമാണെങ്കിൽ ഈ 13 മാസത്തിനുള്ളിൽ ഏറ്റവും അപമാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ നശിപ്പിക്കേണമേ! എന്നാൽ, നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഞാൻ ആദരണീയനും സത്യവാദനാണെങ്കിൽ ഈ മൂന്നുപേരേയും അപമാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ എന്തെങ്കിലും ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചുതരേണമേ! ആമീൻ.

ഇതാണ് ഞാൻ ചെയ്ത പ്രാർഥന ഇതിനുള്ള ഉത്തരമെന്നോണം അല്ലാഹു എന്നിക്കിറക്കിയ ദൈവിക വെളിപാടിൽ “ഞാൻ മർദ്ദിക്കുന്ന അപമാനത്തിന് പാത്രമാക്കുന്നതാണെന്ന് അറിയിക്കുകയുണ്ടായി; കൂടാതെ ചില അറബിയിലുള്ള ഇൽഹാമുകളും ഉണ്ടായി. (അവയിലൊന്ന്)

جاءني في المنام رجل من بني قيس بن عيلان

(തിൻമക്കുള്ള പ്രതിഫലം അതേ പോലുള്ളതാണ് അവരെ അപമാനം ചെയ്ത പിടിക്കുന്നതാണ്)ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ തീരുമാനമാണ് (വിജ്ഞാപനം 21-11-1898 മജ്മൂആ ഇശ്അത്തിഹാറാത്ത് വാല്യം 3. ഭാ 57-62)

ഹസറത്ത് അഹ്മദിന്റെ പ്രസ്തുത വിജ്ഞാപനത്തിന്നു മറുപടിയായി ജസ്ഫർ സറാഫി 30-11-1898ൽ

പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു ലഘുലേഖയിൽ തന്റെ സ്വതസിദ്ധമായ പ്രാകൃത ഭാഷയിൽ ആ പുണ്യാത്മാവിനെ (ഹസ്റത്ത് അഹ്മദിനെ) വളരെയധികം തെറി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാളുടെ ഹൃദയവികാരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) തന്റെ വിജ്ഞാപനത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ തന്റെ കേസ്സ് സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സത്യാസത്യ വിവേചനത്തിനായുള്ള ദൃഷ്ടാന്തം കാണിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. അടുത്തമാസംതന്നെ അല്ലാഹു പ്രസ്തുത ദുആ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് മൗലവി ബട്ടാലവിയേയും പ്രഭൃതികളേയും അപമാനത്തിനു പാത്രമാക്കി. അതായത് മൗലവി മുഹമ്മദ് ഹസയ്ൻ ബട്ടാലവി ഗവർണ്മെന്റിൽനിന്നും ഭൂമിയും മറ്റു ആനുകൂല്യങ്ങളും ലഭിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി 1898 ഒക്ടോബർ 14-ാം തീയതി ലാഹോറിലെ വിക്ടോറിയ പ്രസ്സിൽ ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷയിൽ അച്ചടിപ്പിച്ച ഒരു വിജ്ഞാപനത്തിൽ അവസാനകാലത്തവതരിക്കമെന്ന് പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ഇമാം മഹ്ദിയുടെ ആഗമനത്തെ പാടെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത പ്രവചനങ്ങളടങ്ങിയ ഹദീസുകൾ വ്യാജനിർമ്മിതങ്ങളാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അതോടൊപ്പം തനിക്കു ബ്രിട്ടീഷു ഗവണ്മെന്റിനോടുള്ള അതിയായ വിശ്വസ്തതയെ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുകയും അതിനുള്ള തെളിവായി തന്റെ ഇശാഅത്തുസ്സന്നഃ എന്ന പത്രത്തിൽ വന്ന ലേഖനങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വെറും ഭൗതികമായ സ്വാർഥലാഭത്തിനുവേണ്ടി ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്ക് യോജിക്കാത്ത ഈ പ്രവൃത്തി മുഹമ്മദ് ഹസ

യ്ൻ ബട്ടാലവി ചെയ്തത് മനസ്സിലാക്കിയ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) 1898 ഡിസംബർ 29-ാം തീയതി ഒരു വിജ്ഞാപനം പുറത്തിറക്കുകയും ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലിം പണ്ഡിതന്മാരോട് ഇമാം മഹ്മദിയുടെ ആവിർഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഫത്വാ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. അതായത് അവസാനകാലത്ത് ആവിർഭവിക്കുമെന്ന് ഹദീസുകളിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ഫാത്തിമാവംശത്തിൽ ഭൂജാതരാകുന്ന ഇമാം മഹ്മദിയെ പൂർണ്ണമായും നിരാകരിക്കുകയും അഹ്ലുന്നത്ത് വൽജമാഅത്തിലെ ഏകോപിച്ച വിശ്വാസത്തെ നിഷേധിക്കുകയും അത്തരം വിശ്വാസം വച്ച് പുലർത്തുന്നവർ വഴികെട്ടവരും നിർമതവാദികളുമാണെന്നു ഉൽഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാളെക്കുറിച്ച് ഇസ്ലാം മതപണ്ഡിതന്മാരുടേയും മുഹമ്മതിമാരുടേയും ഫത്വയും അഭിപ്രായവുമെന്താണ്? അത്തരം നിഷേധികളെ സത്യമാർഗത്തിലുള്ളവരെനോ അതല്ല വ്യാജവാദികളും നിർമതവാദികളുമാണെന്നോ നാം കരുതേണ്ടത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് മുസ്ലിം സമുദായത്തിലെ പണ്ഡിതന്മാരും മുഹമ്മതിമാരും എന്താണ് ഫത്വ നൽകുക.

പ്രസ്തുത 'ഇസ്ലാമിസ്തായ്ക്ക്' മറുപടിയായി മലബാർ അബ്ദുൽഹഖ് ഗസനവി, മലബാർ അബ്ദുൽ ജബ്ബാർ ഗസനവി, മലബാർ അഹ്മദ്ദില്ലാ അമൃതസരി, മലബാർ ഗുലാം മുഹമ്മദ് (ഇമാം ശാഹി മസ്ജിദ്) മലബാർ സയ്യിദ് നദീർ ഹുസയ്ൻ സാഹിബ് (ശയ്ഖുൽ കുൽ ദഹ്ലവി) മുതലായ 20 പണ്ഡിതന്മാർ പുറപ്പെടുവിച്ച ഫത്വയിൽ 'ഇമാം മഹ്മദിയുടെ ആഗമനത്തെ നിഷേധിക്കുന്നയാളെക്കുറിച്ച് കാഫിർ, വഴികെട്ടവൻ, കററുകെട്ടിപറയുന്നവൻ, അഹ്'

ലുസുന്നത്തു് വൽജമാഅത്തിൽനിന്നും പുറം തള്ളപ്പെട്ടവൻ കട്ടാബു് (പെന്തകുട്ടും പറയുന്നവൻ) ദജ്ജാൽ എന്നും മറ്റും ഏകകണ്ഠമായ ഫത്വാ നല്കി. (താരിഖെ അഹ്മദിയ്യത്തു് വാല്യം. 3. ഭാ 36-39 ൽ പ്രസ്തുത ഫത്വാ വിശദീകരിച്ചു് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.)

ഈ ഫത്വാക്കു്ശേഷം ഹസ്റത്തു് അഹ്മദു് (അ) പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു വിജ്ഞാപനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു.

‘‘മർദ്ദിതരുടെ പ്രാർഥനകൾ കേൾക്കുകയും സത്യത്തെ അനുതുലിക്കുകയും തന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സർവശക്തനും സർവേശ്വരനുമായ അല്ലാഹുവിനു് ഞാനിന്നു് ആയിരമായിരം സ്തോത്രവും നന്ദിയും രേഖപ്പെടുത്തുകയാണു്. മുസ്ലിം ബഹുജന സാമാന്യത്തിന്റേയും ഇതര ജനങ്ങളുടേയും ശ്രദ്ധക്കുവേണ്ടിയാണു് ഞാനീ വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു്. അതായതു്, ഇശ്ശാഅത്തുസ്സുനിയുടെ പത്രാധിപരായ മൗലവി മുഹമ്മദു് ഹസയനു് ബട്ടാലവിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിൻബന്ധികളായ മുഹമ്മദു് ബഖ്ശു് അഹ്മദ് സറാലിയും എന്നിങ്ങനെയായി ചൊരിഞ്ഞ അസഭ്യവാക്കുകൾക്കും വ്യാജാരോപണങ്ങൾക്കും ദജ്ജാൽ, കട്ടാബു്, കാഫിർ തുടങ്ങിയ ദുഷിച്ച പദപ്രയോഗങ്ങൾക്കും കഫർഫത്വകൾക്കും ശേഷം 1898 നവമ്പർ 21 നു തീയതി ഞാനൊരു പ്രഖ്യാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നു. അതിൽ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

എന്ന എനിക്കുലഭിച്ച ഒരു ഇൽഹാം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അതായതു് എതിരാളികൾ ഏതുരീതിയിലു

ള്ള തിന്മയും ദ്രോഹവുമാണോ ചെയ്യുന്നത് അത്തരത്തിലുള്ള പ്രതിഫലം അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഈ പ്രവചനം വളരെ വ്യക്തമായി പുലർന്നിരിക്കുന്നു. മരലവി ബട്ടാലവി എന്റെ പേർ കാഫിർ, ദജ്ജാൽ, കട്ടാബ്, മുൽഹിദ് എന്നെല്ലാം വെച്ചുകൊണ്ട് എന്നെ അപമാനിക്കുകയും നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നിങ്ങിനെതിരിൽ പഞ്ചാബിലും ഇന്ത്യയിലെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള മരലവിമാരെക്കൊണ്ടു കഫ്ർഫത്വ ഏഴുതിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. എന്നാൽ, ഇന്ന് പഞ്ചാബിലേയും ഇന്ത്യയിലെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിലേയും പണ്ഡിതന്മാർ മരലവി ബട്ടാലവിയിെക്കുറിച്ച് അതേ ഫത്വ പാപ്പപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം ഗുരുനാഥൻ മരലവി നദീർഹുസയ്ൻസാഹിബും ഈ ഫത്വ കൊടുത്തവരിൽപ്പെടുന്നു.” (മജ്ലിസ് ഇസ്തിഫാദാത്ത് Vol. 3. ഭാ. 91, 92 വിജ്ഞാപനം 3-1-1899)

ഫത്വയ്ക്ക് മഹ്മദീയസീഫിന്റെ പ്രസ്തുത മുബാഹല ആഹ്വാനത്തെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള ചങ്കുറവും മനക്കരുത്തും ഇല്ലാത്തപോയ മരലവി ബട്ടാലവി സാഹിബ് തന്നിരിക്കുന്നതിലുള്ള പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഫത്വ പാപ്പപ്പെടുത്തുവാൻ വിരളിപ്പിടിച്ച് ആ പുണ്യാത്മാവിനെതിരായി പ്രകോപനപരമായ നടപടികൾക്കൊരുങ്ങുകയും പാശ്ചാത്യ നങ്ങളെ ഇളക്കിവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, മിർസാസാഹിബ് പണ്ഡിറ്റ് ലേഖ്റാമിനെതിരെ പ്രവചനം നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി അയാൾ മരണപ്പെട്ടതുപോലെ സ്വന്തം പ്രവചനത്തെ സാക്ഷാത്കരിക്കാനായി തന്നെ കൊല്ലാനുള്ള ചതിവേലകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് വ്യാജപ്രചാരണം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

അപ്പോൾ ബട്ടാലാ പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ഇൻചാർജ്, ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദിന്റെ കഠിനശത്രുവായ ഡപ്യൂട്ടി മുഹമ്മദ് ബഖ്ശ് എന്നയാളായിരുന്നു. അയാൾ 1898 ഡിസംബർ ഒന്നാം തീയതി ഗുരുദാസ് പൂർ ഡി. കമ്മീഷണർ മി. ജി. എം. ഡ്യൂയിക്ക് സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ ഹസ്റത്ത് മിർസാസാഹിബ് കേപ്റ്റൻ ഡഗ്ലസിന്റെ നിദ്ദേശങ്ങൾക്കെതിരായി തന്റെ ശത്രുക്കളുടെ മരണത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് സമാധാനഭംഗം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാ യ ജി. എം. ഡ്യൂയി, ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദിനെതിരെ നോട്ടീസ് അയച്ചു.

ഇതിനിടയിൽ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ഒരു പ്രസ്താവന ഇംഗ്ലീഷിൽ തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും കോടതിയിൽ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ മുലവിമുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവി, പാതിരി അബ്ദുല്ലാ ആഥം, പണ്ഡിറ്റ് ലേഖ്റാം മുതലായവരെക്കുറിച്ച് താൻ ചെയ്ത പ്രവചനങ്ങളേയും അവയുടെ സാഹചര്യങ്ങളേയും അതോടനുബന്ധിച്ച സംഭവങ്ങളേയും എടുത്തു കാണിച്ചിരുന്നു.

പ്രസ്തുത പ്രസ്താവനയിൽ 1898 നവംബർ 21-ാം തീയതിയിലെ തന്റെ വിജ്ഞാപനം മുഖേന മുലവിമുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവിയേയോ അയാളുടെ അനുയായികളേയോ കൊലചെയ്യാനോ നശിപ്പിക്കാനോ ഉള്ള ഒരു ദ്വേഷവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും പ്രസ്തുത വിജ്ഞാപനത്തിൽ തനിക്കു ലഭിച്ച ഇൽഹാം.

جاء به في ٢١ من شهر نوفمبر ١٢٩٨

താൻ അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നുവെന്നും ഇത് നിയമ പരിധിയിൽപെടുന്ന ഒന്നല്ലെന്നും വിശദീകരിച്ചിരുന്നു. കാരണം, നീ എന്നേടു ചെയ്തതുപോലെ ദൈവം നിന്നോടു ചെയ്യട്ടെ' എന്ന പ്രാർത്ഥനമാത്രമാണിതെന്നും, ഒരു മർദ്ദിതന് മർദ്ദകനെക്കുറിച്ച് അങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ടെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു.

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാബീന്റെ പ്രസ്തുതപ്രസ്താവനയും തത്സംബന്ധമായ ഇതര ലിഖിതങ്ങളും, അതോടൊപ്പം മൗലവി മുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവിയുടെയും അബ്ദുൽഹസൻ തിബത്തി മുതലായവരുടെയും അസഭ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞതും സംസ്കാരശൂന്യങ്ങളുമായ ലിഖിതങ്ങളും വായിച്ചുനോക്കിയ മജിസ്റ്റ്രേറ്റിന് യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാവുകയും സ്തബ്ധചിത്തനായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത പോലീസ് കേസ് തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം ഇരുവിഭാഗക്കാരോടു സമാധാനഭംഗമുണ്ടാക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളോ ശാപപ്രാർത്ഥനകളോ പ്രസിദ്ധീകരിക്കരുതെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചു.

താഴെ പറയുന്ന ഒരു നിർദ്ദേശമെഴുതി അതിൽ ഹസ്റത്ത് അഹ്മദിനെക്കൊണ്ടും മൗലവി മുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവിയെക്കൊണ്ടും ഒപ്പിടുവിച്ചു.

“ഇനിമേൽ ഇരുകക്ഷികളും അന്യോന്യം ഹൃദയത്തെ പ്രണപ്പെടുത്തുന്ന രീതിയിൽ മരണംപോലുള്ള കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പ്രവചനങ്ങൾ ചെയ്യരുത്. ആരെക്കുറിച്ചും കാഫിറെന്നും ദജ്ജാലെന്നും കററുകെട്ടുകാരനെന്നും പെരുങ്കുളളും പറയുന്നവനെന്നും മറ്റും കരുതരുത്. ആരും ആരെയും മുബാഹലക്കു വിളിക്കരുത്. ഖാദിയാനെ, കാ

ദിയാൻ എന്നോ ബട്ടാലയെ ബതാല എന്നോ എഴുതരുത്. പരസ്പരം മാർദ്ദവമായ പദപ്രയോഗം മാത്രമെ നടത്താവൂ. അന്യോന്യം ചീത്തപറയുന്നതിൽനിന്നും, അസഭ്യവാക്കുകളിൽനിന്നു വിരമിക്കേണ്ടതാണ്. ഇരുകൂട്ടരും തങ്ങളുടെ അനൗചിതമാർക്കും ശിഷ്യൻമാർക്കും ഇത്തരം നിർദ്ദേശം നല്കേണ്ടതാണ്. മുസ്ലിംകൾ അന്യോന്യം മാത്രമല്ല ക്രിസ്ത്യാനികളോടും ഇതേ മാർഗം തന്നെയാണ് അനുവർത്തിക്കേണ്ടത്.”

ഇരുകക്ഷികളും ചെയ്ത പ്രസ്തുത കരാറിനെക്കുറിച്ചാണ് ഇശാഅത്തുകാരൻ, ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ)നെക്കൊണ്ടു മാത്രം സത്യം ചെയ്ത് വാഗ്ദത്തം വാങ്ങിച്ചതായി പെരുങ്കുളം തട്ടിവിട്ടിരിക്കുന്നത്.

മൗലവി മുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവി. ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) നെ അപമാന വിധേയനാക്കണമെന്ന ഭുതദേശത്തോടെയായിരുന്നു പ്രസ്തുത കേസ്സ് കൊടുത്തത്. എന്നാൽ, അയാളുടെ ഈ ഉദ്ദേശ്യം ഫലിക്കാതെ സ്വയം അപമാനിതനാകാനുള്ള വിധിയാണയാൾക്കുണ്ടായത്. കാരണം മൗലവി ബട്ടാലവിയായിരുന്നു ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്നിരുന്ന സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ഹസ്റത്ത് മ (സീഹ് മൗളദ് അ) നെതിരെ കാഫിർ, ദുഷ്ശാൽ, മുഹത്തരി, കട്ടാബ് എന്നും മറ്റുമുള്ള കുഫ്റാത്ത് വയിൽ ഒപ്പിട്ടുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ ഉപര്യക്ത കരാറിൽ ഒപ്പിട്ടുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത ഫത്വായെ അദ്ദേഹം താൻതന്നെ കളവാക്കുകയും ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും ആണുണ്ടായത്. എന്തെന്നാൽ പ്രസ്തുത ഫത്വാ സത്യവും യഥാർത്ഥവുമായിരുന്നെങ്കിൽ മിർസാസാഹിബ് (നൗദ് ബിലാഹ്) കാഫിറും ദുഷ്ശാൽ മറ്റുമാണെന്ന തന്റെ

വിശ്വാസത്തിനെതിരെ കരാറിൽ ഒപ്പുവെക്കാൻ താൻ സന്നദ്ധനല്ലെന്നും അദ്ദേഹം കോടതിയിൽ പറയുമായിരുന്നു. എന്നാലങ്ങനെ ചെയ്യാതെ ചകിതനായ മൗലവി ഉടനെ ഒപ്പിട്ടുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

തത്സബന്ധമായി ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളദ്(അ) പറയുന്നു. “ഈ മനുഷ്യൻ താൻ നിർമ്മിച്ച കെട്ടിടത്തെ തന്റെ കൈകൊണ്ടുതന്നെ ഇടിച്ചതുകർത്തിരിക്കുന്നു. ഇതിൽപരം അപമാനം ഇയാൾക്ക് വേറെന്താണുവേണ്ടത്?” (തബ്ലീഗ് റിസാലത്ത് വാള്യം 6. ഭാ. 109) പിന്നെയുള്ളത് കോടതി നിദ്ദേശപ്രകാരം ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) പ്രസ്തുത കരാർപത്രത്തിൽ ഒപ്പിട്ടുകൊടുത്ത പ്രശ്നമാണ്.

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) ആരേയും കാഫിറെന്നും കട്ടാബെന്നും മുൻകൂറായി ഒരിക്കലും പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ പേനയിൽനിന്നു ഏതെങ്കിലും കഠിനപദങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അത് ഒരു പ്രതിരോധനപടിയെന്നനിലയിൽ മാത്രമായിരുന്നു.

ഹ: അഹ്മദ് (അ) പറയുന്നു.

“ഇക്കൂട്ടർ നമ്മെ ആദ്യം സംബോധനം ചെയ്യാത്തീടത്തോളം നാം ഇവരെ സംബോധനം ചെയ്യാൻതന്നെ ഇച്ഛിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് അഞ്ചാമെ ആഥം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആദ്യംതന്നെ നാം എഴുതിയിരുന്നു. ഇവരുടെ പേരെടുക്കുന്നത്തന്നെ നാം അങ്ങേയറ്റം വെറുക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഇവരെക്കുറിച്ച് പ്രവചനങ്ങൾതന്നെ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇവർക്ക് എന്തിനും നാം സ്ഥാനമാനങ്ങൾ കൊടുക്കണം. മൂന്നു

വിവിധ മതവിഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് മൂന്നുതരത്തിലുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ആ ഉദ്ദേശ്യം പൂർത്തിയായി. അതിനുശേഷം ഇവരുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ചും ഇവർക്കുണ്ടാകാൻ പോകുന്ന അപമാനത്തെക്കുറിച്ചും പ്രവചനങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം ഇനി നമുക്കില്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഇൽഹാമുകളും പ്രവചനങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് നമ്മെ തടഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പറയാനുള്ളത്, ഇത് 'ലഅ്നത്തുല്ലാഹി അലൽ കാദിബീൻ' എന്ന പ്രവചനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരെ സംബന്ധിച്ചാണ് എന്നുതന്നെ. പ്രസ്തുത കേസ്സിനു ശേഷവും നാം ധാരാളം പ്രവചനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ചുരുക്കത്തിൽ ഒന്നു മറിയത്തവർക്കിടയിൽ ഇക്കൂട്ടർ വളരെ മോശമായ രീതിയിൽ കള്ളപരത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.' (തബ്ലീഗ് രിസാലത്ത് വാല്യം. 6)

ഇതിനു ശേഷവും ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) തനിക്ക് ലഭിച്ച ദിവ്യ സന്ദേശങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും എത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. 1898ൽ തന്നെ അദ്ദേഹം 6 ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ച് തന്റെ ആഗമനോദ്ദേശ്യവും അതിൽ തനിക്ക് ലഭിച്ച അതിമഹത്തായ വിജയവും വിശദീകരിച്ചു. 1898നു ശേഷം 1908 വരെ ആ പുസ്താത്മാവ് നാല്പ്പത്തിനാലിലധികം മഹൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു; ധാരാളം വിജ്ഞാപനങ്ങൾ ഇതിനു പുറമെയുണ്ട്.

പ്രസ്തുത കേസ്സി തള്ളിക്കൊണ്ട് മജ്സൂദ് ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദിനോട് 'മുഹമ്മദ് ഹുസയ്നും അ

യാളുടെ അനയായികളും താങ്കളെക്കുറിച്ച് ചെറു ഏറ്റവും നിന്ദ്യവും നീചവുമായ അസഭ്യവാക്കുകളുടെ പേരിൽ താങ്കൾക്ക് അവയെതിരെ മാനനഷ്ടക്കേസ് കൊടുക്കാമായിരുന്നെന്നും ഇപ്പോഴും താങ്കളുടെ ഈ അവകാശം സുരക്ഷിതമാണെന്നും പറഞ്ഞു.

ഇതാണ് നടന്ന സംഭവം. ഇതിനെയാണ് ഇശാഅത്തുകാരൻ വളച്ചൊടിപ്പിരിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല അയാൾ തന്റെ വാദിയാനിസം—ഒരു സമഗ്രപഠനം എന്ന പുസ്തകം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് താഴെ കൊടുക്കുന്ന ഒരു കുറിപ്പോടു കൂടിയാണ്.

“അറേബ്യയുടെ ഭരണാധികാരവും സുന്ദരിയായ ഭാര്യയും ഇഷ്ടാനുസരണം സ്വർണവും വാഗ്ദത്തം ചെയ്തുകൊണ്ട് തന്റെ നൂതനമതത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ഖുറൈഷികൾ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ എന്റെ വലതു കയ്യിൽ സൂര്യനെയും ഇടതു കയ്യിൽ ചന്ദ്രനെയും വെച്ചു തന്നാൽപോലും എന്റെ ദൈത്യനിർവഹണത്തിൽനിന്ന് ഞാൻ പിൻതിരിയുകയില്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച മഹാനായ തിരുമേനി (സ) യുടെ ശിഷ്യ പ്രവാചകത്വവും രണ്ടാം നിയോഗവും അവകാശപ്പെടുന്ന പ്രവാചകത്വവാദി, “മനുഷ്യപുത്രാ! എന്റെ വായിൽനിന്ന് വചനം കേട്ട് എന്റെ നാമത്തിൽ നീ അവരെ കേൾപ്പിക്ക, എന്ന ദൈവകല്പനയനുസരിച്ച് തന്റെ ദൈത്യ നിർവഹണത്തിനിടയിൽ മുരുകിരീടം ചൂടേണ്ടിവന്ന ഈസാ(അ)യുടെ സാദൃശ്യവും രണ്ടാം നിയമനവും അവകാശപ്പെടുന്ന മസീഹ് വാദി, തനിക്കു ലഭിച്ച ദിവ്യ സന്ദേശങ്ങൾ തിരിച്ചയക്കുന്നു; അവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ജില്ലാമജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അനുമതി ലഭിച്ചില്ലെന്ന കുറിപ്പോടുകൂടി!” (ഭാഗം 275)

ആത്മീയാന്ധത ബാധിച്ച അവിവേകിയായ ഒരു അവിശ്വാസിയുടെ പൈശാചികമായ പരിഹാസത്തിന്റെ സ്വരമാണ് ഇതിൽ മുഴങ്ങുന്നത്. തിരുനബി മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (സ) നൽകിയ ദൈവിക സുവിശേഷങ്ങളനുസരിച്ച് കൃത്യസമയത്ത് അവതരിച്ച വാഗ്ദത്ത മസീഹ് മുഖേന വെളിപ്പെട്ട ദിവ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, എന്റെ അഹന്തയും പൈശാചികത്വവും അംഗീകരിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്ന കുറിപ്പോടെ, ധിക്കാരപൂർവ്വം തിരസ്കരിച്ചു കൊണ്ടാണ് അയാളീ ധാർഷ്ട്യത്തിനു മുതിർന്നിരിക്കുന്നത്. പ്രവാചകന്മാരുടെ ചില നടപടികളിലന്തർവീച്ചിരിക്കുന്ന ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ അയാളുടെ ദുഷ്കാലീ ദൃഷ്ടികൾക്ക് ഒരിക്കലും കണ്ടെത്താനാവുകയില്ല. എന്ന മാത്രമല്ല ആക്ഷേപാർഹമായി തോന്നുകയും ചെയ്യും.

ഇടയ്ബിയായിൽ വെച്ച് ശത്രുക്കളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം വഴങ്ങിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കരാറിൽ പ്രവാചക പ്രഭുവായ നബിതിരുമേനി (സ) ഏർപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ച് മുന്പൊരിടത്ത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തോടൊപ്പം ചേർത്ത 'അർറഹ്മാനിർ റഹീം' എന്ന വിശേഷണം ഒഴിവാക്കണമെന്നു ശത്രുക്കൾ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ തിരുനബി (സ) അതൊഴിവാക്കുകയുണ്ടായി. മുഹമ്മദ് റസൂലുല്ലാഹ് എന്നതിലെ റസൂലുല്ലാഹ് എന്ന പദം ഒഴിവാക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അതിനും തിരുനബി (സ) സന്നദ്ധനായി. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ തിരുനബി (സ) യാതൊരപാകതയും കാണുകയുണ്ടായില്ല. ഇങ്ങനെ ശത്രുക്കളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ ഉന്നതരായ

പല സഹാബികൾക്കും അപമാനഭാരവും പരാജയബോധവും ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ സർവ്വോൽകൃഷ്ടതകളും തികഞ്ഞ ഉമർ ഖത്താബ് (റ) “അങ്ങ” സത്യപ്രവാചകനല്ലേ പിന്നെന്തിനീ അപമാനകരമായ കരാർ എന്ന് ആവലാതിപ്പെടുകപോലുമുണ്ടായി. എന്നാലും നിരവധി സത്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെ തിരുമ്പി (സ) സത്യപ്രവാചകനാണെന്നും അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ അഭീഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമായി ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നും പൂണ്ണ ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്ന പുണ്യസഹാബത്ത് തിരുമേനി (സ)യിൽ യാതൊരു സത്യഭംഗവും കണ്ടില്ല. തിരുമേനിയുടെ നടപടി അവർ സർവാത്മനാ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇപ്രകാരം തന്നെ നിരവധി സത്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെ അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യഭൂതനാണെന്നു തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞ ഹസ്റത്തു അഹ്മദ് (അ) മേൽ പ്രകാരം ഒരു കരാറിൽ ഏർപ്പെട്ടതിൽ യാതൊരുപാകരായും ഇല്ല. അദ്ദേഹത്തെ സത്യപ്പെടുത്തുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തിയെ സാധൂകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഹസ്റത്തു അഹ്മദ് (അ) പ്രസ്തുത കേസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചു താൻ നിരപരാധിയായി വിട്ടയക്കപ്പെടുമെന്നും, “അക്രമി ദ്രോഹപ്രവൃത്തിയിൽനിന്നു തടയപ്പെടും” മെന്നും “ദ്രോഹി തന്റെ കൈ മുറിക്കും” മെന്നും മറ്റും കേസ്സിനു രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം മുമ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച “ഹഖീഖത്തുൽ മഹ്മദീ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിരുന്ന പ്രവചനങ്ങൾ പൂർത്തിയാവുകയുണ്ടായി. ശത്രുമുഖ്യനായ മൗലവി മുഹമ്മദ് ഹസയ്ൻ ബട്ടാലവി കരാറിൽ ഒപ്പുവെക്കേണ്ടിവന്നതോടെയാണ് അതു സംഭവിച്ചത്. തദ

വസരത്തിൽ ഹൈക്കോർട്ടവക്കീലൻമാർ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം വായിച്ച് അത്ഭുതപരതന്ത്രാവുകയും അവരിൽ മി. ബ്രൗൺ ഹസ്താത് അഹ്‌മദിനെ സന്ദർശിച്ച് പ്രവചനം പൂർത്തിയായതിൽ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദനങ്ങൾ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ ആ ദിവ്യാത്മാവിന്റെ പ്രവചനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യത അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തിയെന്നതുതന്നെ അദ്ദേഹം ആ കരാറിൽ ഏർപ്പെട്ടത് അപാകതയല്ലെന്നതിന് മതിയായ ദിവ്യ ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു.

ഇനി പ്രസ്തുത കരാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗത്യ നിർവഹണത്തിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രതിബദ്ധം സൃഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായോ എന്നാണു നോക്കേണ്ടത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗത്യ നിർവഹണത്തിൽ അന്യൊരിക്കലും തടസ്സമായില്ല. പ്രത്യുത അദ്ദേഹം തന്റെ ഭൗത്യത്തിൽ തികച്ചും വിജയശ്രീലാളിതനായി ഭവിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

അവസാനകാലംവരെ ലോകത്തിന്റെ നാനാകോണുകളിലും ഇസ്‌ലാമിന്റെ അതിമഹത്തായ സന്ദേശത്തേയും വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ നിസ്തലമായ അധ്യാപനത്തേയും എത്തിക്കുവാനായി അഹ്‌മദിയ്ക്കു വിലാഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരാത്മീയ ജമാഅത്ത് പ്രവർത്തിക്കുകയും ജമാഅത്ത് ഇന്നു ലോകത്തിന്റെ ഓണം കോറമുലകളിൽകൂടി ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ ഭൗത്യം എത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അത്ഭുതകരമായ ദൃശ്യം, കണ്ണടച്ചിരുട്ടാക്കുന്ന ഈ കൂപമണ്ഡൂപങ്ങൾക്ക് കാണാനുള്ള ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല, എന്നു മാത്രമേ ഇവിടെ പറയുന്നുള്ളൂ. ഇത്തരക്കാരെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു

صم كمل عى الله لا رجوع

അവർ ബധിരരും മൂകരും അന്ധരമാണെന്നും (സത്യത്തിലേക്ക്) അവർക്ക് തിരിച്ചുവരാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നും (ബഖ്റ)

فَأَنذَرْتُهُمْ لَآ يُصْرُونَ

സത്യത്തേയും യാഥാർഥ്യത്തേയും കാണാൻ സാധിക്കാത്തവിയും നാം അവരെ(അവരുടെബുദ്ധിയേയും കണ്ണുകളേയും) മറച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും (യാസീൻ) വിശുദ്ധഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു മററാരിടത്തിൽ

لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَفْئَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَانُوا فِي الْأَعْيُنِ أَعْمَىٰ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

അവർക്ക് ഹൃദയങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല അവർക്ക് കണ്ണുകളുണ്ടെങ്കിലും അവർ കാണുന്നില്ല അവർക്ക് കാതുകളുണ്ടെങ്കിലും അവർ കേൾക്കുന്നില്ല. അവർ കർവ്വകളെപ്പോലെയാണ്. അല്ല! അവർ അതിനേക്കാൾ അധികം പിഴച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. അവരാണ് (സത്യത്തെ, ദിവ്യസന്ദേശത്തെ) അവഗണിച്ചു കളയുന്നവർ (7: 180) എന്നു പറഞ്ഞതും മററാക്കുകയല്ല!

ആക്ഷേപകനെപ്പോലുള്ള സത്യനിഷേധികളുടെ ആക്രോശമനുസരിച്ചായിരുന്നുവല്ലോ ഹസ്റത്തു ഈസാ നബി (അ)യെ യഹൂദകോടതി കരിശു മരണത്തിനു വിധിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തെ കരിശിൽ തറയ്ക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞെങ്കിലും അപമാനകരമായ ആ ശാപമരണത്തിൽനിന്നു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അത്ഭുതകരമായി രക്ഷപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഈസാ (അ)യെ പിടിക്കാ

നായി യഹൂദന്മാർ ഉദ്യമിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഉടലോടെ ആകാശത്തേക്കയർത്തി രക്ഷപ്പെടുത്തിയെന്നാണ് ആക്ഷേപകനടക്കം ഭൂരിപക്ഷ മുസ്ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ പിന്നെ “ഭരതനിർവഹണത്തിനിടയിൽ മുരക്കിരീടം ചൂടേണ്ടിവന്ന ഈസാനബിയെക്കുറിച്ച് പറയാൻ ആക്ഷേപകനെന്താണവകാശം? വാസ്തവത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷവിശ്വാസത്തെ പരോക്ഷമായി തള്ളിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) പഠിപ്പിച്ച ഖുർആനിക വിശ്വാസത്തെ അംഗീകരിക്കുകയാണ് അയാൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ട് ആ പുണ്യാത്മാവിനെ കരിന്തേക്കാനുള്ള കത്സിൽ ശ്രമത്തിനും മുതിർന്നിരിക്കുന്നു.” കർത്താവേ ഇവർ ചെയ്യുന്നതെന്താണെന്ന് ഇവർ അറിയുന്നില്ല എന്ന് ഹസ്റത്ത് ഈസാ (അ) പറഞ്ഞത് ഇവിടെ അമ്പർത്ഥമാകുന്നു.

തിരുനബി (സ) പതിമൂന്നു വർഷക്കാലത്തെ പ്രബോധനവൃത്തികൾ ഫലശൂന്യമാണെന്ന് കണ്ട് ഖഡ്ഗം കൈയിലെടുത്തപ്പോൾ എല്ലാവരും ഇസ്ലാമിനുകീഴ്പ്പെടുകയുണ്ടായി എന്ന് എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തിരുനബി (സ) യെ പാശ്ചാത്യവിമർശകർക്ക് ഒറ്റിക്കൊടുക്കുകയും വാഗ്ദത്ത മസീഹ് അവതരിക്കുമ്പോൾ നബിയായിരിക്കുകയില്ല റിട്ടയേഡ് പ്രസിഡണ്ടിനെപ്പോലെയായിരിക്കും എന്ന് സിദ്ധാന്തിച്ചുകൊണ്ട് ഹസ്റത്ത് ഈസാ നബി (അ) നബിയല്ല എന്ന യഹൂദ വിശ്വാസത്തെ ഇക്കാലത്ത് ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു. മുല്ലാ മൗദൂദിയുടെ “ആശയസമ്പത്തി”ൽനിന്ന് “നിത്യവൃത്തി” കഴിക്കുന്ന ആക്ഷേപകന്മാർ തിരുനബി (സ)യുടെയും ഈസാനബി (അ)യുടെയും നിശ്ചയദാർഢ്യത്തെ ഉദ്ധരിക്കാൻതന്നെ എന്താണ് അർഹത?

ദിവ്യ ദേവതം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിലും പ്രബോധിക്കുന്നതിലും ഹസ്താത് അഹമദ് (അ) ഒരിക്കലും ഭീരുവായിരുന്നില്ല. തിരുനബി (സ) യെ നിന്ദയമായി ആക്ഷേപിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന പണ്ഡിറ്റ് ലേഖ്റാമിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ഹസ്താത് അഹമദ് (അ) പ്രവചിച്ചതിന് വണ്ണംതന്നെ അതു സംഭവിച്ചപ്പോൾ ആര്യസമാജികൾ ഇളകിപ്പറപ്പെടുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവനാണെന്ന ഭീഷണിയുയർത്തിക്കൊണ്ട് “മിർസയുടെ നാളികര എണ്ണപ്പെട്ടു” എന്നും മറ്റും പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു യോനകമായ നാളികളിൽപ്പോലും അദ്ദേഹം ലവലേശം ഭീരുത്വം കാണിച്ചില്ല. തൽസംബന്ധമായി മേലിൽ ഒന്നും പറയരുതെന്ന് ഗുണകാംക്ഷികൾ അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിക്കുകപോലുമുണ്ടായി. എന്നാൽ ആ ദിവ്യ യോദ്ധാവ് ആര്യസമാജികളോടായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്.

جس کی دعا سے آخر لیکھو مرزا ہا کٹ کر

ما تم پڑا تھا گھر گھر وہ مرزا یحییٰ ہے

ആരുടെ പ്രാർത്ഥനാ ഫലമായി ലേഖ്റാം വെട്ടേറു മരിക്കുകയും വീട്ടുവിടാന്തരം ദുഃഖവിലാപങ്ങൾ മുഴങ്ങുകയും ചെയ്തുവോ ആ മിർസ ഞാൻ തന്നെയാണ് എന്നായിരുന്നു. ദൈവികസഹായത്തിലും സംരക്ഷണത്തിലും അത്രമാത്രം അപഞ്ചല വിശ്വാസിയായിരുന്ന ആ പുണ്യാത്മാവിനെയാണ് ഒരു കരാറിന്റെ പേരിൽ അയോഗ്യനായി മുദ്രകുത്താൻ ഇശാഅത്തുകാരന്റെ ക്ഷുദ്രഹൃദയം വെമ്പൽ കൊള്ളുന്നത്.

ഭയങ്കരമായ വ്യാജാരോപണം

ഇശാഅത്തുകാരൻ തന്റെ പെരുങ്കുളം തുടരുന്നു :

“മിർസാ സാഹിബിന്” തന്റെ വഹ്യുകളിലൂടെ വളരെയേറെ സാമ്പത്തികനേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നത് നിഷേധിച്ചുകൂടാ. തന്റെ മാസവരുമാനം പത്ത് രൂപ പോലും തികയത്തേ ഒരു കഷ്ടകാലത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്യിൽ അനുസ്മരിക്കുന്നു. കുടുംബത്തിന്റെ സ്വത്തുക്കൾ കണ്ടുകെട്ടി എഴുത്തുരൂപ വാഷികപെൻഷൻ അനുവദിക്കുകയാണ് ബ്രിട്ടീഷു സർക്കാർ ചെയ്തത്. പിന്നീടത് നൂററൺപതു രൂപയാക്കി കുറച്ചു. ഗുലാം ഖാദിറിന്റെ മരണത്തോടെ പെൻഷൻ പൂർണ്ണമായി നിർത്തിൽ ചെയ്യപ്പെട്ട മാസത്തിൽ പത്തു രൂപപോലും വരുമാനമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോഴാണ് മോതിരം വിൽപ്പന തുടങ്ങിയത്. അതിലൂടെ മൂന്നു ലക്ഷത്തോളം രൂപ സ്വവാദിച്ചുവെന്ന് മിർസാ സാഹിബ് അവകാശപ്പെടുന്നു. രാജകീയ ജീവിതം നയിക്കാൻ ചെറുപ്പനേയുള്ള മിർസായുടെ ആഗ്രഹം മസീഹ് വാദത്തോടെ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു.” (ഖാദിയാനിസം ഒരു സമഗ്ര പാഠം. പേ: 62 മിർസാ ഖാദിയാനി പ്രവാചകനോ പേജ്. 67)

ഹസ്റത്തു് അഹ്മദ്(അ)നു് ലഭിച്ചു

السَّامِي الْفَارُكِي

എന്ന ഇൽഹാം, മോതിരത്തിൽ കൊത്തി അത് വിൽപ്പന നടത്തി ലക്ഷങ്ങൾ സ്വവാദിച്ചു എന്നും അങ്ങനെ രാജകീയ ജീവിതം നയിച്ചുവെന്നുമുള്ള ഈ കുറാരോപണത്തിന് ഒന്നാമതായി ഞങ്ങൾക്കു പറയാനുള്ള മറുപടി

الحمد لله على الكذب

ഇത്തരം ഭയങ്കരമായ കളവുപറയുന്നവരിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ലഅ്നത്തും ഉണ്ടാവട്ടെ എന്നാണ്.

ഇശാഅത്തുകാരൻ തന്റെ ഈ വ്യാജാരോപണത്തിന് ആധാരമാക്കിയിരിക്കുന്നത് ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്യം എന്ന ഗ്രന്ഥമാണ്. ആദ്യമായി, എന്താണ് ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്ന് നമുക്കു നോക്കാം.

അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

“ഞാനിപ്പോൾ എഴുതിയതുപോലെ എന്റെ പിതാവ് സൂര്യാസ്തമയത്തിനു ശേഷം വഹാത്താകുമെന്ന

(و السماء و الطارق)

ദൈവിക വെളിപ്പാട് ലഭിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് എന്തെന്ന് നില്പാത്ത ദുഃഖമുണ്ടായി. കാരണം, ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ് നിന്നിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന് ഗവർണ്മെണ്ടിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന പെൻഷൻ സംഖ്യയും മറ്റു ആനുകൂല്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ളവയാണ്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം എന്തുണ്ടാകുമെന്ന ചിന്തക്ക് ഞാൻ അധീനനായിപ്പോയി. കഠിനമായ ഞെരുക്കം നിറഞ്ഞ നാളുകൾ ഇനി ഞങ്ങൾക്ക് തരണം ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്ന ഭയം എനിക്കുണ്ടായി. ഈ ചിന്തകൾ ഒരു വിദ്യുച്ഛക്തി പ്രസരണം കണക്കെ ഒരു സെക്കൻറിനേക്കാളും കറഞ്ഞ നേരത്തിൽ എന്റെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നപ്പോൾ പെട്ടെന്നെനിക്ക് അൽപ്പം മയക്കം വരികയും

اليس الله بكاف ٥-٤-٤

അല്ലാഹു തന്റെ ദാസന്മാർ മതിയായവനല്ലേ—എന്ന രണ്ടാമത്തെ ഇൽഹാം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. ഈ ദൈവിക വെളിപ്പാടിനാൽ എന്റെ മനസ്സിന് ആർജവവും കരുത്തും ലഭിക്കുകയും കാഠിന്യമായ വേദനതരുന്ന ഒരു മുറിവ് പെട്ടെന്ന് മരണകൊണ്ട് സുഖപ്പെട്ട അനുഭൂതി ലഭിക്കുകയുമുണ്ടായി. വാസ്തവത്തിൽ ദൈവിക വെളിപാടുകളിൽ ഹൃദയത്തിന് ശാന്തിയും സമാധാനവും പകരുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ശക്തി ഉണ്ടെന്ന് അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ എനിക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ പ്രത്യേക ശക്തിക്കുള്ള കാരണം ദിവ്യവെളിപാടുകളിലുള്ള പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസമാണ്.....

— اليس الله بكاف ٥-٤-٤

എന്ന ഇൽഹാം ലഭിച്ചതും, അല്ലാഹു എന്നെ ഒരിക്കലും കൈവിടുകയില്ലെന്ന പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസം എന്നിൽ ഉദിച്ചു. അപ്പോൾതന്നെ, ഖാദിയാൻ നിവാസിയും ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ദേഹവുമായ മലാവമൽ എന്ന പേരുള്ള ഒരു ഹിന്ദു ക്ഷത്രിയനെ വിളിച്ച് എല്ലാ വിവരങ്ങളും വിശദീകരിച്ച് കേൾപ്പിക്കുകയും ഹക്കീം മുഹമ്മദ് ശരീഫ് കാലാന്തരം മുഖേന പ്രസ്തുത ഇൽഹാം ഒരു മോതിരത്തിൽ കൊത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ എഴുതിക്കൊടുത്ത് അദ്ദേഹത്തെ അമൃതസറിലേക്ക് അയക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ മഹത്തായ ഇൽഹാമിന് പ്രസ്തുത ഹിന്ദുമത വിശ്വാസിയും മൗലവി മുഹമ്മദ് ശരീഫും സാക്ഷികളാവണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് ഞാൻ അവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. അങ്ങനെ 5 രൂപ ചെലവിൽ മൗലവി സാഹിബ് മുഖേന മോതിരം തയ്യാറായി എനിക്കുകിട്ടി.

ഇപ്പോഴും അതെന്റെ കൈവശമുണ്ട്.....ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം പിതാവിന്ന് ലഭിച്ചിരുന്ന ചുരുങ്ങിയ വരുമാനമായിരുന്നു. പുറത്തുള്ള ആർക്കുംതന്നെ എന്നെ പരിചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ ഖാദിയാൻപോലുള്ള ഒരു കുഗ്രാമത്തിൽ ആരാരും അറിയപ്പെടാതെ ഏകാന്ത ജീവിതം നയിക്കുന്നവനായിരുന്നു. എന്നാൽ, അതിനുശേഷം അല്ലാഹു തന്റെ ദീർഘദർശനമനുസരിച്ച് ഒരു ലോകംതന്നെ എന്നിലേക്കടുപ്പിച്ചു. തുടർച്ചയായി സാമ്പത്തിക സഹായംതന്ന് അവനെന്ന് അനുഗ്രഹിച്ചു പോന്നു. അതിന് നന്ദിരേഖപ്പെടുത്താൻ എന്നിക്കു വാക്കുകളില്ല. എന്റെ സാഹചര്യം വച്ചുനോക്കുമ്പോൾ മാസത്തിൽ 10 ക വരുമാനമുണ്ടാകുമെന്നുകൂടി എനിക്ക് നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, പാവങ്ങളെ മണ്ണിൽനിന്നെഴുതുന്നില്ലെന്നും അഹംഭാവമുള്ള മണ്ണോടു ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അല്ലാഹു എന്നെ കൈപിടിച്ച് കരകയററി. ഇതുവരെ ഏകദേശം മൂന്നു ലക്ഷം രൂപ എന്നിക്കു ലഭിച്ചതായി ഉറപ്പായിട്ട് പറയാൻ സാധിക്കും; ഒരു പക്ഷേ, ഇതിൽ കൂടുതലുമാവാം. വർഷങ്ങളോളമായി മാസംതോറും 1500/- ക അതിഥികളുടെ ഭക്ഷണങ്ങൾക്കായി ലഭിക്കുന്നവയുടെ (ഭക്ഷണശാല) ചെലവും; മദ്യം, ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം മുതലായ ഇതരശാഖകളിലുള്ള ചെലവുകളും. ഇവയിൽനിന്ന് ഈ വരുമാനത്തെക്കുറിച്ച് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ

اليس الله بكاف

എന്ന പ്രവചനം എത്രയും വ്യക്തമായും ശക്തിയോടും

മഹത്തമമായ നിലയിലും പുലർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതു ഒരു കള്ളവാദിയുടെ പണിയാണോ? പൈശാചിക പ്രവണതകളുടെ ഫലമാണോ? അല്ല, ഒരിക്കലുമല്ല. ഏതൊരുവന്റെ കൈയിലാണോ ബഹുമാനവും അപമാനവും വിജയവും പരാജയവുമിരിക്കുന്നത്, ഇത് ആ അല്ലാഹുവിന്റെ പണിയാണ്. ഏന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ സംശയമുള്ളവർ കഴിഞ്ഞ 20 വർഷക്കാലത്തെ തപാൽ രജിസ്റ്റർ ബുക്കുകളെടുത്തു നോക്കട്ടെ. ഈ കാലപരിധിക്കുള്ളിൽ എത്രമാത്രം വരുമാനമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് അപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇത് വെറും തപാൽവഴി ലഭിച്ച വരവാണ്. ഖാദിയാനിൽ നേരിട്ടവന് ആയിരക്കണക്കിൽ രൂപ തരുന്നവരുടെ കണക്ക് വേറെയുണ്ട്.”

(ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്ധ് 213-221)

ഇവിടെ ഹസ്റത്തു അഹ്മദ്(അ) തനിക്കു ലഭിച്ച

الس ا لله بك ف ب

എന്ന ഇൽഹാദും, അതിനെ തുടർന്ന് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലഭിച്ച അതിമഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ പുലർച്ചയും സ്തംഭരിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ സത്യത്തിനുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങൾ എടുത്തുദ്ധരിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഇതിന്നാണീ ഇശാഅത്തുകാരൻ ഹസ്റത്തു അഹ്മദ്(അ) മോതിരപ്പെടുത്തിയ നടുത്തിലുള്ള സമ്പാദിച്ചവെന്ന് പച്ചക്കള്ളം തട്ടിവിട്ട് ശാപഗ്രസ്തനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്.

ഹസ്റത്തു അഹ്മദ്(അ) തന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തനിക്കു ലഭിക്കുന്ന ഈ വരുമാനം ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ

ലാണ് ചെലവഴിക്കുന്നതെന്ന വിശദീകരണവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. 20 വർഷങ്ങൾക്കകം ഏകദേശം മൂന്നു ലക്ഷം രൂപ തനിക്കു ലഭിച്ചുവെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഈ കണക്കനുസരിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ മാസത്തിൽ ശരാശരി 1250 ക വരവുണ്ടാകുന്നു. ഇതിൽ നിന്നാണ് മാസത്തോറും 1500 ക ഭക്ഷണ ശാലകളുള്ള ചെലവുകളും പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണവും മദ്യം നടത്തിപ്പും മറ്റും നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നത്. പ്രസ്തുത ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്ധ് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെയൊക്കെ മറച്ചു പിടിച്ചത് ആ മഹാത്മാവ് രാജകീയ ജീവിതം നയിച്ചുവെന്ന് ഈ മനുഷ്യൻ കളവുപറയുന്നു.

ലോകത്തുവതരിച്ച പ്രവാചകൻമാരും മതപരിഷ്കർത്താക്കളും തങ്ങളുടെ ആഗമനോദ്ദേശ്യനിർവ്വഹണത്തിനായി തങ്ങളുടെ അനുയായികളോടു ധനസഹായത്തിനാഹ്വാനം ചെയ്തിരുന്നതായി വിശുദ്ധഖുർആൻ അരുൾ ചെയ്യുന്നു. ദൈവമാർഗ്ഗത്തിൽ ചെലവ് ചെയ്യുന്നത് സത്യവിശ്വാസികളുടെയും, ദൈവഭക്തരുടേയും അടയാളമായി വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഉൽഘോഷിക്കുന്നു.

ഹസ്റത്തു നബി കരീം (സ) തിരുമേനിയും തന്റെ അനുയായികളോട് പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഇങ്ങനെ ധനസഹായമഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നു മാത്രമല്ല ഇത്തരം ധനസഹായം മുഖേന സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കുന്നതാണെന്ന് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധഖുർആൻ പറയുന്നു.

ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم واموالهم بان هم الجهاد

അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോട് സ്വർഗ്ഗത്തിനുപകരമായി അവരുടെ ജീവനേയും ധനത്തേയും വിലക്കു വാ

ങ്ങിയിരിക്കുന്നു. (9 : 111) ഇസ്‌ലാമിലുള്ള സക്കാത്ത് സദഖ് മുതലായ കടമകളും സമ്പ്രദായങ്ങളും അതിനുള്ള ഉദാഹരണമാണ്.

ഹസ്റത്ത് നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തും ചില കപടവിശ്വാസികൾ ഈ ധനസഹായാഭ്യർത്ഥനക്കെതിരെ പല ആക്ഷേപങ്ങളും പരിഹാസങ്ങളും ചെയ്തതായി വിശുദ്ധ ഖുർആൻതന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനു പണത്തിന്റെ ആവശ്യമെന്ത്? അവനെന്താ ഫഖീറാണോ? സ്വർഗത്തിന്റെ പ്രത്യാശ കാണിച്ചുകൊണ്ട് അനുയായികളോട് മുഹമ്മദ് പണം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നൊക്കെ അവർ ആക്ഷേപിച്ചു. ഇന്ന് അതേതരത്തിലുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളാണ് ഇശാ അത്തുകാരനും ഉന്നയിക്കുന്നത്.

ഹസ്റത്ത് നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ ജീവിതകാലത്ത് ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു പിടിപ്പെടുത്ത മുതലുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ നബി (സ) തിരുമേനി അന്യായം ചെയ്തിരുന്നതായി അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു അവകാശപ്പെട്ട ചിലർ ആക്ഷേപം ഉന്നയിച്ചിരുന്നതായി ഹദീസുകൾ പറയുന്നു. ഹുനയ്ൻ യുദ്ധത്തിൽ പിടിപ്പെടുത്ത മുതലുകൾ നബി (സ) തിരുമേനി മക്കക്കരിൽ പുതുതായി ഇസ്‌ലാം മതം സ്വീകരിച്ചവർക്ക് വിതരണം ചെയ്യുകയും അൻസാറുകൾക്ക് ഒന്നും ലഭിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മദീനാ നിവാസികളായ ചില ബലഹീനർ നബി (സ) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് 'അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഖുറയ്ശികൾക്ക് മുതലുകൾ പങ്കിട്ടുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും, എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ വാളുകളിൽ ഇതുവരെ രക്തം ഉ

ണങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നും പറഞ്ഞു. മറ്റൊരു റിവായത്തിൽ ഏതെങ്കിലും സങ്കടഘട്ടം വരുമ്പോൾ നബി ഞങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു; എന്നാൽ, യുദ്ധത്തിൽ പിടിപ്പെടുക്കുന്ന ധനവും മുതലുകളും മറ്റുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കണമെന്നും ആക്ഷേപിച്ചതായി കാണുന്നു. ഇതുകേട്ട് നീതിയുടെ ഉറവിടമായ ആ നബി കരീം (സ) അങ്ങേയറ്റം വ്യസനിക്കുകയും തന്റെ നീരസത്തെയും വെറുപ്പിനെയും പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിനുള്ള കാരണം വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. (ഫത്ഹുൽ ബാരി, ശറഹ് ബുഖാരി വാ: 8 ഭാ. 40).

ഹസ്റത്ത് നബി (സ) തിരുമേനി ഒരിക്കൽ പണം പങ്കിട്ടപ്പോൾ ഒരാൾ

أَنْ هَذَا الْمَالُ لِأَيِّ رَجُلٍ مِنْ هَذِهِ الْجُلَّةِ

ഈ വിതരണത്തിൽ ദൈവപ്രീതിയെ കണക്കിലെടുത്തില്ലായെന്നാക്ഷേപിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞ ആ മഹാത്മാവ് വളരെ വ്യാകുലചിത്തനാവുകയും തന്റെ വേദന പ്രകടിപ്പിക്കുകയും അത് മുഖത്ത് വ്യക്തമായി പ്രകടമാവുകയും ചെയ്തു. (ബുഖാരി വാല്യം 2. അധ്യായം ബദൽഖ് വൽഖ്)

ഇങ്ങനെ പണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ അടിസ്ഥാന രഹിതമായ ആക്ഷേപങ്ങൾ ഹസ്റത്ത് നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തും കപടവിശ്വാസികളും നയവഞ്ചകരും ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ സഹാബാക്കളുടെ ആരംഭകാലഘട്ടവും പിന്നീടുള്ള കാലഘട്ടവും തട്ടിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ട് മുന്നാഫിഖുകൾ നിഷ്പൂരമായ ആക്ഷേപശരങ്ങൾ തൊടുത്തുവിട്ടിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലഘട്ടത്തിലും

ഇള കപട വിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും ഇത്തരം ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാറുണ്ടെന്നു മതചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നു.

ഇതേപ്രകാരംതന്നെ മിർസാ സാഹിബും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലീഫമാരും ജനങ്ങളിൽ നിന്നു പണം പിരിച്ച് ദുർവ്യയം ചെയ്യുന്നുവെന്നും 'രാജകീയ' ജീവിതം നയിക്കുന്നുവെന്നും ജമാഅത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ട ചില മൂനാഫിഖുകളുടേയും അവിശ്വാസികളുടേയും ചുവട് പിടിച്ചുകൊണ്ട് വാദിക്കുകവഴി ഇശാഅത്തുകാരൻ പ്രവാചകൻമാർക്കെതിരിൽ വിശിഷ്ടാഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (സ) തിരുമേനിക്കെതിരിൽ ഇതേ രീതിയിൽ ആക്ഷേപശരങ്ങൾ തൊടുത്തുവീട്ടിരുന്ന മൂനാഫിഖീങ്ങളുടെ യഥാർഥ കൂട്ടുകാരനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ ഇശാഅത്തുകാരൻ ഹസ്റത്ത് നബികരീം (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്താണുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ തീർച്ചയായും പ്രസ്തുത മൂനാഫിഖീങ്ങളിൽ മുഖ്യസ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുമായിരുന്നു എന്നു കരുതുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

വാസ്തവത്തിൽ ഇന്നു മുസ്ലിം സമുദായത്തിന് ആ ഗോളാടിസ്ഥാനത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന കേന്ദ്രമോ വിലാഹത്തോ ബയ്ത്തുൽ മാലോ ഇല്ലതന്നെ. ചന്ദ്ര പിരിവിനു യഥാർത്ഥ രീതിയിൽ ഒരു സംവിധാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വരവ് ചെലവ് കണക്കുവെച്ച് കൊണ്ടുള്ള ഒരേർപാടുമില്ല. ചില ആലിംകളും ജമാഅത്തുകളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും പാമരജനങ്ങളെ വഞ്ചിച്ച് പണപ്പിരിവ് നടത്തുകയും അത് ചിലർ സ്വന്തം കീഴവീർപ്പിക്കാനും സ്വത്ത് ശേഖരിക്കാനും വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നത് പരസ്യമായ രഹസ്യമാണല്ലോ.

ഉദാഹരണമെന്നോണം ഇശാഅത്തുകാരന്റെ മാക്ദുൾ ക്കും ആത്മീയഗുരുവുമായ മൗലവി മൻസൂർ അഹ്‌മദ് ചിൻയോട്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു നഖചിത്രം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

‘കള്ളം അയാളുടെ മിഷനും വഞ്ചന അയാളുടെ തൊഴിലും’ എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ലണ്ടനിൻ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ‘മില്ലത്ത്’ എന്ന പത്രം പറയുന്നു:

“മൗലവി മൻസൂർ അഹ്‌മദ് ചിൻയോട്ടി ഖതമു ന്നുബുവുത്തിന്റെ പേരു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ജനങ്ങളിൽനിന്നു വോട്ടു വാങ്ങി പഞ്ചാബ് അസംബ്ലിയിൽ ചെന്നതിനുശേഷം പെണ്ണു നിന്ദ്യമായ നടപടികളാൽ മുഴുവൻ മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന്റേയും അവഹേളനങ്ങൾക്കു പാത്രമായിരിക്കുകയാണ്. ഈ മനുഷ്യൻ മതത്തിന്റെ പേരും പറഞ്ഞു ജനങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഫത്‌വാ കൊടുക്കലാണ് ഇയാളുടെ മിഷൻ. ജനങ്ങളോടു കാണിച്ചു വരുന്ന വഞ്ചനാത്മകമായ ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഇനി ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും അനുവദിക്കുന്നതല്ല. കള്ളം ഇയാളുടെ മിഷനും വഞ്ചന ഇയാളുടെ തൊഴിലുമാണ്..... ഖതമു ന്നുബുവുത്തിന്റെ പേരിൽ ജനങ്ങളിൽനിന്നു പണം ശേഖരിച്ച് അയാൾ സ്വന്തം സ്വത്തുക്കളും സ്ഥാപനങ്ങളും നിർമ്മിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയ ഫത്‌വകൾ കൊടുക്കുന്നതിൽനിന്നും നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള എല്ലാ രഹസ്യസത്യങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ച് നിങ്ങളുടെ തന്നിറം അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ ഞങ്ങൾ നിർബന്ധിതരായിത്തീരുമെന്നു മൗലവി അല്ലായാർ റാശിദ്, മൗലവി ചിൻയോട്ടിയ്ക്കു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരിക്കുന്നു.” (ഫൈദർ ദിനപത്രം റാവൽ‌പിണ്ടി പാക്കിസ്താൻ 1-11-1988 ഭാ: 2)

ഇങ്ങനെയുള്ള കള്ളൻമാരും കൊള്ളക്കാരും നിറഞ്ഞ ഒരു സമുദായത്തിന്, ദൈവവഴിയിൽ ചെലവു ചെയ്യുവോഴ്ങാകുന്ന ആത്മീയ നിർവൃതിയുടെ അനുഭൂതി ഒരിക്കലും ലഭ്യമാകുന്നതല്ല. നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് ഒരു ഭാഗത്ത് കപടവിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും ഇത്തരം ആരോപണങ്ങളും ആക്ഷേപങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ സത്യവിശ്വാസികളായ സഹാബത്ത്, നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ചെറിയൊരു ആഹ്വാനത്തിന്റെ പേരിൽ തങ്ങളുടെ സ്വത്തും സുഖവും മെല്ലാംതന്നെ ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ കാലടിയിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അതൂതദ്ദൃശ്യമാണ് കാണപ്പെട്ടത്.

അക്കൗഴ്ച ഇന്ന് അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിൽ മാത്രമെ കാണാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇന്ന് അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന് കെട്ടുറപ്പുള്ള ബയ്ത്തുൽമാലും ബഡ്ജറ്റും ആഗോളാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു സംവിധാനവുമുണ്ട്. സുശക്തമായ ഒരു നേതൃത്വത്തിന്റേയും കേന്ദ്രത്തിന്റേയും കീഴിൽ വർത്തിക്കുന്ന അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഓരോ പൈസയ്ക്കുമുള്ള വരവ് ചെലവ് കണക്കുകളുണ്ട്.

കഴിഞ്ഞ ഒരു നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തിനുള്ളിൽ അന്തർദേശീയ രംഗത്ത് അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിനുണ്ടായ അതിഥഹത്തായ നേട്ടങ്ങൾ അഹ്മദികളുടെ നിസ്തുല ത്യാഗങ്ങളുടെ ഫലമാണ്. അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ സ്ഥാപനം മുതൽ ഇന്നുവരെ അന്തർദേശീയ തലത്തിൽ അതിനുള്ള നേട്ടങ്ങളേയും വിജയങ്ങളേയും വിലയിരുത്തുകയെന്നത് ആദ്യദേശമായ ഒരനുഭവമാണ്. ഇത് സാധ്യമാക്കിത്തീർത്ത അല്ലാഹുവിനത്രെ സർവസ്തുതിയും.

സ്വാർഥ തല്പരരായ ഭരണ കർത്താക്കളുടേയും ആകാശത്തിൻ കീഴിൽ നാശകാരികളായ ആലിംകളുടേയും അവരുടെ ദ്വേഷാലീ സിംഹത്തുകളായ സിംബന്ധികളുടേയും എല്ലാ വിധത്തിലുള്ള വഞ്ചനാത്മകമായ പദ്ധതികളേയും തുണവൽഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്ന് അഹംഭാവിയ്ക്കുന്ന ജമാഅത്ത് പാശ്ചാത്യപരസ്ത ദേശങ്ങളിലെ 134 രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ വിജയപതാകയേന്തിക്കൊണ്ട് മുന്നേട്ടു കതിക്കുകയാണ്. വിശുദ്ധഖുർആനിൽനിന്നും ഹദീസുകളിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വചനങ്ങൾ 120 ലേറെ ഭാഷകളിൽ പരിഭാഷ ചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയും നൂറിലധികം ഭാഷകളിൽ ഇസ്ലാമിക സിദ്ധാന്തങ്ങളും തത്വങ്ങളും പ്രബോധനങ്ങളുമടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചും ലോകത്തിന്റെ നാനാകോണുകളിലും സ്ഥിര പ്രതിഷ്ഠനേടിയെടുത്ത ഈ ദൈവിക ജമാഅത്ത് 52 ലോക പ്രസിദ്ധ ഭാഷകളിൽ വിശുദ്ധഖുർആൻ പരിഭാഷ തയ്യാറാക്കുകയും 40 ലധികം ഭാഷകളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അടുത്ത ചിലവർഷങ്ങൾക്കകം ഈ എണ്ണം നൂറായി (100) വർദ്ധിക്കുന്നതാണ് ഇൻശാഅല്ലാഹ്.

ലോകത്തിന്റെ നാനാകോണുകളിലും ആയുധങ്ങളെക്കുറിച്ച് പള്ളികളും പ്രചാരകേന്ദ്രങ്ങളും ആശുപത്രികളും വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും ആതുരാലയങ്ങളും അനാഥ മന്ദിരങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമിനും മനുഷ്യത്വത്തിനും നിസ്തലമായ സേവനമാണീ ജമാഅത്ത് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അന്തർദേശീയതലത്തിൽ ഇത്ര മഹത്തായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്ന ഈ ജമാഅത്തിന് ഒരു ഗവർണ്മെന്റിൽനിന്നും ഒരു തരത്തിലുള്ള ആനുകൂല്യവും ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, ഈ ജമാഅത്തിനെ

തിരിൽ ചില ഭരണകൂടങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. എല്ലാ എതിർപ്പുകൾക്കിടയിലും ഈ ദൈവിക ജമാഅത്തിന് അന്തർദേശീയതലത്തിൽ ലഭ്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഹത്തായ വിജയങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും, അതിനു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതിമഹത്തായ ദൈവിക സഹായങ്ങളേയും അനുഗ്രഹങ്ങളേയുമാണ് എടുത്തു കാണിക്കുന്നത്.

ഇതൊക്കെകണ്ട് പകയും അസൂയയും പൂണ്ട് വിറുപ്പിപ്പിച്ച് ഇശാഅത്തുകാർ കലിനുള്ളിയതുകൊണ്ടാണെന്നും ഇതിന്റെ ജൈത്രയാത്ര തടുത്തുനിറുത്താൻ സാധ്യമല്ല.

നായ്ക്കൾ കുറച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു; സാർഥവാ ഹകസംഘം മുന്നോട്ടുതന്നെ ഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ്(അ) അരുൾ ചെയ്യുന്നു.

“എനിക്കെതിരെ എന്റെ സമുദായം പലതരത്തിലുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം ആക്ഷേപങ്ങളെ ഞാൻ ഗണ്യമാക്കുന്നതേയില്ല. ഇവരെ ഭയന്ന് ഞാൻ സത്യമാർഗം ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുകയാണെങ്കിൽ അത് ഏറ്റവും വലിയ വിശ്വാസവഞ്ചനയായിരിക്കും. ഒരാൾക്കു തന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽനിന്ന് അല്ലാഹു ദിവ്യദൃഷ്ടി തന്നനുഗ്രഹിക്കുകയും സ്വയം സത്യമാർഗത്തെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും തന്റെ ദിവ്യദൃഷ്ടി എന്താൽ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ആ ആളുടെ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യമായി ആയിരക്കണക്കായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കെ, ആ ആൾ എതിരാളികളുടെ ജല്പനങ്ങൾ കേട്ട് ആ സത്യ സൂര്യനിൽനിന്ന് എങ്ങനെ മുഖം തിരിച്ചുകളയുമെന്ന് ഇവർതന്നെ ആലോചിച്ചു നോക്കട്ടെ.

അകത്തും പുറത്തുമുള്ള (മുസ്‌ലിംകളും അമുസ്‌ലിംകളും-പരി) എതിരാളികൾ എന്നിൽ കുറും ആരോപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലും എനിക്ക് ആശങ്കയില്ല. ഇതിലും എന്റെ സത്യത്തിനുള്ള ദിവ്യ ദൃഷ്ടാന്തമാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. കാരണം, ഞാൻ എല്ലാവിധത്തിലുള്ള ന്യൂനതകൾ ഉള്ളവനും അവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഞാൻ വാഗ്‌ദത്തലംപകനും വ്യാജനും ദുഷ്ടനും കറുക്കെട്ടുകാരനും വിശ്വാസ്യമല്ലെന്നും സമുദായകലഹമുണ്ടാക്കുന്നവനും നിഷിദ്ധലോഭകനും കഴുപ്പക്കാരനും ഫാസിവും ഫാജിറും കഴിഞ്ഞ 30 വർഷമായി അല്ലാഹുവിൽ കറുക്കെട്ടിപ്പറയുന്നവനും സത്യപിതയായ നല്ലവരെ ചീത്തപറയുന്നവനും ആത്മാവിൽ തിന്മയും സ്വാർഥതയും വഴികേടമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇല്ലാത്തവനും ലോകത്തെ വഞ്ചിക്കാൻ വേണ്ടിമാത്രം ഒരു വ്യാപാരമായി ഈ ജമാഅത്തിനെ നടത്തുന്നവനും അവരുടെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം (നളുദ്ദബിലാഹ്) അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവനും എല്ലാ തിന്മകളുടേയും വിളനിലവുമാണെങ്കിൽ..... എന്നിങ്ങനെ നിന്ന “മലക്കുകളെപ്പോലുള്ള സാത്ഥികരായ” വർക്കു എന്തുകൊണ്ട് പരാജയവും നാശവും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഇവർ ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്നിങ്ങനെതിരിൽ മുബാഹല ചെയ്തവർക്കൊക്കെ നാശം വന്നുവെച്ചു! എന്നിങ്ങനെ ശാപപ്രാർഥന നടത്തിയവർ തന്നെ ആ ശാപപ്രാർഥനക്കിരയായിത്തീർന്നു! എന്നിങ്ങനെ വഴക്കമായി കോടതിയിൽ കയറിയവർക്ക് തന്നെ പരാജയം വന്നുവെച്ചു!.....ഇത്തരം സംരംഭങ്ങളിൽ എന്നിക്കല്ലേ നാശമുണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്നതും ദൈവശിക്ഷയായി ഇടിത്തീ വീഴേണ്ടിയിരുന്നതും? മറ്റാരുംത

ന്നെ എന്നെ എതിർക്കാതെ എനിക്കുനാശം ഉണ്ടാകേണ്ടതല്ലേ? കാരണം, ഇത്തരം ഒരു കുറ്റവാളിയുടെ ശത്രു അല്ലാത്തതാണെന്നായിരിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ചിന്തിച്ചു നോക്കാൻ ഞാൻ അല്ലാത്തവരിൽ പേരിൽ നിങ്ങളോടുകൂടിക്കുന്നു. ഇത്തരം വിപരീത ഫലങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു. എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും അല്ലാത്ത എനിക്കു സംരക്ഷണം നൽകി. ഇതിൽനിന്നു എന്റെ കരാമത്ത് സ്ഥാപിതമാകുന്നില്ലേ?"

(ഹവീഖത്തുൽ വഹ്ധ് ടൈറൽ പേജ്. 2)

അഞ്ചു മൻ ഇശാഅത്തുകാരും പ്രവാചകശത്രുക്കളുടേയും ദൈവനിഷേധികളുടേയും പക്ഷത്തു അണിചേർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഭൗതികമായ സഹായസഹകരണങ്ങളും സ്വാർഥലാഭങ്ങളും അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ പര്യവസാനം പരാജയത്തിലും നഷ്ടത്തിലും തന്നെയായിരിക്കും. അസത്യത്തിനും വഞ്ചനക്കും ഒരിക്കലും വിജയം ലഭിക്കുന്നതല്ല. വിശുദ്ധവുർത്തന്റെ ഒരു പാഠമാണിത്. ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ)ന്റെ നാലാം ഖലീഫയും അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ഇമാമുമായ ഹസ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് IV മിർസാ താഹിർ അഹ്മദ് (അയ്യടുല്ലാഹ് തആല) തന്റെ ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ പറയുന്നു:

“അഹ്മദിയ്യത്തിന്റെ നാശത്തെ നോക്കിക്കാണാനാഗ്രഹിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ പരാജയത്തിന് നെരിപ്പോടിൽ കത്തിയെരിഞ്ഞു നശിച്ചു പോകുന്നതാണ്. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അസൂയാഗ്നി പൂർവ്വാധികം ആളിക്കത്തുമെന്നാലും അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്ത് തോൽവിപൂർണ്ണ അന്ത്യമടഞ്ഞതായി സ്വന്തം കൺകളാൽ കണ്ട് തൃപ്തിയട

യാൻ ഒരിക്കലും അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. നേരെ മറിച്ച്, നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ അടുത്ത തലമുറകളും (അഹ് മദികളും അവരുടെ അടുത്ത തലമുറയും) ഏറ്റവും ഭയാനകമായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ പോലും അല്ലാഹുവിന്റെ അതിമഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പൂർവാധികം പത്രമാവുന്നതും ആത്മീയമായി മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ നിലയിൽ കാണപ്പെടുന്നതാണ്. ഇവ വിശുദ്ധവുർആനിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വാഗ്ദാനങ്ങളാണ്. ഇവയ്ക്ക് ഒരു മാറ്റവും സംഭവിക്കുന്നതല്ല. ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ തെറ്റായി പുലർന്നുവെന്ന് ആർക്കും തെളിയിച്ചുകാണിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. (ബദർ 15-8-85)

“മതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധമായ നിരവധിയിൽ നിന്ന് ബഹിർഗമിക്കുന്ന സ്നേഹത്തേയും സൗഹാർദത്തേയും വെറുപ്പും വിദ്വേഷവുമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരേ, പ്രകാശത്തെ അഗ്നിയായും അനുഗ്രഹത്തെ ശാപമായും മാറ്റുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന നിർഭാഗ്യരേ, നിങ്ങളെന്ന് ഓർക്കുക. നിങ്ങളുടെ എല്ലാവിധത്തിലുള്ള ക്ലേശമായ, അധമമായ പദ്ധതികളും അല്ലാഹുവിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ തഖ്ദീറുകളുമായി ഏറ്റുമുട്ടി തരിപ്പണമായിത്തീരുന്നതാണ്. അവിശുദ്ധവും നീചവുമായ എല്ലാ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും പരാജയമടങ്ങു താറുമാറായിപ്പോകുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ വിധിയിൽ പരാജയം മാത്രം. വീണ്ടുവീണ്ടുമുള്ള പരാജയം മാത്രമാണ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ സ്ഥായിയായ തീരുമാനമാണ്. അതിൽ ഒരു മാറ്റവുമുണ്ടാകുന്നതല്ല. അഹ് മദിയുത്തിന് പരാജയം എന്ന ഒന്നില്ലതന്നെ. ഒരു രംഗത്തും അതിനു പരാജയമടയ്ക്കേണ്ടിവരില്ല. അതെന്നെന്നും മുന്നേറിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കും. ഇൻശാ അല്ലാഹ്.

‘ഈ ദൈവിക ജമാഅത്തിനെ ലോകത്തുള്ള ഏതൊരു ശക്തിക്കാണ് നശിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുക? താൻ ഈ ജമാഅത്തിനെ നശിപ്പിക്കാൻ സന്നദ്ധനാണെന്ന് പറയുന്നവനെക്കാരും വിസ്തരിച്ചു വേരെയൊരാണുള്ളത്. ഇതിനുമുമ്പേ പല വമ്പൻമാരും കൊമ്പൻമാരും രംഗത്ത് വന്നിരുന്നു. അവരെക്കെ ഇന്നെവിടെ? എല്ലാം തന്നെ നശിച്ചു നാമാവശേഷമായി. എന്നാൽ സാധുക്കളായ അഹ്മദികളുടെ ത്യാഗങ്ങൾ അല്ലാത്ത പൂർവാധികം സ്നേഹത്തോടെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അഹ്മദിയ്ക്കും ജമാഅത്തിനെ നശിപ്പിക്കാനായി ‘അഹ്റാരിജമാഅത്ത്’ വമ്പിച്ച സന്നാഹങ്ങളോടുകൂടി രൂപം കൊണ്ടു. തങ്ങൾ ഖാദിയാനിനെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ച് മിർസാ സാഹിബിന്റെ പേരുപോലും ഉച്ചരിക്കപ്പെടാത്ത നിലയിൽ, ഒരഹ്മദിയെ പോലും ബാക്കിവയ്ക്കുകയില്ലെന്ന് അവർ ആക്രോശിച്ചു. തദ്വസരത്തിൽ ഒരു ദൈവിക കാഹളം ഞങ്ങൾക്ക് ശ്രവിക്കാൻ സാധിച്ചു. ‘അഹ്റാരിന്റെ കാലടിക്കീഴിൽനിന്ന് ഭൂമി വഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഞാൻ കാണുന്നുവെന്നും, ലോകത്തിന്റെ നാനാ കോണുകളിലും ഈ ആത്മീയ ജമാഅത്തിന്റെ ശബ്ദം മാറൊലിക്കൊണ്ട് ലക്ഷക്കണക്കിൽ സത്യാത്മാക്കൾ ഹസ്റത്ത് മസീഹമുഖ്വിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും.’ എന്നുമുള്ളതാണ് ആ ദൈവിക കാഹളം.

അതെ! നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അനുഗൃഹീത പ്രതികരണമാണിത്! ആരും തൊട്ടേ സത്യജമാഅത്തുകൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന മധുരപ്രതികരണമാണിത്. ഹസ്റത്ത് ഇബ്റാഹീം നബി

(അ)ക്ക് എന്ത് സംഭവിച്ചു! അദ്ദേഹത്തെ ചുട്ടെരിക്കാൻ ശത്രുക്കൾ അഗ്നികുണ്ഡം തയ്യാറാക്കി. എന്നാൽ, ആ അഗ്നികുണ്ഡം അദ്ദേഹത്തെ സ്വപർശിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഒരു പുത്തോപ്പായി മാറി! ആ അഗ്നികുണ്ഡത്തിനും ഇബ്റാഹീം നബി(അ)ക്കു മിടയിൽ

يا نار كوني بردا وسلا

എന്ന ദൈവിക ശബ്ദം ഒരു തടസ്സമായി നിന്നു.

‘അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ തരുന്ന ഓരോ ദുഃഖവും സുഖമായും ലഭ്യമാകുന്നത് ഹാമത്തായും വ്യസനം സന്തോഷമായും കാണുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, ഈ ജമാഅത്തിന്റെ ധൈര്യത്തെയും സുദൃഢമായ വിശ്വാസത്തെയും നിങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും ദുർബലപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കയില്ല. ഇത്തരം ഒരു ജമാഅത്തിനെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ ആർക്കാണ് സാധിക്കുക. ചുരുക്കത്തിൽ, അഹ്മദിയ്യത്തിനു തന്നെയായിരിക്കും അന്തിമ വിജയം എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം സ്ഥൂതി പഥത്തിൽ വയ്ക്കുക. തീർച്ചയായും, തീർച്ചയായും ബലഹീനരായ, സാധ്യക്കളായ, എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വരിഷ്ഠാസരായ അഹ്മദികൾക്കായിരിക്കും അന്തിമവിജയം’ (ഖുത്ബഃ ജുമാഅ. 1-6-84)

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

(രണ്ടാം ഭാഗം പ്രതീക്ഷിക്കുക)

ISHA ATHUKARKKULLA MARUPADI

(A reply to the Anjuman Ishaat-e-Islam.)

Here is a comprehensive rebuttal to the infamous charges made against the Ahmadiyya Movement and its Holy Founder on various occasions by the Anjuman Ishaat - e - Islam of Kodyathur.

The Author of this work is Moulvi Muhammad Ummer, H.A Chief Missionary, Kerala and it is being published by the Ahmadiyya Muslim State Committee, Kerala.

PUBLISHERS